

TETRAVANGHELUL

DIACONULUÏ

CORESI

REIMPRIMAT DUPĔ EDIȚIA PRIMĂ DIN 1560-61.

DE

Arhiereul Dr. GERASIM TIMUȘ PITEȘTÉNU

Decanul Facultățeĭ de Teologie.

CU O PREFAȚĂ

DE

CONSTANTIN ERBICÉNU

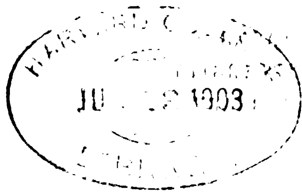
Profesor la Facultatea de Teologie.

BUCUREȘTĬ

Tipografia Cărților Bisericescĭ.

1889.

PRECUVÊNTARE

LA

TETRAVANGHELUL LUĬ CORESI

Intre cărţile imprimate în limba românéscă, aprópe cea întâĭa este acest Tetravanghel, lucrat în Târgovişte şi tipărit în Braşov la anul 7069 de la zidirea lumeĭ, ĭar de la Christos 1560—1561. (1)

Pănă acum acest Tetravanghel era cunoscut Românilor numaĭ din pericopele edate de rĕposatul Timotheiŭ Ciparu în Analecte, şi din un lexicon lucrat de rĕposat. profesor Gh. Seulescu la Tetravanghel şi publicat în Bucĭumul Român de Domnul Theodor Codrescu, în Iaşĭ. (2) Nimenĭ nu poseda însă complect acest

---

(1)...... шѝ кѹ ѕи́са жѹпѫ́нѹлѹи ха́нешъ бѣгнерь. скрисамь е́ѹ дїiаконь корѣ́си ѿ търговище. шѝ тѹдѡ дїiакь шѝ саѹ ѫчепѹть ѫ лѹна лѹ ма́и г ѕиле шѝ саѹ сфръшить ѫ лѹ́на лѹ генѹа́рїе л ѕиле вълѣ́то з мїе ѯѳ ѫ четате ѫбрашовь.

..... şi cu ḑisa Jupânuluĭ Haneş Bégner scris-am eŭ Diacon Coresi ot Trâgovişte şi Tudor Diac. Şi s'aŭ început în luna lu Maĭ 3. ḑile şi s'aŭ sfrăşit în luna lu Ghenuarie 30. ḑile. Vĕléto 7069, în cetate în Braşov.

(2). (Veḑĭ: Bucĭumul Român. Fóe lunară, anul I. Iaşĭ. 1875).

imprimat, nicĭ D-lŭ Ciparu, nicĭ rĕposat. Seulescu, ci ambiĭ numaĭ fragmente. Apoĭ, după cât scim, cu arderea bibliothecei D-luĭ Seulescu și prin revoluția Românilor în Transilvania la 1848 și acele resturĭ din Tetravanghel ce le posedam s'aŭ nimicit.

Astă-dĭ prin o fericită întâmplare posedăm complect Tetravanghelul, lucrat de Diaconul Coresi în collaborare cu Tudor Diacul, căre-ĭ pănă în present cel maĭ vechĭu monument imprimat în limba nóstră românéscă. Deacum literatura nóstră nu va maĭ vorbi pe găcite unde și când ș'a imprimat Coresi Tetravanghelul sĕŭ și unde l'a tradus, deslegându-se positiv aceste cestiunĭ literare prin imprimatul însușĭ.

Prin reimprimarea Psaltireĭ Diaconuluĭ Coresi de eruditul nostru literat, D-lŭ B. P. Hăsdeŭ, tipăriturile în literatùra, nóstră începeaŭ cu data 1577. Ĭar prin aflarea Tetravangheluluĭ, ea, literatura, va începe de acum cu anul 1560. Din manuscriptele vechĭ ce posedăm, anterióre imprimatelor, ca Codicile Voronețian, Psaltirea Scheĭană, publicate ambele cu cheltuĭala Academieĭ române din Bucureștĭ, cel întâiŭ la 1885, editat de D-lŭ Ioan Sbiera, ĭar cea adoŭa la 1889, publicată de D-lŭ Ioan Bianu, cunóștem hotărîtor că cu mult maĭ înainte de acéstă epocă, de când datează cărțĭ imprimate, Româniĭ aveaŭ manuscripte în limba lor, traduse maĭ întâiŭ din limba slavonă. Curând dar după inventarea tipografieĭ, cu tóte greutățile politice, de care eraŭ absorbițĭ Româniĭ în acele timpurĭ—pentru că trebueaŭ a se lupta maĭ întâiŭ spre a'șĭ apăra Țara lor : casa, masa și vatra părinților lor, și apoĭ a se deda la cultivarea graiuluĭ lor—aŭ început Româniĭ a'șĭ tipări cărțile, de care aveaŭ cu toțiĭ nevoe. Acestea eraŭ cărțĭ numaĭ Bisericeștĭ. Ast-fel se explică de la sine cum Româniĭ, după ce ș'aŭ redobândit Țara lor, îndată aŭ căutat a'șĭ apăra și legea lor, în limba lor, imprimându'șĭ cărțĭ: „cum grăĭaște și Sfântul Pavel Apostolul către Corinténĭ 14 capete: în Sfânta Beséreca maĭ bine a grăi cincĭ cuvinte cu înțăles, de cât dece-mie de cuvinte ne înțălése, în limbă streină“. (1) Este afară de orĭ ce îndoĭală că noĭ Româniĭ am vorbit în tot-déuna limba neamuluĭ nostru și că nu ne-am servit în viața casnică socială, nicĭ de limba greacă, nicĭ de cea slavonă, nicĭ chiar de cea latină; ci de o limbă românéscă, proprie a nóstră, derivată direct din cea latină

(1) Vedĭ însemnarea pusă de Coresi la finele Tetravangheluluĭ.

veche şi sporită în urmă prin seculĭ de cuvinte streine, împrumutate de la popórele megieşite cu care am stat pe atuncĭ maĭ mult în contact. Aşa pricepem cum pe noĭ nicĭ Greciĭ nu ne-aŭ putut grecisa ş'apoĭ absorbi, şi nicĭ Slavoniĭ ĭarăşĭ, şi maĭ în urmă Ruşiĭ, slavonisa şi rusifica, pentru că elementul vital al graĭuluĭ neamuluĭ nostru era cu totul altul, de cât al acelor popóre cu care ne megieşam.

Ne am servit oficial, e adevĕrat, şi de slavonă şi de grécă, după cum ne servim astă-ḑĭ de francesă şi germană, dar noĭ tot Românĭ am rĕmas şi sîntem. Limba şi Religia sunt basele unuĭ popor. (¹) Noĭ Româniĭ le am avut şi le avem pe acestea cu caractere naţionale. Nu se maĭ póte de acum a se maĭ confunda naţionalitatea nóstră cu a altor popóre, şi nicĭ a se maĭ încerca streiniĭ de a susţinea că noĭ Româniĭ, cam cu patru seculĭ în urmă, n'aveam naţionalitate, pentru că n'aveam limbă. Cetéscă-ni monumentele limbistice, şi se vor convinge pe deplin că sunt în complectă eróre, şi că numaĭ din vrăjmăşie faţă de noĭ maĭ cutează încă uniĭ a face acésta. Cetească limba românească din Tetravanghelul luĭ Coresi şi se vor surprinde de puterea doveḑilor despre vechitatea limbeĭ nóstre naţionale. O limbă ca a luĭ Coresi nu-ĭ resultatul numaĭ a uneĭ culturĭ limbistice de doĭ saŭ treĭ secule în urmă, ci mult maĭ veche.

(¹). Hegel ḑice în scrierea sa întitulată: „Philosophie de l'histoire". L'idée de Dieu constitue la base sur la quelle repose toute nationalitè. De la religion découle fatalement la forme de l'Etat et sa constitution et cela à tel point, que la constitution politique d'Athènes et de Rome n'était possible qu'avec le paganisme particulier à ces peuples, et qu'aujourdhui encore un Etat catholique romaine diffère d'esprit et de constitution d'un Etat protestant"....

Iar Schelling se exprimă tot ast-fel în cartea sa: Leçons sur la philosophie de la Mythologie. Vol. I, pag. 107 et. „Un peuple n'existe que quand il s'ést déterminé pour raport à sa mythologie. Aussi cette mythologie ne peut pas naître après que le peuple s'est formé, elle ne peut se produire non plus tant qu'un peuple est enfermé, comme invisible, dans le sein de l'humanité: l'origine s'en place à cette période de transition où les peuples n'ont pas conquis encore une existence indépendante, mais sont sur le point de s'isoler du reste et de se constituer. La même observation s'applique à la langue d'un peuple: cette langue se determine en même temps que le peuple lui—même".

Oamenii competenți, filologii români aŭ probat că limba nóstră românéscă are mai multă apropiere directă de limba mumă latină, de cât chiar unele din limbile neolatine.

Suntem vechi ca Națiune, pe care ni-am conservat'o printr'o limbă a nóstră a parte, resistând cu vigóre noianului de valuri ce l'am percurs în marea agitată a acestei vieți, susținêndu-ne eroicește limba și legea strămoșilor noștri, prin care ni s'aŭ păstrat apoi datinele și obiceiurile naționale.

Deacea, noi numai din dorul ce avem către neamul nostru, ne am hotărît a retipări cu litere străbune Tetravanghelul lui Coresi, spre a se încredința tot Românul, că, din tótă vechimea, neamul nostru ș'aŭ avut limba sa ca și casa și legea sa, și că de acum póte rĕspunde streinului: *Sunt deosebit de tine și cu limba și cu datinele și cu obiceiurile, și dar constituesc cu dreptul o Na țiune aparte.*

Publicarea nóstră este mai mult o ediție populară, fără nici o pretenție de erudițiune filologică. Din lipsa caracterilor cirilice cu care este imprimat Tetravanghelul lui Coresi, pe care de a ni le procura ar fi fost prea costisitor, am retipărit numai textul cu litere latine străbune, cât am putut mai exact, spre a putea cu ușurință fi cetit de tot Românul. Tótă cheltuiala cu acéstă retipărire s'a făcut de P. S. Arhiereŭ Dr. Gerasim Timuș, Decanul Facultăței de Theologie.

DESCRIEREA TETRAVANGHELULUI

I. *Aflarea Tetravanghelului.* In vara anului trecut 1888 întreprinḑênd o călătorie împreună cu P. S. Gerasim Piteșténu, și cu Econom. Dr. Mironescu, profesor la Facultatea de Theologie, pe la Monastirile nóstre din țară, am visitat și Monastirea Ciolanul, din Eparhia Buzĕului, districtul Buzĕŭ, unde am cercetat și bibliotheca acelei Monastiri în care între alte cărți și manuscripte am dat și peste acéstă prețiósă carte, Tetravanghelul lui Coresi, pe care nu'l vĕḑusem nici odată.

Din însemnarea imprimată la finele cărții ne-am convins, că în adevĕr imprimatul este Tetravanghelul lui Coresi. Multă bucurie am avut în sufletul nostru, că am putut afla acéstă carte de o așa mare valóre literară și în entusiasmul nostru am exclamt: *Slavă ție*

Dómne! Am raportat faptul Sf. Sale Egumenuluĭ Monastireĭ, Arhimandritul Ioanichie, om de o înfăţoşare plăcută şi de o viaţă sfântă. Când ĭ-am spus că acéstă carte este de mare însemnătate pentru limba românéscă şi că am dori se ni-o dea spre a o publica, Sfinţia Sa, deşi ni aŭ respuns: „că este lăsată cu blestem acéstă carte în Monastire şi că n'ar trebui a se înstreina, însă sciind că noĭ suntem ómenĭ bisericeştĭ şi că o vom da la lumină spre folosul şi cunoscinţa Românilor şi prin urmare nu se va perde, ni o dă, dar s'o retipărim". Tetravanghelul luĭ Coresi este adus în Monastirea Cĭolanul din Monastirea Ungureuluĭ, nu departe de Monast. Cĭolan, de vre un Călugăr, dupre cum să constată din o notă pusă la finele Evangeliuluĭ luĭ Luca. Acea notă sună aşa:

Изволеніемъ отца и съ поспѣшеніемъ сына и святаго Духа. Сея рабь Владыки моего Іс. Хс. іереоу Лупул от село Гургуяци писахъ сіа писаніе да сь видетъ и купихъ сія Третоевангеліе Волоская язикъ далъ въ сѣхъ на нежъ и обновихъ. и купилъ отъ поп Цѣгу отъ тръгъ Бузъу и далъ с҃ уги по что ся обновилъ а҃ уги далъ, въ дни Радул водда бодетъ помаиъ мои и родителу мои и сыны мои бьдетъ въ вѣки вѣковъ охабно и свѣзахъ Григоріе гръмьтикъ, мѣсяца Декемврія є.

Cu voinţa Tatăluĭ, şi cu adjutorul Fiuluĭ şi al sfântuluĭ Duch. Iată servul Stĕpânuluĭ meŭ Iisus Christos, iereul Lupul din satul Gurguéţĭ am scris (pe) acéstă carte ca să se scie, că am cumpărat acéstă Tetro-evangelie în limba Română. Am dat totul pentru ea, şi am reînnoit. Şi am cumpărat-o de la popa Neagu din tîrgul Buzĕŭ şi am dat 200 ugĭ, pentru reînnoirea eĭ 10 ugĭ. In ḑilele luĭ Radu-Vodă, spre amintirea mea şi a părinteluĭ meŭ, şi a fiilor, în veciĭ vecilor (ochabnică) proprietate nestrămutată, şi am legat-o eŭ Gregorie grămăticul, în luna luĭ Decembre 5.

Tot aicea se cetesc şi însemnările următóre, din care resultă că imprimatul a fost la început proprietate a Monastireĭ Ungureuluĭ şi că a servit ca Evangelie depe care se cetea pericopele Evangelieĭ în ḑilele când se sluja Sfânta Liturgie în acea Monastire. Iată şi acele însemnărĭ: „Venit-am aicea la Sfânta Mŏnăstire a Ungureuluĭ, ce se odivelaşte praznicul sfinţilor Voevoḑĭ, Mihail, Gavril i Rafail, pĕ vrémea catanilor. La Maiŭ 20. 7245, adică 1737.—iscălit: Teodosie Logofĕt".

Altă însemnare:

„Acéstă Sfântă Evangelie este a Sfinteĭ Mŏnăstirĭ, ce se ḑice cu

ajutorul luĭ D-zeŭ Unguriu. Şi am scris eŭ carele mĕ voiŭ iscăli maĭ jos. Meftodie Episcop Buz. 7245".

La finele Evangeliuluĭ luĭ Mateiŭ se vede următórea însemnare:

„Misail eromonah. Doriţiĭ meĭ fraţĭ preoţĭ, care veţĭ ceti pe acéstă Sfântă Evangelie mĕ rog cu umilinţă tuturor, se luaţĭ osteninţă să pomeniţĭ aceste patru nume: Misail eromonah, Serafim, Dobra, Stana cu tótă sinodia lor, ca întâlnindu-ne la Judeţul luĭ Christos să-ţĭ mulţămesc acesta. Şi fiţĭ în dar luĭ Christos". Pe contra pagină se maĭ ceteşte următórea: „Să se ştie de când aŭ perit sórele, a treĭa: aŭ perit în luna luĭ Iunie în douĕ ḑile, Vinerĭ pĕ la prânz în postul sfinţilor Apostolĭ Petru i Pavel, în ḑilele Inălţatuluĭ Domn, Io Scarlat Grigorie Ghica Voevod, şi în ḑilele Preasf. Sale Părinteluĭ Episcopul Buzĕŭ Rafail. Era om fórte blând şi înţălept. Şi umbla Velét 7268". Tot o ast-fel de notă se maĭ ceteşte:

„Pisah az Misail monahul, dascălul Ungriu, pentru ca se ştie de când aŭ perit sórele, şi mĕ rog braţilor care veţĭ întâmpla a ceti pe acéstă sfântă carte să pomeniţĭ aceste patru nume: Misail, Serafim, Dobra, Stana".

La finele Evangeliuluĭ Sf. Marco se ceteşte în Slavoneşte: *Milostivui Bojiŭ Ion Stefan Voevod.* Iar pe contra pagină tot de Misail următórea notă: „Pisah az erodiacon Misail, pentru ca să se ştie de când m'am făcut Diacon, în ḑilele Preasf. Sale Părinteluĭ Episcopul Buzĕuluĭ Chir Rafail. Şi era Egumen la Unguriul blândul şi înţeleptul robul luĭ D-zeŭ Calinic Erodiaconul. Şi era Vleat. 7267. Mesiţa April 27. Misail Erodĭacon".

La finele cărţiĭ se maĭ ceteşte ultima însemnare: „Cu mila luĭ D-zeŭ, eŭ robul luĭ D-zeŭ, fiind pribég din Bucureştĭ şi venind până la acéstă sfântă casă, în ḑilele Măriеĭ sale luĭ Io. Constantin Necolaĭ Voevod, şi fiind acéstă Mŏnăstire, ce se ḑice cu ajutorul luĭ D-zeŭ Ungureul; oprindu-mĕ sfinţia sa părintele Chirio Chir Rafail, fiind Egumen, până a mĕ găti ca se trec cu ajutorul luĭ D-zeŭ la Chiov, şi cetind pe acéstă Sfântă Evanghelie am însemnat, ca cine ar ceti să mĕ pomenéscă. Rugătoriŭ de sănătatea Dumnea-Vóstră. Iulie 21. Vl. 7254. iscălit: Constantin Logofăt Impĕrătesc? al popeĭ.... ot Bucureştĭ din Mahalaŭa Slobozia".

Din notele şi însemnările ce se cetesc în Tetravanghel să constată că cartea a fost la început proprietatea Monastireĭ Ungureul şi apoĭ a devenit proprietatea Monastireĭ Ciolanul.

II. *Forma și conținutul cărții.* Cartea este în format folio, nenumerotată și cuprinde 238 file. Lungimea foeĭ este de 30 de centimetre, ĭar lățimea de 19. La începutul fie-căreĭ Evangeliĭ are o înflorĭtură în negru, formată din liniĭ și deasupra o cruce cu inițialele Is. Ch. Ni. Ca. Tipicul pericopelor evangeliilor cum și câte-va cuvinte din începutul pericopeĭ sunt maĭ pretutindenea în roș, ĭar textul în negru. Atât tipicu Zecelelor, orĭ a pericopelor, cât și Evanghelistarul sunt în Slavonește. Litera este de patru milimetri, cea ce însamnă că cartea a fost un imprimat de lux și făcută anume pentru a se ceti depe ea în Bisericile Românilor Evangeliile. Atât Dĭaconul Coresi cât și Tudor Dĭacul eraŭ din Țara Românéscă, din Târgoviște : probabil că acolo aŭ preparat eĭ și manuscriptul pentru imprimare. Din cât s'aŭ putut observa din cetirea textuluĭ pare ĭarășĭ fórte probabil, că manuscriptul Evangeliilor a fost în parte póte tradus, în mare parte însă decopiat depe alte manuscripte mult maĭ vechĭ, și de care eraŭ multe între Românĭ. La acéstă părere am ajuns numaĭ după ce am constatat deosebirĭ marĭ între un Evangelist, când l'am comparat cu altul. Așa : Evangelistul Ioan este cel maĭ bine tradus și expresiile cași frasele din el sunt maĭ puțin arhaice și maĭ puține localisme, pe când în Luca abundează acestea la tot pasul. S'a maĭ observat că limba îngenere din Tetravanghel nu este oglinda numaĭ a uneĭ localitățĭ, ci cuprinde cuvinte, expresiunĭ și chiar frase ce sunt și până acum în întrebuințare în diferite localitățĭ și Provinciĭ Româneștĭ. Am dat și peste frase și bucățĭ, care sunt așa de bine și limpede exprimate în cât s'aŭ conservat până în present în tóte edițiele Evangeliilor imprimate până la noĭ, ceĭa ce dovedește că în limba bisericéscă veche multe espresiunĭ și cuvinte, prinḑênd rădăcinĭ adâncĭ prin deprindere în auḑul poporuluĭ, traducĕtoriĭ din timpĭ n'aŭ îndrăznit a se atinge de acele locurĭ, ci le-aŭ conservat așa cum li s'aŭ dat de tradiția poporuluĭ. Nu rĕmâne nicĭ o îndoĭală că după cum cele-lalte imprimate ale luĭ Coresi deaseminea și Tetravanghelul este tradus din limba Slavonă ad litteram, pentru că se întimpină locurĭ în text în care pentru a înțălege sensul trebue să schimbĭ locul cuvintelor, cea ce însamnă c'aŭ fost fidelĭ textuluĭ Slavon la traducere.

Pentru ca cetitoriĭ să-șĭ pótă face o idee cât maĭ precisă asupra celor ḑise, anexăm douĕ fețe de text cirilic, una din Ioan și alta inscripția orĭ nota pusă de Coresi la finele cărțeĭ.

REPRODUCERE CU LITERE CIRILICE DIN TETRAVANGHEL.

Ера дꙋпѫ ачѣѧ ꙟтрачѣ ꙁи оуна де ꙟ сѫмбете ши оушиле ꙟкꙋѧте. оунде ера оученичїи адꙋнаци дерепть фрика іоудеилѡр. вине іс ши стѣтꙋ ꙟмижлокь. ши грѫи лѡр, паче воаѡ. ши ачаста ꙁисе, арѫтѫ лѡр мѫниле ши коастеле сале. боукꙋрарѫсе оученичїи вѫꙁоурѫ домноу. ꙁисе лѡр іс іарѫ. паче воаѡ. коумꙋмаꙋ тримесь пѫринтеле. ши еꙋ тримець вои. ши ачаста ꙁисе, сꙋфлѫ. ши грѫи лѡр. поїмици дхоу сфнть. коунвеци лѫса пѫкателе, лѫсаци лѡр. коуи веци цинѣ, цинециле.

конеци оугрѫни. м. ци.

Ѳ томѫ оуноу деꙟ доиспрѫꙁѣче. чель кема цѣмѫжинь. нꙋ ера кꙋноушїи кѫнд вине іс. грѫирѫ лꙋи алалци оученичи. вѫꙁꙋтамь Домноу ель ꙁисе лѡр. де ноу вои ведѣ ла мѫниле лꙋи ранеле пироанелѡр. ши сѫбагь дѣцетꙋль мїеꙋ ꙟ рана пироаелѡр ши сѫ багь мѫна мѣ ꙟкоастеле лꙋи. нꙋ вои авѣ крединцѫ.

REPRODUCERE CU LITERE CIRILICE DIN TETRAVANGHEL.

Кꙋ врѣрѣ татѫлꙋи ши кꙋ ажꙋторюл фію-
лꙋи ши коу сфръшитꙋль дхꙋлꙋи сфить. ꙟ ꙁи-
леле мърїеи лꙋ ӕнъшь краи. е ꙋ жꙋпѫноу ханъшь
бѣгнер де ꙟ брашовь амь авꙋть желанїе
пеꙟтроу сфителе кърци крещинещи тетрое ѵл,
ши амь скрисъ ачѣсте сфеинте кърци де ꙟвъ-
цѫтꙋрѫ. съ фіе попилѡр рꙋмѫнещи съ ꙟце-
лѣгъ съ ꙟвѣце рꙋмънїи чинесь к. ещини. кꙋмь
грѫѧще ши сфнтꙋль павель апль кътрѫ
коринтѣни ді капете ꙟсфънта бесѣрекѫ маи
бине е агрѫи чинчи кꙋвинте кꙋ ꙟцелесь декѫть,
і, міе де кꙋвинте неꙟцелѣсе ꙟлимбѫ стрїи-
нѫ. дꙋпѫ ачѣѧ връꙋгѫмь тоци сфеинци пъ-
ринци оаре влѫдичи оаре епкпы оаре попы.
ꙟкърора мѫни ва вени ачѣстѣ кърци кре-
щинещи кꙋмь маинте съ четѣскѫ нечетиндь
сънꙋ жꙋдече неч съсъдꙋѧскѫ. ши кꙋ ꙁиса
жꙋпѫнꙋлꙋи ханешъ бѣгнерь. скрисамь еꙋ
дїакопь кореси ѿтръговище. ши тꙋдѡр дїакь.
ши саꙋ ꙟчепꙋть ꙟлꙋна лꙋ маи г ꙁиле ши
саꙋ сфръшить ꙟлꙋна лꙋ генꙋарїе л ꙁиле въ-
лѣто ꙁ міе ꙁѡ ꙟчетате ꙟ брашовь.

Aceste notițe asupra cărței credêndu-le necesare, le am expus pentru cunoscința publiculuĭ cetitor. In trascriere n'am avut alt în videre de cât a da cât maĭ exact și maĭ precis pronunția și tonul cuvintelor, fără a avea în privire cerințele filologice, nefiind acésta de competința nóstră. Glosarul promis de D-lŭ B. P. Hașdeŭ la Psaltirea luĭ Coresi, reprodusă de D-sa, și cel publicat de D-lŭ Teodor Codrescu, lucrat de rĕposat. Gh. Seulescu, vor putea în mare parte servi și de glosar pentru Tetravanghel.

C. ERBICÉNU.

DEÎNTRU MATHEĬ SFÂNTĂ BUNĂVESTIRE.

(*Vă Nădealea pread rojdstvom H.veam.*) Zac. 1.

Cartea născuteeĭ lu Is. Hs. Fiĭul lu David fiiul lu Avraam. Avraam născu Isaca. Isac născu Iacov. Iacov născu Iudă şi fraţiĭ luĭ. Iuda născu Fares şi Zara de în Tamar(ă). Fares născu Ezrom. Ezrom născu Arama. (Aram născu) Aminadava. Aminadav născu Nason. Nasson născu Salmon. Salmon născu Voaza de în Rahava. Voaz născu Ovida de în Ruta. Ovid născu Ieseĭ. Ieseĭu născu David înpărat. David înpărat născu Solomon de în Uriniea. Solomon născu Rovoam. Rovoam născu Aviea. Aviea născu Assa. Assa născu Iosafatu. losafat născu Iorama. Ioram născu Oziea. Ioziea născu Ioatam. Ioatam născu Ahaza. Ahaz născu Ezechiea. Ezechiea născu Manasiea. Manasia născu Amona. Amon născu Iosiea. Iosiea născu Iehoniea şi fraţiĭ luĭ. Intru mutarea Vavilonilor. După mutarea Vavilo(ni)lor. Iehonia născu Salatiil. Salatiil născu Zorovavel. Zorovavel născu Oviuda. Oviud născu Eleachim. Eleachim născu Azor. Azor născu Sa(doc). Sadoc născu Ahim. Ahim născu Eliudă. Eliud născu Eleazar. Eleazar născu Matthan. Mattan născu Iacova. Iacov născu Iosif bărbatul Marieĭ.

De în ea născu Is, ce se ḑice Hs. Toate rudele de la

Avraam pănă la David. rude. 14. și de la David. pănă în mutarea Vavilonilor. rude. 14. și de în mutarea Vavilonilor. pănă la Hs. rude. 14.

(Narojdstva H.va nantrenîĭ.) Zac. 2.

Alu Is. Hs. născutul, așa era. logodită amu muma luĭ Mariea lu Iosif. mainte pănă nu se adunase. află-se aĭbênd în mațe de Duhul sfânt. Iosif bărbatul eĭ derept fu. și nu vrea ea să o oblicéscă. ce vrea furiș să o lase ea. Aciea el cugetă. ĭată îngeruĭ Domnuluĭ ivise în somn grăi. Iosife fiĭul lu David. nu te téme a priimi Mariea muĭarea ta. ce e amu întru ea să nască (de) Duhul Sfânt easte. naște va amu fiĭu și zice-verĭ numele luĭ Is. acela va amu mântui oamenii luĭ de păcatele lor acesta tot fu să se izbândéscă zicerea prorocilor de la Domnul grăidule. adecă fata priimi-va în mațe și naște-va fecĭorul. și zice-verĭ numele luĭ Emmanuil. ce se spune cu noĭ e Dumnedeŭ. sculă-se Iosif de în somn. și féce ca zise luĭ îngerul Domnuluĭ. și priimi muĭarea luĭ și nu știea ea. pănă născu fiĭul luĭ detăĭu. și zise numele luĭ Is.

(Coneț ned. i utrănîĭ rojdstva H.va. Na rojdstvo H.vo na liturghiĭ.) Zac. 3.

Iisus născu în Vitleemul Iudeilor. în zilele lu Irod înpărat. adecă vlăfele de la răsărit veneră în Ierusalim grăiră. unde easte înpăratul Iudeilor să nască. că văzum amu stéoa luĭ spre răsărit. și venim să ne închinăm luĭ. auzî Irod înpărat turbură-se. și tot Ierusalimul cu nusul. și adună întăĭ preuțiĭ și cărtulariĭ omenești. și întreba de înșiĭ. io e Hs. se nască. eĭ ziseră luĭ. in Vitleemul jid*(ovasc)*. așa amu scrisă easte prorocilor. și tu Vithleeme

pământul Iudeilor. cu nemică eştĭ în despusul Iudeilor. de în tine amu eşi-va judeţ, cela ce va paşte oamenii miei creştinii. atunce Irod furiş chema vlăhvele. şi ispiti di înşiĭ de ce vréme se ivi stéoa. şi tremése eĭ în Vitleem zise. Duceţi-vă şi ispitiţĭ a vedea acel cocon. când veţĭ afla spuneţi-mĭ. ca să merg şi eŭ să mă închin luĭ. eĭ ascultară înpăratul şi se duseră. Şi adecă stéoa céea ce văzură spre rĕsărit. mergea nainte până mérse stătu de supra io era coconul. văzură stéoa bucurară-se cu bucurie mare foarte. şi vineră în casă. şi văzură coconul cu Mariea muma luĭ. şi căzură închinară-se luĭ. şi deşchiseră comoarăle lor, aduseră luĭ dar. aur şi tămăe şi zmirnă. Şi véste priimiră în somnu. şi nu se întoarseră cătră Irod. ce pre altă cale duseră-se în laturea lor.

(Coneţ rojdstvo. ned, po rojdstvé i vă 26 Dechevree i mladenţe".)
Zac. 4.

Ducênduse vlăhvele ĭată îngerul Domnuluĭ în somn ivise lu Iosif grăi. scoală de ĭa coconul şi muma luĭ şi fugĭ în Eghipet. şi fiĭ aciea până când voĭu zice. vru amu Irod să cérĕ, coconul să-l pĭarză voao. elu se sculă şi luo coconul şi muma luĭ noaptea. şi se duse în Eghipet. şi era aciea până la moartea lu Irod. să se izbândéscă zicerea de la Domnul prorocilor grăind. De în Eghipet chema-voĭ fiĭul mieŭ. atunce Irod văzu că bătjocurit fu de filosofĭ. mânie-se foarte. şi tremise şi ucise toţĭ coconiĭ ce era în Vithleem. şi întru toate hotarăle luĭ. de doĭ aĭ şi maĭ micĭ. după vréme ales ispiti de vlăfele. atunce se izbândi grăitele Eremieĭ prorocul ce grăĭea. glas în Aram auzit fu. plângere şi suspinare şi strigare multă. Rahiila plângea de fecĭoriĭ eĭ. şi nu vrea să se mângăe că nu sînt. déca muri Irod, eată îngerul Domnuluĭ în somn ivisea lu Iosif întru

Eghipet grăi. Scoală de ĭa coconul și muma luĭ. și pasă în țara creștinilor. că murit-aŭ amu cela ce căuta sufletul coconuluĭ. Elŭ se sculă de luo coconul și muma luĭ. și se duse în țara creștinilor. auziră că Arhilae împărățéște întru ovréĭ. în locul lu Irod tătâni-sĕu. temé-se acolo a mérge véste priimi în somn. duse-se în laturea Galileĭuluĭ. și vine în sălășui-se în cetate. ce se chémă Nazaret. să se izbândéscă zicerea prorocilor. că Nazoreĭ zicese-va.

(Coneț ned. imladențem i 26. vă săb préd pros.ște.) Zac. 5.

In zilele acélea. vine Ioan botezătorĭul. mărturisiea în pustiea Iudeilor și grăĭea. pocăiți-vă, apropie-se amu împărățiea ceriuluĭ. Acéstea sînt grăite-le Isaieĭ prorocul ce grăĭea. glas strigă în pustie. gătițĭ calea Dumnezeéscă. derépte facețĭ cărările luĭ. acela Ioan, avea veșmintele luĭ de păr de cămilă și brăŭ de curea pre mijlocul luĭ. și mâncarea luĭ era mugur, și mieare sălbatecă. atunce, eșiră către el Ierusalimlénêĭ. și toțĭ ovréiĭ. și toate laturile Iordanuluĭ. și boteza-se în Iordan de el. ispovediea păcatele lor. văzură mulțĭ Fariseĭ și Saducheĭ. viind de la botejunea luĭ grăi lor. puiĭ de năpârcă. cine spune voao. să fugițĭ de ce vine mănie. facețĭ amu plod destoĭnic de pocăință. și nu încéperețĭ a grăi întru voĭ tată avem Avraam. grăesc amu voao, că poate Domnul rădica de în pĭatra aceasta fecĭorirĭ lu Avraam. așa amu și săcurea lăngă rădăcinile lemnuluĭ zace. tot amu lemnul ce nu face plod bun. tăĭat va fi și în foc aruncat. eŭ amu botez voi cu apă întru pocăință, veni-va după mine. maĭ tare de mine easte. celuĭ nu-s destoĭnic călțuniĭ a purta, acela voĭ va boteza cu Duhul sfânt. *coneț sab.* Celuĭ e lopata în mânile luĭ. și curăți-va area luĭ și aduna-va grîul luĭ în jitnițe. e plévele va arde în focul nestins.

(Ghenari 6, na bgo eavlenie na liturghiĭ.) Zac. 6.

In vrémea acéea. atunce vine Is. de în Galileĭ la Iordan câtră Ioan a se boteza de el, Ioan amu apără luĭ și grăi, eŭ trebuesc de tine a mă boteza, și tu viĭ către mine. răspunse Is. zise câtră el. Lasă acmu. așa amu cuviință easte noao a înplea tótă dereptatea. atunce lăsă el. și boteză-se Is. eși amu de într'apă. și ĭată deschiseră-se luĭ ceruĭrele. și văzu Duhul Domnuluĭ. deștiîngăndu-se ca u porumb.și viind pre el. și ĭată glas de în cerĭu grăi. acesta easte fiĭul mieu ĭubit. derept el bine vruĭu.

(Coneț praznicul uĭ. Sâbotî po prosvéștenie). Zac. 7.

In vrémea acéea. atunce Is. dus fu cu Duhul în pustie. a se ispiti de diavolul. și posti zile 40 și apoĭ flămânzi. și apropie-se câtră el ispititorĭul și zise să eștĭ fiĭul Domnuluĭ zi de în pĭetrile acéstea păĭne să fie. El răspunse zise scrisă easte. nu cu păĭne numaĭ viŭ va fi omul. ce de toate cuvintele ce es de în rostul Domnuluĭ. atunce luo el dracul de în sfânta cetate. și puse el pre arepile besérecieĭ. și grăi luĭ, să eștĭ fiĭul Domnuluĭ aruncă-te jos, scrisă amu easte. că îngerilor tĕĭ zis-aĭ să te feréscă. și pre mânĭ lua-te-vor. să nu cumva poticneștĭ de pĭatră piciorul tĕŭ. grăi luĭ Is. eară scrisă easte. nu verĭ ispiti Dumnezeu Domnul tĕŭ. eară luo el dracul întru măgură înnaltă foarte. și arătă luĭ toată înpărățiea lumieĭ și slava eĭ. și grăi luĭ. acéstea toate ție da-voĭ. de vérĭ cădea de mite-verĭ închina. atunce grăi luĭ Is. du-te de la mine satane. scrisă amu easte. Domnuluĭ Dumnezeul tĕŭ închinate-verĭ. și aceluea unuea sluji-verĭ. atunce lăsă el diavolul. și eată îngeriĭ apropieară-se și slujiea luĭ.

(*Coneț sâb. ned. po pros ște.*) Zac. 8.

In vrémea acéea auzi Is. că Ioan dat fu. duse-se în Galileĭu. și lăsă Nazaretul. vine însălășui-se în Capernaum pre mare. în hotarăle Zavulonuluĭ. și Nefthalimuluĭ. de să se izbândéscă grăitele Isaieĭ prorocul ce grăĭea. pământul Zavulonuluĭ și pământul Nethalimuluĭ. calea mărieĭ. întracéea parte de Iordan Galileĭ limbĭ. oameniĭ ce șădea întunérec văzură lumină mare. și ceea ce șădea întracea laturĭ și umbra morțieĭ. lumină luci lor. De aciea începu Is. a mărturisi și a grăi pocăiți-vă, apropie-se amu înpărățiea ceriuluĭ.

(*Coneț ned. nedélea 2. po văséh sveatîh.*) Zac. 9.

In vrémea acéea îmbla pre marea Galileĭuluĭ. văzu doĭ frațĭ. Simon ce se chema Pĕtru. și Andreĭ fratele luĭ. aruncând mréja în mare. era amu păscarĭ. și zise lor păsați după mine. și face-voĭu pre voĭ vânătorĭ de oamenĭ. eĭ amu lăsară mréja, după el mérseră. și trecu de aciea. văzu alțĭ doĭ frațĭ. Iacov alu Zevedeĭu și Ioan fratele luĭ, în corabie cu Zevedeĭu tatăl lor. legând mréja lor.și chemă eĭ. eĭ amu lăsară corabiea și tatăl lor. după el mérseră. și înbla toată Galileea. învăța în gloatele lor. și propoveduĭea evanghelie înpărățieĭ. și vindeca toate neputențile. și toate boalele întru oamenĭ. *coneț nedélea.* și eși auzitul luĭ pre în toată Sirica. și aduseră luĭ. toțĭ, bolnaviĭ de toate boale. și de chinure ținuțĭ. și drăcițĭ pre lunĭ. și slăbițĭ de vine. și vindecă eĭ.

(*Vă pnd 1 ned. iști na préd. glav. 75. vtoc se je i prépodobmnim.*) Zac 10.

In vrémea acéea după Is. mérseră năroade multe. de în Galileĭ și zéce cetățĭ de în Ierusalim și Iudeĭ. și de în-

tru acea parte a Iordanuluĭ. văzu năroade sui întru măgură şi şezu el. apropieară-se cătră el ucenicii luĭ. şi deschise rostul luĭ învăţa eĭ grăi. ferecaţĭ méserii cu sufletul că acelora e înpărăţiea cerĭuluĭ. ferecaţĭ ceea ce plângu-se că aceea mângăea-se-vor. ferice blănzii că aceea îndulci-vor. pământul. ferice flămânzii şi însetaţii pentru dereptate că acéea sătura-se-vor. ferice milostivii că aceea miluiţĭ fi-vor. ferice curaţii cu inima că aceea Domnul vedé-vor. ferice pacefăcătorii că aceea fiĭ Domnuluĭ chema-se-vor. ferecaţĭ goniţiĭ preîntru dereptate că acelora e înpărăţiea cerĭuluĭ. ferecaţĭ seţĭ, când împuta-vor voao. şi goni vor pre voĭ. şi zic tot réle cuvinte pre voĭ mânt pentru mine. bucuraţi-vă şi veseliţi-vă, că plata voastră multă e în cerĭure. aşa amu goniea prorocii. ceea ce era mainte de voĭ. voĭ seţĭ sarea pământuluĭ. de se va sarea împuţi cu ce se va săra. de nemică nu va fi déciea. numaĭ vărsată să fie afară. şi călcată de oamenĭ.

(Coneţ vtornic stlem obşte). Zac. 11.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. Voĭ seţĭ lumina lumieĭ. nu poate cetatea ascunde-se în vrăhul déluluĭ stând. nece aprinde lumânarea şi să o puĭ ea după dos. ce în svéştnic. şi luminéză tuturor căţi-s în casă. aşa să se luminéze lumina voastră naintea oamenilor. ca să vază ale voastre bune lucrure. şi proslăvi-se-va tatăl vostru ce easte în cerĭure. nu vă pare că am venit să sparg ce să înplu. derept amu grăesc voao. până va tréce cerĭul şi pământul. şi trăsură una. saŭ una zgărăetură nu va tréce de lége, până vor fi toate. cine amu sparge-va una învăţătură de acéstea micile. şi învăţa-va aşa oamenii. mic chémă-se înpărăţiea cerĭuluĭ. eară cine face şi învaţă. acesta mare chémă-se înpărăţiea cerĭuluĭ.

(Conc̦ stlem, srédea, 1. nedélea). Zac. 12.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. grăesc amu voao. că de nu se va izbândi dereptatea voastră. maĭ vrătos de cărtularii şi fariseiĭ. nu vețĭ întra înpărățiea ceriuluĭ. audițĭ că disă fu vechilor. nu ucide. cine amu ucide. vinovat easte judecateeĭ. cine grăiaşte fratele luĭ ocară. vinovat easte gloateeĭ. ĭară cine zice nebune. vinovat easte în matca foculuĭ. de verĭ amu aduce * *(de aice scris de mână)* darul tĕŭ cătră oltar şi tu veĭ aduce-țĭ aminte că fratele tĕŭ are ore ce pre tine. lasă-țĭ daru tĕŭ înaintea oltaruluĭ. şi te du de te înpacă mainte cu fratele tĕŭ. şi atunce vin de adă darul tĕŭ la beséreca. şi fiĭ de te svătuéşte cu pârâşul tĕŭ până este pre cale cu nusul. să nu te dea pârâşul județuluĭ. şi județul te va da slugilor. şi veĭ fi aruncat în temnițĭ. adevăr grăesc voao. nu veĭ işi de acolo până ce veĭ da tot ce veĭ avea.

(Conc̦ sréd. cetr. 1. néd.). Zac. 13.

Zise Domnul. auzita-țĭ că zis fu nu face curvie. eară grăesc voao. că cine caută pre muére cu poftă curvie face cu dânsa întru inima luĭ. de te va smenti ocul cel direptu. scoate-l şi-l lépădă de la tine. că maĭ bine easte să pie on mădular al tĕŭ. decât tot trupul tĕŭ să fie aruncat în foc. ĭară de te va străca mâna ta cea deréptă tae-o şi o lépădă de la tine. că maĭ bine easte să pie on mădular al tĕŭ. de cât tot trupul tĕŭ să fie aruncat în foc. zis fu că cine va lăsa muearea sa să-ĭ dea carte de slobozenie. ĭară eŭ grăesc voao. să vă lăsațĭ muerile numaĭ pentru cuvente de curvie. ĭară cine ea o lăsată preacurveşte cu dânsa.

(Coneţ cet. i pét 1. ned.) Zac. 14.

Zise Domnul că zise ce lor de demultu. Ascultaţĭ nu te jura cu jurământu. ce să-ţĭ daĭ luĭ Dumneḑeŭ jurământul tĕŭ. Eară eŭ grăesc voao. nu te jura ceruluĭ că easte scaonul luĭ Dumneḑeŭ. nice pămîntuluĭ că easte aşternutuluĭ picĭorelor sale. nice Ierusalimuluĭ că easte cetate mare a înpăratuluĭ. nice pre capul tĕŭ să te jurĭ. că cumo nu poţĭ face on păr alb să fie negru. şi să fie cuvêntul vostru ceĭ să fie să fie eară ce nu-ĭ să nu fie.

Eară ceĭ maĭ multu de la neprieatnicul easte. auzita-ţĭ că zis fu ocu dereptu ocu. şi dente derept dinte. ĭară eŭ grăesc voao. nu vă protivirițe răoluĭ. ce neştine de te va lovi preste falca cea deréptă întoarce-ĭ luĭ şi ceaealaltă. şi cine va vrea să se pârască cu tine să-ţĭ ĭa veşmentele. lasă-ĭ luĭ şi cămaşa. şi cine va vrea să te ĭa să-te ducă o milă pas cu elu doao.

(Coneţ pet sâb. 1 po pet desétniţ). Zac. 15.

Zise Domnul cine va cére la tine dă-ĭ. şi cine să va înprumuta la tine nu-ĭ întoarce. Auḑit-aŭ că zis fu. ĭubeşti-ţĭ vecinul tĕŭ. şi uréşte pre vrăjmaşiĭ tĕĭ. ĭară eŭ grăesc voao. ĭubiţĭ vrăjmaşiĭ voştri. şi grăesc de bine pre ceea ce vă blastămă pre voĭ. şi binefaceţĭ celora ce nu vĕ ĭubăsc pre voĭ. şi vă rugaţĭ printru ceea ce vă fac năpaste şi vă gonesc, ca-să fiţĭ fecĭo(rĭ) părinteluĭ vostru den cer. că soarele strălucéşte pre ceĭ răĭ şi pre ceĭ bunĭ. şi ploao pre ceĭ dereptĭ. şi pre ceĭ nediripţĭ. şi de veţĭ ĭubi numaĭ pre ceea ce vă ĭubĕsc ce plată veţĭ avea. aŭ nu şi vamăşiĭ aşea fac. şi de veţĭ închina numaĭ prieatnicilor voştri nomaĭ. ce răŭ faceţĭ. a nu şi vamăşiĭ tac aşea. să fiţĭ desăvrăşit. cumu şi părintele vostru ceresc desevrăşit easte.

(Coneţ săb. săb. sirna.) Zac. 16.

Zise Domnul luaţi-vă amente milostenia voastră nu o faceţĭ înaintea oamenilor. că să fiţĭ văzuţĭ dinşiĭ. ĭară de nu plata vostră vaţĭ luat. de la părintele vostră den cer. ĭară tu cându facĭ milostenie. nu străga înainte-ţĭ. Cumu fac ceĭ acoperiţĭ de staŭ în căĭ şi în răspântie de rog. ca să ĭ mărească oameniĭ. adevăr grăesc voao că-şĭ ĭaŭ plata sa. ĭară tu când facĭ milostenie. să nu ştie dirépta ta ce aŭ făcut pre ascuns de stâgă. ca să fie milostenia ta în taĭnă. şi milostenia ta véde-o părintele tĕŭ în taĭnă. şi la arătare o va da. ĭară tu când facĭ milostenie şi te rogĭ nu fie ca ceĭ acoperiţĭ. de staŭ în cale de se rog să-l laode omenie. adevăr grăesc * voao că lua-ş-vor *plata lor.* e tu cându te rogĭ. *intră în camara* ta. şi închide uşa ta. *şi róga-te* tatăluĭ tĕŭ cela ce easte în ascuns şi tatăl tĕŭ vedé va în ascuns şi da-va ţie aeave.

Rugându-te, să nu grăeştĭ răŭ ca limbuţiĭ. pare-le amu că în multe graĭure ale lor auziţĭ vor fi. nu vă protivireţĭ amu lor. ştie amu tatăl vostru ce vă trebueaşte. ainte de cerşutul vostru aşa amu vă rugaţĭ voĭ Tatăl nostru ce eştĭ în ceriure. sfinţéscă-se numele tĕŭ. să vie înpărăţiea ta. să fie voea ta cum în cerĭ aşa şi pre pământ. pâĭnea noastră săţioasă dă-ne noao astăzĭ. şi eartă noao greşalele noastre. cum ertăm şi noĭ greşiţilor noştri. şi nu ne duce în năpaste. ce ne izbăvéşte pre noĭ de hitlénul. ca ata easte înpărătiea şi putérea şi slava în véc amin.

(Conеţ săbot. nedélea sirna.) Zac. 17.

Zise Domnul. Să amu lăsare tu *oamenilor greşalele* lor. lăsa-va şi voao Tatăl vostru de în cerĭ. e să nu lăsare tu

oamenilor greșalele lor. nece Tatăl vostru de în cerĭ. lăsava voao greșalele voastre. e cându vă postițĭ nu fițĭ ca acoperițiĭ ce se întristéză. strămutéză fața sa. ca să se ivéscă oamenilor că se postesc. dédevăr grăesc voao. că lua-șvor plata lor. tu cându te posteștĭ unge capul tĕŭ. și fața ta o lă. ca să nu te posteștĭ oamenilor să te iveștĭ. ce tatăl tĕŭ ce e taĭnă. și tatăl tĕŭ ce vedé-va în ascuns da-va ție aeave. Nu vă ascundețĭ vistiearĭul în pământ· io vĭermiĭ o răzbesc și putredéște. și io furiĭ o sapă și o fură. ascundeți-vă vistiearĭul în cerĭ. io vĭermiĭ nu o răzbesc nece putredéște. io nece furiĭ o sapă nece o fură. și io easte comoara voastră aciea va fi și inima voastră.

(Coneț ned. sirnoĭu. ned. 3). Zac. 18.

Dise Domnul. Lumina trupuluĭ easte ochĭul. să amu fure ochĭul tĕŭ prost. tot trupul tĕŭ luminat va fi. să ochĭul tĕŭ hitlén fure. tot trupul tĕŭ întunecat va fi. Să amu lumina ce e întru tine întunecată easte. aciea întunérecul cu câtu e. nimea nu poate a doĭ domnĭ lucra. saŭ amu unul va ĭubi. eară altul va urî. și amu unul va ținea. eară altul a nu-l socoti va încépe. nu poate Dumnedeŭ lucra și luĭ mamon. derept aceea grăesc voao. nu vă grijirețĭ sufletele voastre. ce vor mânca saŭ ce vor bea. nece trupurele voastre în ce vă vețĭ înbrăca. nece sufletul maĭ bunu e de hrană și trupul de veșmintele. căutațĭ spre pasările cerĭuluĭ. că nu sémănă nece séceră. nece adună în jitnițe. și Tatăl vostru de în cerĭ hrănéște eale. nu sețĭ voĭ maĭ bunĭ de eale. cine de voĭ grijind și poate adauge. trupuluĭ luĭ uîn-cot. și de veșminte ce te câștigĭ. socotițĭ crinul satelor cum créște neustenindu-se nece toarce. grăesc voao. că nece Solomon întru toată slava luĭ învești ca unul de acélea. e să fânul seliștilor astăzĭ fiind e de-

mănéţă în cuptorĭ aruncaţĭ. Dumnedeŭ aşa-l înveşte. cu cât maĭ vrătos voao puţină credinţă.

(Ponedélnic, 2. nedélea). Zac. 19.

Zise Domnul. nu vă căştigare-ţĭ amu grăind. ce vrem mănca saŭ ce vrem bea. saŭ în ce nevrem înbrăca. toate amu acélea limbile cer. ştie Tatăl vostru de în cerĭu că trebueaşte-vă de acélea. céreţĭ mainte înpărăţiea Domnuluĭ, şi dereptatea luĭ. şi acélea toate adauge-se-vor voao.

Coneţ ned.

Nu vă grijireţĭ amu de mâine. că demănéţa cineş-va câştiga. destule zile ıău luĭ.

(Préstăpiĭ pned. Sâbota, 2. povăséh sth). Zac. 20.

Zise Domnul. nu judecareţĭ să nu fiţĭ osândiţĭ. că în judeţ ce veţĭ judeca, judeca-se-va voao. şi în cumpănă ce veţĭ cumpăni, cumpăni-se-va voao. ce vezĭ ştercul ce e în ochĭul frateluĭ tĕŭ. e brâna ce easte în ochĭul tĕŭ nu simţĭ. saŭ cum verĭ zice frateluĭ tĕŭ lasă să eaŭ ştercul de în ochiĭ tĕĭ. şı eată brâna în ochiĭ tĕĭ. făţarnice. ĭa ainte brâna ce e în ochiĭ tĕĭ. şi atunce caută şi ĭa ştercul de în ochiĭ frateluĭ tĕŭ. nu dareţĭ sfânta căĭnilor. nece aruncareţĭ mărgitarĭul vostru înaintea porcilor. să nu-l calce eĭ în picĭoarele lor. şi porni-se-vor a vă sparge voĭ. céreţĭ şi da-se-va voao. căutaţĭ şi veţĭ afla. bateţĭ şi deschide-se-va voao. tot amu cela ce cére priimi-va. şi socotitoriĭ află. şi bătătorilor deschide-lă-se.

(Coneţ sâbotă citi ponedélnic).

Saŭ cine de voĭ easte om ce el să ară cére fiĭul luĭ pâĭ-

ne. aŭ doară pĭatră da va luĭ. saŭ de va cére péşte. doară şarpe da-va luĭ. de amu voĭ hitlénĭ fiind ştiţĭ. darea dulce a da fecĭorilor voştri. cu cât maĭ vrătos Tatăl vostru de în cerĭ. dă bunătate celuĭ ce cére de la el.

(Coneţ ponedélnic. Seje i prépodobnim). Zac. 21.

Zise Domnul. tot amu câtă veţĭ vrea să facă voao oamenii. aşa şi voĭ faceţĭ lor. acéea easte légea şi prorocii.

Intraţĭ pre în strimtele uşĭ. ca largele uşĭ şi largă cale. când duce-vă-vor în perire. şi mulţĭ sînt ce mărg prinsele. ce strimtele uşĭ. şi îngustele căĭ duce-vă-vor în vieaţă. şi puţinĭ de eĭ sânt ceĭ ce vor afla ea.

(Vă vtornic. 2. nedélea). Zac. 22.

Zise Domnul. Luaţĭ a minte de mincinoşiĭ prorocĭ. ce vor veni către voĭ în veşminte de oae. în lăuntru sînt lupĭ răpitorĭ. de rodul lor cunoaşte-veţĭ eĭ. aŭ doară veţĭ culége de în spin strugurĭ. sau de în scaĭ smochine. aşa tot lemnul bun rod bun face. eară lemn rĕŭ rod rĕŭ face. nu poate lemnul bun rod rĕŭ să facă. nece lemnul rĕŭ, rod bun să facă. tot amu lemnul ce nu face rod. tăea-se-va şi în foc arunca-se-va. derept acéea amu de rodul lor cunoaşte-veţĭ.

(Srédea. 2. nedélea). Zaç. 23.

Zise Domnul. nu tot cela ce mă grăeaşte Doamne Domne că nu vor mérge înpărăţiea cerĭuluĭ. ce făcênd voea tatăluĭ mĭeu cela ce easte în cerĭure. *Coneţ vtornic. i prépodobnim.*

Mulţĭ vor zice mie întru acéea zi Doamne Doamne. nu

în numele tĕŭ prorocieam. și cu numele tĕŭ draciĭ gonim. și cu numele tăŭ puterĭ multe facem. și atunce voĭu spune lor. că nece dinioară n'am cunoscut voĭ. duceți-vă de la mine lucrătorĭ fără lége.

(Conet srédea). Zac. 24.

Zise Domnul. tot amu cela ce aude cuvântul mieŭ acesta și face-l-va. cuvine-se a bărbat înțelept. ce zidéște casa sa spre pĭatră. și deștinseră ploĭ. și vineră rêurele. și suflară vănturele. și opriră-se spre casa aceea, și nu căzu. că temeĭu luĭ era amu de pĭatră. și toțĭ ce aud cuvântul mieŭ acesta. și nu vor face eĭ. sémănă a bărbat nebun. ce-șĭ zidéște casa luĭ spre năsip. și pogorără ploĭ și vineră rîure. și suflară vânture. și opriră-se de casa aceea și căzu. și era frângerea eĭ mare foarte. și fu când sfrăși Is. cuvântul acesta mirară-se gloatele de învățăturile luĭ. era amu învăța eĭ ca despuns aĭbênd și nu ca cartularilor. ✲ și déca să pogori de în măgură. pre orma luĭ mergea năroade multe. și on străcat vene. închină-sĕ luĭ grăi. Doamne de veĭ vrea poțĭ mă tămădiĭ. și tinsă mâna și sĕ atinsă de Is. grăi. voĭ curățéște-te. și aciea să curăți străcăcĭunea luĭ. și grăi luĭ Is. vezĭ nemăruĭ nu spune. ce pas de te arată preotuluĭ și du dar ce vaŭ învățat Moi seĭu de mărturie lor.

(Conet sâb. ned. 4.) Zac. 25.

In vrémea acóea mérse Is. în Capernaum. apropie-sĕ on sutaș rugă-l de grăi. Doamne on fece(o)r al miŭ zace slab forte cumplit strădueaște. și grăi Is. eu voĭu mérge de-l voĭu tămădui. și răspuns sutașul zise. Doamne nu sîmtu destoinic să între suptu acoperemântul miŭ. ce zi numaĭ

cu cuvântul și să va tămădui fiĭul miŭ. că eŭ înc.i sîmtu om cu putére. și am suptu mâna mea vonice și grăesc acestuea. du-te și să duce. și altuea vino și vine. și slugiĭ méle fă aceasta și face. déca auzi Hs. să miră și zise celora ce venia după el. adevăr grăesc voao că nicĭ în creștinĭ n'am aflat atâta c.edință. însă grăesc voao. că mulțĭ vor veni dè la răsărit și de la apus. de vor petréce cu Avram și cu Isac și cu Iacov. în părățiea ceriului. ĭară feciorii înpărățiĭ vor pi gonițĭ în tunérecul cel de afundu. acolo va hi scrășcare de dințĭ. și plângere multă. și zise Is. sutașuluĭ. du-te cum aĭ crezut fie ție. și să tămădui feciorul luĭ într'acel ceas.

(Coneț ned. sâb. 4). Zac. 26.

Intracea învréme vene Is. în casa luĭ Petrov și văzu socra luĭ Simon Petră. Zăcêndu aprinsă de foc și să atinse Is. de mânule luĭ. i o lasă focol și să sculă de slujiea luĭ. déca apus soarele adusără mulțĭ îndrăcițĭ și goniea duhurile cu cuvêntul. și toțĭ bolnaviĭ tămăduea ca să se înple zisa Isaia proroculuĭ. acela legăturile nóstre le ĭa. Și lân*gorile poartă. văzu Is. multe gloate înprejurul luĭ. zise să margă în ceea parte. și se apropie unul cărtularĭu și zise luĭ învățătóare. mearge-voĭ după tine în cătruo verĭ mérge. grăi luĭ Iisus. și vulpile viezuinĭ aŭ. și pasările ceriuluĭ cuĭbure, fiĭul omenesc nare unde capul să pléce. altul ce e de în uceniciĭ luĭ zise luĭ, Doamne. spune-mĭ mainte să mărg să-mĭ îngrop tatăl mieŭ. Is. zise luĭ vino după mine. lasă morțiĭ, îngroapă ântêĭ morțĭ.

(Çetorătoc, 2. nedélea. seje i trăthu.) Zac. 27.

In vrémea acéea. întră el în corabie după el mérseră uce-

nicii luĭ. *Coneț sâb.* și eată cutremur mare fu în mare, cât corabiea acoperiea-se de unde. acela adurmise și vineră ucenicii și deșteptară el și grăiră. Doamne, mântuească-ne că perim. și grăi lor. ce fricoșĭ sețĭ puțină credință. atunce să sculă și conteni vêntul și marea. și fu lină mare. oamenii grăiră și să mirară. cine easte acesta. că și vênturele și marea ascultă el.

(Coneț cetvrătoc. nedélea). 5. Zac. 28.

In vrémea aceea. și trecu el în nacéea parte în laturea Gherghesinuluĭ. și timpinară el doĭ drăcițĭ de în mormânt eșiră ĭuțĭ foarte. că nu putea nimea tréce pre calea aceea. și eată strigară grăind. ce e noao și ție Isuse fiĭul Domnuluĭ. Venit-aĭ încoace ainte de vréme a munci noĭ. era departe de eĭ o turmă de porcĭ mulțĭ păștea. e dracii să ruga luĭ grăĭa. să ne goneștĭ zi noao să mérgem în cea turmă de porcĭ. și zise lor, păsațĭ : eĭ să duseră, și întrară în turma porcilor. și aciea se porni turma toată de înțermure în mare și se afundară într'apă. e păstorii fugiră. și mérseră în cetate, spuseră tot și de dracĭ. și eată toată cetatea eșiră în timpinatul lu Is. și văzură el, și ziseră sa fiĭ trecut de hotarăle lor.

(ned. 6.) Zac. 29.

In vrémea acéea. și întră Is. în corabie. trecu și vine întru a luĭ cetate. *Coneț ned.* și aduseră luĭ slăbitul de vene în pat zăcênd. și văzu Is. credința lor. și zise slăbituluĭ. îndrăznéște fiĭu. lasă-ti-se păcatele tale. și ĭată alții de cărtularĭ ziseră întru eĭ. acésta huléște. și văzu. Is. cugetul lor zise. derept ce voĭ cugetațĭ hitlenindu în inimile voastre. ce amu easte pre lesne a zice să țĭ se

lase păcatele. sau a zice scoală-te înblă. ce să ştiţĭ că despus are fiĭul omenesc spre pământ a lăsa păcatele. atunce grăi slăbituluĭ. scoală şi ĭa patul tĕŭ şi pasă în casa ta. şi se sculă de luo patul şi se duse la casa luĭ. vĕzură gloate mirară-se. şi slăviră Dumneḑeŭ, că déde aşa putére oamenilor.

(Conet ned. sâb. 5). Zac. 30.

In vrémea acéea. şi trecu Is. de aciea, văzu om şăzênd la vamă Matheĭ'l chema. şi grăi luì vino după mine. şi se sculă după el mérse. şi fu luĭ zăcênd în casă. şi ĭată mulţĭ vameşĭ păcătoşĭ vineră. şezură cu Is. şi cu ucenicii luĭ. şi vĕḑură fariseiĭ grăiră ucenicilor luĭ. derep ce cu vamăşiĭ şi cu păcătoşiĭ învăţătorĭul vostru mănâncă şi bea. Is. auzi şi zise ĭor. nu trebueaşte sănătosuluĭ vracĭ ce bolnavuluĭ. duceţi-vĕ de vĕ învăţaţĭ. ce easte milostenie voĭu, nu jrătvă. n'am venit amu a chema derepţiĭ, ce păcătoşiĭ pre pocăinţă. *Conet sâb.* atuncea.

(peatoc, 2. ned). Zac. 31.

In vrémea acéea. apropieară-se cătr'ânsul ucenicii lu Ioan şi grăiră. derep ce noĭ şi farisei postim mult. uceniciĭ tĕĭ nu se postesc. şi zise lor Is. aŭ pot fecĭoriĭ nunteeĭ. să postească. până cându e vrémea ce e cu nuşiĭ ginerele, veni-vor zilele cându se va luao de la eĭ ginerele, atunce să se postească. nimea amu nu poate spărtura crăpi cu pânză ne'nălbită spre cămaşă véche că se va lua amu cusătura eĭ dela cămaşe. maĭ mare spărtura fi-va. nece să bagĭ vin noŭ în foale vechĭu. că aĭmintrea nu e acela fóle se va topi. şi vinulu se va vărsa. şi foalele va peri. ce bagă vinul noŭ în fole noŭ. şi amândoĭ se vor ţepeni. *Conet pétoc.* Aciea grăind cătr'ânşiĭ adecă.

(Sâbota 6). Zac. 32.

In vrémea acéea. judele neștine și vine închină-se luĭ grăi. că fiea mea acmu muri. ce să viĭ să rădicĭ mâna ta spre ea și va înviea. și să sculă Is. după el purcéseră și ucenicïĭ luĭ. și adecă muearea ceĭ cura sânge de doĭ sprăzéce anĭ. apropie-se deînapoea luĭ. și se atinse de poalele veșmintelor luĭ. grăi amu întru el. că să sĕară pipăi numaĭ de veșmintele luĭ, mântuită ară fi. Is. se întoarse văzu ea și zise. îndrăznește fie. credința ta mântui-te-va. și mântuită fu muearea de în ceasul acesta. și vine Is. în casa judeluĭ. și o văzu răposată și gloatele vorovind, și grăi lor. duceți-vĕ că n'aŭ murit fata ce doarme. și-ș bătea joc d'insul. când gonite fură gloatele. mérse și o prinse ea de mână și se sculă fata. și eși véstea acéea prespre tot pământul acela.

(Coneț săb nedélea 7). Zac. 33.

In vrémea acéea. și trecu deaciea Is. după el mergea doĭ orbĭ chemând și grăĭea. miluească-ne Doamne fiĭul lu David. venitul luĭ în casă. apropieară-se cătr'ânsul orbiĭ și grăi lor Is. crédețĭ că pocĭu acésta face. grăiră luĭ eĭ Doamne. atunce se pipăi de ochiĭ lor și grăi. după credința voastră fie voao. și deschiseră-se ochiĭ lor. și șintie lor Is. și grăi. feriți-vă nimea să nu știe. eĭ se duseră și spuseră el pespre tot pământul acela. aceea eșiră, adecă aduseră cătr'ânsul om mut și turbat. și goni turbatul a grăi mutul. și mirară-se năroadele și grăiră. că nece dinioară nu sĕ-aŭ ivit așa în creștinĭ. fariseiĭ grăĭa. de judeciĭ dracilor gonéște draciĭ. și înblând Is. în cetățile toate și orașele învăța în gloatele lor. și mărturisiea Evanghelie

înpărăţieĭ. şi vendeca toate boalele, şi toate durerile de în oamenĭ.

(*Coneţ nedélea. Ponedélnic, 3, nedélea*). Zac. 34.

In vrémea acéea văzu Is. năroadele şi milostivi-se diîn-şiĭ. că era smintiţĭ şi aruncaţĭ ca oile ce n'aŭ păstorĭu. atunce grăi ucenicilor luĭ. secerăcĭune e multă, şi lucrătorĭ puţinĭ. rugati-vĕ amu Domnuluĭ secerăcĭunieĭ, ca să scoaţă lucrătoriĭ spre seceratul luĭ. *Seje istîm vracem i na osveştenie maslu.*

In vrémea acéea şi chemă doĭ-spră-zéce învăţătorĭ aĭ luĭ. déde lor despus spre duhure necurate, ca să le gonéscă eĭ. şi să vendece toate lângorile şi toate boalele. *Prea vracem.* a doĭ-spră-zece apostolĭ numele lĕ sînt acéstea. întăĭ Simon ce se zice Pĕtru. şi Andreĭ fratele luĭ. şi Iacov a lu Zevedeĭ. şi Ioan fratele luĭ. Filip, şi Vartholomeĭ, Thoma, şi Mafteĭ vameşul. Iacov a lu Alfeŭ. şi Cheliveĭ ce se zice Thadeĭ. Simon cananit. şi Iuda di în Scarion. ce la ce-ş vîndu el. *Citi vracĭ.* aceĭ doĭ-spră-zéce tremése Is. zise lor şi grăi. în calea păgânilor nu mérgeţĭ. şi în cetatea de Samaria nu mérgeţĭ. şi păsaţĭ maĭ vrătos cătră oile ce-s perite în casele creştinilor. înblând mărturisiţĭ. grăiţĭ că apropie-se înpărăţiea cerĭuluĭ. bolnaviĭ vindecaţĭ. mişăliţiĭ curăţiţĭ. draciĭ goniţĭ. în cinste luataţĭ în cinste daţĭ. *Coneţ vracem. 1 ponedélnic.*

(*Vtornic 3. ned*). Zac. 35.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. nu căştgareţĭ aur. nece argint. nece arame pre brânele voastre. nece pâîne în cale. nece doao veşminte, nece călţunĭ. nece toeag. destoinic amu easte lucrătorĭul hraneeĭ luĭ. în ce cetate

vreţĭ saŭ în oraş întra ispitiţĭ cine întru ca destoĭnic easte şi aciea fiţĭ pănă veţĭ eşi. întrând în casă sărutaţĭ şi ziceţĭ pace caseeĭ aceştiea. şi de va amu fi casa destoĭnică, veni-va pacele voastre pre eĭ. ĭară de nu va fi destoĭnică, pacele voastre cătră voĭ întoarce-se-vor. şi cine nu vor priimi voĭ nece asculta-vor cuvintele voastre. eşind de în casă saŭ de în cetatea acéea. scuturaţĭ prahul de în picĭoarele voastre. adevăr grăesc voao. maĭ ĭuşor va fi pământuluĭ Sodomuluĭ şi a Gomoruluĭ la zioa judecateeĭ, de cetăţieĭ aceĭea.

(Coneţ vtoc. srédea 3. ned. seje i măcenicom). Zac. 36.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. adecă 'eŭ tremiţ voĭ ca oile pre mijlocul lupilor. fiţĭ amu înţelepţĭ ca şarpele. şi întregĭ ca porumbiĭ. luaţi-vĕ aminte de oamenĭ. da-vor amu voĭ în gloate. şi săborul a lor bate-vor voĭ. şi înaintea vlădicilor şi înpăraţilor duşĭ veţĭ fi peîntru mine. întru mărturiea lor şi limbilor. când duce-vor voĭ, nu vĕ grijireţĭ cum sau ce veţĭ grăi. Dase-va voao în a acela ceas ce veţĭ grăi. nu voĭ amu vreţĭ fi grăind. ce Duhul Tatăluĭ vostru grăi-va întru voĭ. da-va frate pre frate pre moarte. şi tatăl fecĭorul. şi sculase-vor fecĭoriĭ pre părinţĭ, şi ucide-vor eĭ. şi veţĭ fi urîţĭ derept numele mieŭ. cela ce va răbda pănă în sfrăşit acela mântuit va fi.

(Coneţ srédea. cĭtoc. 3 ned). Zac. 37.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. cându vĕ vor goni voĭ de în cetatea aceasta fugiţĭ într'altă. derept amu grăesc voao. nu veţĭ avea a sfrăşi cetăţiĭe creştinilor, pănă va veni fiĭul omenesc. Nu e ucenicul pespre dascal. nece robul pespre stăpânul luĭ, soséşte ucenicul să fie ca dascalul

luĭ. și robul ca domnul luĭ. de Domnul caseeĭ Velzevula zicu-ĭ. cu cât maĭ vrătos fămeĭeĭ luĭ. nu vĕ témerețĭ amu de eĭ. nemică nu e acoperit ce să nu se descoapere. și taină ce e neștiută să fie. ce grăesc voao întru tunérec, graițĭ întru lumină. și ce întru uréche auzițĭ, mărturisițĭ întru acoperemânt. nu vĕ témerețĭ de ceea ce ucig trupul, sufletul nu pot ucide. témeți-vĕ maĭ vrătos de cela ce poate sufletul și trupul piearde întru adânc. aŭ nu doao păsăréle prețuescu-se întru în filérĭu. și nece una de eale nu cade pre pământ fără tatăl vostru. voao și pĕrul capuluĭ tot numărat easte. nu vĕ témerețĭ amu de multe pasărĭ maĭ bunĭ sețĭ voĭ. *Coneț cetvrătoc.*

(*Ned. vseh, stih, i pétoc. 3. nedélea*). Zac. 38.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. toțĭ amu ce mĕ mărturisesc naintea oamenilor, mărturisi-voĭu el și eŭ înaintea tătăluĭ mieŭ ce e în cerĭure. ĭară cine se va lepăda de mine naintea oamenilor. lepăda-mĕ-voĭu de el și eŭ naintea tatăluĭ mieŭ ce e în cerĭure. *Préstăpi vsém stîmĭ.* nu vĕ pare că am venit să arunc pace pre pământ. n'am venit amu să arunc pace ce spată. venit-am amu să împarțu omul la tatăl luĭ. și fata la mumă-sa. și nevasta la soacra eĭ. și vrăjmașiĭ omul de în casa luĭ. *Pré pétoc. citi vseam svétîm. sâb 7, asâb 3.*

(*ești nazad glav. 21. ned. 3, nazad. glav. 18*). Zac. 39.

Zise Domnul. cine ĭubéste tatăl saŭ muma maĭ vrătos de mine nu e mie destoĭnic. cine ĭubéște fecĭorul saŭ fata maĭ vrătos de mine, nu e mie destoĭnic. și cine nu ĭa crucea luĭ și după mine să marcă nu e mie destoĭnic.

Préidi vsém stîm, na préd. glav. 79. ot pol.

Atunce răspunse Pĕtru. cine află sufletul luĭ, pieărde-l-va el. ĭară piearde-l-va sufletul luĭ derept mine. afla-l-va el. și cine de voĭ priiméște, mine priiméște. și cine priiméste mine, priiméște cela ce-aŭ trimis mine. cine priiméște prorocul în nume de proroc, plată de proroc priiméște. cine priiméște dereptul în nume de derept, plată de derept priiméște. și cine va adăpa unul de ceștĭ maĭ micĭ cu păhar de apă réce numaĭ în nume de ucenic. derept spuĭu voao. nu va piearde plata luĭ. *Citi peatoc.* Și fu deca străși Is. învățindu doĭ-spră-zéce ucenicĭ aĭ luĭ, trecu de aciea învăța și mărturisi în cetățile lor.

(Coneț săb. ipétoc. Ponedélnic 4. nedélea). Zac. 40.

In vremea aceea Ioan auzi în legătură lucrul luĭ Hs. tremise doĭ ucenicĭ aĭ luĭ zise luĭ. tu eștĭ cela ce e să vie aŭ altul aștepta-vrem. și rĕspunse Is. zise lor. păsațĭ spunețĭ lu Ioan, ce ațĭ audit și vedețĭ. orbiĭ vĕd și scopiĭ înblă. stricațiĭ curățăscu-se. și surdiĭ aud. morțiĭ înviŭ. méseriĭ bine grăesc. și ferecațĭ ceea ce nu înșală-se de mine. aciea eșind, începu Is. năroduluĭ a grăi de Ioan. la ce mérset în pustie să vedețĭ. aŭ trestie de vênt plecată. dară la ce mărs-ațĭ să vedețĭ. aŭ om în moĭ veșminte înbrăcat. aceea ce poartă, veșminte moĭ în case înpărăteștĭ sînt. dară la ce mărs-ațĭ să vedețĭ. aŭ prorocul. eĭ grăesc voao și maĭ mare de proroc. acéasta amu easte de el scris easte. ĭată eŭ tremite-voĭu îngerul mieŭ naintea fėțeeĭ tale. ce găti-va calea ta naintea ta. derept grăesc voao. nu sĕ-aŭ sculat a naște de în mueare maĭ mare de Ioan botezătorul. maĭ mic în părățiea ceriuluĭ, maĭ mare de el easte.

de în zilele lu Ioan botezătorĭul până acmu, înpărăţiea ceriuluĭ nevoeaşte-se. şi nevoitoriĭ răpesc pre ea. toţĭ amu prorociĭ şi lége, până la Ioan prorociră. şi de veţĭ vrea să-l priimiţĭ acela easte Ilie cela ce va să vie. cine are urechĭ să auză de să auză. *Coneţ ponedélnic i obréteníe.*

(Vtornic, 4 nedélea). Zac. 41.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. cuĭ asemăna-voĭ ruda acésta. asémănă-se coconilor ce şĕd în uliţă. şi strigă soţiea lor şi grăesc. ciînpoĭat-am voao şi n'aţĭ jucat. plâns-am voao şi n'aţĭ suspinat. vine Ioan. nece bea nece mănca. şi ziceţĭ drac are. vine fiĭul omenesc mânca şi bea şi grăiţĭ cest om mâncătorĭu e şi vin beutorĭu e. vameşilor soţie şi păcătoşilor. şi dereptă-se înţelepcĭune de fecĭoriĭ eĭ. atunce.

(Srédea 4, ned). Zac. 42.

In vrémea acéea începu Is. a înputa cetăţilor. ce întru eale fură multe tăriĭ aluĭ derept că nu se pocăiră. *Coneţ vtoc.* amar ţie Horazine. amar ţie Vithsaida. că aŭ vrut fi în Tir şi în Sidon tărie ce aŭ fost întru voĭ. de mult amu în cărpe şi în cenuşă pocăi-se-vrea. însă grăesc voao. Tiruluĭ şi Sidonuluĭ maĭ ĭuşor va fi la zioa judecateeĭ decât voao. şi tu Capernaum ce până în cerĭ înalţi-te până la Ad deştinge-verĭ. că de aŭ vrut fi întru Sodom tărie ce aŭ fost întru voĭ. firară fiind până la zioa de astăzĭ. însă grăesc voao. că pământuluĭ Sodomuluĭ maĭ ĭuşor va fi la zioa judecateeĭ decât ţie. întra acela ceas răspunse Is. grăi. ispovedescu-ţi-mĕ. Doamne cerĭuluĭ şi pământuluĭ. că aĭ ascuns acéstea de pre înţelepţĭ şi înţelegĕtorĭ. şi descoperit-aĭ acélea coconilor. eĭ părinte. că aşa fu bună vrére înaintea ta. *Coneţ Srédea.*

(Seje i prépodobnim. cetvrătoc, 4, nedélea). Zac. 43.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. toate mie date sînt dela Tatăl miŭ. şi nimea nu ştie fiĭul numaĭ tatăl. nece tatăl cine-l ştie numaĭ fiĭul. şi cuĭ va vrea fiĭul a descoperi. veniţĭ catră mine toţĭ ce v'aţĭ ustenit şi însărcinaţĭ şi eŭ răposa-vĕ-voĭu. ĭuaţĭ jugul mieŭ pre voĭ. şi învăţa-vĕ-veţĭ de mine că blând sînt şi smerit cu inima. şi afla-veţĭ răpaus sufletelor voastre jugul mieŭ amu dulce e şi sarcina mea ĭuşoară e. *Coneţ cetvrătoc. i prépodobniĭ.*

(pétoc. 4. nedélea). Zac. 44.

Intra ceea vréme. mergea sâmbăta pre lăuntrul semănăturieĭ. ucenicii luĭ flămânziră. începură a zmulge spice şi a mânca. fariseiĭ văzură ziseră luĭ. adecă ucenicii fac ce nu se cade a face sâmbăta. el zise lor. n'aţĭ cetit ce făcu David când flămânzi însuşĭ şi ceea ce era cu nusul. cum întră în beséreca Domnuluĭ. şi păĭne nainte pusă mâncă. ce nu i se cade luĭ a mânca. nece celora ce era cu nusul numaĭ popilor unora. saŭ n'aţĭ cetit în lége. că sâmbăta popiĭ în beséreca sâmbăta spurca şi nu-s vinovaţĭ. grăesc voao că beséreca maĭ mare easte cicea. de aţĭ şti ce easte milostenie voĭu nu jrătvă, nece dinioră n'aţĭ osândi nevinovaţiĭ Domnul amu easte sâmbătă fiĭul omenesc.

(Coneţ pétoc, ponedélnic, 5, ned). Zac. 45.

In vrémea acéea, trecu Is. de aciea. vine în gloatele lor. şi adecă om era aciea avea o mână uscată. şi întrebară el grăiră. să se cade sâmbăta vindeca, de pre el să grăeas-

că. el grăi lor. cine easte de întru voĭ om cine are oae una. și de va cădea sâmbăta în groapă nu apuca-va ea și o va scoate. cu câtu e maĭ bun omul de oaea. decĭ cade-se sâmbăta bine a face. atunce grăi omuluĭ. tinde mâna ta și tinse. întări-s-ea sănătoasă ca și alaltă.

(Coneț ponedélnic, Vtvtornic, 5 nedélea). Zac. 46

In vrémea acéea sfat făcură fariseiĭ pre Is. cum de el să-l piarză. Is. înțelegu duse-se de aciea.

Sâbota porojdstve hvea.

In vrémea acéea și după el mérsĕră năroade multe și vindecă eĭ toțĭ. și conteni lor să nu aeave facă el. *pré. vtoc.* ca să se izbândéscă grăitele Isaieĭ prorocul ce grăĭ-ea. acesta fiĭul mieŭ ce el vruĭu, ĭubitĭul mieŭ pre el bine vru sufletul mieŭ. pune-voĭu Duhul mieŭ pre el. și judecată limbilor spune-va. și nu va porănci nece va striga. nece auzi-va nimea în răspântiĭ glasul luĭ. și trestie zdrobită nu va frânge. și inul aprins nu va stinge. pănă va scoate la biruită judecata. și pre numele luĭ limbile upovăiră.

Coneț sâb. ceti vtoc. atunce aduseră cu dinsul orb și mut. și vindecă el. cum orbul și mutul grăĭa și căuta. și mira-se tot nărodul grăiea aŭ doară acesta easte Hs. fiĭul lu David. fariseiĭ auziră și grăiră. acesta nu scoate draciĭ numaĭ cu Velzevula judeciĭ dracilor. știu Is. cugetele lor. zise lor. toată înpărățiea ce se înparte de eașĭ, pustieaște. și toată cetatea saŭ casa ce se în parte de eașĭ, nu va sta. și de va goni dracul pre drac, de eișĭ sĕ aŭ înpărțit. cum amu sta-va înpărățiea luĭ. și să și eŭ Velze-

vul gonesc dracił, feciorii voştri cu cine scoate-vor. Derept aceea fi-vor voao judecători. e să eŭ cu judecata Domnuluĭ gonesc draciĭ, amu ajuns-aŭ pre voĭ înpărăţiea Domnuluĭ. saŭ cum poate neştine să între în casa tareluĭ. şi vasele luĭ să spargă. de nu va lega întĕĭ tarele şi atunce casa luĭ prăda-va.

(sâb. 8). Zac. 47.

Zise Domnul cine nu e cu mine, prespre mine e. cine nu-şĭ adună cu mine răsipi-va. *coneţ vtoc.*

derept acéea grăesc voao. toată greşala erta-se-va oamenilor. ĭară ce e pre Duh hulá nu se va erta oamenilor. şi de câte orĭ grăi-va cuvênt pre fiĭul omenesc erta-se-va luĭ. ĭară cine va grăi pre Duhul sfânt nu se va erta luĭ. nece în cesta veac nece în cela ce e să fie. saŭ face-va lemnul bun, şi plodul luĭ bun. saŭ face-va lemnul rĕŭ, şi plodul luĭ rĕŭ. pre plod amu lemnul cunoscut va fi feciorii năprăcieĭ. cum puteţĭ bine grăi rĕĭ fiind. di în rĕmasul inimieĭ, gura grăeaşte. dulce om, de la dulce inimă scoate dulceaţă. şi hitlean om, de la hitlénă inimă scoate hiclenşug. grăesc voao. că tot cuvêntul deşĕrt ce grăesc oameniĭ. da-vor de eale rĕspuns la zioa judecateeĭ. de cuvintele amu ale tale derepta-te-verĭ. şi de cuvintele tale osândi-te-verĭ.

(Coneţ sâbotă. Srédea 5 nedélea) Zac. 48.

In vrémea acéea apropieară-se câtră Is. oare cariĭ de cărtularĭ şi fariseĭ grăiră. Invăţătoare vrem de la tine sémne să vedem. el rĕspunse grăi lor. rudă hitlénă şi preaĭubitoare. sémne căutaţĭ. şi sémne nu se vor da voao. nu-

maĭ sémnele luĭ Iona prorocul. cum fu Iona prorocul în pântecele chituluĭ. treĭ zile și treĭ nopțĭ. așa va fi și fiĭul omenesc întru inima pământuluĭ treĭ zile și treĭ nopțĭ. bărbațiĭ Nineavieĭ scula-se-vor la judecată cu ruda aceasta și osândi-va ea, că pocăi-se-vor cu mărturia luĭ Iona. și ĭată maĭ mare e de Iona acicea. Inpărăteasa de la amiază-zi scula-se-va la judecată cu ruda aceasta și osândi-va ea. că veni de la marginea pământuluĭ. să auză înțelepcĭunea a lu Solomon. și ĭată maĭ mare de Solomon acicea. când necuratul duh ease de în om, înblă pre în lăuntru în locure fără de apă caută rĕpaus și nu află. atunce grăeaște. întoarce-mĕ-voĭu în casa mea de unde am eșit. și vine și află deșartă și măturată și înfrâmsețată. atunce duce-se și ea cu nusul șapte alte duhure maĭ ĭuțĭ de el, și întră lăcuesc aciea. și fi-va apoea omuluĭ aceluea maĭ amar de ântăĭu. așa va fi și rudeĭ aceștiea hitlénă.

(Coneț srédea. cetvrătoc. 5 nedéleu). Zac. 49.

In vrémea acéea grăĭea Is. cătră norod. adecă muma și frațiĭ luĭ sta a fară căuta să grăească luĭ. grăi un tênăr cătră el. adecă muma ta și frațiĭ tĕĭ afară staŭ să grăească cătră tine. el rĕspunse grăi cătră ceea ce grăiră. cine este muma mea și cine sînt frațiĭ mieĭ. și tinse mâna luĭ pre ucenicii luĭ, ḑise. aceștĭa-s frațiĭ mieĭ și muma mea. ce amu face voea tătăluĭ mieŭ ce easte în cerĭure. acela e frate mie și sor și mumă-mĭ easte. în zioa acéea eși Is. de în casă, și șezu lângă mare. și se adunară cătră el năroade multe. că fu luĭ în corabie să între și să șază. și toate gloatele pre lângă mare sta. și grăi lor. în pildă multă grăi.

(Coneț cetvrătoc. Pétoc. 5 nedélea). Zac. 50.

Zise Domnul. ĭată eși semănătorĭul a semăna. și semănând el una căzu lângă cale. și vineră pasările și o cĭumeliră ea. altă căzu spre piatră. ĭuo nu avu pământ mult. și résări derep ce nu avu adâncat pământ. e soarele răsări și o păli și direp ce nu avea rădăcină și secă. altă căzu în spinĭ. și eșiră spiniĭ și o necară. altă căzu spre pământ bun. și déderă plod. una amu o sută, altă șase zecĭ, altă treĭ zecĭ. cine are urechĭ de ascultare să auză.

(Coneț pétoc. pned. 6. ned). Zac. 51.

In vrémea acéea apropieară-se ucenicĭĭ ziseră luĭ. dereptce în pildă grăeștĭ lor. el răspunse zise lor. că voao dată easte a înțelége ascusul înpărățieĭ cerĭuluĭ. e acelora nu easte dată. cela amu ce are da-i-se-va luĭ și prea izbândi-i-se-va luĭ. ĭară cela-ce n'are și cât are lua-se-va de la el. derept acéea înpildă grăesc lor. că văd de nu văd. și auzind nu aud nece înțeleg. și acesta fi-va lor prorocia Isaieĭ grăiea. că auzitul aud și n'aŭ a înțelége. și prevind prevesc și n'aŭ a vedea. îngroșate amu inimile lor. și cu urechile greŭ auziră. și ochiĭ lor păiînjiniră-se, să nu cândva vază cu ochiĭ lor. și cu urechile să auză. și cu inima să înțelégă. și sĕ se întoarcă și să se vindece eĭ. aĭ vostri ferecațĭ ochĭ că văd. și urechile voastre că aud. adevăr amu grăeșc voao. că mulțĭ prorocĭ și dereptĭ aŭ jeluit să vază ce vedețĭ și nu văzură. și să auză ce auzițĭ și nu auziră. voĭ auzițĭ pilda semănăturieĭ. tot cela ce aude cuvântul înpărățieĭ și nu-l înțelége. veni-va hitlénul și răpéște tot ce e semănat întru inima luĭ. acéea easte

pre cale semănată, ĭară semănătura spre piatră acela easte ce aude cuvântul și amu cu bucurie priiméște. și n'are rădăcină în el. ce când vréme easte. fiind grije saŭ goană derept cuvêntul, amu să blăzni-se-va. ĭară semănătura în spinĭ, acesta e ce aude cuvêntul. și de grija véculuĭ acestuĭ și înșălăcĭunea bogătățieĭ. nécă cuvêntul și fără rod fi-va. Iară semănătura spre pământ bun acesta easte ce aude cuvêntul și'l înțelége. cela amu plod aduce și face. neștine până la o sută neștine șase-ḑecĭ. neștine treĭ-zecĭ *Coneț pned.* Și altă pildă puse lor grăi.

(Vtornic 6. ned). Zac. 52.

Zise Domnul podobéște-se înpărătiea cerĭuluĭ. omul ce sémănă bună sĕmânță spre agrul luĭ în adurmitul oamenilor vine vrăjmașul luĭ. și semănă plévele pre mijlocul grăuluĭ și se duse. când înfrunḑi earba și féce plod. atunce se ivì și plévila pre în mijlocul grăuluĭ. vineră robiĭ Domnuluĭ, ziseră luĭ Doamne. nu bună sĕmânță semăna-șĭ spre agrul tĕŭ. de încătruo amu are plévilă. el zise lor. dracul om acéea féce. robiĭ ziseră luĭ. verĭ amu să mérgem și să plevim ea. el dise ba nu. să nu cumva zmulgênd plévila, să rupețĭ înpreună cu ea și grâul. lăsațĭ să crésca amândoao depreună până la secerat. și în vrémea seceratuluĭ ḑice-voĭu secerătorilor, adunațĭ întâĭ plévila, și o legațĭ ea în snopĭ, ca să arḑă ea. e grăul adunațĭ înjitnița mea. *Conet pétoc.* și altă pildă puse lor grăi.

(Srédea 6. ned). Zac. 53.

Zise Domnul podoabă easte înpărătiea cerĭuluĭ grăunțuluĭ de muștarĭ. ce luo omul și semănă întru agrul luĭ.

ce maĭ mică easte de toate semențele. e când créşte maĭ mare de toate vérḑele easte, și va fi lemn. că vin pasĕrile ceriuluĭ. şi odihnesc spre stlăpurele luĭ. și altă pildă grăi lor. podoabă easte înpărătiea ceriuluĭ. covăséla. ce o luo muearea. și o acoperi înfăină de treĭ măsurĭ până când doȝpiră toate. acélea toate grăi Is. în potriva năroduluĭ. și fără pildă nemică nu grăi cătr'ânșiĭ. ca să se izbândéscă ḑicerea prorocilor ce grairă. deschide-voĭu în pildă rostul mieŭ. și voĭu răgâi ascunsele de întocméla lumieĭ. atunce lăsă gloatele și vine în casă Is.

(Cetoc 6. ned). Zac. 54.

In vrémea acéea și apropieară-se cătră el ucenicil luĭ. şi grăiră. spune noao pilda pléveeĭ a grăuluĭ. el răspunse ḑise lor. cine sémănă cea sĕmînță bună easte fiĭul omenesc. e agrul easte lumea. e bună sĕmînță. aceștea sînt fiĭ înpărăteștĭ. e plévele sînt fiĭ nepriitorĭuluĭ. e vrăjmașul ce o sémănă easte dracul. e secerăcĭunea sfrășitul véculuĭ easte. e secerătoriĭ îngeriĭ sînt. că vor amu aduna plévila, și în foc arde-o-vor. așa va fi în sfrășitul véculuĭ acestuea. tremite-va fiĭul omenesc îngeriĭ luĭ. și va aduna toțĭ săblăznitoriĭ de înpărățiea luĭ. și făcătoriĭ fară lége. și arunca-ĭ-va în cuptorĭul de foc. aciea va fi plângere şi scrăsnirea dinților. atunce derepțiĭ lumina-se-vor înpărățiea tatăluĭ luĭ. și cine are urechĭ de auzire să auză. *Coneț cetvrătoc.* Iarășĭ.

(Pétoc. 6. nedeeea. Seje ı Dionisiĭu areopaghitu). Zac. 55.

Zise Domnul pilda aceasta podoabă easte înpărățiea ceriuluĭ. comoară ascunsă în sat. ce o află om ascunsă. și de bucurie mérse şi tot cât avu vêndu și cumpără sa-

tul acela. ĭarăşĭ podoabă easte. înpărăţiea cerĭuluĭ. omul neguţătorĭu ce caută bun. mărgăritarĭ. şi află unul mărgăritorĭu de mult preţ. dusĕ-se de vîndu tot cât avea şi-l cumpără. ĭară podoabă easte înpărăţiea cerĭuluĭ. năvodul aruncat în mare, şi de tot némul adunară, ce cându se înplu. şi-l scoaseră el la margine. şi şezură de aléseră buniĭ în vase. e putreziĭ lepădară afară. aşa va fi în cumplitul véculuĭ acestuĭ. şi vor eşi îngeriĭ de vor alége răiĭ de în mijlocul dereptilor. şi-ĭ vor arunca în cuptorĭul de foc. aciea va fi plângere şi scrăşnire dinţilor. şi grăi lor Is. înţelégeţĭ acéstea toate. grăiră luĭ eĭ. Doamne. el zise lor. derept acéea tot cărtularĭul învaţe-se înpărăţiea cerĭuluĭ. podobnic easte omul căsătorĭu. cela ce scoate ḑi în vistiearĭul luĭ noaole şi vechile. şi fu déca sfrăşi Is. pilda acésta, trecu, de aciea.

(Pned. 7 ned). Zac. 56.

In vrémea acéea şi vine în ocina luĭ, şi învăţa eĭ în gloatele lor. *Coneţ pétoc istomu.* că se mirară eĭ şi grăiea. de încătruo acéste mândriĭ şi acéste puterĭ. aŭ nu e acesta fecĭorul al celuĭ. aŭ mumă-i-se chémă Maria. e fraţiĭ luĭ Iacov, Iosif şi Simon şi Iuda. şi surorile luĭ nu toate întru noĭ sînt. de unde amu acéstea toate. şi se săblăzniea de el. Is. zise lor. nu e proroculuĭ fără cinste trecând în ocina luĭ şi în casa luĭ. şi nu féce aciea sile multe derept necredinţa lor.

(Coneţ ponedélnic. Vtoc. 7 ned. i avgust, 29. nautrenĭ). Zac. 57.

Intr'acéea vréme. auzi Irod al patrul despunetorĭu auzitul lu Is. şi zise fecĭorilor luĭ. acesta easte Ioan botezătorĭul. acela învise de în moarte. derept acéea tăriĭ fac

de el. Irod prinse pre Ioan și-l legă el și-l băgă în temniță. derept Irodiada muearea lu Filip fratele luĭ. grăi amu Ioan. nu ți se cade să o eaĭ ea. și vrea el să-l ucigă temea-se de nărodure. că derept prorocul luĭ avea. în zi fu născutul lu Irod. juca fata Irodiadeĭ a mijloc. și plăcu lu Irod. derept acéea cu jurământ zise eĭ. déde eĭ ce ceru. ea vădi mumă-nieĭ eĭ. zise dă-mĭ, cicea în blid capul lu Ioan botezătorĭul. și în grije fu înpăratul derept jurământ. și derept șazătoriĭ cu nusul. zise dați-ĭ eĭ. și triмése de tăe Ioan în temniță. și aduseră capul luĭ în blid, și-l déde féteeĭ. și-l duse mumă-nieĭ sale. și apropieară-se ucenicíĭ luĭ de luară trupul luĭ și îngrupară el. și vineră de spuseră lu Is. și auzi Is. duse-se de aciea în corabie în loc pustiĭ însuși și auziră gloatele după el mérseră pedestri de în cetate. și eși Is.

(Conet vtornic, istomu. ned. 8). Zac. 58.

In vrémea acéea văzu mult nărod și se milostivi di înșiĭ și vindecă nevoile lor. după acéea fu. apropieară-se cătră el ucenicíĭ luĭ grăiră. pustiĭ easte locul și ceasul amu tréce, lasă gloatele să margă înprejurul satelor să cumpere lor hrană. Is. zise lor. nu trebueaște să se ducă. dați lĕ lor voĭ mâncare. eĭ grăiră luĭ. nu avem acicea. numaĭ cincĭ păinĭ și doĭ peștĭ. el zise. aduceți-le încoace. și zise gloatelor să șază spre earbă. și luo céle cincĭ păĭnĭ și amândoĭ peștiĭ. și căută în cerĭ și blagoslovi și le frâmse și déde ucenicilor pâĭnile e ucenicíĭ gloatelor. și mâncară toțĭ și se săturară. și luară de în rămășițe bucate, 12, coșure pline. mâncătorĭ era. ca cincĭ mie de bărbațĭ. fără muerĭ și fecĭorĭ. și aciea.

(*nedélea 9*). Zac. 59.

In vrémea acéea îndémnă Is. ucenicii luĭ să între în corabie. și să trécă în céea parte. pănă când lăsă gloatele. *Coneț nedélea. 8.* și déca lăsă gloatele, sui-se în codru însuș a se ruga. după acéea fu, însuș era aciea. e corabie era în mijlocul măriei învăluea-se cu undele. era amu în protiva vântuluĭ. Ina a patra straje ce e de noapte. mérse cătr'ânșĭ Is. înbla pre mare. și văzură el ucenicii pre mare înblând, spământară-se grăind. și de frică strigară. aciea zise lor Is. și grăi. îndrăzniţĭ, eŭ sînt nu vĕ témerețĭ, rĕspunse Pĕtru zise. Doamne. să eștĭ tu, zi-mĭ să viĭ cătră tine pespre apă. el zise, vino. și eși de în corabie Pĕtru și âmbla pre apă să vie cătră Is. vĕzu vênt mare, temu-se. și începu ase afunda, strigă grăi doamne mântuéște-mĕ, și acie tinse mâna Is. luo el și grăi luĭ puţină credinţă derep-ce te spăréșĭ. și întrară eĭ în corabie stătu vântul. cine era în corabie vineră. închinară-se luĭ grăiră. adevărul Domnuluĭ fiĭu eștĭ. și trecură vineră în pământul Genisaretuluĭ. *Coneț nedélea.*

(*Srédea 7. nedélea*). Zac. 60.

In vrémea acéea și cunoscu el bărbaţiĭ loculuĭ aceluea. trimiseră în toate laturile acélea. și aduseră luĭ toţĭ bolnaviĭ. și se ruga luĭ, numaĭ să se atingă de poalele veșmintelor luĭ. și câţĭ se pipăiră di îns. mântuiţĭ fură. atunce se apropieară cătră Is. de în Ierusalim cărtulariĭ și fariseiĭ grăiră. derept ce ucenicii tĕĭ calcă pridădirile bătrânilor. nu-ș spală mânile lor când mânăncă păine. el rĕspunsă zise lor. derep-ce și voĭ călcaţĭ învăţătura lu Dumneḑeŭ derept tocmélele voastre. Dumneḑeŭ amu învăţă

grăi. cinstéște tatăl și muma. cela ce va cuvânta rĕŭ ta-tă-sĕŭ saŭ mumă-sa, cu moarte să moară. e voĭ grăițĭ ce să ș'ară zice tătâ-ni-sĕŭ saŭ mumă-sa. dar ce când de mine folositu-se-va și să nu cinstéscă tatăl luĭ saŭ mumă-sa. și sparset porâncitele lu Dumnedeŭ derept tocmélele voastre. fățarnicilor. bine prorociea Isaiea de voĭ grăind. apropiéră-se de mine oamenii acestea și cu .rosturele sale. și cu buzele mĕ cinstiră. inimile lor staŭ departe de mine. întru denemică mĕ cinstiră învață învățătură. învățăturile omeneștĭ. și chemă gloatele zise lor. Auzițĭ și înțelégețĭ. nu ce mérge în gură spurcă omul. ce ease de în gură acéea spurcă omul. *Coneț srédea.* atunce.

(cetoc. 7 ned). Zac. 61.

In vrémea acéea apropieară-se ucenicii luĭ ziseră luĭ. ștĭ că fariseiĭ auziră acel cuvênt și se blăzniră. el rĕspunse zise. tot sadul ce nu l-aŭ sădit tatăl mieŭ de în cerĭu dezrădăcini-se-va. lăsațĭ eĭ. purtătorĭ sînt. orbĭ orbilor. orbul orb duce, amândoĭ în groapă cad. rĕspunse Pĕtru zise luĭ. spune noăo pilda acéea. Is. zise luĭ. doară și voĭ neînțelepțĭ sețĭ. nu înțelégețĭ că tot ce întră în gură, în mațe se amistuească și pre afedron ease. e ce ease de îngură, de într'ănimă ease și acélea spurcă omul. deîntr'ănimă amu es cugete réle. ucidere. curvie. furtișag mencinoasă mărturie. hule. acélea sînt ce spurcă omul. eară ce va mânca cu mânile nespălate nu spurcă omul, și eși de aciea Is. duse-se.

(nedélea 17). Zac. 62.

In vrémea acéea vine Is. în laturea Tiruluĭ și Sidonuluĭ. *coneț cetvrătoc.* și adecă muearea de în hananeĭu de în hotarăle acelea eși. și strigă cătră el grăi. miluĭaște-mĕ

Doamne fiĭul lu David. că fata mea rĕŭ să drăcéște. el rĕspunse eĭ cuvênt. și să apropieară ucenicii luĭ ruga-l și grăĭea. lasă ea că strigă pre urma noastră. el rĕspunse zise. nu sînt trimes numaĭ cătră oile ce-s perite de în casele istraililor. ea vine și se închină luĭ și grăi. Doamne ajută-mĭ. el rĕspunse zise eĭ. nu e bine să ĭaĭ pâĭnea fecĭorilor, să daĭ câĭnilor. ea zise, eĭ Doamne. și însă câĭniĭ încă mânâncă de fărâmele ce cad de în mésele domnilor lor. atunce rĕspunse Is. zise eĭ. o! mueare mare credința ta. fie-ție ca verĭ. și se vindecă fata eĭ deîntr'acela ceas.

(Coneț nedél. pétoc. 7. ned). Zac. 63.

In vrémea acéea și trecu déciea Is, vine la marea Galileĭuluĭ. și se sui în codru șĕzu aciea. și se apropieară cătră el năroade multe. și avea cu eĭ, școpĭ. și orbĭ. și muțĭ și betégĭ. și alțĭ mulțĭ. și aruncară eĭ cătră picĭoarele lu Is. și vindecă eĭ. că năroadele mirară-se. vĕzură muțiĭ grăesc. betégiĭ sănătoșĭ. școpiĭ înblând. și orbiĭ vĕzênd. și slăviea Dumneḑeul creștinilor. E Is.

(Coneț pétoc·:·sâbota 9). Zac. 64.

In vrémea acéea chemă ucenicii luĭ zise lor. milă mie de nărodul acesta. că amu treĭ zile de când șĕd pre lângă mine. și n'aŭ ce mânca. și aĭ lăsa eĭ nemâncațĭ și nu vrea. să nu cum-va slăbéscă pre cale. și grăiră luĭ ucenicii. de în cătruo noao în pustie pâĭne atâta. ca să se sature atâta nărod, și grăi lor Is. câtă pâĭne avețĭ. eĭ ziseră șapte și puțin péște. și zise nărodului să șază pre pământ. și priimi cele șapte pâĭnĭ și peștĭ. și dulce ură și o frâmse și déde ucenicilor luĭ. ucenicii nărodului. și mân-

cară toţĭ şi se săturară. şi luară de în rămas fărăme şapte coşure pline. e mâncătorĭ era patru mie de bărbaţĭ. fără muerile şi fără feciorĭ. şi lăsă gloatele de întră în corabie. şi vine în'hotarăle Magdalinuluĭ. *Coneţ sâbota.*

(Ponedélnic. 8. nedélea). Zac. 65.

In vrémea acéea şi apropieară se către'ânsul fariseiĭ şi săducheiĭ grăind. şi cerşură el sémne de în cerĭ să arate lor. el rĕspunse zise lor. séră fiind. grăiţĭ seninu e. negréşte-se cerĭul. şi demănéţă. astă-zĭ frig. întunérecă-se şi se posomoraşte cerĭul. făţarnicilor. faţa cerĭuluĭ ştiţĭ a judeca. e sémnele vremieĭ aceştiea nu puteţĭ ispiti. ném hitlén şi prea iubitorĭ. sémne céreţĭ. şi sémne nu se vor da lor. numaĭ sémnele Ioni prorocul. şi lăsă eĭ de se duseră. şi vineră ucenicií luĭ în céea parte. şi ultară sĕ-ş ĭa pâĭne. Is. zise lor.

(Vtornic. 8. nedélea). Zac. 66.

Zise Domnul luaţi-vĕ aminte şi vĕ veghéţĭ de covăséla fariseilor şi a saducheilor. *Coneţ ponedélnic.*

Eĭ se cugetară întru eĭ grăiră. că pâĭne n'am luat. înţelése Is. zise 'lor. ce cugetaţĭ întru voĭ puţină credinţă că pâĭne n'aţĭ luat. aŭ nu înţelégeţĭ nece pomeniţĭ cincĭ pâĭnĭ a cincĭ mie. şi câte coşure luat. saŭ patru pâĭnĭ a patru mie. şi câte coşure luat. că nu înţelégeţĭ că nu de pâne zic voao să vă vegéţĭ. ce de covăséla fariseilor şi saducheilor. atunce înţeléseră. că nu zice feriţi-vĕ de covăséla pâĭnieĭ, ce de învăţătura fariseilor şi saducheilor.

(Coneţ vtornic. Iunie 29). Zac. 67.

In vrémea acéea vine Is. în laturea Chesarieĭ lu Filip. întrebă ucenicií luĭ grăi. cine mĕ grăesc a fi oamenií că

sînt fiĭul omenesc. eĭ ziseră. uniĭ amu Io. botezătorĭul. alţiĭ Ilie. ĭară alţiĭ Eremiea. saŭ unul de proroci. grăi lor Is. voĭ cine-mě grăiţĭ a fi. Pětru zise. tu eştĭ, Hs· fiĭul Domnuluĭ viŭ. şi rĕspunse Is. zise luĭ. ferecat eştĭ Simone fecĭorul Ioaneeĭ. că trupul şi sâîngele nu ivii ţie, ce tatăl mieŭ ce easte în cerĭure. şi eŭ ţie grăesc. că tu eştĭ Pětru, şi spre césta piatră zidi-voĭu beséreca mea. şi uşa Aduluĭ nu învince eĭ. *Conet Osveştenĭĭu.* şi da-voĭu ţie cheea înpărăţieĭ cerĭuluĭ. şi ce verĭ lega pre pământ, fie legat în cerĭure. şi ce verĭ dezlega spre pământ, să fie dezlegat în cerĭure. *Conet aplom.* atunce

(srédea 8 ned). Zac. 68.

In vrémea acéea conteni Is. uceniciĭ luĭ. nemănuĭ să nu zică că acesta easte Hs. de aciea începu Is. a spune ucenicilor luĭ, că se cade luĭ să margă în Ierusalim. şi mult a chinui de bătrânĭ şi întăi preoţilor şi de cărtularĭ. şi ucis a fi. şi a treea zi învie-va e Pětru începu a zice luĭ grăi. milostiv eştĭ tu Doamne n'aŭ a fi ţie acélea. elu se întoarse zise lu Pětru. pasă după mine satană. săblaznămĭ eştĭ. că nu cugeţĭ célea ce sânt dumnezeeştĭ ce omeneşti-le. Atunce Is. zise ucenicilor luĭ.

(Cetvrătoc 8 nedélea). Zac. 69.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. cela ce va vrea după mine să margă să se lépede de sine. şi să-ş ea crucea luĭ după mine să vie *Conet srédea.* cela ce va vrea sufletul luĭ a mântui. piarde-l-va el e cela ce va piearde sufletul luĭ derept mine, afla-şi-l-va. ce folosu e omuluĭ să ară lumea toată dobândi, ĭară sufletul deşerta-l-va. saŭ ce dă omul schîmb derept sufletul luĭ. a veni amu are fiĭul omenesc întru

slava tatăluĭ cu îngeriĭ luĭ. atunce va da cineș cu lucrul luĭ. deadevăr grăesc voao, sînt neștine de acicea staŭ ceĭ ce n'aŭ a gusta de moarte. până când vor vedea fiĭul omenesc viind înpărățiea luĭ. *Coneț cetvratoc.* Și după a șasea zi.

(*na Préobrajenie g. ne. na utrani*). Zac. 70.

In vrémea acéea luo Is. Pĕtru și Iacov și Ioan fratele luĭ. și-ĭ scoase în măgură înaltă înșiș. și se preobrăzi întreeĭ. și să lumină fața luĭ ca soarele. veșmintele luĭ fură albe ca lumina. și adecă se ivi lor Moisi și Iliea cu nusul grăind. rĕspunse Pĕtru zise către Is. Doamne. bine easte noao acicea să fim. să verĭ să facem treĭ cămărĭ. ție una. și lu Moisi una. și una lu Ilie. încă el grăiea, ĭată nuor luminat acoperi eĭ. și ĭată glas de în nuor grăi. acesta easte fiĭul mieŭ pré ĭubitul derept el bine vruĭu. acela ascultațĭ. auziră uceniciĭ căzură jos și se spăimântară foarte. și se apropie Is. atinse-se de înșiĭ și zise. sculați-vĕ nu vĕ témerețĭ. deschiseră ochiĭ lor, nimea nu văzură numaĭ Is. însuș. și deștiîngându-se eĭ de în codru, porânci lor Is. și grăi. nemănuĭ să nu spunețĭ vedérea acésta. până când fiĭul omenesc de în moarte va învie. *Coneț Preobrajenie.*

(*Pétoc. 8, nedélea*). Zac. 71.

In vrémea acéea și întrebară uceniciĭ luĭ grăiră. ce amu cărtulariĭ grăesc. că Iliea podobéște-se a veni ainte. Is. rĕspunse lor zise. Ilie amu vine ainte și tocmi tot grăesc voao. că Iliea amu vine. și nu-l cunoscură el. ce făcură de el cât vrură. așa și fiĭul omenesc are a chinui di înșiĭ. atunce înțeléseră uceniciĭ. că de Ioan botezătorĭul zice lor. și vineră eĭ către nărod.

(nedélea 10). Zac. 72.

In vrémea acéea apropie-se cătră el om neştine şi se închină luĭ şi grăi. Doamne. miluească fiĭul mieŭ. că în lună noao drăcéşte-se rĕŭ păţit. de multe orĭ cade în foc. şi de multe orĭ într'apă. şi aduş el la uceniciĭ tĕĭ şi nu putură el vindeca. rĕspunse Is. zise. o rudă necredincĭoasă şi răzvrătită. până când voiŭ fi cu voĭ. până când răbda-voĭu voĭ. aduceţi-mĭ el în coace. şi conteni luĭ Is. şi eşi de în el drac. şi să-vindecă fecĭorul de în ceasul acela. *coneţ pétoc.*

Atunce mérsără uceniciĭ cătră Is. însuşĭ ziserá luĭ. derep-ce noĭ nu putum goni el. Is. zise lor. derept necredinţa voastră. derept grăesc voao. să aveţĭ credinţă cât uîngrăunţu de muştarĭu, zicere-aţĭ codruluĭ acestuĭ trecĭ de acicea în colo şi ară tréce. şi nemică n'ară fi voao să nu se poată. aceasta rudă nu ease numaĭ cu rugăcĭunĭ şi cu post. lăcuind eĭ în Galileĭ. zise lor Is, pridădit are a fi fiĭul omenesc în mânile oamenilor şi ucide-vor el şi a treea zi scula se-va. *coneţ nedélea.* şi scrăbiţĭ fură foarte. Vineră eĭ în Capernaum.

(Sâbota 10). Zac. 73.

In vrémea acéea apropieară-să ceea ce era de în drahmu cătră Pĕtru şi ziseră. învăţătorĭul vostru nu va da di în drahmu ce zice-să posadă. grăi lor eĭ. şi când mérse în casă, asteptă el Is. grăi. ce ţi se pare Simone. Inpăraţiĭ pământuluĭ despre cine eaŭ dajde saŭ bir. de la aĭ luĭ fiĭ, saŭ de la striinĭ, grăi luĭ Pĕtru. de la striinĭ. zise luĭ Is. amu slobodă sînt fiĭ. ce să nu săblăznim eĭ, ce deştinge la mare de aruncă undiţa. şi ce ainte prinde pés-

te ea-l şi deşchide gura luĭ. şi verĭ afla cruce. acela ea. de-l dă lor derept mine şi derept tine în a acela ceas.

(Ponedélnic 9. ned). Zac. 74.

In vrémea acéea apropieară-se ucenicii către Is. grăind. amu cine maĭ mare easte întru înpărătiea cerĭuluĭ. şi chemă Is. pruncul, şi-l puse în mijloc de eĭ. şi zise derept grăesc voao. că să nu vě întoarset şi să fiţĭ ca fecĭoriĭ, nu veţĭ mérge întru înpărătiea cerĭuluĭ. cela ce se va smeri ca pruncul acesta, acela easte maĭ mare înpărăţiea cerĭuluĭ *coneţ sâb.* cela amu ce va priimi fecĭor aşa în numele mĭeŭ, mine priiméşte. eară cela ce va săblăzni unul de aceştĭ mituteĭ ce cred întru mine, maĭ ĭusor luĭ ară fi să-ş spânzure o răşniţă a satuluĭ de ceafa luĭ şi să se afunde în volbura măriei. vae lumieĭ de săblazně. nevoe easte amu a veni săblaznele. însă vaĭ de omul acela ce săblazne înblă. e să te-ară mâna ta saŭ picĭorul těŭ săblăznite. tae ea şi leapădă el de la tine. maĭ bine-ţĭ easte să mergĭ în vieaţă scop saŭ slut. nece doao mânĭ şi doao picĭore avênd aruncat să fie în focul vécilor. şi să te ochĭul těŭ săblăznéşte, scoatel şi-l leapădă. de la tine. maĭ bine-ţĭ easte cu u ochiu să mergĭ în vieaţă de cât doĭ ochĭ să aĭbĭ şi aruncat să fiĭ în eazerul de foc.

(Ponedélnic po 8 ţi stgo duha). Zac. 75.

Zise Domnul vegéţi-vě să nu vedeţĭ unu-l de aceştĭ mituteĭ. grăesc amu voao. că îngeriĭ lor pururea věd faţa tatăluĭ mĭeŭ de în cerĭu. vine amu fiĭul omenesc să caute şi să mântuĭască periţiĭ. *coneţ. pnd. 9 mu.* Ce vě voao pare. să ară fi neştine de ómenĭ o sută de oĭ, şi va rătăci una diînsele. aŭ nu va lăsa noao zecĭ şi noao în

pădure și se va duce de va căuta rătăcita. și să afle ea. de-adevăr grăesc voao. că bucura-se-va de ea maĭ vrătos. decât de céle noao zecĭ și noao nerătăcite. așa nu e voea înaintea tatăluĭ vostru de în cerĭu, să piară nece unul de aceștĭ mituteĭ. e să greșire ție fratele tĕŭ, pasă și oblicéște el adinsere și acela singur. și să te ascultare, afla-verĭ fratele tĕŭ. e să nu tine ascultare, ĭa cu tine ĭară unul saŭ doĭ. că de între rosturele a doĭ saŭ a treĭ mărturiĭ sînt tot grăĭul. e să nu ascultare eĭ. spune la besérecă. e să de beserécă începură a nu socoti, fie ție ca u înpăgân și vameș.

(Vtornic 9. nedélea). Zac. 76.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. de-adevăr grăesc voao. oare cât vețĭ lega pre pământ, fie legat în cerĭure. și cât vețĭ deslega pre pământ, fie deslegat în cerĭure. ĭarășĭ derept grăesc voao. că să ară sfătui doĭ de voĭ pre pământ de toată firea, vare cât vor cére, fi-va lor de la tatăl mĭeŭ ce easte în cerĭure. și ĭuo amu sînt doĭ saŭ treĭ adunațĭ în numele mĭeŭ, aciea sînt eŭ în mijcloc de eĭ. *coneț pned 50 mu.* Atunce mérse cătră el Pĕtru zise. Doamne. de câte orĭ să ară greși mie fratele mĭeŭ lăsa-voĭu luĭ până la șapte orĭ. și grăi luĭ Is. nu zic ție până la șapte orĭ ce până de șapte zecĭ și șapte de. orĭ. *Préd vtoc.* derept acéea.

(ned. 11). Zac. 77.

Zise Domnul pilda aceasta podobéște-se înparățiea cerĭuluĭ omuluĭ înpărat. ce vru a se întreba în cuvinte cu robiĭ luĭ. începu el a se întreba, aduseră luĭ un datornic un tunérec-de somĭ. nu avu el să plătéscă. zise Domnul luĭ să vînză [și] muearea și fecĭoriĭ, și tot cât avea și să dea luĭ.

căzu amu robul acela închină-se luĭ grăi. Doamne rabdă mie și tot ție voĭu da. milostivi-se Domnul robuluĭ aceluĭ ertă luĭ și datorĭul lăsă luĭ. duse-se robul acela, află unul de megiașĭ aĭ luĭ. ce era datoriŭ luĭ o sută de banĭ. și-l prinse și-l sugușă el. grăiea dă-mĭ câtu-mĭ eștĭ datorĭu. căzu amu megieașul luĭ la picĭoarele luĭ ruga-se și grăiea. rabdă mie, și tot daț-voĭu. el nu vrea. cel duse și-l băgă el în temniță. până când déde datorĭul luĭ. văzură megieașiĭ luĭ. ce fu, și se jelui vrătos. și vineră spuseră Domnuluĭ tot ce fu. atunce-l chemă domnul luĭ, grăi luĭ. rob hitlén. tot datorĭul lăsaĭ ție derept că mě rugașĭ. nu ți se cade și ție a milui megieașul těŭ ca eŭ tine miluiĭu. și se mânie domnul luĭ, déde el muncitorilor. până când déde tot datorĭul luĭ. așa și tatăl mĭeu de în cerĭ face voao. să nu lăsare tu cineș cu fratele luĭ di în inima voastră greșalele lor. *conet nedélea. citi vtoc.* Și fu când sfrăși Is. cuvintele acéstea, trecu de în Galileĭ și vine în hotarăle iudeilor în a partea Iordanuluĭ. și după el mérseră gloate multe. și vindecă aciea.

(*Pré vtoc. săb. 11*). Zac. 78.

In vrémea acéea și aprieară-se cătr'ânsul fariseiĭ și ispitiea el și grăi luĭ. cade-se omuluĭ a-șĭ lăsa muearea luĭ de toată vina. el răspunse zise lor. n'ațĭ numărat ca féce de întěĭu. bărbătésca parte și muearésca faptă easte. și zise. derept acéea lasă omul tatăl luĭ și muma. și se lipéște cătră muearea luĭ și să fie amândoĭ uîn trup că déciea nu sînt doĭ. ce u trup ce amu Dumnedeŭ înpreună. om să nu înparță. grăi luĭ. ce amu Moisi porânciea să dea carte de lăsăcĭune și să o lase ea. Is. grăi lor. că Moisi după hitlenșugul vostru porânci voao a vě lăsa muerile voastre. și de început nu fu așa. grăesc voao. că cela

ce-ș-va lăsa muearea luĭ alegênd de cuvântul de preaĭubire face. și însurându-se cu lăsată prea ĭubire face. grăiră luĭ ucenicii̇ luĭ. de așa easte vina omuluĭ cu muearea, maĭ lesne e să nu se însoare. Is. zise lor. nu toțĭ amistuesc cuvântul acesta, ce cuĭ dată easte. sînt amu fameni̇, ce de în mațele mumă-nieĭ născu-se așa. și sînt fameni̇, ce se arată de în om. și sînt fameni̇, ce se strică înșișĭ sine derept înpărățiea cerĭuluĭ. cine poate amistui să amistuească. *Coneț sâb. ceti vtoc.* Atunce aduseră cătră el uîn fecĭor. să pue măna spr'insul și se róage. e uceniciĭ apără eĭ. Is. zise lor. lăsa-țĭ fecĭoriĭ și nu apără lor să vie cătră mine. așa amu easte înpărățiea cerĭuluĭ. și puse pre el mână, duse se de aciea. *Coneț.*

(vtornic ned. 12). Zac. 79.

In vrémea acéea. și adecă unul neștine apropie-se cătră Is. și zise luĭ. învățătoare dulce. ce bine să fac să aĭb vieața de véc. el zise luĭ. ce mĕ grăeștĭ dulce. nimea nu e dulce, numaĭ Dumnzeŭ unul. să verĭ să mergĭ în vieață, feréște porâncitele. grăi luĭ carele. Is. zise luĭ nu ucide. nu préĭubire face. nece fura. nu mincĭunĭ mărturisi. cinstéște tatăl și muma. și ĭubéște vecinul tĕŭ ca însă tine. grăi luĭ tănărul. toate acélea feresc de în tineréțele méle. și ce încă n'am sfrășit. zise luĭ Is. să verĭ desfrășit să fiĭ, du-te și vinde avuțiea ta și dă mișĕilor. și avuție verĭ avea în vistiearĭu în cerĭure. și vino după mine. auzi tĕnĕrul cuvânt, și se duse oscrăbit. era amu de avea agonisit mult. Is. zise ucenicilor luĭ. derept grăesc voao. că nu e lesne a întra bogatul înpărățiea cerĭuluĭ. ĭară grăesc voao. că maĭ lesni easte cămileeĭ pre înlăuntrul urechile aculuĭ a tréce. de cât bogatul înpărățiea cerĭuluĭ a întra. auziră uceniciĭ luĭ, mirară-se foarte și grăiră. cine

amu poate mântuit să fie. vězu Is. zise lor. de la om ce neputenţă easte. de la Domnul tot se poate. *Conef nedélea. citi nedélea. vséh sth.* Atunce rěspunse Pětru zise luĭ. adecă noĭ lăsat-am tot şi pre urma ta mérgem, ce va amu fi noao. Is. zise lor. adevăr graesc voao. că voĭ měrgětorĭ pre urmă-mĭ într'altă fire, când va şădea fiĭul omenesc spre scaunul slaveeĭ luĭ. şĕdé-veţĭ şi voĭ spre doao-sprăzéce scaune, şĕdé-veţĭ a judeca doa-spră-zéce rude ale istraililor. şi toţĭ ceĭ ce vor lăsa casele-şĭ. saŭ fraţiĭ. saŭ surorile. saŭ tatăl, saŭ muma. saŭ muearea saŭ fecĭoriĭ. saŭ satul derept numele mĭeŭ, cu o sută de orĭ va priimi. şi viéţa de véc dobândi-va, mulţĭ vor fi întăĭu apoĭ şi apoĭ întăĭu.

(Coneţ, nedélea vséh sth. srédea 9. ned). Zac. 80.

Zise Domnul pilda aceasta. podoabă easte înpărăţiea cerĭuluĭ omul căsătorĭu. ce eşi înpreună dedemânéţă a năemi lucrătorĭ în viea luĭ. şi se trăgui cu lucrătoriĭ cu argint pre zi. şi tremése eĭ în viea luĭ. şi eşi în al treilea ceaş, vězu alţiĭ stând în trăg deşerţĭ. şi acelora zise duceţi-vě şi voĭ în viea mea. şi ce va fi dereptatea da-voĭu voao. eĭ se duseră. ĭară eşi na al şasele ceaş şi na al noao-le ceaş, făcură aşijdere. întru na al uân-sprě-zécele ceaş eşi şi află alţĭ stând deşerţĭ. şi grăi lor. ce staţĭ acicea toată zioa deşerţĭ. grăiră luĭ. că nimea noĭ nu năemi. grăi lor. duceţĭ-vě şi voĭ în viea mea. şi ce va fi dereptatea priimi-veţĭ. séră fu, grăi Domnul vieĭ către deregătorĭul sěŭ. chémă-mĭ lucrătoriĭ şi lă dă lor plata. începu de la apoiı pănă la întăiĭ. şi vineră ceea de la a un-sprě-zécele ceaş, priimiră argintul. vineră şi ceea în tăiĭ, păréle că maĭ mult vor lua, priimiră şi ceea câte uîn argint. priimiră şi răpştiră spre Domnul grăind că ce-

ștea de apoĭ, un ceaș fécеră. și tocma cu noĭ feceșĭ. ducênd noĭ greul zileeĭ și zăduhul. el rĕspunse zise unuea diînșiĭ. soațe nu obidesc tine. aŭ nu cu arginture te-aĭ tocmit cu mine. eațĭ al tĕŭ și te du. voĭu cestuea de apoĭ să daŭ ca ție. aŭ nu sînt volnic să fac ce voĭu vrea cu al mĭeu. să ochĭul tĕŭ hitlen easte. că eŭ dulce sînt. așa vor fi apoiĭ întăiĭ. și întăiĭ apoĭ. mulțĭ sînt chemațĭ. puțini-s aleșĭ.

(Conetz srédea. i stmi. M. cetvrătoc, 9. nedélea). Zac. 81.

In vrémea acéea și intră Is. în Ierusalim. luo doĭ-sprĕzéce ucenicĭ însușĭ în cale. și zise lor adecă eșim în Ierusalim. și fiĭul omenesc vîndut să fie maĭ marilor preoțĭ și cărtularĭ. și vor osândi el spre moarte. și pridădită eĭ limbilor spre bătjocurie și ucidere și rĕstignire. și a treea zi învie-va. atunce apropie-se cătră el muma fiilor lu Zevedeĭu, cu fecĭoriĭ luĭ. închină-se și cerșu oare ce de la el. el grăi eĭ ce-verĭ. ĭa grăi luĭ. zi să șază aceștea amândoĭ fiiĭ mieĭ. unul de-adeрépta ta și altul de-astânga ta înpărățiea ta. rĕspunse Is. zise nu știŭ ce să cerĭ. puté-vor bea păharul ce eŭ am a bea. saŭ cu botejunea ce eŭ mĕ voĭu boteza să sĕ botéze. grăi luĭ puté-vor. și grăi lor. păharul amu al mĭeŭ să-l bea și cu botejunea ce eŭ mă botez să se botéze. ĭară ceea ce șădea de-a derépta mea și de-a stânga nu mie dată. ce cuĭ se gătește de la tatăl mĭeŭ. și auziră zéce nu ogodiră de ceĭ doĭ frațĭ. Is. chemă eĭ zise. stițĭ că judele limbilor despun el, și mariĭ despun eĭ. nu așa să fie întru voĭ. ce cine va vrea întru voĭ mare a fi, să fie voao slugă. și cine va vrea întru voĭ să fie vătah, fie voao rob. că fiĭul omenesc n'aŭ venit să-ĭ slujască luĭ, ce să slujască. și să dea sufletul luĭ izbăvire derept mulțĭ.

(Coneț cetvrătoc. sâbota 12). Zac. 82.

In vémea acéea. și eșind el de în Erihon. după el mergea nărod mult. și iată doĭ orbĭ șĕdea lângă cale. auziră că Is. tréce. strigară grăĭea. miluească-ne Doamne Iisuse fiĭul lu David. e gloatele opriră lor să tacă. eĭ maĭ vrătos striga. miluească-ne Doamne fiĭul lu David. și stătu Is. chemă-ĭ și zise. ce vețĭ să fac voao. grăiră luĭ. Doamne. să se deschiză ochiĭ noștri. și se milosrădi Is., pipăi ochiĭ lor. și acieaș vĕzură cu aĭ lor ochĭ și după el mergea

(Coneț sâb, vnedélea țvétnăea nautrenĭ). Zac. 83.

In vrémea acéea. și cându-se apropiea Is. în Ierusalim. și vineră în Vithanie cătră codrul eleonuluĭ, atunce Is. tremése doĭ ucenicĭ aĭ luĭ grăi lor. duceți-vĕ în cel oraș ce vĕ e înainte. și aciea vețĭ afla asinu legat și mânzișor cu nusul și-l dezlegațĭ de mi-l aducețĭ. și să ară neștine voao zice ceva, zicețĭ Domnuluĭ trebuească. amu trimése eĭ. acélea toate fură. să se izbândéscă zicerea prorocilor grăind. zicețĭ fétele Siomuluĭ. adecă înpăratul tĕŭ vine ție blând și șĕzêndu spre mânzișor de asin fiĭul de mășcoĭu. și se duseră uceniciĭ și făcură cum zise lor Is. aduseră asinul și mânzișorul și aruncă spre'nsul veșmintele luĭ și șĕzu spre'nsele. mulțĭ de în gloate tindea veșmintele lor pre cale. e alțiĭ tăea steble de lémne și le tindea pre cale. gloate mergea luĭ pre urmă și striga grăĭea osana fiĭul lu David. blagoslovit vine înumele Domnuluĭ întru 'nalt. și întră el în Ierusalim și se cutremură toată cetatea. grăiră cine easte acesta. nărodurile grăĭea. acesta easte Is. prorocul ce e de în Nazaretul Galileĭuluĭ.

Préstăpi țvétnițĭ pétoc. 9. nedélea.

In vrémea acéea mérse în beséreca lu Dumnedeŭ și scóse toțĭ vĕnzĕtoriĭ și cumpărătoriĭ de în beserică. și mésele trăgarilor rĕsturnă. și mésele vânzătorilor porumbiĭ. și grăi lor. scrisă easte casa mea casă de rugăciunĭ să se chéme. e voĭ o ațĭ făcut vrătop de tlâharĭ. și se apropieară cătr'ânsul școpiĭ și orbiĭ în beserecă și vindecă eĭ. *Préstăpi pétoc. citi nedélea.* văzură maĭ mariĭ preoțĭ și cărtulariĭ și ciude ce făce. și feciorii striga în beséreсă și grăĭea osana fiĭul lu David. nu ogodiră și zise luĭ. auzĭ ce acéea grăĭesc. Is. zise lor. aŭ n'ațĭ cetit nece dinioară. că de în rostul tinerilor sfrășit-aĭ lauda. *citi pétoc.* și lăsă eĭ de eși afară de în cetate de în Vithania, și se sălășui aciea. *Coneț țvétnițĭ.* demânéță.

(ponedélnic 3 nedélea). Zac. 84.

In vrémea acéea întoarse-se în cetate și se înflămânzi. și vĕzu u smochin singur lângă cale. și mérse cătr'âns și nu află nemica în trâns numaĭ frunzele singure. și grăi luĭ. nece dinioară de tine plod să fie în véc. și acieașĭ sécă smochinul. *Coneț pétoc.* și vĕzură uceniciĭ luĭ și se mirară. grăĭnd cum acĭeașĭ secă smochinul. rĕspunse Is. zise lor. de devăr grăesc voao să ațĭ avea credință și nu v'ațĭ svii. nu numaĭ a smochinuluĭ ațĭ face, ce și celuĭ codru să ațĭ zice rădică-te și aruncă-te în mare fi-va. și tot cât vețĭ cére întru rugă-vĕ crezĕnd priimi-vețĭ. *coneț ponedélnic.* și mérse el în beséreсă.

(vtornic 10 ned). Zac. 85.

In vrémea acéea mérseră cătră el învățând întăiĭ preoțiĭ

şi bătrênii omeneşti grăind, cu acuĭ putére acélea faci. cine-ţi déde despusul acesta. rĕspunse Is. zise lor. întrebavoiŭ voĭ şi eŭ uîn cuvânt de săm veţi spune şi eŭ voiŭ spune voao cu acuĭ putére acélea fac. botejunea lu Ioan de unde era. de în ceriŭ era aŭ de la om. eĭ cugetară întru sine grăind. de văm zice de în ceriŭ zice-va noao. derept ce nu crédeţi el. e să am zice de om témemu-ne de gloate. că toţi aŭ Ioan ca u proroc. şi rĕspunseră lu Is. ziseră nu ştim. zice lor. nece eŭ grăesc voao cu acuĭ putére acéstea fac. *Coneţ vtornic.* ce se voao pare.

(srédea 10. nedélea). Zac. 86.

Zise Domnul pilda acésta. om neştine avea doĭ feciori. şi vine cătră cela de întăĭ, şi zise. fiiŭ du-te în viea mea astăzĭ de lucră. el rĕspunse zise. nu voĭu. apoĭ să căi şi se duse. şi mérse cătră altul, şi zise încă aşa. el rĕspunse zise. eŭ Doamne mărg şi nu mérse. carele de aceĭ doĭ fécè voea tatăluĭ. grăiră luĭ. întăĭul. grăi ĭor Is. derept grăesc voao. că vameşiĭ şi curvariĭ, trecură înpărăţiea Domnuluĭ. vine amu Ioan botezătorĭul în cale derépta şi nu crezut luĭ. vameşiĭ şi curvariĭ crezură el. e voĭ vĕzut şi nu vĕ căit apoĭ crédeţĭ. *Coneţ srédea.* şi altă pildă auziţi.

(ned. 13. seje i prăvo măcenico Stefan). Zac. 87.

Zise Domnul pilda aceasta. om neştine era căsătoriŭ. ce-şĭ sădi viea. şi cu gard îngrădi. şi săpă în trânsa tocitoare. şi zidi stlăp. şi o déde el a lucrătorĭ şi se duse. cându se apropie vrémea roduluĭ, tremése robiĭ luĭ cătră lucrătorĭ să ea rodul luĭ. şi prinseră lucrătoriĭ robiĭ luĭ amu bătură, alţĭ uciseră. alţiĭ cu pietri-ĭ uciseră. ĭară tremése alţĭ

robĭ maĭ mulţĭ de întâĭu şi féceră lor aşijdere. maĭ apoĭ tremése cătră eĭ fiĭul luĭ grăi, ruşina-se-vor de fiĭul mĭeu, lucrătoriĭ vĕzură fiĭul. ziseră întru eĭ. acesta easte moşténul. veniţĭ să ucidem el. şi vrem ţinea moşteniea luĭ. şi prinseră el, si-l scoaseră afară di în vie şi-l uciseră. când amu va veni Domnul vieĭ, ce va face lucrătorilor acéea. grăiră luĭ. rĕiĭ rĕŭ să piară. şi viea o vor da altor lulucrătorĭ. ce vor da luĭ rod în vrémea sa. grăi lor Is. aŭ n'aţĭ cetit nece dinioară în cărţĭ. piatra ce nu în rând féceră ziditoriĭ. acéea fu în capul unghiuluĭ, de la Domnul fu acésta. şi easte minune între ochiĭ noştri. *Coneţ nedélea i stomu.*

(Cetvrătoc 10 nedélea). Zac. 88.

Zise Domnul cătră céea ce merseră cătră el Iudeĭ. derept acéea grăesc voao, că se va lua de la voĭ. înpărăţiea Domnuluĭ. şi da-se-va omuluĭ ce va face rodul luĭ. şi cădea spre peatră acésta frângu-se. e spre cine va cădea struncina-va el. auziră întăĭ preoţilor şi fariseiĭ pilda luĭ, înţeléseră că de eĭ grăeaşte. şi căuta el să prinză ce se temea de gloate. derept acéea că prorocul el avea. rĕspunse Is. eară, zise lor în pildă grăi.

(ned. 14). Zac. 89.

Zise Domnul pilda acésta. podobeşte-se înpărăţiea ceriuluĭ omuluĭ înpărat, ce féce nuntă fiĭuluĭ luĭ. şi tremése robiĭ luĭ a chema la nuîntă. şi nu vrură să vie. ĭară tremése alţĭ robĭ şi grăi. zice-ţĭ chemaţilor. adecă prânzul mieŭ gătiĭu. junciĭ mieĭ şi hrăniţĭ junghéţĭ şi totu e gata. veniţĭ la nuntă. eĭ nu pristăniră să margă. uniĭ amu la sa-

tele lor. e alţiĭ la negoaţe. alţiĭ prinseră robiĭ dosădiră lor. şi-ĭ uciseră. şi auzi înpăratul acela, mânie-se şi tremése voĭniciĭ luĭ, şi pierdu ucigătoriĭ aceĭ. şi cetăţile lor arseră. atunce grăi robilor luĭ. nunta amu gata easte. chemaţiĭ. nu fură destoinicĭ. duceţi-vĕ amu în eşitul drumurelor. şi câţĭ veţĭ afla chemaţiĭ la nuntă. şi eşiră robiĭ aceĭ în rĕspântiĭ. adunară toţĭ câţĭ aflară rĕiĭ şi buniĭ. şi se înplu nunta şezênd eĭ. şi întra înpăratul şi-ĭ vĕzu şezênd. vĕzu aciea om ne'nbrăcat în veşminte de nuntă. şi-grăi luĭ. soaţe cum aĭ venit în coace neavênd veşminte de nuntă. el tăcu. atunce zise înpăratul slugilor legaţĭ luĭ mânile şi picĭoarele. şi-l luaţĭ el de-l aruncaţĭ el în tunérecul de afară. aciea va fi plângere şi scrăşnire dinţilor. mulţĭ sînt chemaţĭ, şi puţini-s aleşĭ. *Coneţ nedélea.* atunce eşiră fariseiĭ.

(sâb. 13). Zac. 90.

In vrémea acéea sfat luară ca să-l înşale el cu cuvêntul. şi treméseră cătr'ênsul uceniciĭ luĭ cu Irodianiĭ grăiră. învăţătorĭule. ştim că deadevăr eştĭ. în calea Domnuluĭ adevĕr înveţĭ. şi nu socoti de nemică. nece amu cauţĭ pre féţe de oamenĭ. zi amu noao ce ţi se pare. cade-se dajde a se da lu Chesarĭu aŭ nu. înţelése Is. hitlenşugul lor, zise. ce mĕ ispitiţĭ făţarnicilor. arătaţi-mĭ florintul dăjdieĭ. eĭ aduseră luĭ arginţiĭ. grăi lor al cuĭ chip easte scris. grăiră luĭ. a luĭ Chesarĭu. atunce grăi lor. daţĭ lu Chesarĭu ce e a lu Chesarĭu. şi lu Dumneḑeŭ al Domnuluĭ. şi auziră şi se mirară. şi lăsară el de se duseră. *Coneţ. sâb.* într'ăcéa zi.

(pétoc. 10 nedélea). Zac. 91.

In vrémea acéea apropieară-se cătr'ênsul saducheiĭ grăind că nu va fi invieare. şi întrebară el grăiră. învăţăto-

are. Moisi zise. să ară neştine muri nu va avea fecĭorĭ, să ĭa fratele luĭ muearea luĭ. şi să învie sămênţă fratelui luĭ. era întru noĭ şapte fraţĭ. şi întăĭul însură-se şi muri. şi nu avu semânţă ce lăsă muearea sa fratelui luĭ. aşa şi al doile şi al treile tocma până la al şaptele. maĭ apoĭ de toţĭ, muri şi muearea. întru înviere amu, căruea de aceĭ şapte va fi muearea. că toţĭ amu o avură ea. rĕspunse Is. zise lor. prilăstiţi-vĕ nu ştiţĭ scriptura nece tăriile Domnuluĭ. întru viere amu, nu se vor însura necĭ se vor mărita. ce ca îngeriĭ Domnuluĭ în cerĭure sînt. de învierea morţilor. n'aţĭ cetit ce e zisă voao de Domnul grăită. eŭ sînt Domnul lu Avraam. şi Dummnezeul lu Isaac. şi Dumnezeul lu Iacov. nu e Dumnezeŭ Domnul morţilor. ce al viilor. şi auziră năroadele, mirară-se de învăţăturile luĭ. *Coneţ pétoc.* farisei auziră că ruşină saducheiĭ, adunară-se depreună. şi întrebă unul de înşiĭ.

(nedélea 15). Zac. 92.

In vrémea acéea lége învăţătorĭul ispitiea el şi grăi. învăţătoare. care porâncită maĭ bună easte în lége. Is. zise luĭ. ĭubéşte Dumnezeŭ Domnul tĕŭ cu toată inima ta. şi cu tot sufletul tĕŭ. şi cu tot cugetul tĕŭ. acésta e întăea şi maĭ mare porâncită. adoa cuviinţă eĭ. ĭubéşte vecinul tĕŭ ca însuţĭ tine. spre acéle doao porâncite toată légea şi prorociĭ spânzură. adunatele fariseilor întrebă eĭ Is. grăi. ce se voao pare de Christos. al cuĭ fiiŭ easte. grăi luĭ a lu David. grăi lor Is. cum David cu Duhul Domnuluĭ chema el şi grăĭea. zise Domnul Domnuluĭ mieŭ. şezĭ déderépta mea. până voĭu pune toţĭ draciĭ tĕĭ perină picĭoarelor tale. saŭ amu David cu Duhul Domnuluĭ el chema cum al Domnuluĭ easte. şi nimea nu putu luĭ rĕspunde cuvênt. nece cuteza cine de în acéea zi să întrébe el deaciea.

(Coneţ nedél.a. sâb. 14). Zac. 93.

In vréme acéea. atunce Is. grăi cătră nărodure și ucenicilor luĭ grăi. spre scaunul lu Moisi șezură șezătoriĭ cărtularіĭ și fariseiĭ. toate amu câte vĕ zic voao veghéţĭ, veghéţĭ și le taceţĭ. după lucrurele lor nu faceţĭ. grăesc amu voao și nu fac. legară amu tar greŭ ce nu e lesne al purta. și-l pun spre spatele oamenilor. cu dégetele lor nu vor să-l rădice. toate lucrurele fac să fie vĕzuţĭ de oamenĭ. lărgesc și hrănilniţele lor. și se măresc supt poalele veșmintele lor. ĭubesc înainte a pune de la cină. și întăĭu șĕdére în gloate. și sărutatele în trăgure. și a se chema de oamenĭ învăţătoare învăţătoare. e voĭ nu vĕ chemareţĭ învăţătorĭ. că unul easte al vostru învăţătorĭu Hs. voĭ toţĭ fraţi-vĕ seţĭ. și părinte nu vĕ chemareţĭ voĭ pre pământ. unul easte amu tatăl vostru ce easte în cerĭure. nece vĕ chemareţĭ năstăvitorĭ. unul easte amu năstăvitorĭul vostru Hs. cela ce e maĭ mare întru voĭ să fie voao slugă. e cela ce se va înălţa însușĭ pleca-se-va. și plecaţiĭ înălţa-se-vor.

(Çoneţ sâbota. Ponedélnic. 11). Zac. 94.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeiĭ. vaĭ de voĭ cărtularilor și fariseĭ făţarnicĭ. că mâncaţĭ casele vĕduolor. și cu vină de departe rugăciunĭ faceţĭ. derept acéea maĭ mare lua-veţĭ osândă. vaĭ de voĭ cărtularĭ și fariseĭ făţarnicĭ. că închideţĭ înpărăţiea cerĭuluĭ între oamenĭ. voĭ amu nu mérgeţĭ. nece cine ară mérge nu lăsaţĭ să margă. vaĭ de voĭ cărtularĭ și fariseĭ făţarnicilor. că tréceţĭ marea și uscat să faceţĭ unul credincĭos. și când va fi să faceţĭ el fiĭul ĭazeruluĭ maĭ vrătos de cât voĭ. vaĭ de voĭ purtătorĭ de orbĭ. ce grăiţĭ cela ce se va jura besérecieĭ deatorĭu easte.

nebunĭ și orbĭ. ce maĭ mare easte. aurul, saŭ beséreca luminéză aurul. și cela ce se va jura altarĭuluĭ, nemică nu easte. e cine se jură darurelor ce-s în vrăhul luĭ, détorĭu easte. nebunĭ și orbĭ ce e maĭ mare. darurele, saŭ altarĭul ce sfinţéste darurele. cela ce se jură altarĭuluĭ, jură-se lor și celor ce sînt în vrâhul luĭ. e cela ce se jură beséricieĭ jurăse eĭ. și ceea ce lăcuesc întru ea. și se jură cerĭuluĭ jură-se scaunuluĭ Domnuluĭ și șăzătorĭul luĭ spriînsul. *Coneţ ponedélnic.*

(Vtornic 11. nedélea). Zac. 95.

Zise Domnul cătră céea ce mérseră cătră el Iudeiĭ. vaĭ de voĭ cărtularĭ și fariseĭ faţarnicĭ. că zecĭuiţĭ izma și mărarĭul și cimbrul. și lăsat lége grea. judeţul și milosteniea și credinţa. acélea se cade să faceţĭ, și alalte nu lăsaţĭ. purtătorĭ de orbĭ. strecuraţĭ ţânţariĭ, e cămile înghiţiţĭ. vaĭ de voĭ cărtularĭ și fariseĭ făţarnicĭ. că curăţiţĭ de deînafară sticlele și blidele. e de înlăuntru sînt pline de răpicĭunĭ și de nedereptate. fariseĭ orbĭ curăţiţĭ mainte de înlăuntrul sticlele și blidele. ca să fie și de în afara lor curat. vaĭ de voĭ cărtularĭ și fariseĭ făţarnicilor. că vĕ semănaţĭ mormintelor înpistrite. ce de înafără se vĕd frumoase. e de înlăuntru sînt pline de oasele morţilor, și de toată necurăţiea. așa și voĭ de înafară arătaţi-vĕ oamenilor derepţĭ. de înlăuntru seţĭ plinĭ de făţăriĭ și fără lége.

(Coneţ vtornic. sredea 11 nedélea). Zac. 96.

Zise Domnul catră céea ce mérseră cătră el Iudeiĭ. vaĭ de voĭ cărtularĭ și fariseĭ faţarnicilor. că zidiţĭ mormintele prorocilor. și înfrâmseţaţĭ mormintele derepţilor. și grăiţĭ. să

am vrut fi fiind în zilele părinților noștri, n'am vrut fi fiind lor soțĭ în sângele prorocilor. derept acéea înși-vĕ mărturisițĭ că sețĭ feciorii celora ce uciseră prorocii. și voĭ înplețĭ măsura părinților voștri. șerpii feciorii năpârcieĭ. cum să fugițĭ de județul focul eazeruluĭ. derept acéea eŭ voĭu treméte cătră voĭ prorocii și prea mândri cărtularĭ. și d'inșiĭ uciset și rĕstignițĭ. și dinșiĭ uciset la gloatele voastre. și-ĭ scoaset de în cetățĭ încetărĭ. încă va veni spre voĭ tot sângele dereptilor vărsat spre pământ. dela sângele lu Avel derept pănă la sângele Zahariei feciorul lu Varahiil: el uciset în mijlocul besérecilor și între oltarĭu. deadevĕr grăesc voao. că vor veni toate acélea nărodul acesta. Ierusalime. Ierusalime cela ce ucise prorocii și cu pietri uciset tremeșii cătră tine. de câte orĭ vruĭu să adun feciorii tĕĭ. cumu-șĭ adună gâina supt arepile eĭ puiĭ și nu vrut. adecă să lasă casele voastre pustiĭ. grăesc amu voao că nu avețĭ mine a vedea, de acmu pănă când vețĭ zice. blagoslovit ce vine în numele Domnuluĭ. *Coneț srédea.* și eși Is. și se duse în besérecă.

(Sâbota. 15). Zac. 97.

In vrémea acéea și merseră cătră el uceniciĭ luĭ. arătară luĭ zidirea beséreciei. Is. zise lor. vedețĭ acéstea toate. deadevĕr grăesc voao. că n'ară sta acicea piatră spre piatră ce să nu se rîsipéscă.

Zac. 98.

Șĕzĕnd Is. în pădurea Eleonuluĭ. postănpiră cătr'ĕnsul uceniciĭ unul grăi. spune noao când vor fi acéstea. și ce sémne venituluĭ tĕŭ și sfrăşitul véculuĭ. rĕspunse Is. zise lor. vegheațĭ-vĕ să nu cumva neștine voĭ prilăstéscă. mulțĭ vor veni în numele mĭeŭ grăind eŭ sînt Hs. și mulțĭ vor

prilăsti. auzi-vețĭ și avea-vețĭ războae și de auzirea rĕzboaelor vedea-vețĭ. podobescu-se amu toate acéstea să fie. ce nu e atunce concenie. scula-se-vor limbĭ spre limbĭ. și înpărațĭ spre înpărațĭ. și vor fi foamețĭ. și peirĭ. și cutremure pre locure. toate acélea începutul boalelor. atunce pridădi-vor voĭ în scrăbă. și ucide-vor voĭ. și vețĭ fi urâțĭ a toate limbele peîntru numele mĭeŭ. atunce săblâzni-se-vor mulțĭ. și unul la alaltu se vor vinde. și se vor nevedea unul la alalt. și mulțĭ proroci mincinoșĭ scula-se-vor și prilăsti-vor mulțĭ. și derept multul fără legieĭ și stinge-se-va a mulțĭ.

(cetoc. 11. nedél). Zac. 99.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. răbdătoriĭ pănă în sfrășit acéea mântuiți-s. *Coneț. sâb.* și propovedu-i-se-va Evangelie înpărăție pespre toată lumea întru mărturiea a toate limbilor. și atunce va veni sfrășitul. când vețĭ vedea urăcĭunĭ și pustiire. zicerea lu Daniil prorocul stând în loc sfânt. cela ce cetéște să înțeleagă. atunce era întru Iudeĭ, să fugă în codri. și ceea de în loc, să nu easă să ea ceva de în casa luĭ. și cela de în sat, așa să nu se întoarcă îndărăt așĭ lua veșmintele luĭ. vaĭ de nedeșerțiĭ și înfămeeațiĭ în acélea ziie. rugați-vĕ să nu fie fuga voastră ĭarna nece sâmbăta. fi-va atunce scrăbă mare. cum n'aŭ fost de începutul lumieĭ pănă acmu nece ară fi. și să n'ară fi a se scurta zilele acélea n'ară fi amu să se mântuéscă toate trupurele. derept aleșiĭ scurta-se-vor ḑilele acéstea. atunce să ară zice voao cineva adecă cicea Hs. saŭ colea nu avérețĭ credință. scula-se-vor amu mincinoșĭ Hristoșĭ și mincinoșĭ prorocĭ. și da-vor sémne marĭ și cĭude. ca să prilăstéscă să ară putea și aleșiĭ. e acéstea amu zic voao saŭ amu ară zice voao adecă în pustie easte nu eșirețĭ. adecă în vistiearĭu, nu avérețĭ credindă.

(Pétoc 11. ned). Zac. 100.

Zise Domnul ucenicilor. fulgerul ce ease de la răsărit şi se ivéşte pănă la apus. aşa va fi şi întru venitul fiĭuluĭ omenesc. ĭuo va amu fi trupul acolo aduna-se-vor vlăturiĭ. acieaşĭ după scrăbitul zilelor acelor, soarele va întuneca. şi luna nu'ş-va da lumina eĭ. şi stélele vor cădea de în cerĭu. şi atunce se va ivi semnul fiĭuluĭ omenesc în cerĭu. şi atunce vor plânge toate rudele pământuĭuĭ. şi vor vedea fiĭul omenesc viind în nuoriĭ cerĭuluĭ cu silă şi cu slavă mulţă. şi va treméte îngeriĭ luĭ cu bucine în glasure marĭ. şi vor aduna aleşiĭ luĭ de patru vênture. de în capetele cerĭuluĭ pănă în sfrăşitul lor. de smochinu învăţaţi-vĕ pildă. când amu steblele eĭ vor fi tineréle şi frunza înfruzéşte, să ştiţĭ că aproape easte de secerat. aşa şi voĭ când veţĭ vedea acélea toate să ştiţĭ că aproape easte lângă uşĭ. .

(Préstăpi pétoc sâbota 12). Zac. 101.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. deadevĕr grăesc voao. că n'are a tréce ruda acésta, pănă acélea toate vor fi. cerĭul şi pământul va tréce. e cuvêntul mieŭ nu va tréce.

(Coneţ. ponedélnic velichiĭ. Vtornic velichiĭ na liturghiĭ). Zac. 102.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. de zioa accéea şi ceasul acela nimea nu-l ştie. nece îngeriĭ cerĭuluĭ. numaĭ tatăl mieŭ însuşĭ. cum amu fu în zilele lu Noe. aşa va fi şi venitul fiĭuluĭ omenesc că era în zilele ainte de potop mâincând şi bênd. însurăndu-se şi măritându-se. pănă în zioa ce in-

tră Noe în corabie. și nu simțiea. până vine apa și luo tot. așa va fi și venitul fiiului omenesc. atunce doĭ vor fi în sat unulu se va lua e altulu se va lăsa. e doĭ rĕșnind în rêșniță. unulu se va lua e altulu se va lăsa.

(Conețpétoc. Septemvrie. 30). Zac. 103.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. preveghéțĭ amu. că nu știțĭ în ce ceas Domnul vostru va veni. acéea să știțĭ că să ară fi știind Domnul caseeĭ de către care straje furul va veni, preveghér-ară amu și n'ară da să-ĭ sape casa luĭ. derept acéea și voĭ fițĭ gata că în ceaș ce nu vĕ pare fiĭul omenesc va veni. *Coneț. sâbotă.* Cine easte amu credincĭos rob și înțelept. ce elu-l puse Domnul luĭ spre toată casa luĭ, cela ce să dea lor hrană învrémea luĭ. ferice de robul acela ce el va afla Domnul luĭ când va veni așa făcênd. deadevĕr grăesc voao. că spre toată avuțiea luĭ pune-l-va el. *Coneț. stomu. a sâb. 11 iști nazad glav. 78. i nedélea 11. iști nazad glav. 77.* e să zisere rĕŭ rob acela întru inima luĭ pesti-va Domnul mieŭ a veni. și va încépe a'șĭ bate soțiĭ luĭ. a mânca și a bea cu bețițiĭ. veni-va Domnul robuluĭ aceluĭ în zi ce nu-l va fi așteptând, și în ceas ce nu-l știe și-l-va năduși de năprasnă. și cinstea luĭ cu necredincĭoșiĭ va fi pusă. aciea va fi plângere și scrâșnire diînților.

(Conețpétoc. sâb. 17 i Septevrie 24). Zac. 104.

Zise Domnul pilda aceasta. podobeaște-se înpărățiea ceriuluĭ a zéce féte ce-șĭ luară lumănările lor. și eșiră în timpinatul gineremuĭ. cincĭ era d'insele înțeleapte. și cincĭ nebune. nebunele-ș luară lumănările lor, și nu luară cu eale unt. e înțeléptele-ș luară unt în vasele lor cu lumă-

nările lor. capesti ginerele. durmitară toate și adurmiră. în miază noapte strigare fu, adecă ginerele vine. eșițĭ în timpinatul luĭ. atunce se sculară toate tecĭoarele acélea și-ș înfrânsețară lumănările lor. nebunele înțeléptelor ziseră. dațĭ noao de untul vostru. că lumănările noastre seaŭ stins. rĕspunseră înțeléptele și grăiră. doară cumva nu va sosi noao și voao. duceți-vĕ maĭ vrătos unde se vende și vĕ cumpărațĭ voĭ. ducêndu-se eale să-ș cumpere, vine ginerele. și gătitele întrară cu el în nuntă. și închise fură porțile. maĭ apoĭ veneră și célea-l-alte féte grăiră. Doamne Doamne deschide noao. el rĕspunse zise adevĕr grăesc voao. nu știŭ voĭ. privegheţĭ amu că nu știțĭ zioa nece ceasul când fiĭul omenesc veni-va.

(*Coneț sâbota. nedélea 16*). Zac. 105.

Zise Domnul pilda aceasta. om neștine ce se duse de chémă aĭ luĭ robĭ. și deade lor avuțiea luĭ. unuea amu déde cincĭ somĭ. altuea doĭ. altuea unul. cine-șĭ înprotiva sileeĭ luĭ și se duse aciea. mérse de luo ceĭ cincĭ somĭ lucră cu nușĭ și făcu alțĭ cincĭ somĭ. așa și cela cu ceĭ doĭ, dobândi alțĭ doĭ. e celà ce priimi unul duse-se de săpă în pământ. și ascunse argintul Domnuluĭ luĭ. după multă vréme, vine Domnul robilor acelor. și să se întrébe cu nușiĭ de cuvinte. și se apropie cela ce primi ceĭ cincĭ somĭ grăi, Doamne. cincĭ somĭ datu-mieĭ. adecă alțĭ cincĭ somĭ dobândit-am cu eĭ. zise luĭ Domnul luĭ. bun rob dulce și credincĭos. spre puțin fuseșĭ credincĭos, spre multŭ te voĭu pune. pasă în bucuriea Domnuluĭ tĕŭ. mérse și cela ce priimi doĭ somĭ zise. Doamne. doĭ somĭ dedeșĭ-mĭ, alțĭ doĭ somĭ dobândiĭu cu eĭ. zise luĭ Domnul luĭ. bună slugă și dulce credincĭos, spre puțin fuseșĭ credincĭos spre multŭ te voiŭ pune. pasă în bucuriea Domnu-

luĭ tĕŭ. mérse și cela ce priimi uîn-som, zise. Doamne știeate că rĕŭ om eștĭ. sécerĭ de unde n'aĭ semănat și adunĭ de unde n'aĭ răsipit. și mĕ temuĭu dușu-mĕ de ascunșŭ somul tĕŭ în pământ. și adecă aĭ luĭ. rĕspunse luĭ Domnul zise luĭ. hitlén rob și léniv știeaĭ-mĕ că rĕŭ sînt sécer de unde n'am semănat. și adun de unde n'am răsipit. cuvine-ți-se ție să daĭ argintul mieŭ trăgarilor. și să viŭ să-mĭ fiŭ luat al miŭ cu asupră. luațĭ amu de la el somul. și dațĭ celuea ce are zéce somĭ. avutul amu da-se-va și i se prea izbândi. e dela neavutul ce-ĭ pare că luată va fi de la el. și ne potrébnic rob aruncați-l întru întunérecul de atară. aciea va fi plângere și scrășnirea dinților. acéea grăind glăsi. cine are urechĭ de auzire să auză.

(Coneț nedélea. Nedélea méso pust). Zac. 106.

Zise Domnul. când va veni fiĭul omenesc în slava luĭ. și toțĭ sfințĭ ângerĭ cu nusul. atunce va șădea la scaunul slaveeĭ luĭ. și se vor aduna înaintea luĭ toate limbile. și va alége eĭ unul de alalt. ca un păstoriŭ alége oile de în capre. și va pune oile deaderépta luĭ. ĭară caprele deastânga. atunce zise înpăratul celora deaderépta luĭ. venițĭ blagosloviții de părintele mieŭ de moșteniți ce e gătită voao îupărățiea de întocméla lumieĭ. flămânziĭ. și-mĭ dédet mâncare. însetoșaĭ și mĕ adăpat. striin era și mĕ duset. desbrăcat era și mĕ înbrăcat. lânged era și mĕ socotit. în temniță éra și venit către mine. atunce vor rĕspunde luĭ derepțiĭ de vor grăi. Doamne. cându-te am vĕzut flămând și te-am săturat. saŭ setos și te-am adăpat. căndu te-am vĕzut striin și te am dus. saŭ desbrăcat și te-am îmbrăcat. căndu te vĕzum lânged saŭ în temniță și venim cătră tine. rĕspunse înpărătul zicênd lor. adevĕr grăesc voao· că făcut unul acestea frațĭ aĭ mieĭ maĭ micĭ, mie făcut·

atunce va zice și celora deastânga luĭ. duceți-vĕ de la mine blăstămaților în focul vécilor. ce e gătit draculuĭ și îngerilor luĭ. înflămânziĭ și nu-'m dédet mâncare. însetoșaĭ și nu mĕ adăpat. striin era și nu mĕ duset. gol era și nu înbrăcat mine. lânged era și întemniță și nu socotit mine. atunce vor rĕspunde luĭ și aceea grăind. Doamne. căndu te-am vĕzut flămând saŭ setos, saŭ striin. saŭ gol. saŭ bolnav. saŭ în temniță. și n'am slujit ție. atunce va rĕspunde 'lor grăind. adevĕr grăesc voao. că nu făcéțĭ unuea de aceștĭ mituteĭ, nece mie făcéțĭ. și vor mérge acéea în munca vécilor. e dereptiĭ în vieața de véc. *Coneț nedélea mésopust.* Și fu déca sfrăși Is. cuvintele acéstea. zise ucenicilor luĭ.

(Cetvrătoc velichiĭ na liturghiĭ.) Zac. 107.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. știțĭ că după a doa zi paștile vor fi. și fiĭul omenesc pridădit va fi spre răstignire. *Coneț vtoc velichiĭ.* Atunce se adunară întâĭ preoțiĭ și cărtulariĭ și bătrâniĭ omeneștĭ în curtea întâĭul preot cel chema Caĭafa. și sfătuiră-sĕ Is. să prilăstéscă și să l prinză și să-l ucigă. grăiră ce nu în praznic. să nu fie voroavă întru oamenĭ.

(Srédea velica). Zac. 108.

In vrémea acéea Is. fu în Vithanie. în casa lu Simon stricatul. apropie-se cătr'ânsul muearea. în stĕclă mir avĕnd de mult preț. și-l vărsă în capul luĭ șăzĕnd. vĕzură ucenicĭĭ luĭ, și nu ogodiră ce grăiră. derept ce fu aceasta pagubă. putea amu acesta mir vĕndut să fie derept mult și să se dea mișeilor. înțelése Is. zise lor. ce trudă dațĭ muerieĭ. lucru bun féce derept mine. pururea amu mișeiĭ cu voĭ avețĭ. e mine nu vețĭ avea pururea. vărsă mirul

acesta spre trupul mieŭ, spre groapa mea face. adevĕr grăesc voao. unde se va fi mărturisind Evanghelie aceasta prespre toată lumea. zice-se-va și ce féce aceasta întru poména eĭ. atunce se duse unul de aceĭ doĭ-sprĕ-zéçe ce se chema Iuda de în Scariot, cătră întăĭul preoților zise. ce'm vețĭ da, și eŭ voao voĭu vinde el. eĭ puseră luĭ. 30, de argințĭ. și de aciea socotiea. podoabă vréme să el vênză. *Coneț srĕde velica.* Intăea zi de amiază-zi. merseră ucenicii cătră Is. grăiră luĭ. unde verĭ să gătim ție să mânâncĭ paștile el zise. duceți-vĕ în cetate cătra ĭată cine și zicețĭ luĭ. învățătoriul grăeaște. vrémea mea aproape easte. la tine voĭu face paștile cu ucenicii mieĭ. și féceră ucenicii ca zise lor Is. și gătiră paștile. séră fu, șezu cu amândoĭ sprĕ-zéce ucenicĭ. *Prĕstapi cetoc velichiĭ.* Și mâncând zise lor. adevĕr grăesc voao. că unul de voĭ vêndutu-m-'aŭ. și se scrăbiră foarte. incepură a grăi luĭ cineș cu al luĭ. doară eŭ sînt Doamne. el rĕspunse ḑise lor. cela ce întinge mâna cu mine în solniță, acela mĕ vêndu. fiĭul omenesc mérge ca easte scrise de el. vaĭ de omul acela ce fiĭul omenesc vêndu. maĭ bine ară fi luĭ să nu fie născut omul acel. rĕspunse Iuda cela ce-l vêndu-se el zise. doară eŭ sînt învățătoare. grăi luĭ tu zicĭ. mâncând eĭ luo Is. pâĭne și o blagoslovi și o frâmse și déde ucenicilor luĭ, și zise. luațĭ și mâncațĭ. acesta easte trupul mieŭ. și luă păharul și bine ură déde lor și lĕ grăi. bétĭ de întrânsul toțĭ. că acesta easte sângele mĭeŭ lége noao ce se derept mulțĭ varsă întru lăsăcĭunile pĕcatelor. grăesc amu voao. că n'am a bea de acest rod de viță. pănă în zioa acéea când voĭu bea cu voĭ noŭ întru părățiea tatăluĭ mĭeu. și cântară, și eșiră în codrul Galileuluĭ. atunce cuvêntă lor Is. toțĭ vĕ vețĭ săblăzni de mine în noaptea aceasta. scrisă amu easte vătăma-se-va păstoriul și se va despărți turma oilor. e după invieарea mea, aștepta-vĕ-voĭu în Ga-

lileĭ. rĕspunse Pĕtru zise luĭ. să sĕ-ară toţĭ săblâzni de tine, eŭ nece dinioară nu mĕ-voĭu săblâzni de tine. zise luĭ Is. deadevăr grăesc ţie. că în naceasta noapte ainte pănă cântătorĭul nu va fi cântat. de treĭ orĭ te verĭ lepăda de mine. grăi luĭ Pĕtru. să mi sĕ-ară tâîmpla cu tine a muri, nu mĕ-voĭu lepăda de tine. aşa şi toţĭ ucenicriĭ ziseră. atunce vine cu nuşiĭ Is. în oraş ce se chema Gethsimanie. şi grăi ucenicilor şedeţĭ aciea pănă mĕ voĭu duce să mĕ rog colea. şi luo Pĕtru şi amândoĭ fecĭoriĭ lu Zevedeĭu. începu a scrăbi şi a tânji. atunce grăi lor Is. o scrăbit easte sufletul mieŭ pănă la moarte. aşteptaţĭ acicea şi preveghéţĭ cu mine. şi trecu puţinel şi căzu spre faţa luĭ ruga-se şi grăiea. tatăl mieŭ. să easte putérea să-mĭ trécă păharul acesta de la mine. însă nu ca eŭ voĭu, ce ca verĭ tu. *Préstapi cetvratoc velichiĭ. Préidi cetoc velichiĭ Luca glav. 109.* ivii-se îngerul. *i pachiĭ zde vazbratise citi.* şi vine cătră ucenicĭ şi află eĭ adurmiţĭ. şi grăi lu Pĕtru. aşa e. nu poţĭ uîn ceas preveghea cu mine. preveghéţĭ şi vĕ rugaţĭ să nu mérgeţĭ în năpaste. că duhulŭ e trézv e trupulŭ e slab. eară a dóară mérse de se rugă grăind. tatăl mĭeu să nu poată acest păhar tréce de la mine să nu-l beaŭ, fie voea ta. şi vine ĭară află eĭ adurmiţĭ. era lĕ lor ochiĭ îngreoeaţĭ. şi-ĭ lăsă eĭ. de se duse ĭară ruga-se a treĭa oară acela cuvînt zise. atunce vine cătră uceniciĭ luĭ şi grăi lor. durmiţĭ alţĭ şi răposaţĭ. adecă apropie-se ceasul. şi fiĭul omenesc vêndu-se în mânile oamenilor pĕcătoşĭ. sculaţĭ de îmblâm adecă se apropie cela ce mĕ vêndu. încă el grăind. adecă Iuda unul de ceĭ doĭ-sprĕ-zéce vine. şi cu nusul gloate multe cu arme şi cu parĭ de la maĭ mariĭ preoţĭ şi bătrâniĭ omeneştĭ. cela ce vêndu el déde lor semn zise. cela ce voĭu săruta, acela easte deprindeţĭ el. şi aciea trecu cătră Is. zise luĭ. bucură-te învăţătoare. şi-l sărută el. Is.

zise luĭ. soaţe spre acéea aĭ venit. atunce postânpiră, şi puseră mănile pre Is. şi prinseră el. şi adecă unul de aceştea ce fusése cu Is. tinse mâna, şi scoase cuţitul luĭ. şi lovi robul întăĭul prespre preoţĭ şi tăe luĭ uréchea. atunce grăi luĭ Is. întoarce cutitul tĕŭ în locul luĭ. că ţotĭ amu ce luară cuţitele, de cuţite periră. aŭ pare-ţĭ că nu pocĭu ruga acmu tatăl mĭeŭ. şi înainte să-mĭ pue maĭ mult de doao-sprĕ-zéce legeoane de îngerĭ. cum amu să se izbăndéscă scriptura, că aşa se cade să fie. înacela ceas zise Is. gloatelor, ca la uîn tlăharĭu aţĭ eşit cu arme şi cu parĭ a mĕ prinde. în toate zilele pre lângă voĭ şedea în beséreсă învăţa şi nu prinset mine. acéstea toate fură. să se izbândéscă scripturile prorocilor. atunce ucenicïĭ toţĭ lăsară el fugiră.

(Evanghelie. 3 stăĭ strstei). Zac. 109.

In vrémea acéea voinicïĭ prinseră Is. şi-l duseră către Caĭafea întăĭul preoţilor. ĭuo cărtularïĭ şi bătrânïĭ adunară-se. e Pĕtru, mergea dup'ĕns pre departe pănă la curtea vlădicăeĭ. şi întră în lăuntru, şedea cu slucile să vază sfăşitul luĭ. întăĭul preoţilor vlădicïĭ şi bătrânïĭ cu nus. şi zborul tot căuta minciunĭ să mărturisească pre Is. ca să-l ucigă el. şi mulţĭ mincinoşĭ mărturie mérseră. şi nu aflară. apoĭ vineră doĭ mincinoşĭ mărturie, şi ziseră. acesta zicea pocĭu sparge beséreca lu Dumnezeŭ, şi în treĭ zile să o zidéscă ea. şi se sculă întăĭul preot, zise luĭ. nemică nu rĕspunzĭ. ce aceştea pre tine mărturisesc. e Is. tăcea. şi rĕspunse întăĭul preot zise luĭ. juru-te cu Dumnezeŭ viŭ, să zicĭ noao. să eştĭ tu Hs. fiĭul Domnuluĭ. grăi luĭ Is. tu zicĭ. însă grăesc voao. de acmu veţĭ vedea fiĭul omenesc şĕzênd deaderépta silelor şi viind în nuorïĭ cerĭuluĭ. atunce întăĭul preoţilor runpea veşmintele luĭ. grăi,

că hulă grăeaște, ce încă trebuim mărturiĭ. adecă acmu auzit hulele luĭ. ce se voao pare. eĭ rĕspunseră și ziseră. vinovat easte morțieĭ. atunce scuĭpiră fața luĭ, și gréță luĭ făcea. uniĭ pre buci-l loviea grăĭea. spune noao Hse cine easte cela te lovi. Pĕtru ședea a fără în curte. și postănpi cătr'ânsul o roabă grăi. și tu eraĭ cu Is. Galileaninul. elu se lepădă de între oamenĭ grăi. nu știŭ ce grăéștĭ. și se duse el cătră ușă. vĕzu el alt. și grăi luĭ. aciea era și acesta cu Is. Nazaraninul. și eară se lepădă cu blăstem că nu știe acel om. după acéea prespre neschit mérseră stând și ziseră lu Pĕtru. adevĕr și tu d'insiĭ eștĭ. și amu besédele tale a eavea te fac. atunce începu a se jura și a se blăstema că nu știe acel om. și aciea cântătorĭul glăsi. și pomeni Pĕtru grăĭul lu Is. zisése luĭ. că ainte pănă cântătorĭul nu va fi cântat de treĭ orĭ te verĭ lepăda de mine. și se duse afară. și se plânse cu amar. *Coneț. 3'mu strtnomu* demănéță fu.

(pétoc velichiĭ na ceas. a). Zac. 110.

In vrémea acéea sfat făcură toțĭ maĭ mariĭ preoțĭ și bătrâniĭ omeneștĭ pre Is. ca să ucigă el. și legară el, duseră-l și déderă el lu Pilat de în Pont și Ghemon. *Coneț cetvră toc velichiĭ.* atunce.

(Evanghelie 5 *stăh strsteĭ).* Zac. 111.

In vrémea acéea vĕzu Iuda că vêndu el că osindit fu, căise și întoarse, treĭ zecĭ. de argințĭ grăi. greșiĭ de vênduĭ sânge nevinovat. eĭ ziseră. ce easte noao. tu caută. și aruncă argințiĭ în besérecă, duse-se. și mérse de se spânzură. e maĭ mariĭ preoțĭ luară argințiĭ ziseră. nu se dostoeaște să-i-băgăm eĭ învistiearĭ că easte preț de sânge.

sfat făcură, să cumpere lor uîn sat de lut de îngrupătoare striinilor. derept acéea chémă-sĕ satul acela, sat de sânge până în céste zile. atunce se izbândi zicerea Ieremieĭ prorocul grăind. și luară treĭ zecĭ de arginţĭ preţ preţuit ce preţui-se de în fiiĭ lu Izrail. și-ĭ déderă pre uîn sat de olarĭ cum aŭ spus mie Domnul. e Is. sta naintea lu Ghemon. și întrebă el și Ghemon, grăi. tu eștĭ înpăratul Iudeilor. Is. zise luĭ. tu grăeștĭ. și când pre el grăĭea maĭ mariĭ preoţĭ și bătrâniĭ, nemică nu rĕspundea. atunce grăi luĭ Pilat. nu auzĭ câţĭ pre tine mărturisesc. și nu rĕspundea el nece uîn cuvênt. că se mira și Ghemon foarte. la toate praznicile, obiceaĭ avea și Ghemon să lase unul năroduluĭ legat carele vor vrea. avea atunce legat nărocitul de-l chema Varawa. adunatul lor, ḑise lor Pilat. carele veţĭ să las voao Varawa, saŭ Is. ce se grăĭaște Hs. știea amu că derept zavistie dedése el. șezu el la judecată, tremése cătr'ênsul muearea luĭ grăi. nemică ţie și dereptul acesta mult amu chinuiĭ astăzĭ în somn derept el. e maĭ mariĭ preoţĭ și bătrâniĭ, învitară gloatele de să ceară Varawa. e Is. să-l pĭarză. rĕspunse și Ghemon zise lor. carele veţĭ vrea de în ceștĭ doĭ să las voao. eĭ ziseră Varawa. grăi lor Pilat. ce amu veţĭ să faceţĭ lu Is. ce se grăĭaște Hs. grăiră luĭ toţĭ. rĕstignit să fie. și Ghemon zise. cuĭ amu făcu rĕŭ. eĭ căsca striga. grăĭea. rĕstignit să fie. vĕzu Pilat că nemeca nu tăcură. ce maĭ vrătos *glă*ceavă fu. luo apă spălă-șĭ mânile naintea năroduluĭ grăi. *n*u sînt vinovat de sângele dereptuluĭ acesta. voĭ câutaţĭ. și rĕspunseră toţĭ oameniĭ ziseră. sângele luĭ pre noĭ și pre fecĭoriĭ noștri. atunce lăsă lor Varawa e Is. fu dat să fie răstignit.

(Iulie 31. vĕ poclonenie cistnago crta). Zac. 112.

In vrémea acéea voiniciĭ și aĭ luĭ Ghemon luară Is. la judecată. adunară-se priênsul toţĭ mulţĭ voiniciĭ. și desbră-

cară el, înbrăcară-l cu věşmênt roşiŭ. şi împletiră cunună de spinĭ, puseră în capul luĭ. şi trestie în derépta luĭ. şi se închina în genuche naintea luĭ, băţea-şĭ joc de el grăĭea. bucură-te înpăratul Iudeilor. şi scuipiea pre el, luară trestiĭ şi-l ucidea pre capul luĭ. şi cându-şĭ bătură joc de el, desbrăcară de pe el mohorîta. şi îmbrăcară el în veşmintele luĭ. şi-l duseră el la rěstignire. eşiră aflară u om chirineisc numele-ĭ Simon. şi aceluea dup'ênsul să poarte crucea luĭ.

(Coneţ 5 m. . strtnomu. crstu. Evanghelie 7. stîlu strstei). Zac. 113.

In vrémea acéea mérseră la loc chema-se Golgotha. ce easte de se grăeaşte locul ţěstuluĭ. déderă luĭ să bea oţet cu fieare mestecat. şi gustă, şi nu vru să-l bea. răstigniră el. înpărţiră veşmintele luĭ aruncară sorţĭ. şi şedea de păziea eĭ aciea. şi puseră de supra capuluĭ luĭ vina luĭ scrisă. acesta easte înpăratul Iudeilor. atunce răstigniră cu nusul doĭ tlăharĭ. unul de-aderépta unul de-astânga. *Pré péto velichiĭ. ceti petoc velichiĭ préidi petoc velichiĭ vě Luca glav. 111.* E unul. *Ipachiĭ zdé zvraştĭ cîti.* mergea huliea el clătina capetele lor şi grăĭea. spărgéĭ beséreca şi a treea zi o zidéaĭ. mântueaste-te însuţĭ, de eştĭ fiiul lu Dumneḑeŭ. deştinge de în cruce. aşijderea şi maĭ mariĭ preuţĭ bătjocuriea cu cărtulariĭ şi bătrâniĭ şi fariseiĭ grăiră. alţiĭ mântueaste. elu-şĭ nu se poate mântui. de eştĭ înpăratul Izraililor, să deştingă acmu de în cruce şi vŏm créde întru el. upovăea pre Dumneḑeŭ. de să mântuească el acmu de va vrea luĭ zicea amu că a lu Dumneḑeŭ sînt fiĭ. acieaşĭ şi tlăharĭul răstignit cu nusul. înpută luĭ. de în şase ceasure. untunérec fu prespre tot pământul, pănă al noaolea ceas. de în al noaolea ceas. strigă Is. cu glas mare grăi. Ili. Ili. lima savathani. ce easte Dumneḑeul

mieŭ Dumneḑeul mieŭ. întru ce mĕ lăsași. e unii de aciea ce sta auziră, grăiră. că Ilie strigă acesta. și aciea curse unul de între'ênșii. și luo burétele. înplu-l de oțet. și l înfipse la trestie, adăpă el. de aciea grăi. lasă să vedem de va veni Ilie să mântuĭească el. e Is. ĭară strigă cu glas mare, lăsă sufletul. și ĭată podoaba besérecieĭ sparse-se în doao de marginea de sus pănă jos. și pămăntulu se cutremură. și pietrile despica-se. și mormintele deschiseră-se. și multe trupure moarte ale sfinților sculară-se. și eșiră de în morminte după învierea luĭ, întrară în sfânta cetate, și se iviră a mulți. e vătahul și ceĭea ce era cu nusul păziea pre Is. vĕzură cutremurul și ce fu, tremură-se foarte. grăiră. adevĕr fiĭul lu Dumneḑeŭ era acesta. *Coneț 7 strt. prea petoc velichiĭ. preidi petoc Ion glav. 61.* e Iudeiĭ. *1 pachiĭ văzbrașțse zde.* era aciea și mueri multe de căuta de departe. ce mersése după Is. de în Galileĭ slujiea luĭ. în tr'ênsele era Mariea Magdalina. și Maria lu Iacov. și a lu Iosie mumă. și muma fiĭuluĭ lu Zevedeĭ. *Coneț 1 césu.* după acéea fu. vine om bogat de în Arimatheĭ numele-ĭ Iosif. ce și acela învătase-se la Is. acesta apropie-se cătră Pilat. cerșu trupul lu Is. atunce Pilat zise dați-ĭ trupul. și luo trupul Iosif, învăli-l cu pânză curată. și puse el întru o noao a luĭ groapă ce era tăeata înpiatră. și rĕsturnă piatră mare spre ușa groapeĭ, duse-se. era aciea Maria Magdalina. și altă Marie ședea lângă mormênt.

(Coneț petoc velichiĭ. Evanghelie 12. stiĭ strst. seje i vĕ săbotă velică na utrîni). Zac. 114.

Intru demâneața la zioa ce easte după Vinerĭ. adunară-se maĭ mariĭ preuțĭ și fariseiĭ cătră Pilat grăiră. Doamne pomenit-am că înșălătorĭul acesta zicea încă acesta viŭ. după a treea zi scula-se-va. zi amu să întărêscă mormêntul

până a treea zi. doară cumva să vie ucenicii lui noaptea să fure el. și să zică oamenilor sculatu-se-aŭ de în moarte. și va fi apoi înșălăciune mai amară de întăiŭ. zise lor Pilat, aveți peceți. duceți-vě de întăriți cum știți. ei se duseră, întăriră mormêntul. semnară piatra cu pecețile.

(Conet 12 mu strtnomu, i sâbota velică na utrînĭ). Zac. 115.

Întru séră de Sâmbătă lumina una de Sâmbete. vine Maria Magdalina. și altă Marie să vază mormêntul. și iată cutremur fu mare. ângerul amu al Domnului deștinse de în ceri, apropie-se rěsturnă piatra despre ușa mormêntului. și ședea spr'ênsa. era fața lui ca fulgerul și veșmintele lui albe ca zăpada. de frica lui, cutremurară-se păzitorii și fură ca morții. rěspunse îngerul zise muerilor. nu vě témeți voi. știŭ amu că Is. răstignitul căutați. nu easte cicea. sculatu-se-aŭ amu cum aŭ zis. veniți de vedeți locul unde-aŭ zăcut Domnul. și curând păsați spuneți ucenicilor lui. că se-aŭ sculat de în moarte. și iată vě aștéptă în Galilei. acolo el veți vedea. aceasta zic voao. și eșiră curând de la mormênt cu frică și cu bucurie mare, curseră să spue ucenicilor lui. și iată Is. timpină éle grăi. bucurați-vě. éle se apropieară, cuceriea-se la picioarele lui și se închina lui. atunce grăi lor Is. nu vě témeți duceți-vě spuneți fraților miei. să se ducă în Galilei și acolo mě vor vedea. ducêndu-se éle. iată unii de la peceți mérseră în cetate, spuseră mai marilor preoți toate ce-aŭ fost. și se adunară cu bătrânii. sfat făcură. arginți destui déderă voinicilor grăiră. ziceți, că ucenicii lui noaptea veniră. furară el noi am adurmit. și să ară fi auzită aceasta și la Ghemon, noi vǒm tocmi el. și voi fără de grije vǒm face. ei luară arginții, făcură cum fură învățați. și se aude cuvêntul acesta întru Iudei până în ceaste zile,

(*Evanghelie văscrésna. a*). Zac. 116.

In vrémea acéea un-sprĕ-zéce ucenicĭ duseră-se în Galileĭ în codrul ce zisése lor Is. şi văzură el închinară-se luĭ. e aceştea păréle-se. şi se apropie Is., zise lor. déde-mi-se toată putérea la cerĭ şi la pământ. păsaţĭ învăţaţĭ toate limbile. botezaţĭ eĭ în numele părintelui şi al fiĭuluĭ şi al sfântuluĭ duh. învăţaţĭ eĭ păziţĭ toate căte-am zis voao. şi ĭată eŭ cu voĭ sînt în toate zilele pănă în sfrăşitul véculuĭ amin.

DE INTRU MARCO SFINTĂ BUNĂ-VESTIRE.

Glav. a.

Inceputul Evangheliei a lu Is. Hs. fiĭul lu Dumneḑeŭ. cumu e scris întru proroci. adecă eŭ tremite-voĭu îngerul mieŭ 'naintea féţeĭ tale. şi va găti calea ta naintea ta. glas strigă în pustie. gătiţĭ calea Domnuluĭ. derépte faceţĭ cărările luĭ. era Ioan boteza în pustie şi propovedulea botejunea de pocăinţă întru ertăcĭunea pĕcatelor. şi eşiră catră el toate laturile ovreilor. şi Ierosalimléniĭ. şi se boteza toţĭ în rĕul Iordanuluĭ de el. i spovediea pĕcatele lor. era Ioan înbrăcat cu pĕr de cămilă. şi brîŭ de curea pre mijlocul luĭ. şi mânca mugur şi mĭeare sĕblatecă. şi propovedulea grăĭea. veni-va maĭ tare e de mine. după mine. celuĭ nu-s destoinic a mĕ pleca să desleg cureaoa călţunuluĭ luĭ. eŭ amu botez voĭ întru apă acela va boteza voĭ cu Duhul sfânt. *Coneţ nedelea.* şi fu într'acélea zile.

(Nedélnic 12. ned. 1 Bog. Is. ĭavlenie. na utriĭ). Zac. 2.

In vrémea acéea vine Is. de în Nazaretul Galileĭuluĭ. şi se boteză de Ioann în Iordan. şi aciea eşi de într'apă vĕzu

deschiḑêndu-se ceriul. și Duhul ca uîn porumb deștingênd pre el. și glas fu de în ceriure. tu ești fiiul mieu iubit. derept el bine-vruiu. *Coneț Bojio iavlenie.* și aciea Duhul duse-se în pustie. și era aciea în pustie zile 40. a se piti de dieavolul. și era cu gadinile și ângerii slujiea lui după datul lu Ioan, vine Is. în Galilei propoveduea Evanghelie împărăției lu Dumneḑeŭ. și grăiea că se înplu vrémea. și se apropie înpărățiea lu Dumneḑeŭ. pocăți-vě și crédeți întru Evanghelie.

(Coneț pned. vtoc.12 nedélea). Zac. 2.

In vrémea acéea îmbla pre marea Galileiului, vězu Simon și Andreĭ fratele aceluea. aruncând mréja în mare. era amu pěscari. și zise lor Is. veniți după mine și să vě fac să fiți vênători de oameni. și aciea lăsară mréja lor, după el mérseră. și trecu puținel de aciea, vězu Iacov a lu Zevedeiu, și Ioann fratele lui. și acéea în corabie. tocmindu-și mréja. și aciea chemă ei. și lăsară tatăl lor Zevedeiu în corabie cu năemnicii, după el mérseră. și veneră în Capernaum. și aciea întru Sâmbătă duse-se în gloate, învăța. și se mirară de învățătura lui. era amu învăța ei că despus avea. și nu ca cărtularii.

(Coneț vtornic. srédea 12 nedélea). Zac. 4.

In vrémea acéea și era în gloatele lor om cu duh necurat. și chema grăiea. lasă. ce e noao și ție Is. Nazarénine. venit-ai să pierzi noi. știu-te cine ești sfânt Dumnezeŭ. și conteni lui Is. grăi. taci și eși de într'ênsul. și se cutremură el duhul necurat. și strigă cu glas mare eși de într'êns. și să spământară toți. că se întreba ei către sine-și grăiea ce easte aceasta. ce învățătură noao e acésta.

că cu despus și duhuluĭ necurat ziseĭ și ascultă el. eși auzitul luĭ aciea prespre toate laturile Galileĭuluĭ.

(Conet sredea. četoc 12 nedélea). Zac. 5.

In vrémea acéea veniră în casa lu Simon și lu Andreĭ. cu Iacov și cu Ioan. soacra lu Simon zăcea. de foc aprinsă. și aciea grăiră luĭ de ea. și se apropie Is. de rădică ea. prinse-o de mâna eĭ. și o lăsă ea focul aciea. și slujiea lor. după acéea fu, când apunea soarele, aducea cătr'ênsul toțĭ lângeziĭ. și drăcițiĭ, și era toată cetatea adunată la poartă. și vindecă mulțĭ de réle chinurĭ de toate boalele. și dracĭ mulțĭ scoase. și nu lăsa a grăi draciĭ. că știea ca easte Hs. și demânéță de noapte fu foarte sculă-se. eși.

(Sâbota 2 post). Zac. 6.

In vrémea acéea duse-se Is. în loc pustiĭu și aciea rugă făcea. *Conet cetoc.* și mergea dup'ênsul Simon și cine era cu nusul. și aflară el, grăiră luĭ. că noĭ toțĭ tine căutăm. și grăi lor. păsăm maĭ aproape în orașe și în cetățĭ. ca și aciea să propoveduim. pre acéea am eșit, era de propoveduĭea la gloatele lor, și în tot Galileĭul. și draciĭ goniea. și vine cătră el uîn stricat. ruga el și în genuche căzu naintea luĭ. și grăi luĭ. că de-ĭ vrea putea-m'aĭ curăți. Isu se milosrădi, tinse mâna. pipăi-se de el. și grăi luĭ. voĭ fiĭ curățit. și zise luĭ. aciea să duse de spr'insul stricăcĭunea. și se curăți. și conteni luĭ. aciea scoase el. și grai luĭ. păzéste nemunuea nemică să spuĭ. ce pasă de spune preuților. și adu de curățiea ta ce zise Moisi în mărturiea luĭ. *Conet sâbota.* Elŭ se duse. începu a propovedui mult. și purta cuvênt. că de aciea nu putea el a eavea în cetate să între. ce afară în pustiĭu loc era. și eșiră cătr'ênsul depretutindenea.

(nedélea. 2. post). Zac 7.

In vrémea acéea mérse Is. în Capernaum prespre câteva zile. și auzit fu că în casă easte. și aciea adunară-se mulțĭ. că nu putea încăpea necĭ pre porțĭ. și grăi lor cuvênt. și veniră cătr'ênsul purta slăbitul de vene, purta-l patr'ênșĭ. și nu se putea apropiea cătr'ênsul derept nărodul. descoperiră coperemêntul unde era. săpară pogorîră patul pr'ênsul slăbitul zăcea. vĕzu Is. credința lor, grăi slăbituluĭ, fiĭ. lasăți-se pĕcatele. era uniĭ de în cărtularĭ aciea șĕzênd și cugeta întru inimile lor. ce acesta așa grăeaște hule. cine poate lăsa pĕcatele, fără unul Dumnezeŭ. și aciea înțelése Is. cu duhul luĭ că așa acéea cugetă întru eĭ. zise lor. ce aceasta cugetațĭ în inimile voastre. ce easte maĭ ĭușor a zice slăbituluĭ lasă-ți-se pĕcatele. saŭ a zice scoală, și ea patul tĕŭ și înblă. ce să știțĭ că despus are fiĭul ómenesc pre pământ a lăsa pĕcatele. grăi slăbituluĭ. ție grăesc, scoală, și ea patul tĕŭ, și te du în casa ta. și se sculă aciea, și luo patul și eși naintea tuturora. că se mirară toțĭ și slăviră Dumnezeŭ grăind. că nece dinioară n'am vĕzut așa. *Coneț nedélea.* Și eși eară cătră mare, și tot nărodul mergea cătră nusul. și învăța eĭ.

(Sâbota 3. post). Zac. 8.

In vrémea acéea trecênd Is. vĕzu Leviea a lu Alfeŭ șĕzênd la vamă. și grăi luĭ. pasă-mĭ pre urmă. și se sculă după el mérse. și fu șezênd la masă în casa luĭ. și mulțĭ vameșĭ și pĕcatoșĭ ședea cu Is. și cu uceniciĭ luĭ. la masă. era amu mulțĭ și după el mergea. și cărtulariĭ și faviseiĭ vĕzură el mâncând cu vameșiĭ și cu pĕcătoșiĭ, grăiră ucenicilor luĭ. ce că cu vameșiĭ și cu pĕcătoșiĭ mănâîncă și

bea. și auzĭ Is. grăi lor. nu trebueaste sănătosuluĭ vracĭ ce bolnavuluĭ. n'am venit a chema dereptiĭ. ce păcătoșiĭ pre pocăință. *Coneț sâbota.*

(Peatoc 12 nedélea). Zac. 9.

In vrémea acéea. și era ucenicii lu Ioann și fariseilor postiea-se. și vineră și grăiră luĭ. derep ce ucenicii lu Ioan și fariseilor postesc, aĭ tĕĭ ucenicĭ nu postesc. și zise lor Is. aŭ pot feciorii nunteeĭ până cându e ginerele cu nușiĭ easte să se postească. câtă vréme cu eĭ avé-vor ginerele, nu se pot posti. veni-vor zilele. cându se va lua de la eĭ ginerele, și atunce să se postească într'acélea zile. și nimea spărtura cu pânză nenălbită să coasă spre cămașe véche. Iară de nu. lua-se va cusătura eĭ noa despre véchia. și maĭ mare spărtura va fi. nimea să bage vin noŭ în foale vechiu. că aĭmintrea nu e sparge-va vinul noŭ foalele. și vinulŭ se va vărsa. și foalele va peri. ce vin noŭ în foale noŭ bagă.

(Coneț pétoc. sâb. I. post). Zac. 10.

In vrémea acéea mergea Is. sâmbăta pre înlăuntrul semănăturilor. și începură ucenicii luĭ cale a face. zmulgea spice. și fariseiĭ grăiră luĭ. vezĭ ce fac sâmbăta ce nu se cade. și acela grăi lor. n'ațĭ nece dinioară cetit ce făcu David. când trebuință avea. și flămânzi însușĭ și ceĭea ce era cu nusul. cum întră în beséreca Domnuluĭ pre Aviatharea întâĭul preoților. și pâĭne nainte pusĕ mâncă. ce nu i se cădea a mânca, numaĭ popilor. și déde celora ce era cu nusul. și grăi lor. sâmbăta derept omul fu și nu omul derept sâmbăta. așijderea Domn easte fiĭul omenesc sâmbeteĭ. și vine eară în gloate. și era aciea om avea o

mână uscată. şi căuta luĭ. de-l-va sâmbăta vindeca el. de pre el să grăească. şi grăi omuluĭ ce avea mână uscată. scoală a mijloc. şi grăi lor cade-se sâmbătă bine a face, aŭ rĕŭ să facĭ. sufletul să mântueştĭ, aŭ să-l pierzĭ. eĭ tăcură. şi căută spr'ênşiĭ cu mânie. scrâbite şi înpĭetrite inimile lor. grăi omuluĭ. tinde mâna ta, şi tinse. şi întări-se mâna luĭ sănătoasă ca alaltă. *Conef. sâb.* şi eşiră fariseiĭ acéea cu Irodianiĭ.

(Ponedélnic *13. ned).* Zac. 11.

In vrémea acéea sfat făcură pre el. cum el să pĭarză. Is. duse-se cu uceniciĭ luĭ către mare, şi mult nărod de în Galileĭ după el mergea. şi de în Iudeĭ. şi de în Ierusalim. şi de în Idumeă. şi de într'a céea parte a Iordanuluĭ. şi de în Tir şi de în Sidon, mult mulţiţĭ. auziea câte făcea, veniră către el şi zise ucenicilor luĭ, să fie o corabie a luĭ derept nărodul. să nu se adune luĭ. mulţĭ amu vindecă. cumuşĭ cădea lor, de el să se pipăească câţĭ avea rane. şi duhure necurate. când vedea el, cădea către el. şi striga grăĭea. că tu eştĭ fiĭul lu Dumnedeŭ. şi mult opriea lor, să nu aeavea facă el.

(Coneţ ponedélnic. Vtoc 13 nedélea). Zac. 12.

In vrémea acéea suise Is. în codru, şi chemă cine vru însuşĭ. şi vineră către'ênsul. şi făcu doĭ-sprĕ-zéce, să fie cu nusul. şi să trimeaţă eĭ să propoveduеĭască. şi să aĭbă despus a vindeca lângorile. şi să gonéscă draciĭ. şi se zice Simon numele-ĭ, Pĕtru. şi Iacov a lu Zevedeiŭ. şi Ioan fratele lu Iacov. şi se zice lor numele, Voanerghes. ce este fiĭul tunetuluĭ. şi Andreĭ şi Filip. şi Vartholomeĭ, şi Matheĭ şi Thoma. şi Iacov a lu Alfeov. Iuda de în Scarion. cela ce şi vêndu el.

(Coneţ vtornic- sredea 13. nedéla). Zac. 13.

In vrémea acéea vine Is. în casă. şi se adună iară nărodul. că nu putea eĭ nece pâĭne să mănânce. şi auziră ceea ce era la el, eşi se să prinză el. grăiră amu că nu easte sănătos. şi cărtularii ce era de în Ierusalim merşĭ, grăiră. că veelzevul are. şi de judeciĭ dracilor gonéşte draciĭ. şi chemă eĭ, în pildă grăi lor. cum poate drac pre drac goni. şi de va înpărăţiea de ea-şĭ înpărţi-se, nu poate sta împărăţiea acéea. şi de va casa. de ea şĭ înpărţi-se, nu poate sta acéea casă. şi de va dracul scula-se însuşĭ de elu-şĭ împărţi-se. nu poate sta. ce frăşenie are. nimea nu poate vasele tareluĭ să între în casa luĭ să răpească. de nu va lega întăĭu tarele. şi atunce casa luĭ prăda-va.

(Coneţ srédea, Cetoc 13. nedélea). Zac. 14.

Zise Domnul. adevĕr grăesc voao. că toate greşalele va erta fiĭul omenesc. şi hulele câte va huli. ĭară de va huli pre Duhul sfânt. n'are ertăcĭune în vécĭ. ce vinovat easte judeţul vécilor. derep-ce grăesc duh necurat are. vineră amu fraţiĭ şi muma luĭ şi sta afară, triméseră cătr'ênsul chema el. şi şedea nărodul pre lângă el. ziseră luĭ. adecă muma ta şi fraţiĭ tĕĭ. şi surorile tale afară caută tine. şi rĕspunse lor grăi. cine easte muma mea saŭ fraţiĭ mieĭ. şi căută înprejurul luĭ şezătoriĭ, grăi. adecă muma mea şi fraţiĭ mieĭ. ce amu de va face voea lu Dumneḑeŭ. acele frate mie şi sorŭ mie şi mumă-mĭ easte. *Coneţ cetvrătoc.*

(Peatoc 11 nedélea). Zac. 15.

In vrémea acéea începu Is. a învăţa pre mare. şi se adună cătr'ênsul nărod mult. că fu luĭ să între în cora-

bie să şază în mare. şi tot narodul, pre lângă mare la pământ era. şi învăţa eĭ în pildă multă. şi grăi lor întru învăţătura luĭ. auziţĭ. ĭată eşi semănătorĭul a semăna. şi fu când semănă. una căzu pre cale, şi vineră pasările şi o cĭumeliră ea. e alta căzu spre pĭatră. ĭuo nu avu pământ mult. şi aciea răsări. derep-ce nu avu adâncat pământ e soarele răsări, şi o păli. şi derep-ce nu avea rădăcină, şi sécă. şi altă căzu în spinĭ. şi eşiră spiniĭ şi o necară. şi rod nu déde. şi alta căzu spre pământ bun. şi déde rod eşiră şi crescură. şi plodiră la treĭ zecĭ. şi la sase zecĭ. şi la o sută. şi grăi. cine are urechĭ de ascultare, să auză.

(Conecţ pétoc. Ponedélnic 14. nedélea). Zac. 16.

In vrémea acéea, apropieară-se uceniciĭ cătră Is. însuşĭ, întrebară el cine era cu nusul cu doĭ-sprĕ-zéce de pildă. şi grăi lor. voao easte dată a înţelége ascunsele înpărăţieĭ lu Dumnedeŭ. e acelora de afară. în pildă toate să fie. să prevéscă, prevesc şi nu vĕd. şi ascultă, aud şi nu înţeleg. să nu cumva să se întoarcă. şi să lĕ-se lase lor pĕcatele. şi grăi lor. nu ştiţĭ pilda aceasta. şi cum veţĭ toate pildele înţelége. sĕmănătorĭul cuvêntul sémănă. acéea sînt. ceĭea de pre cale unde e sĕmănat cuvêntul. şi când aud, aciea vine dracul şi ĭea cuvêntul sémănat întru inimile lor. şi ceştea sînt ceea depre piatră semănaţĭ. şi când aud cuvêntul. aciea cu bucurie priimesc el. şi n'aŭ rădăcină întru eĭ. ce vremĭ sînt. asijderea sînt scrăbe şi goană derept cuvêntul. aciea se săblăznesc. ĭară ceştea ce sînt în spinĭ sĕmănaţĭ. ce aud cuvêntul. şi de grija véculuĭ acestuĭ. şi înşălăcăunea bogătăţieĭ. şi de alte pohte înblă, nécă cuvêntul. şi fără rod fi-va. şi ceea ce sînt pre pământ bun semănaţĭ. ce aud cuvêntul. şi-l priimesc. şi va rodi la treĭ-zecĭ şi la şase zecĭ. şi la o sută. şi grăi lor. aŭ

doară lumina aprinde-se-va supt ciubăr pusă să fie. saŭ supt pat. nece într'un chip ce în svéştnic pusă să fie. nu easte amu taĭnă, ce să nu se ivéscă. nece va fi ascunsă. ce să nu vie întru ivire. cine amu are urechĭ de ascultare, să auză. *Coneţ ponedélnic.*

(Vtornic, 14 nedélea). Zac. 17.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. păziţĭ ce auziţĭ. în ce măsură veţĭ măsura, măsura-se-va voao şi se va adauge voao ce auziţĭ. cine amu să ară avea da-se-va luĭ. ĭară cine n'are. şi cât are, lua-se-va de la el. şi grăi. aşa easte înpărăţiea lu Dumnezeŭ. ca uîn om ce aruncă semânţa în pământ şi adoarme şi se scoală noaptea şi zioa. şi sămânţa răsare şi créşte că nu stiea acela. în pământŭ se plodéşte. mainte ĭarbă. după acéea spic. de-aciea se înple de grăŭ în spice. cândŭ se coace rodul, aciea treméte secerătorĭ că dospi săceraciunea. şi grăi. cu ce vŏm asemăna înpărăţiea lu Dumnezeŭ. saŭ cu care pilde o vŏm pune ea. ca grăunţul de muştarĭ. ce când semănat va fi în pământ, maĭ mică easte de toate seminţele pământuluĭ. şi când semănat va fi. eşi-va şi va fi maĭ mare de toate vérzele. şi face stlăpărĭ marĭ. că pot supt umbra luĭ, păsările ceriuluĭ odihni. şi de-aciea pilde multe grăĭea lor cuvêntul. cât să poată auzi. fără pildă nu grăĭea lor. e de elu-şĭ ucenicilor luĭ. spunea tot. *Coneţ vtornic.* Şi grăi lor întra céea zi sérá fu.

(Srédea 14 nedélea). Zac. 18.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. trécem încéea parte. şi lăsă gloatele, luo el cum era în corabie. şi alte corabiĭ era cu nusul. şi bură de vênt mare. e valurile vărsa-se în cora-

bie. cât nu se acoperiea el. și era însușĭ la crâmă la căpătăĭŭ durmiea. și deșteptară el. și grăiră luĭ. învățătoare. nu grijeștĭ că perim. și se sculă de opri vêntul. și zise măriеĭ tacĭ. stăĭ. și încetă vêntul. și fu lină mare. și zise lor. ce așa fricoșĭ sețĭ. cum nu avețĭ credință. și spământară-se cu frică mare. și grăĭea unul la alalt. cine este amu acesta. că și vêntul și marea ascultă el.

(Coneț srédea. cetvrătoc, 14 nedélea). Zac. 19.

In vrémea acéea. vine Is. în céea parte de mare în partea Gadarinuluĭ. și eși el de în corabie, aciea timpină el uîn om de îngroapă. cu duh necurat. ce lăcuită avea în groapă. și nece cu verigĭ niminea nu-l putea lega. derepce el de multe orĭ și în cale și cu funĭ de fier legat era. și rupea-se despre el funile de fier. și de cale se frângea. și nimea nu-l putea el munci. și pururea noaptea și zioa în groapă și în pădure era. striga și se ucidea de pietri. vĕzu Is. departe, curse și se închină luĭ. și strigă cu glas mare, zise. ce e mie și ție Iisuse fiĭul lu Dumnezeŭ de sus. juru-te cu Dumnezeŭ nu munci mine. grăi amu luĭ. eșĭ duh necurat de în om. și întrebă el. ce ție numele. și rĕspunse grăi. legheonŭ mie numele. că mulțĭ sântem. și ruga el mult. să nu treméță eĭ într'altă parte. era aciea în codri o turmă de porcĭ mare păstea. și rugară el toțĭ draciĭ. grăiră, treméte-ne în porcĭ de într'ênșiĭ să întrăm. și zise lor aciea Is. și eșiră dŭhurele necurate, intrară în porcĭ. și se porni turma de în țĕrmure în mare. era ca doao mie și se afundară în mare. e păstoriĭ porcilor, fugiră. și spuseră în cetate și în sate. și eșiră să vază ce-aŭ fost. și vineră către Is. și vĕzură drăcitul. șezênd. și înbrăcat. și înțelept. numele-ĭ legheon. și sĕ spăimântară. spuseră lor ce-aŭ vĕzut. cum aŭ fost drăcitul. și de porcĭ.

și începură a ruga el, să trécă de hotarăle lor. și întră el în corabie, ruga el drăcitul. de să fie cu nusul. e Is. nu déde luĭ. ce grăi luĭ. pasă în casa ta cătră aĭ tĕĭ. și spune lor cât ție Domnul făcu. și te milui și se duse, începu a propovedui în zéce cetățĭ, cât făcu luĭ Is. și toțĭ să mirară. *Coneț cetvrătoc.* Și trecu Is. în corabie ĭară în céea parte adunăse nărod mult pre lângă el. și era pre mare. și adecă.

(*Pétoc. 4 nedélea*). Zac. 20.

In vrémea acéea. vine cătră Is unul de la arhisinagog numele-ĭ Iair. și-l vĕzu el. căzu pre pĭcioarele luĭ și ruga el mult grăĭea. că fata mea la frășenie easte. de să mergĭ să puĭ spre ea mânile. ca să se mântuĭască și vie să fie. și se duse cu nusul.

(*Ponedélnic 15, nedélea*). Zac, 21.

In vrémea acéea după Is. mergea gloate multe. și maĭ-îl înpresura *prea pétoc,* și muĭarea oarea carea era de-ĭ cura sânge, de doĭ-spre-zéce anĭ. și mult chinuită de mulțĭ vracĭ. dedése al eĭ tot. și nece de unul folos află. ce maĭ vrătos întru amar mérse. auzi de Is. mérse pre în gloată de îndărăt, să se pipăească de veșmintele luĭ. grăĭea amu că să se-ară pipăi de veșmintele luĭ mântuită ară fi. și aciea secă izvorul singeluĭ eĭ. și-ș înțelése trupul că se vindecă de rane. și aciea Is. înțelése întru el tărie eși de în el. Intoarse-se întru gloate grăi. cine se atinse de veșmintele méle. și grăiră luĭ ucenicii luĭ. vezĭ nărodul câ te împresoară. și grăeștĭ cine se atinse de mine. și căutară să vază cine făcu acéea. e muĭarea temése și tremura

ştiea că fu di însa, vine şi căzu către el. şi spuse luĭ tot adevĕr. el zise eĭ. fie credinţa ta mântui-te. pasă în pace. şi fiĭ vindecată de ranele tale. *Coneţ ponedélnic. citi pétoc.*

Incă el grăind, vineră de la arhisinagoga grăiră că fata ta aŭ murit. ce încă aĭ râdicat învĕţătoriul. e Is. aciea auzi cuvêntul grăindu-ĭ. grăi lu arhisinagog. nu te téme numaĭ ce créde. şi nu lăsă nece unul dup'ênsul să margă. fără Pĕtru. şi Iacov. şi Ioan fratele lu Iacov. şi vine în casa lu arhisinagog. şi vĕzu voroavă. plângea şi striga mult. şi întră. grăi lor ce vorovițĭ şi plângeţĭ. fata n'aŭ murit, ce doarme. şi'ş bătea joc de el. elu-ĭ scoase toţĭ. luo tatăl féteĭ şi muma şi cine era cu nuşiĭ. şi întrâ unde era fata zăcênd. şi o prinse de mână fata, grăi eĭ. Tavitha-cum ce easte de se spune. fată ţie grăesc scoală. şi aciea se sculă fata şi ânbla. era amu de doĭ-sprăzéce anĭ. şi se spământară cu témăt mare. şi conteni lor mult. nimea să nu ştie aceasta, şi zise daţĭ eĭ să mânânce. şi eşi de aciea.

(*Vĕ vtornic. 15 nedélea*). Zac. 22.

In vrémea acéea şi vine Iisus în moşia luĭ. şi după el mergea ucenicíĭ luĭ. *Coneţ Pétoc.* şi era sâmbătă. începu în gloate a învăţa. şi mulţĭ asculta, mirară-se grăĭea. de unde cestuĭ acéstea. şĭ ce mândriĭ date luĭ. şi tăriĭ aşa de mânile luĭ sânt. nu cesta easte cioplitorĭul fiĭul Marieĭ. e fraţiĭ Iacov. şi Iosie şi Iuda. şi Simon. şi nu-ĭ sunt surorile luĭ cicea întru noĭ. şi sĕblăznia diînsul. grăi lor Is. nu e proroculuĭ fără cinste numaĭ în moşiea luĭ şi în rudă-şĭ şi în casa luĭ. şi nu putu aciea nece o tărie să facă. numaĭ puţină boală puse mânile, şi vindecă. şi se mira derept necredinţa lor. şi îmbla oraşele înprejur învĕţa.

(*Srédea 15 nedélea*). Zac. 23.

In vrémea acéea chemă Is. doĭ-sprĕ-zéce. și începu eĭ a tremite doĭ câte doĭ, și déde lor despus pre duhure necurate. *Coneț vtoc.* și porânci lor nemică să-șĭ ea pre cale. numaĭ uîn toĭag. nece bucate. nece pâine. nece pre brâne arămĭ. ce încălțațĭ în călțunĭ și nu vĕ înbrăcarețĭ în doao veșminte. și grăi lor. saŭ unde vețĭ întra în casă. aciea fițĭ până vețĭ eși de acolea. și câțĭ nu vor priimi voĭ. nece vă vor asculta. eșind de acolo, scuturațĭ prahul ce e supt picĭorele voastre întru mărturiea lor. adevĕr grăesc voao. maĭ ĭușor va fi Sodomuluĭ și Gomoruluĭ la zioa judecateeĭ, decât cetățieĭ aceĭea. și eșiră de proproveduĭea de să se pocăĭască. și dracĭ mulțĭ goniea. și unge cu unt mulțĭ lângezĭ și se vindeca.

(*Coneț srédea. Avgust. 29*) Zac. 24.

In vrémea acéea. și auzi Irod împĕrat, aeavea amu fu numele luĭ. și grăiră. că Ioan Botezătoriul de în moarte se sculă. derept acéea tăriĭ fac de el. alțĭ grăiră că Ilie easte. e alțiĭ grăiră. că proroc easte saŭ unul de în prorocĭ. auzi Irod., zise că eŭ am tăeat Ioan. acesta easte. acesta séŭ sculat de în moarte. acela amu Irod tremése de prinse Ioan. și-l legă el în témniță. derept Irodiada muearea lu Filip fratele luĭ. că cu acéea vrea să se însoare. grăi amu Ioan lu Irod. că nu ți-se cade ție să eaĭ muearea frateluĭ tĕŭ. Irodiada mânie-se pre el. și vrea el să ucigă. și nu putea. Irod amu temése de Ioan. știea-l bărbat derept și sfânt. și păziea el. și asculta el, de multe rândure. și cu dulce el asculta. și se tâmplă zi de trebuință. când Irod născutul luĭ cină făcea cu voivoziĭ luĭ și cu boeariĭ, și cu bătrâniĭ Ga-

lileiuluĭ. şi mérse fata acéea a Irodiadeĭ, şi jucă şi plăcu lu Irod şi şezătoriĭ cu nusul. zise împĕratul féteĭ. cere de la mine ce verĭ vrea şi daţ-voĭu. şi jură eĭ ce verĭ cére daţ-voĭu. şi de jumătate de împĕrătiea mea. ea se duse, zise mumănieĭ eĭ ce voĭu cére. ea zise. capul lu Ioann botezătoriul şi mérse tare cătră împĕratul, cerşu grăi. voĭ să-mĭ daĭ de la tine în blid, capul lu Ioann botezătoriul. şi scrăbit fu împĕratul. derept jurămêntul şi derept şezătoriĭ cu nusul, nu vru să întoarcă eĭ. şi aciea tremése împĕratul tăetoriul, zise să aducă capul luĭ. el mérse de tăe el în témniţă. şi aduse capul luĭ în blid. şi-l déde feteeĭ şi fata-l déde mumănieĭ eĭ. şi auziră uceniciĭ luĭ, vineră şi luară trupul luĭ. şi-l puseră el în groapă.

(Cetvrătoc. 15 nedélea). Zac. 25.

In vrémea acéea. adunară-se Apostoliĭ cătră Is. şi spuseră tot cât aŭ facut. şi cât aŭ învĕţat. *Coneţ u sécnovénie.* Şi zise lor. veniţĭ voĭ înşivĕ în loc pustiĭ de noi-şĭ. şi răposaţĭ puţinel. era amu de mergea şi veniea mulţĭ. şi nu avură vrémea de mâncare. mérse în loc pustiĭ cu corabiea de sine-şĭ. şi-ĭ vĕzură ducêndu-se. şi mulţĭ cunoscură el. şi pedestri de în toate cetăţile curseră acolo. şi-ĭ aşteptară. şi vineră cătră el. şi eşi vĕzu Is. gloată multă. şi se milostivi di-înşiĭ. derept că era ca oile ce nu avea păstorĭu. şi începu a văţa eĭ mult. şi încă maĭ era trecută zioa merseră cătră el uceniciĭ luĭ. grăiră, că pustiĭŭ loc easte. şi încă ceasure multe. lasă eĭ de să se ducă pre împrejurele satelor şi oraşelor să şĭ cumpere pâĭne. n'aŭ amu ce mânca. el rĕspunse zise lor. daţi-le lor voĭ mâncare. şi grăiră luĭ. să ne ducem să cumpărăm de doao sute de banĭ pâĭne şi să dăm lor mâncare. el zise lor. câte pâĭnĭ aveţĭ. duceţi-vĕ de vedeţĭ. şi ştiură grăiră, cincĭ şi doĭ peştĭ. şi

zise lor să şézǎ toţĭ. pre jos pre jos pre earbă vérde şi şezură pre rândure pre rêndure câte o sută şi câte cincĭzecĭ şi luo cincĭ pâĭnĭ şi doĭ peştĭ. căută la cerĭ blagoslovi. şi sfărămi păĭnile. şi déde ucenicilor luĭ să pue 'nainte-le. şi amândoĭ peştiĭ înpărţi tuturora. şi măĭncară toţĭ şi se săturară şi luară fărâme, doao-spre-zéce coşure înplură. şi de péşte. era de mânca păĭne. cincĭ mie de bărbaţĭ. *Petoc. 15. nedélea.* Şi aciea.

Zac. 26.

In vrémea acéea îndemnă ucenicíĭ luĭ să între în corabie. şi să aştépte în ceea parte cătră Vithsaida. până însuş va lăsa nărodul. *Coneț. cetoc.* Şi se osebi de eĭ. duse-se a se ruga. şi séră fu. era corabiea în mijlocul măriеĭ. şi acela însuşĭ la pămênt. şi vĕzu eĭ chinuindu-se în valurĭ. era amu în protiva vântuluĭ eĭ şi a patra parte straje ce e de noapte, vine cătr'ênşiĭ înbla pre mare. şi vrea să trécă la eĭ. eĭ vĕzură el înblând pre mare, păru-le că zare fu. şi strigară. toţĭ amu văzură el, şi se spământară. şi aciea grăi cu nuşiĭ. şi zise lor. îndrăzniţĭ. eŭ sunt, nu vĕ témeţĭ. şi întră cătră eĭ în corabie. şi încetă vêntul. şi foarte suspinară întru eĭ spăréră-se şi se mira. nu înţeléseră amu de păĭnĭ. era amu inimile lor înpietrite. şi trecură, vineră în pămêntul Ghenisaretuluĭ. *Coneț. petoc.* Şi stătură.

(ponedélnic. 16 nedélea). Zac. 27.

In vrémea acéea eşi Is. de în corabie. cunoscură el bărbaţiĭ pământuluĭ Ghenisaretuluĭ. curseră în toată partea acéea. începură pre în paturе bolnaviĭ aĭ aduce. unde auziră că easte aciea. şi unde să ară mérge în oraşe saŭ în cetăţĭ saŭ în sate. la drumure punea lângeziĭ şi ruga el.

numaĭ de poalele veşmintelor luĭ să se atingă. şi câţĭ sear̆ă atinge de el vindeca-sĕ-ară şi sĕ adunară către el fariseiĭ şi neştine de în cărtularĭ. venise de în Ierusalim şi vĕzură oare careĭ de în uceniciĭ luĭ cu mânile necurate. acest cuvênt ne spălaţĭ mânăîncă păĭne, bătéʼşĭ joc. fariseiĭ amu, şi toţĭ ovréiĭ. de nu se vor ştérge cându-şĭ spală mânile. să nu mănăînce. ţinea tocmélele bătrânilor. şi de în trăg până nu se spală nu mănăîncă. şi alte multe sunt. ce luase de ţinea. spălătura sticlelor. şi vaselor. şi căldărilor şi paturilor. după acéea întrebară el.

(*Vtornic 16. nedélea*). Zac. 28.

In vrémea acéea întrebară Is. fariseiĭ şi cărtulariĭ. pentru ce uceniciĭ tĕĭ nu merg pre tocmélele bătrênilor. ce cu mânile nespălate mănăîncă păĭne, el rĕspunse zise lor. că bine prorociea Isaia de voĭ făţarnicilor. cum easte scris· aceştea oamenĭ în buză mĕ cetesc. eară inimile lor departe staŭ de mine. în deşertu-mĕ cetesc. învaţă învĕţăturile porâncite omeneştĭ. lăsară amu zisa lu Dumneḑeŭ, ţin tocmélele omeneştĭ. *Coneț ponedélnic.* botejunea vaselor, şi a sticlelor. şi alte în podoaba acelora multe făcea. şi grăi lor. bine. lepădat zisa lu Dumnezeŭ. tocmélele voastre le păziţĭ. Moisi amu zice. cinstéşte tată-tĕŭ şi mumă-ta şi cine va grăi rĕŭ tatăl saŭ muma, cu moarte să moară. voĭ grăiţĭ. să ară zice omul tatăluĭ saŭ mumăniеĭ. corvan. ce easte dar. şi să sĕ ară folosi de mine şi nu veţĭ lăsa el. nemică să faceţĭ tatăluĭ tĕŭ saŭ mumânieĭ tale. călcaţĭ cuvêntul lu Dumneḑeŭ. cu tocmélele voastre ce aţĭ tocmit voĭ. şi podoabă aşa multe faceţĭ.

(*Srédea 16 nedélea*). Zac. 29.

In vrémea acéea chemă Is. tot nărodul, grăi lor. ascul-

taţĭ mine toţĭ şi înţelégeţĭ. nemică nu easte în lăuntrul omuluĭ ce mérge întru el. ce să-l poată spurca el. ce ce ease de în el, acélea sunt de spurcă omul. cine are u-rechĭ de auzire să auză. *Coneţ vtornic.* şi când întră în casă de în nărod. întrebară el ucenicii luĭ de pildă. şi zise lor. aşa şi voĭ neînţelepţĭ seţĭ. nu înţelégeţĭ că tot ce mérge în lăuntrul omuluĭ. nu poate el spurca. că nu-ĭ mérge luĭ într'ânimă, ce în maţe amistuĭaşte toate bucatele şi pre afedron ease. grăi-lĕ ce ease de în om, acéea spurcă omul. de în lăuntrul amu inimieĭ omuluĭ. cugete réle es. pré-iubire face. iubirĭ face. uciderĭ furtişagurĭ. cametele hitle-şugurĭ, înşălăciunĭ. lucrurĭ cu ruşine. ochiul hitlean. hule măriĭ. nebuniĭ. toate acélea réle. de înlăuntru es. şi spur-că omul. şi de aciea se sculă duse-se.

(Cetoc. 16 ned). Zac. 30.

In vrémea acéea vine Is. în hotarăle Tiruluĭ şi Sidonu-luĭ. *Coneţ srédea.* Şi întră în casă. nimea nu vrea el să-l fie auzit. şi nu se putu ascunde auzi amu o mueare de el. ce fata-ĭ avea duh necurat. mérse căzu către piciórele luĭ. e muearea era grécă. chirinisira, finichisa ruda-ĭ. şi rugă el, ca să scoaţă dracul de în fata eĭ. Is. zise eĭ ĭasă de ântăĭ să-ş sature fecĭoriĭ. nu e amu bine să eaĭ pâĭnea fecĭorilor. şi să aruncĭ căĭnilor. ea rĕspunse şi zise luĭ. eĭ Doamne şi amu şi căiniĭ supt mése mănâncă de fărâmele fecĭorilor. şi ḑise eĭ. derept acel cuvênt. pasă eşitaŭ dracul de în fata ta. şi mérse în casa eĭ, aflâ dracul eşit şi fata zăcea în pat. şi ĭară.

(Coneţ cetoc. Sâbota 4 post). Zac. 31.

In vrémea acéea eşi de în hotarâle Tiruluĭ şi Sidonuluĭ.

vine la marea Galileĭuluĭ între hotarĕle a zéce cetățĭ. și aduseră cătră el u în surd mut. și rugară el. de să pue mâna pre el. și luo el de în nărod de sineșĭ, băgă dégetele sale în urechile luĭ. și sculpi, atinse el în limbă. și căută la cerĭ, suspină. și grăi luĭ. effatha. ce éste desfăte. și aciea se desfăcu asurzirea luĭ. și se dezlegă bóla limbieĭ luĭ. și grăi derept. și opri lor să nu spue nemunuea. e cât lor acela opri maĭ vrătos striga propoveduea. și prea striga mirară-se grâiră. bine aŭ făcut tuturora. și surziĭ face de aud și muțiĭ grâesc.

(Coneț Sâbota. Pétoc. 16 nedélea). Zac. 32.

In vrémea aceea fórte nărod mult era. și nu avea ce mânca. chemâ Is. uceniciĭ luĭ. grâi lor. milă mie de nărod. că sînt treĭ zile de șĕd pre lângă mine. și n'aŭ ce mânca. și de-ĭ vŏm lâsa eĭ nu vor mânca în casele lor, slâbi-vor pre cale. uniĭ amu de în eĭ de departe era venițĭ. și rĕspunseră luĭ uceniciĭ luĭ. de unde acestora cine póte cicea să-ĭ sature de pâĭne în pustie. și întrebă eĭ. căte pâĭnĭ avețĭ. eĭ ziseră. șapte. și zisă năroduluĭ să șază la pămênt. și luo șapte pâĭnĭ. și laudă déde, stărămă. și déde ucenicilor luĭ de să le pue nainte. și puseră naintea năroduluĭ. și avea puținel péște. și-l blagoslovi. zise punețĭ nainte și acéea. și mâncară și se săturară și luară rĕmășițe de fărâme șapte coșurĭ era mâncătorĭ ca patru mie. și lăsă eĭ. și aciea întră în corabie cu uceniciĭ luĭ. vine în partea Dalmanutanscăeĭ.

(Coneț pétoc. Aponelnic. 17 ned. iști vă. Mr. gla. 48 vă ned. lucinah). Zac. 33.

In vrémea acéea eșiră fariseiĭ îcepură a se întreba cu

Is. căuta de la el sémne de în cerĭu. ispitia el. şi ohtă cu duhul luĭ. grăi, ce amu ruda acésta sémne cer. adevĕr grăesc voao. nu se va da aceştiĭ rude nece u semn. şi lăsă eĭ. întră ĭară în corabie, duse-se în céea parte. şi uĭtară ucenicii luĭ să-şĭ ea pâĭne. şi fără o pâĭne nu avea cu eĭ în corabie. şi ovri lor grăi. căutaţĭ. păziţi-vĕ de covăséla fariseilor. şi de covăséla lu Irod. şi cugetară unul cătră alalt grăiră. că pâĭne nu avem. şi înţelése Is. grăi lor. ce cugetaţĭ că pâĭne nu aveţĭ. n'aţĭ preceput nice-aţĭ înţeles. încă aveţĭ inema vóstră înpĭetrită. ochĭ aveţĭ. nu vedeţĭ. şi urechĭ aveţĭ, nu auziţĭ, şi nu pomeniţĭ, când, cincĭ, pâĭnĭ sfărămiĭ a cincĭ mie, câte coşure umplut de fărâme de luat. grăiră luĭ. doa-sprĕ-zéce. dară când şapte a patru mie. căte coşure înplut de fărăme de luat. eĭ ziseră. şapte. şi grâi lor cum nu înţelégeţĭ.

(Coneţ pned. Vtoc 13 ned). Zac. 34.

In vremea acéea vine Is. în Vithsaidă. şi aduseră cătr'ênsul orbul, şi rugară el de el să se atingă. şi prinse de mână orbul. şi-l scóse afară de în oraş. şi scuĭpi la ochiĭ luĭ. puse mânile pre el. întrebă el, vezĭ ceva. şi căută. grâi. vĕz omeniĭ, ca lémnele vĕz înblând. după acéea ĭară puse mânile la ochiĭ luĭ. şi făcu el de vĕzu şi se tocmi. şi vĕzu luminat tot. şi tremése el în casa luĭ grâi. nicĭ în oraş să întri. nicĭ să spuĭ cuĭva în oraşe.

(Coneţ vtornic. Sâbotea 5 post). Zac. 35.

In vrémea acéea eşi Is. şi ucenicii luĭ de în oraş Chesarie lu Filip. şi pre cale întrebă ucenicii luĭ grăi lor. cine mĕ grăesc ómeniĭ a fi eŭ. eĭ respunseră Ión Botezătorĭul, şi alţiĭ Ilie. e alţiĭ unul de în prorocĭ. şi el grăi

lor. voĭ cumu mĕ grăi-ţĭ a fi. rĕspunse Pĕtru. grăi luĭ. tu eştĭ Hs.

(Srédé 13 ned). Zac. 36.

In vrémea acéea conteni Is. ucenicilor luĭ. nemunue să grăéscă de el. şi începu a învĕţa eĭ. că se cade fiĭul omenesc mult a chinui. şi ispitit să fie de bătrânĭ şi de maĭ mariĭ preoţĭ. şi de cărtularĭ. şi ucis va fi. şi a treĭa zi va învie.

(Coneţ Sâb).

Şi nu'şĭ sfii cuvêntul grăi. şi luo pre el Pĕtru. începu a apăra luĭ. elu se întórse şi căută pre uceniciĭ luĭ. opri lu Pĕtru grăi. pasă după mine satană. că nu cugeţĭ ce sînt dumnezeeştile. ce céle omeneştile. şi chemă nărodul cu uceniciĭ luĭ, zise lor.

(Nedélea 3 pos. seje ipostrigu velicago obraza). Zac. 37.

Zise Domnul cine va vrea după mine să mérgă. să se lépede de sine. şi să ea crucea luĭ. şi după mine să vie.

(Coneţ srédea).

Cine amu să ară vrea sufletul luĭ să mântuĭască, piérde-l-va el. ĭară de va pĭerde sufletuĭ luĭ derept mine i Evanghelie, acela mântui-l-va el, ce folosu e omuluĭ, să ară dobândi tótă lumea şi deşerta'ş-va sufletul luĭ. saŭ ce dă omul schimb de sufletul luĭ. şi amu de va ruşina mine şi cuvintele méle. în ruda acésta prea ĭubitóre şi păcătósă, şi fiĭul omenesc ruşina-va el. când va veni în slava părinteluĭ luĭ cu îngeriĭ sfinţĭ. şi grăi lor. adevĕr grăesc voao. că sînt uniĭ de staŭ cicea. ce n'aŭ a gusta de mórte.

până vor vedea împĕrăţia lu Dumnezeŭ viind în tărie. Şi după a şasea zi.

Coneţ ned. ipostrigu. Napréobrajenie). Zac. 38.

In vremea acéea, luo Is. Pĕtru şi Iacov. şi Ión. şi-ĭ scóse eĭ la o măgură înaltă de eisĭ înşişĭ. şi se preobrăzi naintea lor, şi veşmintele luĭ fură luminate albe fórte ca zăpada necĭ uîn väpsari n'ar putea face aşa alb pre pământ şi se ivi lor Ilie cu Moisi. şi era de grăĭa cu Is. şi respunse Pĕtru. grăi lu Is. îvăţătóre. bine easte noao cicea să fim. şi să facem treĭ căşcióre. ţie una. şi lu Moisi una. şi lu Ilie una. nu ştia amu ce zice. era amu înfricoşatĭ şi fu nuor acoperi eĭ. şi vine glas de în nuor. acesta easte fiĭul mĭeŭ iubitul. acesta ascultaţĭ. şi de pripă căutară de aciea nimea nu vĕzură. fără Is. însuşĭ cu eĭ. deştiîngêndu-se eĭ de în codru opri lor nimunuea să nu spuneţĭ ce-aţĭ vĕzut. numaĭ când fiĭul omenesc de în moarte va învie. *Coneţ preobrajenie.*

(Cetvrătoc. 13 nedélea). Zac. 39.

In vrémea acéea ţinură ucenicíĭ cuvêntul. lu Is. de eişĭ se întreba. easte ce de în moarte învie-va. şi întrebară el grăiră. că grăesc cărtularíĭ. că Ilie cade-se a veni 'nainte. el rĕspunse zise lor. Ilie amu vine 'nainte. şi tocmi tot. şi cum easte scris de fiĭul omenesc. de mult să-l chinuĭască şi ocărât fi-va. cum easte scris. ce grăesc voao. că Ilie aŭ venit. şi făcură luĭ câte vrură. cum easte scris de el. şi vine cătră ucenicĭ. vĕzu nărod mult la eĭ. şi cărtularíĭ întreba-se cu nuşiĭ. şi aciea tot nărodul vĕzură el spămăntară-se. şi curseră sărutară el. *Coneţ cetoc.* şi întrebă cărtularíĭ, ce vĕ întrebaţĭ cu nuşiĭ. şi rĕspunse unul de în nărod, zise.

(*nedélea 4 post*). Zac. 40.

In vrémea acéea om neştine vine cătră Is. închină-se luĭ şi grăi învĕţătoare. aduş fiĭul mĭeŭ ţie are duh mut. şi unde să ară fi află-l el. ucide-se el şi-ĭ cură spumele. şi scrăşnéşte cu dinţiĭ luĭ şi se usucă. şi ziş ucenicilor tĕĭ să-l scoaţă el, şi nu putură. el rĕspunse luĭ grăi. o rudă ne credincĭoasă. pănă când voĭ fi întru voĭ. pănă când-vĕ voĭ răbda aduceţĭ el cătră mine. şi aduseră el cătr'ênsul. şi vĕzu· el aciea duhul, tremură el. şi căzu la pămênt. tăvăliea-se cura-ĭ spumele. şi întrebă tatăl luĭ. câţĭ anĭ sunt. de când acésta fu luĭ. el zise de cocon. şi de multe orĭ el şi în focu-l aruncă. şi în apă să piarză el. ce de ce poţĭ, ajută noao milostivéşte-te de noĭ. Is. zise luĭ. însă de poţĭ créde, toată putérea a credincĭosuluĭ. şi aciea strigă tatăl fecĭoruluĭ cu lacrâme grăi. crez Doamne. ajută amea necredinţă. văzu Is. că se adună nărodul. opri duhul necurat. grăi luĭ. duh mut şi surd, eŭ ţie zic, eşĭ de într'ênsul. şi de acum să nu întri în întru el. şi strigă. şi mult tremura, eşi. şi fu ca u în mort. că mulţĭ grăiră c'aŭ murit. e Is. prinse el de mână, rădică el şi se sculă. şi mérse el în casă, uceniciĭ luĭ întrebară el însuşĭ. că ce nu putum goni el. şi zise lor. acéstă rudă. cu nemică nu poate eşi. numaĭ cu rugăciunĭ şi cu post. şi déciea eşi, şi mergea pre în lăuntrul Galileiuluĭ, şi nu vrea de să-l ştie cine-va. Invĕţa amu uceniciĭ luĭ. şi grăĭa lor. că fiĭul omenesc. vândut va fi în mânile oamenilor şi ucide-vor el. când va fi ucis. a treea zi va învie. *Coneţ ned.* eĭ nu înţeléseră cuvêntul temea-se de el să întrébe.

(*Petoc. 13 nedélea*). Zac. 41.

In vrémea acéea vine Is. şi uceniciĭ luĭ în Capernaum.

și în casă fu, întrebă eĭ. ce pre cale întru voĭ cugetațĭ. eĭ tăcură, unul cătră alaltu se întreba pre cale, care easte maĭ mare. și șezu chemă doĭ-sprĕ-ḑece. și grăi ĭor. cine va vrea întăĭu a fi, să fie tuturora de apoĭ. și tuturora slugă. și luo coconul puse-l în mijlocul lor. și prinse el. și zise lor. și cine-va ca acest cocon priimi în numele mĭeŭ, mine va priimi. și cine mine priimi-va. nu mine priimi-va ce cela ce m'aŭ tremes rĕspunse luĭ Ioan grăi. învĕțătoare. vĕzut-am oare cine cu numele tĕŭ goniând draciĭ. ce nu vine după noĭ. și am oprit luĭ că ce n'aŭ venit după noĭ. Is. zise. nu oprirețĭ luĭ, nimea amu easte cine face tărie. în numele mĭeŭ, și să poată curând rĕŭ să mĕ grăĭască. și amu nu e cătră noĭ 'naintea noastră easte. și amu cine vĕ va adăpa cu păhar de apă în numele mĭeŭ. că a lu Hr. easte. adevĕr grăesc voao. nuș-va piearde plata luĭ.

(Conet pétoc. Ponedélnic. 14 ned). Zac. 42.

Zise Domnul cine va săblâzni unul de aceștĭ micĭ ce cred întru mine, bine ară fi luĭ maĭ vrătos să lége piatra mórieĭ de cerbicea luĭ. și aruîncat să fie în mare și să te ară săblâzni mâna ta. tae-o. maĭ bine-țĭ easte ciung în vieață să întri. decât doao mânĭ avênd să întri în matcă. în focul nestins. unde-s vermiĭ nemorțĭ. și focul nestins. și să te-ară picĭorul tĕŭ sĕblâzni. tae-l. maĭ bine-țĭ easte să întri în vieață școp. decât doao picĭoare avênd aruncat să fiĭ în matcă. în focul nestins. unde vermiĭ lor nemorțĭ. și focul nestins. și să te-ară ochiul tĕŭ sĕblêzni, scoate-l. maĭ bine-țĭ easte cu u ochĭu să întri împĕrățiea Domnuluĭ, decât doĭ ochĭ avênd. aruncat să fiĭ în matc foculuĭ. unde vermiĭ lor nemorțĭ. și focul nestins. tot amu, focul se sară. și toată jrătva, cu sare se sară. bună sare. eară de nu va fi sarea sărată ce verĭ săra. avețĭ sare întru voĭ. și pace

aveţĭ între voĭ. şi de acolo se sculă trecu în hotarăle o-vreilor. în ceea parte a Iordanuluĭ. şi se adunară ĭară nă-roade cătră el. cum avea obiceaĭ ĭară învĕţa eĭ.

(Coneţ ponedélnic. Vtornic. 14 nedélea). Zac. 43.

In vremea acéea apropieară-se cătră Is. fariseiĭ. între-bară el. să se cade bărbatul muearea a'şĭ lăsa. ispitiea el. el rĕspunse zise lor. ce voao porânci Moisi. eĭ ziseră. Moisi aŭ zis. carte de lăsăciune să scrie şi să o lase. şi rĕspun-se Is. zise lor. pre hitleşugul vostru scris-aŭ voao porân-cita acéea. de începutul lumieĭ, bărbatul şi muearea făcuţĭ sînt de Dumnezeŭ. derept acéea lasă omul tată-sĕŭ şi muma. şi se lipéşte cătră muearea luĭ. şi sint amândoĭ u în-trup. că de aciea nu sînt doĭ, ce u în trup. ce amu Dum-neḑeŭ adună om să nu împărţă. şi în casă ĭară uceniciĭ luĭ de acéea întrebară el şi grăi lor.

(Srédea 14 ned). Zac. 44.

Zise Domnul şi cineş va lăsa muearea luĭ. şi se va în-sura cu alta. curvie face cu acéea. şi să ară lăsa muea-rea bărbatul eĭ şi se va mărita cu altul. curvie face. *Coneţ vtornic.* şi aduseră cătră el coconiĭ, să se atingă de el. e uceniciĭ opriră cine-ĭ aduseră. vĕzu Is. nu ogodi şi zise lor. lăsa-ţĭ feciorîĭ să vie cătră mine. şi nu oprireţĭ lor că a-cestora e împărăţiea lu Dumpezeŭ. adevĕr grăesc voao. cine nu va priimi împĕrăţiea lu Dumnezeŭ ca coconiĭ. n'aŭ a veni întru ea. şi prinse eĭ, puse mânele pre eĭ. blagos-lovi eĭ.

(Coneţ srédea. Cetoc. 14 ned). Zac. 45.

In vrémea acéea eşi Is· la cale. curse neştine şi se în-

chiñă cu genuchele luĭ, întrebă el. învĕţătoare dulce. ce să tac de viaţa de véci să o moştenesc. Is. zise luĭ. ce mĕ grăeştĭ dulce. nimea nu e dulce. numaĭ unul Dumnezeŭ. lége ştiĭ nu face curvie. nu ucide. nu fura. nu mărturisi minciunĭ. nu obidi. cinstéşte tată-tĕŭ şi muma. el rĕspunse zise luĭ. învĕţătoare. acélea toate păzesc de în tineréţele méle. e Is. căută pre el. iubi el şi zise luĭ. una n'aĭ sfrăşit. pasă cât aĭ de vinde. şi dă mişeilor. şi să aibĭ avuţie vistiearĭ la cerĭ. şi vino de înblă după mine ea crucea. el măhnit fu de cuvinte, şi se duse trist era amu de avea strânsoare multă. şi căută Is. grăi ucenicilor luĭ.

(Petoc. 14 nedélea) Zac. 46.

Zise Domnul cum nu e lesne cine are bogăţie împĕrăţiea lu Dumnezeŭ să între. uceniciĭ să spământară de cuvintele luĭ. e Is. ĭară rĕspunse, grăi lor fiĭ cum nu e lesne nădăjduindu-se, pre bogăţie împĕrăţiea lu Dumnezeŭ să între. maĭ lesne e cămileĭ pre în lăuntrul urechile aculuĭ a tréce de cât bogatul împĕrăţiea lu Dumnezeŭ a întra. eĭ suspinară mirară-se grăiră cătră sineşĭ. cine poate mântuit să fie. căută pr'înşiĭ Is. grăi. de la om nu poate. ce dela Dumnezeŭ. toate amu puterile sunt de Dumnezeŭ. *Coneţ Cetvrătoc.* începu Pĕtru a grăi luĭ. adecă noĭ lăsat-am tot şi pre urma ta mérgem, rĕspunse Is. zise, adevĕr grăesc voao. nimea nu easte cine aŭ lăsat. casa. saŭ fraţiĭ, saŭ surorile. saŭ tatăl saŭ muma saŭ muearea. saŭ feciorii. saŭ satele. pentru mine şi pentru Evanghelia. de nu va priimi cu o sută acum în vrémea aceasta casele. şi fraţiĭ. şi surorile. şi tatăl. şi muma. şi feciorii. şi satele. după goană şi véciĭ ce vin, vieaţă de vécĭ. mulţĭ vor fi întăiĭ apoiĭ. şi apoiĭ întăiĭ. era pre cale să între în Ierusalim. şi era de aştepta eĭ Is. se spământară. şi pre urmă

mergea temea-se. *Coneț petoc. a săbota 14. iști vĕ Luca glava 81. i nedélea 14 iști vĕ Luca glava 103.*

(nedélea 5 post). Zac. 47.

In vrémea acéea luo Is. doĭ-sprĕ-zéce ucenicĭ. începu lor a grăi ce vrea luĭ să fie. că ĭată eșim în Ierusalim. și fiĭul omenesc vêndut va fi maĭ marilor preuțĭ și cărtularilor. și judeca-vor el spre moarte. și da-vor el păgânilor. și bătjocuri-vor el. și vor răni el și scuipi-vor el. și ucide-vor el și a treea zi învie-va. și 'naîntea luĭ mergea Iacov și Ioan fiiĭ luĭ Zevedeĭu. grăiră, învĕțătoare. vré-verĭ de ce te-vrem cére, să facĭ noao. el zise lor. ce vețĭ de să fac voao. eĭ ziseră luĭ. dă noao, unul de a derépta ta. și unul de a stânga ta să șădem întru slava ta. e Is. zise lor. nu știțĭ ce cérețĭ voĭ. puté-vețĭ bea păharul ce eŭ am a bea. și cu botejunea cu ce voĭu fi eŭ botezat să vĕ botezațĭ. eĭ ziseră luĭ puté-vŏm. Is. zise lor. păharul amu ce eŭ am a bea. bé-l-vețĭ. și cu botejunea ce eŭ m'am botezat, botezatu-vațĭ. ĭară ce să șază de a derépta mea și de a-stânga. nu mie să daŭ voao. ce cuĭ easte gătită. și auziră zéce. începură a nu ogodi de Iacov și de Ioan. e Is. chemă eĭ. grăi lor. voĭ știțĭ că Domniĭ lumieĭ Domnesc și mariĭ aŭ putérea. nu așa să fie între voĭ. ce cine-va vrea să fie mare între voĭ, să fie voao slugă. și cine-va vrea să fie întru voĭ întĕĭu să fie voao rob. și amu fiĭul omenesc n'aŭ venit, să-ĭ slujască luĭ, ce să slujască și să dea sufletul luĭ izbăvire derept mulțĭ. *Coneț nedélea*. Și vineră în Erihon.

(ponedélnic 15 nedélea). Zac. 48.

In vrémea acéea eșind el de în Ierihon. și uceniciĭ luĭ. și nŏrod mult. fiĭul lu Timeĭ, Vartimeĭ orb, șĕdea lângă

cale cerea. și auzi că Is. nazaréninul easte începu a striga și grăiea. fiiul lu David Iisuse, milueaște-mĕ, și opriră luĭ mulțĭ să tacă. el maĭ mult vrătos striga fiiul lu David milueaște-mĕ. și stătu Is. zise el strigați-l. și strigară orbuluĭ, grăiră luĭ îndrăznéște. scóală-te că te chémă. elu-șĭ lepădă veșmintele luĭ. sculă-se, vine către Is. și rĕspunse, grăi luĭ Is. ce verĭ de să fac ție. orbul grăi luĭ. învĕțătoare. să vĕz. e Is. zise luĭ. pasă, credința ta mântui-te. și aciea căută și după Is. mérse pre cale.

(Coneț pnedélnic. pnedélnic. méso. Post). Zac. 49.

In vrémea acéea cându se apropie Is. în Ierusalim în Vithstaghiea. și Vithaniea cătră codrul Eleonuluĭ, tremése doĭ ucenicĭ aĭ luĭ. și grăi lor. duceți-vĕ în cel oraș ce vĕ e înainte. și aciea când vețĭ fi întrat. afla-vețĭ u mânzișor legat. pr'insul nimea de oamenĭ nu șĕḑuse. dezlegați-l de-l aducețĭ. și să ară neștine voao zice ce vețĭ să facețĭ cu acesta zicețĭ. ca Domnuluĭ trebueaște. și aciea tremitețĭ el în coace. duseră-se și aflară mânzișor legat lânga poartă afară la rĕspântiĭ. și-l dezlegară. și uniĭ ce sta acolea grăiră lor. ce vețĭ să facețĭ de dezlegațĭ mânzișorul. eĭ ziseră lor. cum zisése Is. și-ĭ lăsară. și aduseră mânzișorul cătră Is. și puse pr'insul veșmintele-șĭ. și șĕḑu pr'insul. mulțĭ veșmintele lor așternea pre cale. e alțiĭ tăea steble de lémne. și le tindea pre cale. și 'nainteĭ mergea și pre urmă-ĭ veniea striga grăiea. Osana. blagoslovit vine în numele Domnuluĭ. blagoslovită vine împĕrăție în numele Domnuluĭ părintele nostru David. osana întru 'nalt.

(Vtornic. 15 nedélea). Zac. 50.

In vrémea acéea mérse Is. în Ierusalim. și în beséreca. și căută tot. după acéea era ceasul. eși de în Vithaniea cu

doĭ-sprĕ-zéce. *Coneţ ponedélnic meso pust.* şi demânéţă eşind eĭ de în Vithaniea flămânzi. şi vĕzu u smochin de departe avea frunze. şi vine cătr'ênsul, nemică nu află, numaĭ frunzele. nu amu era vrémea smochinelor. şi rĕspunse Is. zise luĭ. de acmu de în tine în vécĭ nemică rod de mâncare să fie. şi auziră uceniciĭ luĭ. şi vineră în Ierusalim. şi mérse Is. în besérecă începu a goni vânzatoriĭ şi cumpărătoriĭ de în besérecă. şi mésele trăgarilor. şi scaunele vênzătorilor de porumbĭ rĕsturna. şi nu-ĭ lăsa de aciea să le aducă vasele în läuntru în beséreсă. şi învăţa grăi lor. nu e scris. că casa mea casă de rugăciune se zice a tuturor limbilor. voi faceţĭ ea vrătop de tlăharĭ. şi auziră cărtulariĭ şi maĭ mariĭ preuţĭ. şi căuta cum el să piarză. temea-se amu de el. că tot nărodul mira-se de învĕţătură luĭ. şi după acéea fu. eşi afară de în cetate. şi demânéţa trecea, văzură smochinul secase de în rădăcinĭ. şi pomeni Pĕtru, grăi luĭ. învĕţătoare vezĭ smochinul ce blăstămaşĭ, aŭ secat. şi rĕspunse Is. grăi lor.

(Srédea 15 nedelea). Zac. 51.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. să aveţĭ credinţa lu Dumnezeŭ. adevĕr grăesc voao. că şi să aţĭ zice codruluĭ acestuĭ. radică-te şi te aruncă în mare. şi nu va cugeta în inima luĭ. ce va créde că ce grăeaşte fir'ara, fi va luĭ că ce să ară zice. *Coneţ vtornic.* derept acéea grăesc voao. toate câte să vaţĭ ruga céreţĭ, crédeţĭ că veţĭ priimi. şi fi-va voao. şi când staţĭ de vĕ rugaţĭ, lăsaţĭ ce veţĭ avea pre cineva. ca şi tatăl vostru ce easte în cerĭure lăsa-va voao pĕcatele voastre. eară de voĭ nu veţĭ lăsa, nece tatăl vostru ce easte în cerĭure lăsa-va voao pĕcatele voastre.

(Coneţ srédе. Cetoc. 15 ned). Zac. 52.

In vrémea acéea vine Is. eară în Ierusalim. şi în besé-

recă mérse el, vineră cătr'ênsul maĭ mariĭ preuţĭ. şi cărtulariĭ. şi bătrâniĭ. şi grăiră luĭ. cu acuĭ putére acésta facĭ. şi cine-ţĭ déde putérea acésta. de aceasta facĭ. e Is. rĕspunse, zise lor. întreba-vĕ-voĭu şi eŭ u cuvênt. şi de'mĭ veţĭ rĕspunde. şi zic voao. cu acuĭ putére aceasta fac. botejunea lu Ioann de în cerĭ era aŭ de la om. rĕspundeţi'mĭ şi cugetară cătră sine-şĭ grăiră. să am zice de în cerĭ zice-va. dereptce nu crédeţĭ el. ce să am zice de om, témemu-ne de oamenĭ. că toţĭ aŭ Ioann că adeverit proroc era. şi rĕspunseră grăiră lu Is. nu stim. şi rĕspunse Is. grăi lor. nece eŭ grăesc voao cu acuĭ putére aceastea fac. *Coneţ cetoc.* şi începu lor în pildă a grăi.

(Petoc. 15 nedélea). Zac. 53.

Zise Domnul pilda aceasta. o viea sădi u om. şi o îngrădi cu gard. şi săpă tocitoare. şi zidi stlăp. şi o déde a lucrătorĭ şi se duse. şi treméseă cătră lucrătorĭ la vrémea u rob. ca dela lucrătorĭ să priiméscă de rodul vieĭ. eĭ prinseră el, bătură-l şi treméseră el deşert. şi ĭară tremése cătr'ênşiĭ alt rob. şi acela cu pietri-l uciseră, sparseră capul luĭ. şi-l treméseră fără cinste. şi ĭară altul tremése. şi acela uciseră. uniĭ amu bătură. e alţiĭ uciseră. încă amu u fecĭor avea iubit al luĭ, tremése şi acela cătr'ênşiĭ apoĭ. grăi. că se vor ruşina de fecĭorul mieŭ. e aceĭ lucrătorĭ, ziseră întru eişĭ, că acesta easte moşténul. veniţĭ să ucidem el, şi a noastră să fie moşteniea. şi prinseră el uciseră, şi-l aruncară afară de în viea. ce amu va face Domnul vieĭ. veni-va şi va pearde lucrătoriĭ. şi va da viea altora. n'aţĭ cetit aceasta scriptură. peatra ce nu în rând féceră ziditoriĭ, acéea fu în capul unghiuluĭ. dela Domnul fu aceasta. şi easte minune între ochiĭ noştri. căutară el să-l prinză. şi temése de nărod. înţeléseră amu că cătr'ênşiĭ pildă zise. şi lasară el duseră-se.

(Pondélnic. 16 nedélea) Zac. 54.

In vrémea acéea treméseră către Is. maĭ mariĭ preuţĭ oare care-ĭ de în Fariseĭ şi Irodianĭ. ca să-l înşale el cu cuvêntul. eĭ mérseră grăiră luĭ. învĕţătoare. ştim că adevĕr eştĭ. şi nu grijeştĭ de nimea. necĭ amu cauţĭ spre féţe de oamenĭ. ce adevĕr calea lu Dumnezeŭ înveţĭ. cadese dajde a da împĕratuluĭ aŭ nu. da-vŏm aŭ nu vŏm da. el ştiu făţăriea lor, zise lor. ce mĕ ispitiţĭ. aduceţi'mĭ argintul să vĕz. eĭ aduseră. şi grăi lor. al cui chip easte şi scriptura eĭ ziseră luĭ a împĕratuluĭ. şi rĕspunse Is. zise lor. daţĭ împĕratuluĭ ce e a împĕratuluĭ. şi lu Dumneḑeŭ a lu Dumnezeḑeŭ şi semirără de el.

(Coneţ ponedélnic. vtornic., 16. nedélea). Zac. 55.

In vrémea acéea vineră Sadducheiĭ către Is. şi grăiră că înviere nu va fi. şi întrebară el grăiră. învĕţătoare. Moisi aŭ scris noao. că cuĭ va muri fratele şi va rĕmânea muĭarea. ĭară fecĭorĭ nu vor remânea. să ea fratele luĭ muĭarea luĭ. şi să învie sămânţa fraţine-sĕŭ. şapte fraţĭ era. şi ânteĭul luo muĭare. şi muri nu rĕmase sămênţă. şi al doilea o luo ea. şi muri. şi nece de acela rĕmase semênţă. şi al treilea aşijderea. şi o luară ea pănă al şaptele. şi nu rămase semânţă. apoĭ de toţĭ muri şi muĭarea. întru înviere când vor învie căruea de acéea va fi muĭarea. şapte amu o avură ea mueare. şi rĕspunse Is., zise lor. nu vĕ derept acéea înşălaţĭ nu stiţĭ scriptura nece tăriea lu Dumnezeŭ. când amu de în moarte vor învie, nece se vor însura nece se vor mărita ce sînt ca îngeriĭ ce-s în cerĭ. de în moarte că se vor scula, n'aţĭ cetit în cărţile lu Moisi pre rug. cum zise luĭ Dumnezeŭ grăi. eŭ sînt Dumnezeul lu Avraam. şi Dumnezeŭ a lu Isaac. şi Dumnezeŭ a lu

Iacov. nu e Dumneḑeŭ morților. ce viilor. voĭ amu mulțĭ vĕ înșălațĭ.

(Coneț vtoc. srédea 16 ned). Zac. 56.

In vrémea acéea apropie-se cătră Is. u cărtularĭ auzi eĭ întrebându-se. vĕzu că bine rĕspunse lor, întrebară el. care easte întăea de toate porâncitele. e Is. rĕspunse luĭ. că întăea de toate porâncitele. auzițĭ Istraililor. Domnul Dumneḑeul vostru. Domn unul easte. și ĭubéște Domnul Dumnezul tĕŭ. cu toată inema ta și cu tot sufletul tĕŭ cu tot cugetul tĕŭ. și cu toată tariea ta. acéea easte întăea porâncită și a doao în podoaba eĭ. iubéste vécinul tĕŭ ca însușĭ tine. maĭ mare de acéea altă porâncită nu e. și zise luĭ cărtularĭul. bine învĕțătoare. adevĕr zicĭ. că unul easte. și nu e altul fără el și însă de-l va ĭubi el cu toată inima. și cu tot înțelesul. și cu tot sufletul. și cu toată tăriea. și de va ĭubi vécinul ca sineșĭ, maĭ bună easte de toate arsurile și de jrătvă. Is. vĕzu că cu înțeles rĕspunse, zise luĭ. nu eștĭ departe de împĕrățiea lu Dumnezeŭ. și nimea de aciea cuteza să întrébe el. și rĕspunse Is. grăiea învăța în besérecă. cum grăesc cărtularii. că Hs. easte fiul lu David. însușĭ amu David. zice cu duhul stânt. grăiea Domnul Domnuluĭ mĭeŭ. șezĭ déderépta mea. până voĭu pune dracriĭ tĕĭ perină supt picĭorele tale. însușĭ amu David grăi el Domnul. și de unde fiĭul luĭ easte. și mult nărod asculta el cu dulce. *Coneț srédea.* Și grăi lor întru învĕțătura luĭ.

(Cetoc. 16 nedélea). Zac. 57.

Zise Domnul. Păzițĭ-vĕ de cărtularĭ. veni-vor înbrăcațĭ. și sărutatε la trăgure. și 'nainte a ședea la gloate. și întĕiŭ a ședea la cină. mănâîncă casele vĕduolor. și vĕ se pare că de departe se roagă. aceĭa lua-vor maĭ mare osân-

dă. și șezu Is. înaintea vistiearĭuluĭ răclițeeĭ. căuta cum nărodul aruncă banĭ în vistiearĭ în răcliță. și mulțĭ bogațĭ arunca mult. și vine o văduo săracă, aruncă doĭ filérĭ. ce easte condrat. și chemă ucenicíĭ luĭ. zise lor. adevĕr grăesc voao. că vĕdua aceasta saraca, maĭ mult de toțĭ aruncă lepăda în vistiearĭ în răcliță. toțĭ amu de în rămășițele lor aruncară. e aceasta de în sărăciea eĭ, tot cât avu aruncă. toată viața eĭ.

(Coneț cetoc. Petoc. 16 nedélea). Zac. 58.

In vrémea acéea eși Is. de în beséreсă grăi luĭ unul din în uceniciĭ luĭ. învĕțătoare. vezĭ cumu-s pietrile și cumu e zidit. și rĕspunse Is. zise luĭ. vĕzĭ aceasta mare zidire. n'are a sta cicea piatră pre peatră. ce să nu se spargă. și ședea el la codrul Eleonuluĭ 'naintea beséreciеĭ. întrebară el înșușĭ. Pĕtru și Iacov. și Ioann. și Andreĭ. spune noao, când acéstea fi-vor. și ce sémne vor fi când vor avea toate acéstea să se sfrășască. e Is. rĕspunse lor începu a grăi, păziti-vĕ să nu cine-va voĭ să înșale. mulțĭ amu veni-vor în numele mĭeŭ, grăi-vor. că eŭ sînt. și mulțĭ vor înșăla. e când vețĭ auzi războae și auzirea rĕzboaelor, nu vĕ témerețĭ cadu-se amu să fie. ce nu e atunce străseniea. sculase-vor limbĭ spre limbĭ. și împĕrațĭ. spre împĕrațĭ și vor fi cutremurĭ pre locurĭ. și vor fi foamețĭ și grijĭ. începutul boalelor.

(Coneț petoc. Ponedélnic. 17 nedélea). Zac. 59.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. păzițĭ-vĕ voĭ înșivă. da-vor amu voĭ în gloate. și la zborure. bătuțĭ vețĭ fi. și 'naintea vlădicilor și împĕraților dușĭ vețĭ fi pentru mine. întru mărturiea lor. și a toate limbile cade-se 'nainte a propovedui Evangheliea. e cându vĕ vor da. nu mainte să vĕ grijițĭ ce vețĭ grăi. nicĭ vĕ învĕțățĭ. ce ce sĕ-ară fi da se-

va voao întra'cel ceas. ce vețĭ grăi. nu vețĭ fi voĭ grăind. ce duhul sfânt. da-va frate pre frate spre moarte. și se vor scula fecĭoriĭ spre părințĭ. și ucide-vor eĭ. și vețĭ fi urâțĭ tuturora pentru numele mĭeŭ. răbdătoriĭ pănă în sfr(ă)șit, aceea mântuițĭ vor fi.

(Coneț Ponedélnic. vtornic. 17 ned). Zac. 60.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. când vețĭ vedea urăciunĭ și pustiire zicerea lu Daniil proroc. stând unde nu se cade. cětițĭ să înțelégețĭ. atunce era întru Iudeĭ să fugă în codri. și ceĭa de în loc. să nu între în casă. nece să vie să ĭa ceva de în casa luĭ. și cela de în sat. să nu să întoarcă îndărât aș lua veșmêntul luĭ. vaĭ de nedeșerțiĭ și înfămeaĭțiĭ în célea zile. rugați-vě să nu fie fuga voastră ĭarna. fi-vor amu zilele acélea scrăbă. cum n'aŭ fost așa de începutul lumieĭ. ce-aŭ făcut Dumnezeŭ pănă acmu. și nu va fi și de n'ară fi Domnul scurtat zilele. și de n'ară fi ase scurta zilele acélea n'ară fi amu să se mântuéscă toate trupurele. ce derept aleșiĭ ceaŭ ales, scurtat aŭ zilele. atunce să ară zice voao cine-va. adecă cicea Hs. sěŭ adecă colea, nu avérețĭ credință scula-se-vor amu mincinoșĭ hristoșĭ și mincinoșĭ prorocĭ. și da-vor sémne și ciude. ce să înșale sě ară putea aleșiĭ voĭ vě păzițĭ, ĭată ainte zis-am voao toate.

(Coneț vtornic. Srédea 17 nedélea). Zac. 61

Zise Domnul ucenicilor luĭ. într'acéle zile. după scrâba acéea. soarele va întuneca și luna nu'ș va da lumina eĭ. și stélele de în cerĭ fi-vor căzute. și silele ceriuluĭ porni-se-vor. și atunce vor vedea fiĭul omenesc viind în nuorĭ. cu tărie multă și cu slavă. și atunce va treméte îngeriĭ luĭ. și vor aduna aleșiĭ luĭ. de patru vênture. de smochin

învĕţaţi-vĕ pildă, când amu steblele eĭ vor fi tineréle. şi vor créşte frunzele să ştiţĭ că aproape easte de secerat. aşa şi voĭ. când veţĭ vedea acéstea fiind. să ştiţĭ că aproape easte lângă uşĭ. adevĕr grăesc voao. că n'are a tréce ruda aceasta, pănă acélea toate vor fi.

(Cetoc. 17 ned). Zac. 62.

Zise Domnulu cenicilor luĭ. cerĭul şi pămêntul va tréce cuvêntul mĭeŭ nu va tréce. *Coneţ Srédea*. de zioa acéea saŭ de ceas, nimea nu-l ştie. nece ângeriĭ ce sînt în cerĭ. nece fiĭul. fără tatăl. păziţĭ, vegheaţĭ. rugaţi-vĕ, nu ştiţĭ amu când va fi vrémea. ca u în om cându se duce. lasă casa luĭ. şi dă robilor luĭ putére. şi cine-şĭ cu lucrul luĭ. şi portariuluĭ zise să păzéscă. nu ştiţĭ amu când Domnul caseeĭ va veni. séra. saŭ la miază noapte. saŭ când vor cânta cântătoriĭ. saŭ demânéţa. să nu vie de pripă să vĕ afle adurmiţĭ. era paştile şi azimitele prespre doao zile. şi căuta maĭ mariĭ preuţĭ şi cărtulariĭ. cum el să-l înşale să-l prinză să-l ucigă : grăiră ce nu în praznic să nu cum-va fie voroavă în oamenĭ.

(Coneţ cetoc. petoc. 17 nedélea). Zac. 63.

In vrémea acéea era Is. în Vithanie în casa lu Simon stricatul. şedea el vine o muĭare. avea u în vas cu mir de nardos mestecat de mult preţ. şi sparse vasul. vĕrsă luĭ în cap. ĭară neştine nu ogodi întru el şi grăi. întru ce pagubă aceasta a miruluĭ fu putea amu acesta vêndut să fie maĭ bine. în treĭ sute de banĭ. şi să se dea mişeilor. şi opriră eĭ. e Is. zise. lasaţĭ ea. ce trudă daţĭ eĭ. bun lucru lucră de mine. pururea amu mişeiĭ aveţĭ cu voĭ. şi când veţĭ vrea, puteţĭ lor face bine. e mine nu mĕ veţĭ avea pururea. ce are. aceasta face. oare să pomăzuĭască

trupul mĭeŭ la îngrupătoare. adevĕr grăesc voao. unde se va propovedui Evanghelie aceasta în toată lumea. și ce făcu acésta. grăită va fi în poména eĭ.

(Coneț petoc, vtornic. mesopust). Zac. 64.

In vrémea acéea Iuda de în Iscariot unul de în doĭ-sprĕ-zéce, mérse cătră întĕĭul preuților. să vênză el lor. eĭ auziră, bucurară-se. și fagăduiră luĭ argințĭ sĕĭ dea. și socotiea cum el în podoabă vréme să-l vânză. și întăea zi de amiază-zi când paștile făcea grăiră lu ucenicii luĭ. unde verĭ mérge să gătim să mănâncĭ paștile. și tremése doĭ de în ucenicii luĭ, și grăi lor. duceți-vĕ în cetate. și vĕ va timpina u om întru u vas purtând apă. după el vĕ ducețĭ. și unde va întra. zice-țĭ Domnuluĭ caseeĭ. că învĕțătorĭul aŭ grăit. unde easte răposătoarea. unde voĭ paștile cu ucenicii mĭeĭ să mănânc. și acela voao va arăta o casă mare gătită. acolo gătițĭ noao. și eșiră ucenicii luĭ și vineră în cetate. și aflară cum zisése lor. și gătiră paștile. și séră fu. vine cu doĭ-sprĕ-zéce. și șezură eĭ și mâncănd. zise Is. adevĕr grăesc voao. că unul de în voĭ vêndutu-maŭ. mănâncă cu noĭ. eĭ începură a se întrista și a grăi luĭ, unul câte unul. doară's eŭ și altul. doară's eŭ. el rĕspunse, zise lor. unul de în doĭ-sprĕ-zéce. întinge cu noĭ în solniță. fiĭul amu omenesc mérge-va cum easte scris de el. vaĭ de omul acela ce fiiĭul omenesc vêndu. maĭ bine ară fi luĭ să nu fie născut acela om. mâncând eĭ luo Is. pită și o blagoslovi, frâmse și dede lor. și zise. luațĭ și mâncațĭ. acesta easte trupul mĭeŭ. și luo păharul și bine ură, déde lor și băură de în trâns toțĭ. și zise lor. acesta easte sângele mĭeŭ noao lége. derept mulțĭ se varsă. adevĕr grăesc voao. că de acmu n'am a bea de acest rod de viță pănă în zioa acéea cându o voĭ bea noŭ împĕrățiea lu Dumnezeŭ. și se sculară eșiră de în codrul Eleonuluĭ. și grăi lor Is. că toțĭ vĕ vețĭ sĕ-

blâzni de mine în noaptea aceasta. că scrisă easte. vĕtămase-va păstorĭul și se vor rĕsipi oile ce după acéea când voĭu învie așteptavĕ-voĭu Galileĭ. Pĕtru zise luĭ. să se-ară toţĭ sĕblâzni. ce eŭ nu. și grăi luĭ Is. adevĕr grăesc ţie. că tu aștăzĭ în noaptea aceasta. mainte până nu va fi cântat cântătorĭul adoară, de treĭ orĭ teverĭ lepăda de mine. el mult grăiea vrătos. să mi ară fi cu tine a muri. numĕ-voĭu lepăda de tine. așijderea toţĭ grăiră. și vineră în oraș. ceera numele Gethsi(mani). și grăi ucenicilor luĭ șe(de)ţĭ cicea, până voĭu mérge să mĕ rog. și luo Pĕtru. și Iacov și Ioann cu eĭ. și începu a se spământa și a tânji, și grăi lor. o scrăbit easte sufletul mĭeŭ până la moarte. fiţĭ cicea și preveghéţĭ. și trecu puţinel. căzu la pămênt și se rugă. de easte putére, să trécă de la mine ceasul. și grăi. Avva părinte. toate puterile's ţie. să-mĭ trécă de la mine păharul acesta. ce nu cum voĭu eŭ. ce cum verĭ tu. și vine și-ĭ află eĭ adurmiţĭ. și grăi lu Pĕtru. Simone dormĭ. nu putușĭ un ceas preveghea. preveghеaţĭ și vĕ rugaţĭ să nu mérgeţĭ. ĭară mérse de se rugă. acel cuvênt zise. și se întoarse, află eĭ ĭară adurmiţĭ. era-le amu ochiĭ îngreoeaţĭ. și nu vrea înţelége ce vrea rĕspunde lor. și vine a treĭa oară. și grăi lor. durmiţĭ alţĭ și rĕposaţĭ. soséște vine ceasul adecă vêndu-se fiĭul omenesc în mânile pĕcătoșilor. sculaţi(vĕ) de blâm. adecă cela ce mĕ vêndu apropie-se.

(Coneţ vtoc. srédea meso post). Zac. 65.

In vrémea acéea. grăind Is. către uceniciĭ luĭ. vine Iuda unul acela de în doĭ-sprĕ-zéce. și cu nusul gloată multă cu arme și cu parĭ. de la maĭ mariĭ preuţĭ și de la cărtularĭ. și de la bătrêniĭ. când vîndu el déde lor semn grăi. cela ce voĭ săruta, acela easte prindeţĭ el și-l duce-ţĭ cu pază. și mérse aciea, apropie-se către el grăi luĭ. învĕţătoare și serută el. eĭ puseră mânile lor pr'insul. și luară

el. e deîntraceea ce sta. scoase cuţitul. lovi robul maĭ mareluĭ preut. şi tăe uréchea luĭ. respunse Is. zise lor. ca la u tlăharĭ aţĭ eşit cu arme şi cu parĭ să mĕ prindeţĭ. în toate zilele era întrevoĭ în beséreeă învĕţa. şi nu prinset mine. ce să se izbândéscă scriptura. şi lăsară el toţĭ fugiră. şi unul oare cine u în tânĕr, mergea după el. îmbrăcat întru o cămaşă de pânză, prespre piealea goală. şi prinseră el. lăsă cămaşa, gol fugi de într'ênşiĭ. şi duseră Is. cătră maĭ marele preuţilor. şi se adunară cătr'ênsul toţĭ maĭ mariĭ preuţĭ şi cărtulariĭ şi bătrâniĭ şi Pĕtru mergea pre departe după el. până în lăuntru în curtea maĭ mareluĭ preut. şi era de şedea cu slugile şi se încălziea pre lângă foc. e maĭ mariĭ preuţĭ şi toată gloata. căuta mărturie pre Is. să omorască el. şi nu afla. mulţĭ amu mincinoşĭ mărturisiea pr'insul. şi tocma mărturie nu era. şi uniĭ se sculară. mărturisiră minciunĭ pr'insul. grăiră. că voĭ am auzit el grăind. că eŭ voĭ sparge beséreca aceasta făcută de mânĭ. şi a treĭa zi altă nefăcută mânĭ zidi-voĭ. şi nece aşa nu era tocma mărturiea lor. şi se sculă maĭ marele preot a mijloc. întrebă Is. grăi. nu verĭ să rĕspunzĭ nemică. ce aceştea pre tine mărturisesc. el tăcea şi nemică nu rĕspundea. ĭară întrebă el maĭ marele preot. şi grăi luĭ. tu eştĭ Hs. fiĭul blagoslovituluĭ. e Is. zise. eŭ sînt. şi vede-veţĭ fiĭul omenesc dé derépta silelor şezênd. şi viind cu nuoriĭ ceriuluĭ. e maĭ marele preot rupea veşmintele luĭ. grăiea. ce încă trebuim mărturiĭ, auziţĭ hulele-ĭ. ce se voao pare. eĭ toţĭ judecară el să fie vinovat morţieĭ. şi începură uniĭ a scuĭpi pr'insul. şi acoperiea faţa luĭ. şi gréţă făcea luĭ. şi grăiea prorocéste. şi slugile pre bucil-loviea, şi era Pĕtru în curte jos. vine una de în roabele maĭ mareluĭ preut. şi vĕzu Pĕtru încălzindu-se. căută spr'insul, grăi. şi tu cu Is nazaréninul eraĭ. elu se lepădă grăi. nu ştiŭ nece ştiŭ ce grăeştĭ tu. şi eşi afară 'naintea curţieĭ şi cântătorĭul

cântă. și roaba vĕzu el ĭară, începu a grăi celor ce sta 'nainte. că acesta d'inșiĭ easte. el ĭară se lepădă. și după puținel ĭară stătură grăiră lu Pĕtru adevĕr d'inșiĭ eștĭ și amu Galileanin eștĭ. și cuvintele sémănă-ș. el începu ase jura și a se blăstema. că nu știŭ omul acela ce voĭ grăițĭ. și a doară cântătorĭul cântă. și pomeni Pĕtru cuvêntul ce zise luĭ Is. că ainte pănă cântătorĭul cântat de doao orĭ. lepădate-verĭ de mine de treĭ orĭ. și începu a se plânge. și aciea demănétă. *Seje ivă pétoc velichiĭ n'a 3. ceas. nepresécĭno. Coneț* în Ierusalim.

(*Cetoc. meso pust*). Zac. 66.

In vrémea acéea. sfat făcură maĭ mariĭ preuțĭ cu bătrâniĭ și cărtulariĭ. și tot zborul legară Is duseră-l și-l dederă lu Pilat. *Coneț srédea.* și întrebă el Pilat. tu eștĭ împĕratul Iudeilor. el rĕspunse zise. tu grăĭeștĭ și grăiră pr'insul maĭ mariĭ preuțĭ mult. Pilat ĭară întrebă el grăi. nu rĕspunzĭ nemică. vezĭ câțĭ pre tine mărturisesc. e Is. de aciea nemică nu rĕspunse. că se mira Pilat. la toate praznicele lăsa lor u în legat. carele cerea. era de-l chema Varawa ferecat legat. și întru o casă ucidere făcusă. și strigă nărodul începu a cére. cum făcea pururea lor. Pilat rĕspunse lor grăi vré-vețĭ să las voao împĕratul Iudeilor. știea amu că derépt zavistiea vîndu-se el maĭ marilor preuți. e maĭ mariĭ preuțĭ arătară năroduluĭ. maĭ vrătos Varawa să lase lor Pilat rĕspunse ĭară zise lor. ce amu vețĭ să facețĭ cuĭ grăițĭ împĕratul Iudeilor. eĭ ĭară strigară. rĕstignéște-l el. Pilat grăi lor ce amu rĕŭ făcu. eĭ căsca striga. rĕstignéște el. Pilat vrea năroduluĭ pre voe să le facă. lăsă lor Varawa și déde Is. să fie rĕstignit.

(*Coneț cetoc. Evanghelie 6 sfetih. strstismu*). Zac. 67.

In vrémea acéea. duseră el în lăuntru în curte. ce easte

casă de judecată. și se strînse toată gloata. și îmbrăcară el întru u în veșmênt. și puseră spr'insul cunună înpletită de mărăcin. și începură a săruta el și a grăi. bucurăte împĕrătul Iudeilor. și ucidea el cu trestie. și scuĭpiea spr'insul. și îngenuchea cu genuchele închina-se luĭ. și când bătjocuriră el. desbrăcară el de veșmênt și îmbrăcară el în veștmintele luĭ. și îndărătu-ĭ mergea u în Simon Chirineŭ. venise de în sat tatăl lu Alexandru și a lu Ruf. să ĭa crucea luĭ.

(Petoc. meso pust). Zac. 68.

In vrémea acéea voĭniciĭ luară Is. și scoaseră el să rĕstignéscă el. și duseră el la locul Golgotheĭ. ce easte de se spune locul ţĕstuluĭ. *Préstapi petoc.* și dederă luĭ să bea zmirnă cu vin. el nu luo. și rĕstigniră el. împĕrţiră veșmintele luĭ. aruîncară sorţĭ pre eale cine ce va lua. *citi pétoc.* era al treilea ceas. și rĕstigniră el. *préstapi pétoc.* și era la scriptură vina luĭ scrisă. împĕratul Iudeilor. și cu nusul rĕstigniră doĭ tlăharĭ. unul de aderépta unul de a stânga și să izbăndi scriptura ce să grăĭea și cu ceĭa fără lége mĕ socotiră. și mergea huliea el. clătiea capetele lor și grăiea. acesta, spărgea beséreca și a tréea zi o zidiea, mântuească-te însuţi. deștinge de în cruce. așijderea și maĭ marĭ preuţĭ batjocuriea unul către alalt cu cărtularii grăiea. alţiĭ mântueaște. pre elușĭ nu putu mântui. Hs. împĕrătul izraililor. să deștingă acmu de în cruce. să vedem și să crédem luĭ. *Conef. 6 mu strstnomu.* și rĕstignitul cu nusul înpută luĭ *citi pétoc.* fură șase ceasure, un tunérec fu prespre tot pămêntul până al noaolea ceas. și întru al noaole ceas,strigă Is. cu glas mare grăi. Eloi. Eloi lima savathani. ce easte de se spune. Dumnezeul mieŭ Dumnezeul mieŭ întru ce mĕ lăsașĭ. și uniĭ de în ceea ce sta auziră grăiră. acesta Ilie strigă. curse unul. și împlu burétele de

oțet. puse-l întru o trestie, adăpă el. grăi. lăsațĭ să vedem de va veni Ilie să-l ea el. e Is. lăsă glas mare. răposă. și podoaba beséreciei sparse-se în doao. de sus până jos. vĕzu vătahul sta lângă el. că așa strigă și rĕposă. zise. adevĕr omul acesta, fiĭul lu Dumnezeŭ era. era și muerĭ căuta de departe. într'ênsele era Maria Magdalina. și Maria lu Iacov micul și a lu Iosie mumă. și salomiea. ce când era în Galileĭ, înbla după el. și slujiea luĭ. și alte multe ce eșise cu nusul de în Ierusalim.

(Conеț pétoc. i ceas 3 mu. Evanghelie 10 stih stristeĭ). Zac. 69.

In vrémea acéea. mérse Iosif ce e de în Arimatheĭ. cu dulce obraz sfétnic. ce și acela era de aștepta împĕrățiea lu Dumnezeŭ. îndrăzni întră către Pilat. și cerșu trupul lu Is. Pilat se miră de însă aŭ murit. și chemă vatahul. întrebă el de de mult aŭ murit. și știu de în vătahul. déde trupul lu Iosif. și cumpĕră pânză. și luo el învăli-l cu pânză. și puse el în groapă. ce era tăĭată de în peatră. și rĕsturnă piatra spre ușa mormêntuluĭ. e Maria magdalina. și Maria lu Iosie, vĕzură unde-l puseră.

(Conеț 10. mu. Evanghelie 2 vscrsno). Zac. 70.

Trecu sâmbăta. Maria Magdalina. și Maria lu Iacov. și Salomiea. cumpărară mir. ca să mérgă să uîngă Is. și foarte de demânéță întru una de în sâmbete. vineră la mormênt lumină soarele. și grăiră către ealeși. cine-aŭ rĕsturnat noao piatra despre ușa mormêntuluĭ. și căutară. vĕzură că rĕsturnată era piatra. era amu vrătos mare. și întrară în mormênt, văzură u în tênăr șezênd de a derépta. îmbrăcat în vĕșminte albe. și se spământară. el grăi lor, nu vĕ spământarețĭ. Is. căutațĭ nazaréninul rĕstignitul, sculatu-se aŭ. nu easte cicea. ĭată-ĭ locul unde-ațĭ pus el.

ce vĕ duceţĭ spuneţĭ ucenicilor luĭ şi lu Pétru că. vĕ aştép-tă în Galileĭ. acolo el vedé-veţĭ cum aŭ zis voao. eşiră fugiră de la mormênt luo-le eale u încutremur şi u in témât. şi nemănue nĕmică nu ziseră. temé-se.

(Coneţ 2 mu văscresno. i mironosiţam. Evanghelie 3 vĕscresno. Navăznesenie na utrănĭ). Zac. 71.

Invise Is. demânéţa întăea sâmbătă. ivise mainte Marieĭ Magdalineĭ. de în ea scosése şapte dracĭ. ea se duse, spuse cine era cu nusul plângé-se şi suspina. şi aceea auziră că viŭ easte şi vĕzut fu de ea, nu luară credinţă. după acéea doĭ deîntr'ênşiĭ veniea. ivise întralt obraz ducênduse la sat. şi acéea mergea să spue alăltora. nece acelora credinţă luară. ap(o)ĭ şezênd u în-sprĕ-zéce ivise, şi purtă necredinţa lor şi iuţĭ inimĭ. că văzură el sculat nu crezură. şi zise lor, păsaţĭ în toată lumea propoveduiţĭ Evanghelie a toată lumea. cine va créde şi se va boteza, mântuit va fi. cine nu va créde osîndit va fi. sémnele-mĭ crédeţĭ după acésta mérgeţĭ. şi cu numele mĭeŭ dracíĭ scoateţĭ. limbile gră-ise-vor noao. şarpe luat-aţĭ esă şi mort ce bea. nu va vă-tăma eĭ. spre bolnavĭ mânile puneţĭ. şi sănătoşĭ fi-vor. Domnul amu după cuvintele luĭ cătr'ênşiĭ sui se la cerĭ. şi şezu a derépta lu Dumnezeŭ. eĭ eşiră. propoveduiră pre-tutindenea. Domnul ajută-le şi cuvêntul întăriea după el mergea cu sémnele. Amin.

DE ÎNTRU LUCA SFANTA BUNA VESTIRE.

(Na rojd. stvo. cĭstnago. prédĭteci na liturghie). Glav. 1.

După acéea amu mulţĭ începură a face povéste. de ştiute de întru noĭ lucrure. cum aŭ dat noao ceea de întĕĭu înşişĭ vadătorĭ şi slugĭ fură cuvintelor. vruse şi mie pre urmă sus tóte ispitiĭ, pre rŏnd ţie scriŭ ţiitorĭu Teofile. să înţelegĭ de eĭ învĕţatu-te-aĭ cuvinte întărite.

(Septevrie 23. Zaceatie préditecea). Zac. 2.

In vrémea acéea, fu în ḑilele lu Irod, înpărat al Iudeilor. u în preut numele-ĭ Zahariea, de în efimeriea Avieĭ şi muearea luĭ de în fétele luĭ Aaron şi numele eĭ Elisafta. era amândoĭ derepţĭ naintea lu Dumneḑeŭ. înbla întru tóte porîncitele şi în legile Domnuluĭ, fără de prepus. şi nu avea eĭ feciorĭ. derep ce era Elisafta fără plod. şi amăndoĭ înbătrânirä în ḑilele lor era. fu slujind el în cinul rŏnduluĭ luĭ naintea Domnuluĭ după rŏndul preoţieĭ. tâmplă-i-se luĭ a cădi întra în besérica Domnuluĭ. şi tótă mulţimea ómenilor, era făcênd rugă în vrémea tămâeĭ. ivi-i-se luĭ îngerul Domnuluĭ, stând dé derépta alta-

rîuluĭ a cădelniţeĭ. şi se spăĭmântă Zahariea unde-l vĕzu. şi frică cădu pre el. zise cătră el îngerul nu te téme Zaharie. derep-ce că auzită fu ruga ta. şi muearea ta Elisafta naşte-va ţie fecĭor şi zice-verĭ numele luĭ Ioann. şi fi-va bucurie ţie şi veselie. şi mulţĭ de naşterea luĭ bucura-se-vor. fi-va amu mare naintea Domnuluĭ. şi vin şi mălvăjie să nu aibă a bea. şi de duhul sfânt înplu-se încă de în maţele mâni-sa, şi mulţĭ de în fiĭ izraililor întoarce-va cătră Domnul Dumnezeul luĭ. şi acesta nainte va mérge înaintea luĭ. cu Duhul şi cu tăriea luĭ Ilie. întórce-va inima părinţilor la feciorĭ. şi protivnic în mândriele dereptilor. găti-va Domnuluĭ oamenĭ de sfrăşit. şi zise Zahariea cătră ânger. pentru ce să înţeleg acéea. eŭ amu sunt bătrân. şi muérea mea a mătorit în zilele eĭ. şi rĕspunse îngerul zise luĭ. eŭ sunt Gavriil nainte staŭ înaintea lu Dumnezeŭ. şi tremes sunt să grăĭesc ţie. şi bună véste ţie aceasta. şi eată să fiĭ t..cut, şi să nu poţĭ grăi până în ziua ce va fi acésta. derept ce nu credĭ cuvintele méle, ce se vor izbândi în vrémea lor. şi era oamenii aşteptând Zahariea. şi se mira că pesti el în beséreca. deca eşi nu putu grăi cătr'ênşiĭ. şi precepură, că vedére aŭ vădut în beséreca. acela era arătând lor şi era mut. şi fu déca se umplură zilele slujbeeĭ luĭ. mérse în casă-şĭ. după acélea zile.

Zac. 3.

In dilele acélea începu Elisavta muerea luĭ. şi se mână a cincea lună grăi. că aşa aŭ făcut mie Domnul. in zioa ce căută Domnul să ea înputăcıunea mea de între oamenĭ.

Intru a şasea lună, tremis fu îngerul Gavriil de la Dumnezeŭ în cetatea Gaıileiuluĭ. ceĭ e numele Nazaret. cătră fata obrăcită bărbatuluĭ. celuĭ e numele Iosif de în casa lu David numele feteeĭ Mariea. întră îngerul la dînsa, zise.

bucură-te bucurată Domnul cu tine e. blagoslovită tu întru mueari. ea vězu, spământâ-se, de cuvintele luĭ. și cugeta cum va fi sărutatul acesta. și ḑise eĭ îngerul. nu te teme Marie. aflat-aĭ amu bunătate de la Domnul. eată începe-verĭ în pântece. și naște-verĭ fecĭor. și zice-verĭ numele luĭ Is. acesta va fi mare, și fiĭu de sus chema-se-va. și va da luĭ Domnul Dumnezeŭ scaunu lu David tatăl luĭ. și se va împărăți în casa lu Iacov în vecie. și înpărățiea luĭ nu va fi sfrășit. zise Mariea către îngerul. cum va fi a. ceasta ce eŭ bărbat nu știŭ. și rĕspunse îngerul grăi eĭ. duhul sfânt întra-va în tine. și tăriea de sus umbri-te-va. deacea și ce va naște sfânt chema-se-va fiĭul lu Dumnezeŭ și eată Elisavta vară-ta. și acéea aŭ început fecĭor la bătrânețele eĭ. și acésta lună a șasea easte eĭ. ce se chema fara plod. că nu e să nu să poată de la Domnul tot cuvêntul. zise Mariea. eŭ roaba Domnuluĭ fie-mĭ pre cuvêntul tĕŭ. și se duse de la ea ingerul.

Zac. 4.

In ḑilele acelea sculă-se Mariea mérse în sus tare, în cetatea Iudeĭ. și întră în casa Zahariei, și sărută Elisafta, și fu deca auzi Elisafta sărutătura Marieĭ, jucă tĕnărul în mațele eĭ. și se înplu de duhul sfânt Elisafta, și strigă cu glas mare și zise. blagoslovită tu întru muerĭ și blagoslovit plodul mațelor tale. și de unde mie acésta de vine muma Domnuluĭ mieŭ către mine. adecă amu ca fu glas sărutătura ta în urechile méle. joacă tênărul bucură-se în mațele méle. și ferecata crezu. că fu sfârșitul grăitele eĭ de la Domnul. și zise Mariea, mărit-aŭ sufletul mĭeŭ Domnul. și se bucură sufletul mĭeŭ de Dumnezeŭ mântuitorĭul mĭeŭ. c'aŭ câutat la plecațiĭ robiĭ luĭ. eată amu de acmu fericează-mĕ tóte rudele. că făcură mie mărie puterniciĭ. și sfânt numele luĭ. și mila luĭ de în rudă

în rudă pre céea ce se tem de el. făcu ţiitură braţelor luĭ. înpărţi măreţilor cugetele inima lor. pogorî-şĭ silniciĭ despre scaun. şi înălţa-şĭ plecaţiĭ. flămânḑiĭ înplu-şĭ de dulceaţă. şi înbogăţiţiĭ lasa-şĭ deserţĭ. luară izrailiĭ feciorii lor pomeniră de milă. cum'aĭ grait cătră părintele nostru, lu Avraam şi sămânţa luĭ până în vécĭ. fu Mariea cu ea ca la treĭ lunĭ, şi se întórse în casa eĭ.

Elisafteĭ, înpluse vreamea să facă ea, şi născu fiĭul, şi auḑiră înprejurele vieatniciĭ şi rudele eĭ. că mărită easte mila Domnuluĭ cu ea. şi se bucurară cu ea. şi fu a opta zi. vineră să tae feciorul. şi să ḑică luĭ numele-ĭ pre tatăl luĭ Zahariea. şi rĕspunse muma luĭ, zise, ba. ce să-ĭ zice-ţĭ Ioann. şi ziseră cătr'ênsa. că nimea nu este în ruda ta. ce să-l chéme acel nume. arătară tatăluĭ luĭ. ce va vrea sa zică el, şi cerşu o scândurea, scrise. grăi. Ioann să fie numele luĭ. şi se mirară toţĭ. desfăcuse gura luĭ aciea, şi limba luĭ. şi grăĭea blagoslovi Dumnezeŭ, şi fu la toţĭ frică cine viea înprejurul lor. şi în tóte laturile Iudeilor spuse fură tóte cuvintele acélea. şi puseră toţĭ cine auḑi. în inimile lor grăiră. ce amu acest fecĭor fu. şi mâna lu Dumnezeŭ era cu nusul. şi Zahariea tatăl luĭ, înpluse de duhul sfânt. şi prorociea grăi. blagoslovit Domnul Dumnezeŭ. că cercetă şi făcu mântuitură oamenilor luĭ. şi 'nălţă corn mântuitură noao. în casa lu David fecĭorul luĭ. cum aŭ grăit rosturile sfinţilor sunt de în véc proorocilor luĭ. mântuitură de draciĭ noştriĭ. şi de în mânile tuturora ce ne-aŭ urît noĭ. faceţĭ milă cu părinţiĭ noştri. şi pomeniţĭ lége sfinţilor luĭ. jurământ ce jură cătră Avraam părintele nostru. dat-aŭ noao fără frică de în mânile dracilor noştri mântui-ne-vom. slujiţĭ luĭ prea podoabă şi în dereptate naintea luĭ în tóte zile în vieaţa nóstră. şi tu fecior proroc de sus chema-te-verĭ. nainte mérge-verĭ amu naintea feţeeĭ Domnuluĭ, găti-verĭ calea luĭ.

dat-aĭ înțăles mântuitură oamenilor tĕĭ întru lăsăciune păcatelor lor. derept mila de la inimă mila Domnuluĭ nostru. întru eĭ cercetat eștĭ de noĭ întru răsărită de sus. luminezĭ întru întunérec și în umbra morțieĭ ședea. dereptéză piciórelor nóstre la calea de pace. e fecĭorul crescu și se întări cu duhul, și era în pustie, până în ziua ivireĭ luĭ cătră Izrăilĭ.

Zac. 5.

In zilele acélea eși zisa de la Chesar August. să scrie tótă lumea, adecă scriptura întâĭ fu. oblăduiea Siriea Chirineŭ. și se duseră toțĭ să se scrie cine-șĭ într'a luĭ cetate. eși Iosif de în Galileĭ de în cetatea Nazaretuluĭ, în Iudeĭ în cetatea lu David, ce se chémă Vithléem, derept ce aŭ fost luĭ de în casă și de moșiea lu David. scrisese cu Maria obrăcită luĭ mueare să fie nevinovată. era când fură acolo, înplură-se zilele să nască și născu fiĭusĕŭ de întâĭ. și înfășă el și puse el în easle. derep-ce nu era lor loc de lăcuită și păstorĭ era într'acea parte preveghea paza nopțieĭ de turma lor. și eată îngerul Domnuluĭ stătu într'ênșiĭ. și slava Domnuluĭ lumina eĭ. și se spăréră cu frică mare. și zise lor îngerul. nu vĕ témețĭ adecă amu bună-vestire voao bucurie mare. ce va fi tuturor oamenilor. că aŭ născut voao astăzĭ mântuitorĭ. ce easte Chr. Domnul de în cetatea lu David. și adecă voao semn. afla-vețĭ tênărul înfășat zăcênd în easle. și de pripă fu cu îngeriĭ, mulțĭ voĭnicĭ aĭ cerĭuluĭ. lăuda Dumnezeŭ și grăĭea. slava întru 'nalt Dumnezeŭ și la pămênt pace, în ómenĭ bună vrére. și fu deca se duseră de într'ênșiĭ la cer îngeriĭ. și ómeniĭ păstorĭ ziseră unul la alalt. trécem amu până la Vithleem. și să vedem acest cuvênt ce fu, ce Domnul spuse noao. și vineră apropiară-se. și aflară Mariea și Iosif. și tênĕrul zăcênd în

easle. văzură, spuseră de cuvinte ce-aŭ grăit lor de acel fecĭor. și to'ĭ auziră, mirară-se de cuvinte de păstorĭ cătr'ênșiĭ. e Mariea păziea tóte cuvintele acélea, bagă-le întru inima eĭ.

Zac. 6.

Intórseră-se păstoriĭ, slăviea și făliea Dumnezeŭ. de tóte ce auzise și văzuse, cum fu grăită cătr'ênșiĭ. și când se umplură opt zile să tae el. și ziseră numele luĭ Is. zis era de îngerul mainte până nu să începuse în mațe.

Și când se umplură zilele de curățiea eĭ pre legea lu Moisi.

Zac. 7.

Duseră el în Ierusalim să-l pue naintea Domnuluĭ. cum e scris în legea Domnuluĭ. că tot tênêrul bărbătéscă parte să-ĭ desfacă zgăul, sfânt Domnuluĭ chémă-se. și să dea jrătvă pre zisa întru lége Domnuluĭ doao turturele saŭ doĭ puĭ de porumb.

Zac. 8.

Era un om în Ierusalim. ce-ĭ e numele. Simeon. și acel om, derept și bine cinstit. aștepta mângâitura Izraililor și Duhul sfânt era întru el. și era el făgăduit Duhuluĭ sfânt. să nu vază moarte mainte până nu va vedea Chr. Domnul. și vine duhul în besérecă. și când aduseră păriņțiĭ fecĭorul Is. să facă lor pre obicéĭ lége de ¦el. și acela luo el la mânile luĭ. și blagoslovi Dumnezeŭ și zise. acmu lasă robul tĕŭ Doamne. pre cuvintele tale cu pace. că vĕzură ochiĭ mĭeĭ mântuitura ta. ce-aĭ gătit naintea fételor a tuturur ómenilor. lumină întru descoperitura limbilor. și slava ómenilor tĕĭ izrailiĭ. și era Iosif și muma luĭ mirară-sé de cuvintele luĭ de el. și blagosloviea Simeon. și ḑise cătră Mariea muma luĭ. adecă

zace cesta la căzătură și la scultătóre a mulţĭ întru izrailĭ. și întru sémne ce-aŭ zis. și ţie însă-ţĭ în suflet întra-va arma. ca amu să se descópere de în multe inimĭ cugetele. și era Anna proorociţa fata lu Fanuil, de în ruda luĭ Asirov. acésta mătorise întru zile multe. vise cu bărbatulu-șĭ șapte anĭ, de în făţie eĭ. deaciea vĕduo. ca opt-zecĭ și patru de anĭ. ce nu eșise de în beséreca. cu postul și cu rugăcĭunea slujiea noaptea și zioa. și acéea, într'acel ceas stătu, ispovĕduĭa-se Domnuluĭ. și grăi de el tuturora ce aștepta mântuire în Ierusalim. și ca strășiră tot pre légea Domnuluĭ, întórseră-se în Galileĭ în cetatea lor Nazaret. fecĭorul crescu și se întăriea cu duhul. înplé-se de'nţelepcĭune. și dulceaţa lu Dumnezeŭ era la el. și mergea părinţiĭ luĭ în toţĭ aniĭ în Ierusalim. în praznicul paștilor. și când fură doĭ-spre-ḑece anĭ, duseră-se eĭ în Ierusalim pre obicéĭul praznicululĭ. și sfrășiră zilele, când vrură să se întórcă eĭ. rĕmase Is. fecĭor în Ierusalim. și nu precepu Iosif și muma luĭ, păré-le lor că e cu soţiea, vineră cale de o zi. și căutară el în rude-șĭ și în știuţĭ. și nu aflară el, întoarseră-se în Ierusalim. să caute el. și fu prespre treĭ zile. aflară el în beséreca șăḑênd în mijloc de învĕţătorĭ. și asculta acela, și întreba eĭ. spământa-se toţĭ ascultând el. de înţelepciune și de rĕspunsul luĭ. și vĕzură el, mirară-se. cătr'ênsul muma luĭ zise fiĭ. ce facĭ noao așa. eatĭ părintele tĕŭ și eŭ. ustenit-am căutând tine. și zise cătr'ênșiĭ. ce căutaţĭ mine. nu știţĭ că într'acéstea ce sânt parintele mieŭ cade-se a'mĭ fi. și acéea nu înţeléseră cuvêntul ce grăi lor. și mérse cu eĭ. și vineră în Nazaret. și era de se cuceriea lor. și muma luĭ păziea tóte cuvintele acestea întru inima eĭ. Is. ajunse înţelepcĭunea. și crescutul. și dulceaţa de la Dumnezeŭ și de ómenĭ.

Zac. 9.

Intru al cincĭ zecile de an Domnieĭ a lu Tiverie Chesar.

oblăduea Pont-Pilat Iudeiĭ. şi a patra oblăduĭea Galileea, Irod. e Filip fratele luĭ patra oblăduĭea Turiea, şi Trahonitsca parte. şi Lisanie Avilíniea patru oblăduiea. pre maĭ marĭĭ preoţĭ Anna şi Caĭafa. fu grăiul lu Dumnezeŭ cătră Ioann fiiul Zahariei în pustie. şi vine de în toată partea Iordanuluĭ. propoveduiea botejunea pocăaniea întru lăsăcĭunea păcatelor. cum easte scris în carte cuvêntul Isaieĭ proroc. grăiea. glas. strigă în pustiĭ. gătiţĭ calea Domnuluĭ. derépte faceţĭ cărările luĭ. toate dumbrăvile înplé-se-vor. şi toate pădurile şi măgurile, pleca-se-vor. şi fi-vor în torsurile derépte. şi străminele căĭ nétede. şi vor vedea toate trupurele spăsenie lu Dumnezeŭ. grăĭea năroduluĭ celora ce eşise să se botéze de la el. puĭ de năpârcă. cine spune voao să fugiţĭ de ce vine mânie. faceţĭ amu plod destoinic de pocăinţă. şi nu încépereţĭ a grăi întru voĭ. tată avem Avraam. grăesc amu voao. că poate Domnul rădica de înpiatra acésta fecĭoriĭ lu Avraam. aşa amu şi săcurea lângă rădăcinile lemnuluĭ zace. tot amu lemnul ce nu face plod bun tăeat va fi şi în foc arunca-se-va. şi întrebară el nărodul grăiră. ce amu să facem. rĕspunse Ioann grăi lor. cine are doao veşminte. să dea celuea ce n'are. şi cine are bucate, aşijderea să facă. vineră şi mitarniciĭ botezară-se de el. şi ziseră cătr'ênsul. învĕţătoare, ce să facem. el zise cătră eĭ. nemică maĭ mult zic voao să faceţĭ. întrebară el şi voiniciĭ. grăiră. şi noĭ ce vŏm face. şi zise cătr'ênşiĭ nimea să nu obidiţĭ. nece sa clevetiţĭ. şi destul să vĕ fie merticele voastre. aştepta oameniĭ. şi cugeta toţĭ întru inimile lor de Ioan. aŭ doară acesta easte Hs. rĕspunse Ioann tuturora grăi. eŭ amu cu apă vĕ botez. veni-va maĭ tare e de mine ce nu sînt destoinic să dezleg curéoa călţunuluĭ luĭ. acela vĕ va boteza cu Duhul sfânt şi cu foc. ce luĭ e lopata în mânile luĭ. şi curăţi-va area luĭ. şi aduna-va grăul în jitniţa luĭ. e plévele va arde în focul nestins. multe amu şi altele mângâĭea bine vestiea oamenilor.

Zac. 10.

In vrémea acéea Irod al patrul putérnic oblicit fu de el. de Irodiada muérea frăţine-sĕŭ. şi de toate ce făcu rĕŭ Irod, adause şi aceasta prespre toate. şi închise Ioan în temniţă. fu când se botezară toţĭ oamenii, şi Is. sĕ boteză şi se rugă de sfépse-se cerĭul. şi deştinse duhul sfânt trup în chip ca u în porumb pr'ênsul. şi glas de în cerĭ fu grăi. tu eştĭ fiiul mĭeŭ iubit, de tine bine vruĭu

Zac. 11.

In vrémea acéea. era Is. ca de treĭ-zecĭ de anĭ. să incepem. acesta cum ne se pare, fiĭul lu Iosif. a lu Ilie. a lu Matan a lu Levie, alu Melhie. alu Ioanna. a lu Iosif. alu Mattathie. a lu Amos. alu Naum alu Eslim. a lu Naggeĭ. a lu Maato. a lu Măttatie. a lu Semie alu Iosif. a lu Iuda. a lu Ioanna. a lu Risae. a lu Zoravavel. a lu Salatiil. a lu Nirie. a lu Melhie a lu Addie. alu Cosam. a lu Elmodam. a lu Irov, alu Iosie a lu Eliezer. a lu Iorim a lu Mattato· a lu Levie. a lu Simeon. a lu Iudiu, a lu Iosif. a lu Ionan. a lu Ioachim. alu Maleleil, a lu Manan a lu Mattatae. a lu Natan. a lu David. a lu Ieseĭ. a lu Ovid. a lu Voaz, a lu Salmon. alu Naason. alu Aminadav, a lu Aram, a lu Ioram, a lu Ezrom a lu Fares, a lu Iuda, alu Iacov, a lu Isaacov, a lu Avraam, a lu Tara, a lu Nahoro. alu Seruhov. a lu Ragavov. a lu Falec. a lu Evero. alu Salano. a lu Cainan, a lu Arfaxad. a lu Sim. a lu Noe, a lu Maleh. a lu Mathusal. alu Enoh. alu Iared. alu Maleleil. a lu Cain alu Enos alu Sit. alu Adam. alu Dumnezeŭ. Is. împlu-se de duhul sfânt.

(Srédea a nedélea). Zac. 12.

In vrémea acéea întoarse-se Is. de la Iordan. şi se duse

cu duhul în pustie. *Coneț vtoc.* patru zecĭ de zile ispitit era de diavolul. și nu mâncă nemică într'acéle zile. și se sfrășiră eale apoĭ flămânzi. și zise luĭ diavolul. să eștĭ fiĭul lu Dumnezeŭ. zi cestor pietri să fie pită. și rĕspunse Is. către'ênsul grăi. scrisă easte. că nu cu pâĭne numaĭ viŭ va fi omul. ce de toate cuvintele Domnuluĭ. și scoase el dieavolul întru măgură înaltă, arătă luĭ toată împĕrățiea lumieĭ. întru ceasure de vréme. și zise luĭ dieavolul. ție da-voĭ putérea acésta toată. și slava lor. că mie dată easte. și cuĭ voĭ vrea da-voĭu ea. tu amu de te verĭ închina 'naintea mea, fie ție toate. și rĕspunse zise luĭ Is. dute de la mine Satane. scrisă amu easte. închina-te-verĭ Domnuluĭ Dumnezeuluĭ tĕŭ. și aceluea unuea sluji-verĭ. și-l duse el în Ierusalim. și puse el pre arepile besérecieĭ. și zise luĭ să eștĭ fiĭul Domnuluĭ aruacă-te de acolo jos. scrisă amu easte. că îngerilor tĕĭ zis-aĭ de tine să te păzéscă. și pre mânĭ să-te ea, să nu cum-va poticneștĭ de piatră piciorul tĕŭ. și rĕspunse zise luĭ Is. că zisă easte. nu ispiti Domnul Dumnezeul tĕŭ. și sfrâși toate ispitele diavoluluĭ. duse-se de la el până la vrémea. și se întoarse Is. întru tăriea duhuluĭ. în Galileĭ. și véste eși pre toată partea acéea. și acela învĕța în gloatele lor. slăvit era de toțĭ.

(Coneț srédea. Cetoc. a. nedélea). Zac. 13.

In vrémea acéea vine Is. în Nazaret. unde era crescut. și întră pre obiceaĭul luĭ în zioa de sâmbătă în besérecă. și se sculă ceti. și dată fu luĭ cartea Isaieĭ prorocul. și desfăcu cartea, află întru u loc unde era scris. duhul Domnuluĭ pre mine. derept acéea m'aŭ uns. bine să vestesc mișeilor tremesu-m'aŭ. să vindec struncinatele inimĭ. să propoveduesc prinșilor lăsăcĭune, și orbilor vedére. să las frâmțiĭ întru slobozie, să propoveduițĭ anul Domnuluĭ ĭubit. și strînse cartea dede-o slugieĭ. șĕzu. și toțĭ de în be-

sérecă ochiĭ le era căuta pr'ênsul. începu a grăi cătr'ênșiĭ. că astă-zĭ izbândi-se scriptura aceasta întru urechile voastre. și toțĭ mărturisiră el.

(*Petoc. a nedélea*). Zac. 14.

In vrémea acéea miră se nărodul de cuvinte dulcĭ ce eșiea de în rostul lu Is. și grăiră. nu easte acesta fiĭul lu Iosif. și zise cătr'ênșiĭ. toate câte-mĭ zicețĭ pildele acéstea. vracĭulu se vindecă însușĭ. câte am auzt. fost-aŭ în Capernaum. fă și cicea în moșiea ta. zise. adevĕr grăesc voao. că nece u în proroc priimit easte în moșiea luĭ. pre adevĕr grăesc voao. că multe văduo era în zilele lu Ilie întru Izrailĭ. când se închise ceriul treĭ anĭ și șase lunĭ. că fu foamete mare. prespre tot pămêntul. și nece cătră unul de eĭ fu trimes Ilie. fără în Sarepta Sidonuluĭ cătră o muére vĕduo. și mulțĭ stricațĭ era pre Eliseĭ proroc întru Izrail. și nece unul de într'ênșiĭ să curăți. numaĭ Neeaman Sirianinul. și se împlură toțĭ de mânie în gloate auziră acéea și se sculară. scoaseră el afară de în cetate. și duseră el până întru învrăh de munte pr'ênsul o cetate a lor era zidită. să surpe el. el mérse pre în mijloc de eĭ duse-se.

(*Coneț petoc. i prorocom. Săbota. a*). Zac. 15.

In vrémea acéea vine Is. în Capernaum cetatea Galileĭului. și era învăța eĭ într'o sâmbată. și se spămêntară de învĕțătura luĭ. că cu putére era cuvêntul luĭ. și în gloată era u în om avea duh drac necurat. și strigă cu glas mare grăi. lasă. ce e noao și ție Isuse Nazareanine. venit-aĭ să pierzĭ noĭ. știmu-te cine eștĭ sfânt Dumnezeŭ, și opri luĭ Is. grăi, tacĭ și eșĭ de într'ênsul. și aruncă el dracul în mijloc, eși de într'ênsul nemică nu vătămă el, și fu témă

la toţĭ. şi se întrebară unul la alalt grăiră. ce cuvêntul e acesta. că cu putére şi cu tărie zise necuratuluĭ duh şi eşi. *Coneţ Sabota.* şi eşi glas de el în toate locurele şi în toate părţile sculă-se de în gloată.

(Ponedélnic. v. nedélea). Zac. 16.

In vrémea acéea vine Is. în casa lu Simon. soacra lu Simon era ţinută de foc mare, şi rugară el de ea. şi se sculă pr'ênsa. opri focul. şi o lăsă ea. aciea să sculă. slujiea lor. apuse soarele. toţĭ câţĭ avea bolnavĭ de toate nevoile şi aducea eĭ cătră el. el la unul cuĭ punea el mânile, vindeca-se el. şi eşiea şi dracĭ mulţĭ. striga şi grăiea. că tu eştĭ Hs. fiĭul lu Dumnezeŭ. şi-ĭ opriea nu-ĭ lăsa eĭ să grăeĭască. că ştiea că easte Hs. însuşĭ. fu zio, eşi duse-se în loc pustiĭ. şi nărodul căută el. şi vineră până la el şi ţinea el. să nu se ducă de într'ênşiĭ. el zise cătr'ênşiĭ, că şi într'alte cetăţĭ bine să vestesc mi-se cade împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. că pre acéea sînt tremes. şi era de propoveduĭea la gloatele Galileilor. *Coneţ pnedélnic.* era de zicea luĭ nărodul de să fie să auză cuvêntul lu Dumnezeŭ, şi acela era de sta.

(Ned. a). Zac. 17.

In vrémea acéea sta Is. pre ezerul Ghenisaretuluĭ. şi vĕzu doao corabiĭ sta pre ezer. pĕscariĭ era eşiţĭ de într'ênsele. spăla mréja întră într'una de corabiĭ, ce era a lu Simon. rugă el, de pămênt să o delunge puţinel. şezu, învăţă de în corabie nărodul. ca stătură grăi. zise cătră Simon. păsaţĭ intru adânc. şi aruncaţĭ mréja voastră în vănătoare. şi rĕspunse Simon Pĕtru zise luĭ. învĕţătoare. toată noaptea ne am muncit, nemică n'am prins. pre cuvêntul tĕŭ arunca-vŏm mréja, şi aşa făcură. prinseră péşte mult. ru-

pé-se mréja lor. și chemară soțiea și ce era într'altă corabie să vie șă ajute lor. și vineră. și împlură amândoao corabiile, cât nu se afunda eale. vĕzu Simon Pĕtru. căzu către genuchele lu Is. grăi eșĭ de la mine. că bărbat pĕcătos sînt Doamne. un témăt 'l ajunse el. și toțĭ cine era cu nusul. de vênătoarea péștelui ce prinseră. așijderea Iacov, și Ioann, fecĭoriĭ lu Zevedeĭu. ce era soție lu Simon. și zise cătră Simon Is. nu te téme. de acmu vânătoriĭ de oamenĭ verĭ fi. și scoaseră amândoao corabiile la pămênt, lăsară tot. după elu se duseră·

(*Coneț ned. vtoc. 6 nedélea*). Zac. 18.

In vrémea acéea era Is. întru una de în cetățĭ. și eată u în bărbat plin de stricăĭune, și vĕzu Is. căzu jos, rugă el grăi. Doamne. de-aĭ vrea puté m'aĭ curăți. și tinse mâna. pipăi el. zise. voĭu, curățéste-te și aciea stricăcĭunea duse-se de la el. și acela porânci luĭ. nemunuea să nu spuĭ, ce te du de spune preuților. și du de curățiea ta. cum aŭ zis Moisi întru mărturiea luĭ eși maĭ vrătos cuvênt de el. și eșiea năroade multe. se auză și să se vindece de nevoile lor. acela era de se duse în pustie și se ruga.

(*Coneț vtoc. Săb. v*). Zac. 19.

In vrémea acéea era de învăța Is. și era de ședea Fariseiĭ și învĕțătoriĭ de lége. ce era veniți de în toate orașele Galileĭuluĭ. și ale Iudeilor. și Ierusalimuluĭ. și cu tăriea Domnuluĭ era de vindeca eĭ. și étă nește bărbațĭ purta întru în pat u în om. ce era slăbit. și căuta să ducă el. și să-l pue 'naintea luĭ. și nu afla unde-l vor duce el derept nărodul. intrară în casa. de înlăuntrul podinelor lăsară el cu patul în mijloc 'naintea lu Is. și vĕzu credința luĭ, zise luĭ óme. lasă-ți-se pĕcatele tale. și începură a

cugeta cărtularii și fariseiĭ grăiră. cine easte acesta ce grăĭeaște hule. cine poate lăsa pĕcatele. fără unul Dumnezeŭ. înțelése Is. cugetele lor. rĕspunse, zise către'ênșiĭ. ce cugetațĭ întru inimile voastre ce easte maĭ ĭușor a zice lasăți-se pĕcatele tale. saŭ a zice scoală de îmblă. ce să știțĭ. că putére are fiĭul omenesc la pămênt a lasa pĕcatele z se slăbituluĭ. ție grăesc. scoală și ĭea patul tĕŭ. și aciea se sculă 'nainte-le. luo pre ce zăcea. mérse în casa luĭ slăviea Dumnezeŭ. și témăt luară toțĭ. și slăviea Dumnezeŭ. și se împlură de frică grăiră. că vĕzum preaslăvită astazĭ.

(*Coneț săbotă. Săbota g*). Zac. 20.

In vrémea acéea trecu Is. văzu vameșul. numeleĭ Leviea. șeḑênd la vamă. și ḑise luĭ vino după mine. și lăsă tot. sculă-se, după el se duse. și făcu ospăț mare Leviea în casa luĭ. și era nărod vameșĭ mulțĭ, și alțiĭ, ce era cu nusul de ședea. și răpștiră cărtularii pr'ênsul și fariseii către ucenicicii luĭ grăiră. pentru ce cu vameșiĭ și cu pĕcătoșiĭ mâncațĭ și bețĭ. și rĕspunse Is. zise către eĭ. nu trebuéște sănătoșilor vracĭ. ce bolnavilor. n'am venit a chema derepții, ce păcătoșii întru pocaință. *Coneț sabota.* eĭ ziseră către el.

(*srédea v*). Zac 21.

In vrémea acéea apropiară-se către Is. fariseiĭ grăiră. pentru ce ucenicii lu Ioann postesc pururea și rugăciunĭ fac. asijderea și aĭ fariseilor. aĭ tĕĭ mănâncă și béŭ. el zise către'ênșiĭ. aŭ doară pot tecĭoriĭ nunteeĭ. până e ginerele cu nușiĭ easte să facă să se postéscă. veni-vor zilele. când se va lua de la eĭ ginerele și atuncĭ să se postéscă într'acéle zile. grăi și în pildă către'ênșiĭ. că niminilea coase veșmînt noŭ să cósă la vĕșmînt vechĭ. ĭară de nu și no-

a se va sparge. și véchea nu se va cunóște ce e de în noa. și nimea să bage vin noŭ, în foĭ vechĭ că aĭmintrea nu e, sparge-va vinul noŭ foiĭ. și însușĭ se va vărsa. și foiĭ vor peri. ce vin noŭ în foĭ noĭ să bagĭ și amândoĭ se vor țepeni. și nimea nu va bea vechĭu. acéea de va vrea noul. grăi amu, vechiul easte maĭ bun.

(Coneț srédea. Săbotă 4). Zac. 22.

In vrémea acéea mergea Is. întru sâmbătă pre în lăuntrul semănăturilor. și rupea uceniciĭ luĭ spice și mânca. freca-le cu mânile. neștine de în fariseĭ zise lor. ce facețĭ, ce nu se cade a face sâmbăta. și răspunse Is. zise cătr'-ênșiĭ. n'ațĭ cetit acésta ce făcu Devid. când flămânzi însușĭ și cine era cu nusul. cum intră în casa lu Dumneḑeŭ. și pâĭne nainte pusă luă și mâncă. și déde și celora ce era cu nusul. ce nu i se cădea a mânca, fără unuĭ preut. și grăi lor că Domn easte fiĭul omenesc. și sâmbeteĭ. fu și într'altă sâmbătă. vine el în gloate și învěța. și era aciea u în om, și mâna luĭ derépta era uscată. căuta cărtulariĭ. și fariseiĭ. de-l va sâmbăta vindeca el. să afle cuvinte pr'ênsul. el știu cugetele lor, și zise omuluĭ ce avea mână uscată. scoală și stă în mijloc. el se sculă, stătu. zise Is. cătr'ênșiĭ. întreba-vě-voĭ. ce se cade întru sâmbătă. bine a face, aŭ rěŭ să facĭ. sufletul să mântueștĭ. aŭ să-l pierzĭ. și cauta spre eĭ pre toțĭ, zise luĭ. tinde mâna ta. el făcu așa. și se întări măna luĭ sănătósă. ca și alaltă. *Coneț sabota.* eĭ se înplură de nebuniĭ. și grăiră unul la alalt. ce ară fi să se facă lu Is. fu în zilele acelea.

(Cetoc. v ned). Zac. 23.

In vrémea acéea eși Is. în codru să se róge. și era în noapte în rugăcĭunea lu Dumnezeŭ. și când fu zio, chemâ uceniciĭ luĭ. și alése de într'ênșiĭ doĭ-spre-zece ce și

apostolii chémă-se. Simon ce-ĭ e numele Pĕtru. și Andreĭ fratele luĭ. Iacov și Ioann, Filip și Vartholomeĭ. Mattheĭ și Toma. Iacov al Alfeov. și Simon ce-l cheamă Zilot. Iuda a lu Iacov. și Iuda de în Iscariot ce-ĭ fu vênzătorĭ și mérse cu nușiĭ.

(Petoc. b. ned. i prépodobnim). Zac. 24.

In vrémea acéea sta Is. la u în loc tocma. și nărod ucenicii luĭ. și mult mulțițĭ ómenĭ. de în tótă ovreiea și Ierușalim. și de pespre mare Tirul și Sidonul ce venise să asculte el. și să se vindece de nevoile lor. și chinuițĭ de duh necurat. și se vindeca. și tot nărodul căuta să se apropie de el. că tarie de în el eșiea. și se vindeca toțĭ. *Conet cetoc.* și acela rădică ochiĭ luĭ la ucenicii luĭ, grăi ferecațĭ méserii, că a voastră easte impĕrățiea lu Dumnezeŭ. ferecațĭ flămânziĭ acmu, că sătura-se-vor. ferecațĭ ceea ce plâng acmu că râde-vor. ferecațĭ five-țĭ, când vor urâ voĭ ómeniĭ. și când vĕ vor despărți. și vor înputa. și vor poreclі numele vostru, că e rĕŭ derept fiiul omenesc. bucura-vĕ-vețĭ într'acea zi și vețĭ juca. eată amu plata voastră mult e la ceriure. după acéea amu făcea prorocilor părinții lor.

Zac. 25.

Zise Domnul către céea ce mérseră cătră el Iudeiĭ. vaĭ de voĭ bogaților. că se va curma mângâitura voastră. vaĭ de voĭ sătuilor acmu, că flămânzi-vețĭ. vaĭ de voĭ rîzătorilor acmu, că suspina-vețĭ și plânge-vețĭ. vaĭ de când bine zic voao toțĭ oameniĭ. după acéea amu făcea prorocii mincinoșĭ părinții lor. ce voao grăesc auzițĭ. iubițĭ draciĭ voștri. bine facețĭ céea ce-aŭ urît voĭ. blagoslovițĭ ceea ce vĕ blastemă. rugațĭ de ceea ce fac voao obidă. cine te va ucide înbucă dă și alaltă. și de-țĭ va lua vesmêntul,

și cămașa nu-ĭ apăra. tot ce va cere de la tine dă-ĭ. și cine-țĭ va lua al tĕŭ nu-l întreba.

(*Coneț pned. ned. 10*). Zac. 26.

Zise Domnul cum vețĭ să facă voao oamenii, și voĭ facețĭ lor așijderea. și să ațĭ iubi ceea ce ĭubesc voĭ ce folos easte voao. și amu pĕcătoșiĭ. ĭubesc. eĭ ĭubesc. și să ațĭ face bine celora ce fac voao bine, ce folos easte voao. și amu pĕcătoșiĭ aceea fac. și să ațĭ împrumuta de la ceea ce așteptațĭ să luațĭ, ce folos easte voao. și amu pĕcătoșiĭ pĕcătosul împrumutéză. ca să priiméscă tocma. însă ĭubițĭ draciĭ voștrĭ. și bine facețĭ și împrumutațĭ nemică nu așteptațĭ. și va fi plata voastră multă. și fi-vețĭ. fiiĭ de sus. că acela dulce easte prespre ceĭea ne dulciĭ și rĕiĭ. fițĭ amu milosrâzĭ. că tatăl vostru milosrâd easte.

(*Coneț nedélea*). Zac. 27.

Zise Domnul nu judecațĭ. să nu se judece voao. și nu osândițĭ să nu fițĭ osândițĭ. lăsațĭ să vĕ se lase. dațĭ și da-se-va voao. măsură bună plină și îndesată. și se va vărsa da-se-va la poala voastră. cu acéea măsură ce vețĭ măsura. măsura-se-va voao. zise în pildă lor. aŭ poate orb pre orb duce. nu vor cădea amândoĭ în groapă. nu e ucenicul prespre dascalul luĭ. sfrășit să fie de tot ca dascalul luĭ. ce vezĭ ștercul ce easte în ochĭul fratelui teŭ. e brâna ce easte în ochĭul tĕŭ nu simțĭ. saŭ cum poțĭ zice fratelui tĕŭ. frate, lasă să ĭaŭ ștercul ce easte în ochĭul tĕŭ. însuțĭ fiind în ochĭul tĕŭ brâna nu vezĭ. fățarnice. ĭa întâĭ brâna de în ochĭul tĕŭ, și atunce caută de ĭa ștercul de în ochĭul fratelui tĕŭ. nu e amu lemn bun, să facă rod rĕŭ. nece lemn rĕŭ. să facă rod bun. tot amu lemnul. de al luĭ rod cunoaște se-va. nu verĭ aduna amu de înspinĭ smochine.

nece de în rugi lua-veri struguri. dulce om. de în dulcele vistieari inima lui scoate dulceață. și rĕŭ om. de în vistiearĭul inimiei lui scoate rĕŭ. de în rĕmășițele amu inimiei, grăĭeaste gura lui.

(Coneț vtornic. srédea. o. nedélea). Zac. 28.

Zis Domnul ce mĕ chemați Doamne Doamne. și nu faceți ce grăiți. toți câți vin cătră mine. și aud cuvintele méle. și le fac. spune-voi voao. cui easte podobnic. podobnic easte omului ce zidéște o casă. ce sapă și adâncă. și pune temeĭul pre piatră. ploi fură, căzu rîul pre casa acéea. și nu o putu clatina ea întemeĭată amu era pre piatră. cine aud și nu fac. podobnic easte omului ce-și zidéște casa lui la pământ fără de temei. și vine rîul, și aciea cade. și fu spargerea casei aceia mare. când sfrăși toate cuvintele lui întru auzirea oamenilor.

(Coneț. srédea săbota 5). Zac. 29.

In vrémea acéea vine Is. în Capernaum u în vĕtah oare carele u rob boliea rĕŭ. vrea să moară. ce-i era lui cinstit. auzi de Is. tremése cătr'ênsul bătrânii ovreești. rugară el. ca să méargă să mântuĭească robul lui. ei mérseră catră Is. ruga el grăiră. ca destoĭnic easte ce de veri da lui. iubéște amu limba nóstră. și beséreca acésta zidit-aŭ noao. Is. mérse cu nușii. încă el nu era departe de case. tremése cătr'ênsul vătahul altul. grăi lui. Doamne nu te porni. nu sînt amu destoinic supt acoperimêntul mieŭ să vii. așijderea nece ție destoinicie făcui să vii cătră tine. ce ḑi cu cuvêntul și se va vindeca feciorul mieŭ. și amu eŭ om sînt supt putére făcut. am supt mine voinici. și grăesc cestui dute, și se duce. și altuea vino și vine. și robilor miei. să facă aceasta și fac. auḑi Is. aceasta, mi-

ră-se el. și se întoarse veniea pre urmă nărodul zise. grăesc voao. nece izrailĭ atâta credință nu afla-ĭ. și se întoarseră tremeșiĭ în casă. aflară bolnavul rob vindecat.

(*Coneț. săbota. nedélea 3).* Zac. 30.

In vrémea acéea mergea Is. în cetate ce se chema Nain. și cu nusul mergea uceniciĭ luĭ mulțĭ. și nărod mult. și ca se apropieară cătră poarta cetățieĭ. și ĭată purta u în mort. fecĭor născut unul mumă-nieĭ luĭ. și acéea era vĕduo. și nărodul cetățieĭ mult cu ea. și vĕzu ea Domnul. milă-ĭ fu de ea. și zise eĭ. nu plânge. și se apropie. pipăi-se de pat. purtătoriĭ, stătură. și ḑise, tânăruluĭ. tie grăesc scoală. și șezu mortul. și începu a grăi. și-l dede el mumă-nieĭ luĭ, luară frică toțĭ. și slăviea Dumnezeŭ grăiea. că proroc mare sculă-se întru noĭ. și cercetă Dumnezeŭ oameniĭ luĭ.

(*Coneț ned. cetoc. 3 nedélea).* Zac. 31.

In vrémea acéea eși cuvêntul acesta pre toțĭ ovréĭ de el. și pre toate laturile, și spuseră lu Ioann uceniciĭ luĭ de toate acélea. și chemă oare cariĭ doĭ de în uceniciĭ luĭ Ioan. și tremése cătră Is. grăi. tu eștĭ cela ce e să vie. aŭ altul vrem aștepta. mérseră cătr'ênsul bărbațiĭ ziseră. Ioann botezătorĭul tremes-aŭ noĭ ție să grăim. tu eștĭ cela ce e să vie, aŭ altul vrem aștepta. într'acel ceas vindecă mulțĭ de nevoĭ și de rane și de duhurĭ réle. și mulțĭ orbĭ dărui cu vedére. și rĕspunse Is. zise lor. păsațĭ spune-țĭ luĭ Ioann, ce ațĭ vĕzut și ați auzit. că orbiĭ vĕd și schĭopiĭ îmblă. stricațiĭ curățescu-se. surziĭ aud. morțiĭ înviŭ. méserilor bine să vestesc. și ferecat easte, ce nu se va înșela de mine. duseră-se spuitoriĭ lu Ioann, începu a grăi Is. cătră nărod de Ioann. la ce mérset în pustie să vedețĭ, aŭ trestie de vênt plecată. dară la ce mersațĭ să vedețĭ,

aŭ om în veşminte moĭ îmbrăcat. acéea ce's în veşminte slăvite şi îmbrăcate, întru împĕrăţiĭ sînt. dară la céţĭ mers să vedeţĭ. aŭ prorocul adevĕr grăesc voao. şi maĭ mare de proroc. acesta easte de el scrisă easte. ĭată eŭ tremite-voĭ îngerul mĭeŭ 'naintea féţeĭ taĭe. ce găti-va calea ta 'naintea ta. grăesc amu voao. maĭ mare a naşte de în muére proroc, Ioann botezătorĭul nimea nu easte. maĭ mic întru împĕrăţia lu Dumnezeŭ. maĭ mare de el easte. şi toţĭ oamenii auziră şi vameşiĭ dereptară-se de Dumnezeŭ. botezară-se cu botejunea lu Ioann. *Conet préditece.* e fariseiĭ şi legĭuitoriĭ. sfatul lu Dumnezeŭ lepădară de întru eĭ nu se botezară de el.

(Conet cetoc. pétoc. 3 nedelea). Zac. 32.

Zise Domnul cuĭ asemăna-voĭ oameniĭ ruda acésta: şi cuĭ sânt de sémănă. asémănă-se coconilor ce şed în uliţă. şi strigă unul la alt şi grăesc. cimpoĭat-am voao. şi n'aţĭ jucat. suspinat am voao. şi n'aţĭ plâns. vine amu Ioann botezătorul. nece păĭne mânca. nece vin bea. şi grăiţĭ drac are. vine fiĭul omenesc mânca şi bea şi grăiţĭ. cest om mâncătorĭu e şi vin bĕntorĭu e. soţie vameşilor şi pĕcătoşilor. şi dereptă-se înţelepcĭunea de toţĭ fecĭorii lor.

(Conet petoc. ponedélnic. 4 nedélea). Zac. 33.

In vrémea acéea ruga-se luĭ unul de în fariseĭ. să mănânce cu nusul. şi mérse în casa fariseĭuluĭ şedu. şi ĭată o mueare de în cetate. ce era pĕcătoasa şi ştiu că şade în casa fariseiuluĭ. aduse u în vas cu mir. şi sta lângă picĭórele luĭ de în dărăt plângé-se. începu a uda picĭórele luĭ cu lacrăme. şi cu pĕrul capuluĭ eĭ ştergea. şi săruta picĭórele luĭ şi le ungea cu mir. vĕzu fariseĭul ce chemase el zise cătră sineşĭ grăi. acesta de-ară fi fost proroc, ştire-ară

cum și ce muére atinse el. că pĕcătósă easte. și rĕspunse Iis. zise cătră el. Simone am ațĭ dice oare-ce. eĭ zise învéțătóre zi. u în camatnic avea doĭ datornicĭ. unul era datorĭu cincĭ-sute de banĭ. altul cincĭ-zecĭ. nu avea eĭ să-ĭ dea amândurora lăsă. carele va maĭ ĭubi el. rĕspunse Simon. zise pare mi-se. că cuĭ aŭ lăsat maĭ mult. el zise luĭ derep judecașĭ. și se întórse cătră muére. zise lu Simon. vezĭ aceasta muére intraĭ în casa ta. apă la picĭoarele méle nu dedeșĭ. e acésta cu lacrăme udă-mĭ picĭoarele și cu pĕrul capuluĭ eĭ ștérge. sărutătură nu-mĭ dedeșĭ. aceasta de când am întrat. nu încetă sărutându-mĭ picĭoarele. cu unt capul mĭeŭ nu unseșĭ. e aceasta cu mir unge-mĭ picĭoarele. derept acéea-țĭ grăesc, lasă-se pĕcatele eĭ multe că ĭubi mult. ĭară eĭ se puținel ertă puținel ĭubi. zise el. lasă ți-se ție pĕcatele. și începu șezătoriĭ cu nusul grăiră întru eĭ. cine este acesta ce pĕcatele lasă. zise cătră muére. credința ta mântui-te pasă în pace.

(Coneț pned. vtoc. 4 nedélea). Zac. 34.

In vrémea acéea înbla Is. pre lăuntru cetăților și orașele. propovĕduĭea și bine-vestiea împărăția lu Dumnezeŭ. și doĭ-spre-zéce cu nusul. și nește muerĭ ce era vindecate de duhurĭ réle și de nevoĭ. și de rane. Mariea ce o chiema Magdalina. de în ea șapte dracĭ eșise. și Ioanna muérea Huzaneĭ deregĕtorĭul lu Irod și Sosanna. și alte multe ce slujiea luĭ. de în avuțiea lor. *Coneț vtornic* înțelése-ră năroď mult. și de în tóte cetățile veniea cătr'ênsul, zise pildă.

(nedélea 4). Zac. 35.

Zise Domul pilda acésta, eși semănătorĭul a sămăna sĕmênța luĭ. și când semănă, una căzu pre cale. și căl-

cată fu. și pasĕrile cerĭuluĭ cĭumelíră ea. ĭară alta căzu spre pĭatră. și rĕsări. și secă derep-ce nu avu vlagă. și alta căzu în mijloc de mărăcinĭ, și crescură mărăcinii necară ea, și alta căzu spre pămênt dulce și crescu, făcu rod cu o sută. acésta grăesc glăsesc. cine are urechĭ de ascultare să auză. întrebară el uceniciĭ luĭ grăiră. ce easte pilda aceasta, el zise. voao este dată să știțĭ ascunsele înpărățieĭ lu Dumnezeŭ. altora în pildă. de vĕd să nu vază. și aud nu înțeleg. easte aceasta pildă sămânța easte cuvêntul lu Dumnezeŭ. ĭară ceea de pre cale sînt, ce aud. cuvêntul după acéea vine diavolul, și ĭa cuvêntul de în inima lor. să nu crézā să se măntuĭească. ĭară ceia despre piatră, și când aud cu bucurie priimesc cuvêntul. și acéea rădăcină nu aŭ și în vréme cred. și în vréme de năpaste cad. ĭară céea de în mărăcinĭ căzută. acéea sânt ce aud. și de grija bogățieĭ. și în dulceața viéțeĭ înblă. nécă-se șĭ nu strășesc rodul. ĭară ceea de pre pămênt bun. acéea sînt. ceĭ cu inimă bună și dulce aud cuvêntul țin. și rod fac în răbdare. acésta grăesc. glăsesc. cine are urechĭ de ascultare să auză.

(Coneț ned. sâb. 6). Zac. 36

Zise Domnul nimea amu lumina să aprinză. să acopere el cu vasul. saŭ supt pat să o pue. ce însvéștnic să o pue cine-va înbla să vază lumină. nu e amu ascunsă, ce să nu fie ivită. nece pitulată ce să nu se cunóscă. și întru ivire va veni. păziți-vĕ amu cum auzițĭ. cine amu are da-se-va luĭ. și cine nu va avea. și ce i se va părea că are. luase-va de la el. vineră cătr'ênsul muma și frațiĭ luĭ. și nu putea grăi cătră el derept nărodul. și spuseră luĭ grăiră. muma ta și frațiĭ tĕĭ. afară staŭ vor să te vază el rĕspunse zise cătr'ênșiĭ muma mea și frațiĭ mieĭ ceștia

sînt. aud cuvêntul lu Dumnezeŭ și-l fac. *Coneț săbotă* și fu întru una de în zile.

(Srédea 4 ned). Zac. 37.

In vrémea acéea întră Is. în corabie și ucenicii luĭ și zise cătr'ênșiĭ. trécem în céea parte de eazer și vineră. ducêndu-se eĭ. adurmi și deștinse o bură cu vênt în eazer. și se strășiea și în nevoe era. și mérsără. rădicară el grăiră. învĕțătóare învățătóre, perim. el se sculă opri vîntul și valurile apeeĭ. și încetă. și fu lină zise lor unde easte credința voastră, spăĭmântară-se. mirară-se grăiră unul către alalt. cine amu easte acesta. că și vântuluĭ zise și apeeĭ și ascultară el, *Coneț srédea.* și trecură în laturea Gadarinuluĭ. ce easte în ceea parte a Galileĭuluĭ. și eșind el la pămênt.

(ned. 6). Zac. 38.

In vrémea acéea veniea Is. în laturea Gadarinuluĭ. timpină el u în bărbat de în cetate. ce avea dracĭ de mulțĭ anĭ și în veșminte nu se înbrăca și în casă nu lăcuiea, ce în groape. vĕzu Is. și strigă, căzu cătr'ênsul, și cu glas mare, zise, ce e mie și ție Is. fiĭul lu Dumnezeŭ de sus. rogu-te. nu munci mine. zise amu duhuluĭ necurat să easă de în om. de mulțĭ amu anĭ răpiea el. și lega el cu verigĭ de fĭer și căile păziea. și spărgea fĭarele gonit era de dracul în lăuntru în pustie. întrebă el Is. grăi. ce ți-e numele. el zise legheon. că dracĭ mulțĭ întrase întru el. și rugară el să nu zică lor în bezná să se ducă. era aciea o turmă de porcĭ mulțĭ păștea în pădure. și rugară el. să zică lor într'acéea să între. și zise lor. eșiră draciĭ de în om, întrară în porcĭ. și se porni turma de în țărmure în eazăr și se afundară. văzură păstoriĭ ce fu fugiră. și spu-

seră în cetate și în sate. eșiră să vază ce fu. și vineră cătră Is. și aflară omul șăzând. de într'ênsul dracii eșise înbrăcat și cuminte lângă piciórele lu Is. și se spăimântară. spuseră lor și vězură. cumu saŭ mântuit drăcitul. și rugară. el tot nărodul laturea Gadarinului să trécă de într'ênșiĭ, că o frică mare era ţinuţĭ. el întră în corabie. întoarse-se. ruga-se luĭ bărbatul de în tr'ênsul draciĭ eșise de cu nusul să fie. lăsă el Is. grăi. întoarce-te în casa ta. și spune câte ţĭ-aŭ făcut ţie Dumnezeŭ. și se duse pre în tóte cetăţile propověduĭea câte făcuse luĭ Is. *Coneţ nedélea.* fu când se întórse Is. luară el nărodul. era amu toţĭ de așteрta el. și ĭată vine u în bărbat.

(nedélea 7). Zac. 39.

In vrémaa acéea u în om apropie-se cătră Is. ce-ĭ e numele Iair. și acela era jude gloateĭ. și căzu lângă picĭoarele lu Is. ruga el să între în casa luĭ. că avea o fată una fecĭor de întăĭ era luĭ fata. ca de doĭ-spră-zéce anĭ, și acéea murise. când se ducea. nărodul înpresura el, și o muére era de-ĭ cura sânge de doĭ-spră-zéce anĭ. ce vracilor dedése tótă avuţiea eĭ. nu ̓putu nece de unul să se vindece. apropie-se de în dărăt. atinse-se de marginea veșmintelor luĭ. și aciea stătu cursul sângeluĭ eĭ. și zise Is. cine easte de se atinse de mine. lepădară-se toţĭ. zise Pětru și cine era cu nusul. învěţătoare. nărodul ţinu-te și te înpresórá. și grăeștĭ cine easte de se atinse de mine. Is. zise atinse-se de mine óre-cine. eŭ amu simţiĭ tărie eși de în mine. e muérea vězu că nu se va ascunde, tremura vine. și căzu naintea luĭ. derep-ce pururea apropiea-se de el, spuse luĭ naintea tuturor oamenilor. și că se vindecă aciea. el zise eĭ. îndrăznește fie. credinţa ta mântui-te. pasă în pace. încă el grăind. vine oare-cine de la arhisinagoga grăi luĭ. că aŭ murit fata ta. nu porni învěţătoriul. Is.

auzi, răspunse luĭ grăi. nu te téme. numaĭ ce créde. și mântuită va fi. merseră în casă. nu lăsă nece unul să între. făr Pĕtru și Ioan și Iacov. și tatăl féteeĭ și muma. plângé-se toțĭ și suspina de ea. el zise nu plânge-ți n'aŭ murit amu ce doarme. și-șĭ bătea joc de el. știea c'aŭ murit. el scóse afară toțĭ. și o prinse de mâna eĭ. strigă grăi. fecĭuriță scólă. și se întórse sufletul eĭ. și învise aciea. și zise dațĭ eĭ să mănânce. și se mirară părințiĭ eĭ. el zise lor. nemunuea să spunețĭ ce fu.

(Conet nedélea sâbotă 7). Zac. 40.

In vrémea acéea chemă Is. doĭ-spre-ḑece. déde lor tărie și putére pre toțĭ draciĭ. și lângorile să vindece. și tremise eĭ să propovĕduĭască Evangeliea lu Dumnezeŭ. și să vindece bolnaviĭ. și zise cătr'ênșiĭ. nemică să luațĭ în cale. nece toĭag. nece pungă. nece pită. nece argint. nece câte doao veșminte să avețĭ. și în ce casă vețĭ întra, aciea fițĭ și de unde vețĭ eși. și câțĭ nu vor priimi voĭ. eșițĭ de în cetatea acéea. și prahul de în piciórele voastre scuturațĭ întru mărturie pr'ênșiĭ. și eșiră înblară înlăuntrul orașelor. bine-vestiră și vindecară pretutindinea.

(Conet sâbotă. cetoc 4 nedélea). Zac. 41.

In vrémea acéea auzi Irod al patrul puternic tóte ce se făcuse pre în Is, și se temu. derep ce era grăit de óre câțĭ că Ioan sculatu-s'aŭ de în moarte de alțĭ, că Ilie ivise. e de alțiĭ. că u în proroc de demult învise. și zise Irod. Ioan eŭ l-am tăĭat. carele easte acesta de el eŭ auz așa. și căuta să vază el. întoarseră-se apostoliĭ, spuseră luĭ câte-aŭ făcut. și luo eĭ, duse se în loc pustiĭ cetatea ce se chema Vithsaida. năródele înțelésă-ră, după el duseră-se. și luo eĭ, grăi lor de înpărățiea lu Dumneḑeŭ. și cuĭ

trebuĭea vindecare vindeca-se. *Coneț cetoc.* zioa începu a se pleca.

(Pétoc. 4 nedélea). Zac. 42.

In vrémea acéea apropieară-se doĭ-sprĕ-zéce, ziseră luĭ. lasă nărodul, de să se ducă împrejurele orașelor și satelor să rĕpause. și sĕ'șĭ afle bucate. că cicea u în loc pustiĭ sîntem. zise cătr'ênșiĭ. dați-le lor voĭ mâncare. eĭ ziseră. nu e la noĭ maĭ mult, fără cincĭ pite și doĭ peștĭ. de amu nu vŏm mérge noĭ, să cumpărăm tuturora oamenilor aceștea bucate. era amu bărbațĭ ca cincĭ, mie. zise către ucenicii luĭ. sĕ șază eĭ pre jos câte cincĭ zecĭ. și făcură așa, și șezură toțĭ. luo cincĭ pite, și amândoĭ peștiĭ. căută la cerĭ și le blagoslovi. și sfărămă. și déde ucenicilor să pue 'naintea năroduluĭ. și mâncară și se săturară toțĭ. și luară rĕmășițele lor, fărâme coșure doao-sprĕ-zéce.

(ponedélnic. 5 nedélea). Zac. 43.

In vrémea acéea fu cându se ruga Is. singur. cu nusul era uceniciĭ luĭ. și întrebă eĭ grăi. cumu mĕ grăesc nărodul că sînt. eĭ rĕspunseră ḑiseră. Ioan botezătorĭul. uniĭ Iliă. e alțiĭ că u în proroc de în bătrênĭ învise. zise lor. voĭ cumu mĕ grăițĭ că sînt. rĕspunse Pĕtru. Hs. fiĭul lu Dumnezeŭ. el opri lor zise, nemunuea să spue acéea. zise, că se cade fiĭul omenesc mult a chinui. și ispitit a fi de bătrânĭ. și de maĭ mariĭ preoțĭ. și de cărtulariĭ. și ucis să fie. și a treĭea zi scula-se-se. *Coneț ponedélnic.* grăiea către toțĭ.

(Vtoc. 5 nedélea). Zac. 44.

Zise Domnul cine va vrea după mine să vie, să se lépede de sine'șĭ și să ea crucea luĭ și pre urmă'mĭ să vie.

și amu de va vrea sufletul luĭ să-l mântuĭască, pierde-l-va el. și amu pĭarde-l-va sufletul luĭ pentru mine, acela mântui-l-va el. ce amu folosi-va omul. de va dobândi toată lumea. pre elu se va pĭérde saŭ se va deșerta. și amu să ară rușina mine și ale méle cuvinte, acela fiĭul omenesc rușina-l-va când va veni în slava luĭ. și tatăl și sfinţiĭ ângeriĭ. grăesc voao. adevĕr sînt uniĭ ce staŭ cicea-ce n'aŭ a gusta de moarte. până vor vedea împĕrăţiea lu Dumnezeŭ.

(Coneţ vtornic. na préobrajenie na utrîniĭ). Zac. 45.

In vrémea acéea fu după cuvintele acélea ca la opta zi. luo Pĕtru și Ioan. și Iacov. duse-se la u în codru să se roage. și fu cându se rugă, vedérea féţeĭ luĭ aĭmintrea. și veșmintele luĭ, albe și luminate. și ĭată doĭ bărbaţĭ cu nusul grăĭea. ce era Moisi și Ilie. iviră-se în slavă, grăĭea ișitul luĭ ce vrea să se sfrâșască în Ierusalim. Pĕtru și cine era cu nusul. era îngreoĭaţĭ de somn. deșteptară-se vĕḑură slava luĭ. și amândoĭ bărbaţiĭ sta cu nusul. și fu când se despărţiră de la el, zise Pĕtru către Is. învăţătoare. bine easte noao cicea să fim. și sĕ facem treĭ căș-cĭoare. una ţie. și una lu Moisi. și una lu Ilie. nu știea ce grăĭaște. aceasta luĭ grăi, fu nuor și acoperi eĭ. spământară-se ducêndu-se eĭ în nuor. și glas fu de în nuor grăi. acesta easte fiĭul mĭeŭ ĭubit. acesta ascultaţĭ. și când fu glas, află-se Is. însușĭ. și aceea tăcură. și nemunuea nu spuseră într'acéle zile nemică acéea ce vĕzură.

(Coneţ praznic. sâbota. 8). Zac. 46.

In vrémea acéea dești(n)gêndu-se eĭ de în codru, timpină el nărod mult. și ĭată u în bărbat de în nărod, strigă grăi. învăţătoare rogu-te caută la fiĭul mĭeŭ. că unul născut mie.

și ĭată duhul ĭa-l el. și de năprasne strigă. și-ĭ cură spumele. și cu nevoe ease de într'êns struncină el. și rugaĭ ucenicii tĕĭ de să scoață el. și nu putură. rĕspunse Is. zise. o rudă necredincĭoasă și întoarsă. până când voĭ fi întru voĭ și vĕ voĭu răbda, adu fiĭu tĕŭ în coace. încă viind el, aruncă el dracul și-l tremură. opri Is. duhul necurat și vindecă fecĭorul. și déde el tatăluĭ luĭ. mirară-se toțĭ de măriea lu Dumnezeŭ. *Coveț sabota.* toțĭ se mirară de toate ce făcea Is. zise către ucenicii luĭ.

(*Srédea 5 ned.* Zac). 47.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. băgați-vĕ voĭ întru uréchile voastre cuvintele acéstea. fiĭul amu omenesc are a se da în mânile omeneștĭ. eĭ nu înțeléseră cuvêntul acesta. și era ascuns de cătr'ênșiĭ. să nu înțelégă eĭ. și se temea să întrébe el de cuvêntul acela. intrară cugete întru eĭ carele de eĭ va fi maĭ mare. Is. știu cugetele inimile lor. luo u în fecĭor puse-l între eĭ. și zise lor. și de vețĭ priimi fecĭorul acesta în numele mĭeŭ. mine vețĭ primi. și de vețĭ priimi mine. priimi-vețĭ ce la ce m'aŭ tremes. și cine easte maĭ mic întru voĭ, acela mare va fi. rĕspunse Ioan zise.

(*Cetoc. 5. nedélea*). Zac. 48.

In vrémea acéea apropie-se către Is. unul de în ucenicii luĭ zise luĭ. învĕțătoare. vĕzut-am oare cine de numele tĕŭ gonind draciĭ. și am apărat luĭ că pre urmă nu vine cu noĭ. și zise cătr'ênsul Is. nu apărărețĭ luĭ. cine nu e către noĭ cu noĭ easte.

(*Coneț srédea stomu obrusu*).

In vrémea acéea fu cându se sfrășiră zilele îmbletele lu Is. și acesta întări fața sa să meargă în Ierusalim. și tre-

mése spuitorĭ 'naintea féţeeĭ luĭ. şi eşiră, vineră în oraşul Samarieĭ, ca să gătéscă luĭ. şi nu priimiră el. că faţa luĭ era mergênd în Ierusalim. vĕzură-l ucenicii luĭ. Iacov şi Ioan. ziseră. Doamne. vré-verĭ să le zicĭ de foc să deştingă de în cerĭ şi să-ĭ pĭerzĭ. cum şi Ilie face. întoarse-se Is. opri lor şi zise nu ştiţĭ care duh seţĭ voĭ. fiĭul amu omenesc nu vine sufletele oamenilor să piarză. ci să le mântuĭască. şi se duseră într'alt oraş. *Coneţ cetoc. préstapi obrusu. glav. 52.* fu ducêndu-se eĭ.

(Săb. 9). Zac. 49.

In vrémea acéea mergea Is. pre cale, zise oare cine către el. mérge-voĭu după tine unde să aĭ mérge Doamne. şi zise luĭ. Is. vulpile viezuinĭ aŭ. şi pasĕrile cerĭuluĭ cuibure. fiĭul omenesc n'are unde capul închina. zise către altul. îmblă după mine. el zise. Doamne, zi'mĭ să merg 'nainte să îngrop tatăl mĭeŭ. zise luĭ Is. lasă morţiĭ îngroapă aĭ tĕĭ morţĭ. tu pasă de spune împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. zise şi altul. mérge-voĭu după tine Doamne mainte'mĭ zi sa'mĭ socotesc ce sînt în casa mea. zise Is. cătr'ênsul cine va pune mâna spre plug şi caută îndărăt. acela nu e gătit de împĕrăţiea lu Dumnezeŭ.

(Coneţ săbota peatoc. 5 nedélea). Zac. 50.

In vrémea acéea alése Domnul alţĭ sapte-zecĭ de în ucenicĭ. şi tremése eĭ câte doĭ 'naintea féţeĭ luĭ. în toate cetăţile şi locurĭ unde vrea însuşĭ să mérgă. grăi cătr'ênşiĭ. secerişu e mult. ĭara lucrătorĭ puţineĭ. rugaţi-vĕ Domnuluĭ secerişuluĭ. ca să scoaţă lucrătorĭ spre secerişul luĭ. duceţi-vĕ ĭată eŭ tremeţ voĭu ca mieiĭ pre în mijlocul lupilor. nu purtareţĭ pungă nece taĭstră nece călţunĭ. şi nimea pre cale să sĕrutaţĭ. în ce casă veţĭ mérge. întăĭ grăiţĭ pace caseĭ aceştiea. şi să-ară amu fi aciea fiĭul pacelor,

rĕposa-va pre el pacele voastre ĭară de nu cătră voĭ se vor întoarce. într'acea casă ce veţĭ lăcui. mâncaţĭ şi béţĭ ce sînt la eĭ. destoĭnic amu easte lucrătorĭul plateĭ luĭ. nu mérgeţĭ de în casă în casă. şi în cetăţĭ să aţĭ mérge şi vor priimi voĭ, mâncaţĭ ce vor pune voao 'nainte. şi vindecaţĭ nevoile ce sînt întru eĭ. şi grăiţĭ lor. apropie-se la voĭ împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. întru cetate să aţĭ mérge şi nu vor priimi voĭ. şi eşiţĭ la rĕspântiele lor, ziceţĭ şi prahul ce se-aŭ lipit de noĭ de în cetatea voastră scuturămu-l voao. însă aceasta ştiţĭ. că apropié-se la voĭ împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. grăesc voao. că sodomlénii în zioa acéea maĭ ĭuşoru-ĭ va fi, decât cetăţieĭ acéea. vaĭ de tine Horazine, vaĭ de tine Vithsaida că de aŭ vrut fi tărie în Tir şi în Sidon ce-aŭ fost întru voĭ, dedemult amu în sacĭ şi în cenuşe şedé-vrea pocăi-se-vrea. însă Tiruluĭ şi Sidonuluĭ. maĭ ĭuşor va fi la judecată, decât voao. şi tu Capernaum. ce până în cerĭ înalţi-te până la Ad deştinge-verĭ.

(Coneţ pétoc. opşte aplom i agglom). Zac. 51.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. cine va asculta voĭ, mine asculta. şi cine se va lepăda de voĭ de mine se va lepăda. ĭară lepăda-se-va de mine. lepăda-se-va de cela ce m'aŭ tremes. întoarsĕră-se şapte-zecĭ cu bucurie grăiră. Doamne, şi dracii se cuceresc noao de numele tĕŭ. zise lor Is. vĕzuĭ Satana ca u în fulger de în cerĭ căḑênd.

(Săb. 10. i stomu. trifonu). Zac. .

Zise Domnul ucenicilor luĭ adecă daŭ voao putére să călcaţĭ pre şarpe şi pre scorpiă, şi pre toată tăriea drăcească şi nemica voĭ sĕ vatăme. însă de acéea nu vĕ bucurareţĭ că duhurile voao cuceri-se-vor. bucuraţi-vĕ că numele voastre scrise sînt la cerĭu. într'acel ceas bucură-se

cu duhul Is. și zise. ispovedescu-ți-mě părinte Doamne ceriuluĭ și pămêntuluĭ că aĭ ascuns acéstea de în preamândri. și înțélepțĭ. și descoperi-șĭ aceasta tinerilor. adevěr părinte. că așa fu bună vrérea înaintea ta. *Coneț sabota istîmĭ. cěțĭ obrusu.* și se întoarse cătră uceniciĭ zise.

(Ponedélnic. 6 nedélea). Zac. 52.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. toate mie date fură de la tatăl mieŭ. și nimea nu știe cine easte fiiul, fără tatăl. și cine easte tatăl, fără fiiul. și cuĭva vrea fiiul să descópere. și se întoarse cătră ucenicĭ însușĭ zise. fereœațĭ sînt ochiĭ ce věd ce vedețĭ voĭ. grăesc amu voao că mulțĭ prorocĭ și împěrațĭ vrére-ară să vază ce vedețĭ voĭ. și n'aŭ vězut. și să auză ce auzițĭ voĭ și n'aŭ auzit.

(Coneț pned. i obrus. ned. 8). Zac. 53.

In vrémea acéea. u în legĭuitorĭu sculă-se ispitiea el și grai. învěțătoare. ce să fac viiața de vécĭ să moștenesc. el zise cătr'ênsul. în lége ce easte scris. cum ceteștĭ. el rěspunse zise. ĭubéste Domnul Dumnezeul těŭ de în toată inima ta. și de în tot sufletul těŭ. și cu toată tăriea ta. și cu tot cugetul těŭ. și vecinul těŭ ca sine-șĭ. zise luĭ Is. derept rěspunzĭ. acéea fă și viŭ veĭ fi. el vrea să dereptéze sineșĭ. zise cătră Is. dară cine easte mie vecin rěspunse Is. zise. om neștine mergea de în Ierusalim întru Erihon. și în tlăharĭ căzu. și dezbrăcară el. și raneĭ puseră, duseră-se lăsară-l de-abea viŭ. după acéea se prinse u în preut mergea pre acea cale. și vězu el trecu. așijderea și levit era într'acel loc. mérse și-l vězu înprotivă trecu. u în samarénin veniea. mérse până la el și vězu el. milosrădi-se. și se apropie legă rênele luĭ. vărsă unt și vin puse el pro a luĭ dobitoc. duse el în casa de o aspețĭ. și-l păziea. și demânéță eși. scoase doĭ argințĭ, déde uspătă-

torĭuluĭ. şi zise luĭ. păzéşte-l. şi ce să aĭ rîsipi. eŭ când mĕ voĭu întoarce daţĭ-voĭu. carele amu de-aceĭ treĭ vecinĭ pare-vî-se a fi aceluĭa ce căzu în tlăharĭ. el zise. cine făcu milă cu nusul. zise luĭ Is. pasă şi tu de fa aşijderea.

(Coneţ nedélea. seje Evanghelia na vse praznichi bgorodiţĭ). Zac. 54.

In vrémea acéea întră Is. întru oraş. o muĭare numele-ĭ Martha, priimi el în casa eĭ. şi sora eĭ era de o chema Mariea. ce şi şezu lângă picĭorele lu Is. să auză cuvêntul luĭ. Martha voroviea de multă slujbă. stătu zise. Doamne nu grijeştĭ că sora mea lăsa-tu-m'aŭ însă-mĭ să slujesc. zi amu eĭ să-mĭ ajute. rĕspunse Is. ḑise eĭ. Marta Marta. grijeşti-te şi voroveştĭ de multe. unul easte de trebuinţă, Mariea dulce parte aĭ ales. ce să nu se ea de la ea.

(préstăpi bgorodiţe vtornic. 6 nedélea). Zac. 55.

In vrémea acéea şi fu era Is. la u în loc rugându-se. şi ca încetă. zise oare cine de în ucenicii luĭ cătr'ênsul. Doamne. învaţă-ne a ne ruga. cum Ioan învaţă ucenicii sĕĭ. zise lor. cându-vĕ-veţĭ ruga. grăiţĭ. Tatăl nostru ce eştĭ în cerĭ. sfinţéscă-se numele tĕŭ. să vie împĕrăţiea ta. să fie voea ta. cum e la cerĭ şi la pământ. pıta noastră săţiósă dă-o noao în toate zile. şi lasă noao datoarele noastre. şi înşi ne lăsăm tuturor datornicilor noştri. şi nu ne duce noĭ ın ispită ce ne izbăvĭaşte noĭ de hitlénul. şi zise către eĭ. care de în voĭ are u în soţ. şi mérse cătră el în miază-noapte şi zice luĭ, soaţe. înprumutéză-mĭ treĭ pite derep ce u în soţ vine. de în cale, cătră mine, şi n'am ce-ĭ pune naintea luĭ, şi acela de ın lăuntru rĕspunse zise, nu-mĭ face truda, că uşile sînt zăvorîte, şi fecĭorii mĭeĭ cu mine sînt în aşternut, nu mĕ pocĭu scula să daŭ ţie. grăesc voao. şi de nu se va scula să dea luĭ derep-ce easte soţ luĭ. pentru

rușinea luĭ sculase-va și da-va luĭ cătu-ĭ-va trebui. și eŭ grăesc voao.

(*Srédea 6. ned*). Zac. 56.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. céreţĭ și da-se-va voao. căutaţĭ și veţĭ afla. bateţĭ și deschide-se-va voao. toţĭ amu ce cer primi-vor. și cine caută află. și bătătorilor deschide-le-se-va. *Conet vtoc.* carele de voĭ părinte cére-va fiĭu sĕŭ pită. aŭ doară piatră da-va luĭ saŭ péște. aŭ doară în loc de péște șarpe da-va luĭ. saŭ de va cere oŭ. doară va da luĭ scorpie. de amu voĭ rĕĭ fiind, știţĭ darea dulce a da feciorilor voștri. cu cât e maĭ vrătos tatăl ce e de'n cerĭ da-va duhul sfânt cine-va cére dela el.

(*Coneţ. ned. cetoc. 6. nedélea*). Zac. 57.

In vrémea acéea era Is. de goni u în drac. și acela era mut. fu deca eși dracul grăi mutul și se miră nărodul. uniĭ de într'ênșiĭ ziseră. de velzevul judele dracilor gonéște draciĭ. e alţiĭ ispitiea sémne de la el câuta de în cerĭ. el știu cugeteĭe lor, zise lor. toată înpĕrăţiea însășĭ de ea-șĭ se înparte, pustiează și casă pre casă cade. de va și satana însușĭ de elu-șĭ înpărţise, cum va sta înpĕrăţiea luĭ. că grăiţĭ de velzevul gonesc draciĭ. de eŭ de velzevul gonesc draciĭ, fecioriĭ voștri cu ce vor goni. derept acéea fi-vor voao acéea judecătorĭ. însă de degetele lu Dumnezeŭ gonesc draciĭ, amu ajunse spre voĭ înpĕrăţiea lu Dumnezeŭ. când tarele se înarméză păzéște și curtea luĭ, în pace sînt avuţiele luĭ. e când merg maĭ tarĭ de el biruesc el. toate armele luĭ ĭaŭ pr'ênsele upovâĭea. și dobânda luĭ o înpart.

(*petoc. 6 nedélea*). Zac. 58.

Zise Domnul cine nu e cu mine prespre mine easte.

și cine nu adună cu mine risipéște. *Coneț cetoc.* Când necuratul duh ïase de în om înblă în launtru loc fără de apă caută rĕpaos și nu află. grăeaște. întórce-mĕ-voï în casa mea de unde-am eșit. și vine află deșert și îmfrâmsețat. atuncï se duce și ïa șapte alte duhurï maï amărîte de el. și întră lăcuesc aciea. și va fi apoï omuluï aceluea maï amar de întâï. *Coneț petoc. citi bogorodiți.* fu când grăi aceasta. înălță o muére glas de în nărod. zise luï. ferecate mațe ce te-aŭ purtat. și țîța céea ce te aŭ aplecat. el zise. așijderea amu, ferecațï ce aud cuvêntul lu Dumnezeŭ și-l fac.

(Coneț bogorodițe ponedélnic 7 nedélea). Zac. 59

In vrémea acéea adună-se nărodul începu Is. a grăi. nărodul acesta hitlén easte. și sémne caută. și sémne nu se va da luï. fară sémnele lu Iona prorocul. cum-aŭ fost Iona sémnele Nineviténilor așa va fi și fiïul omenesc năroduluï acesta. înpărătésa de la amïază-zi sculase-va la judecată cu bărbațiï rudeeï aceasta și judeca-va eï. că vin de la frășeniea pămêntuluï să auză prea mândriea lu Solomon și ïată maï mult de Solomon cicea. bărbațiï Nineviеï sculase-vor la judecată cu ruda acésta și judeca-va eï. că s'aŭ pocăit cu propoveduirea lu Iona. și ïată maï mult de Iona cicea. nimea amu lumina să aprinză în ascuns să o pue. nece supt cïubĕr. ce în svéștnic cine va înbla să vază lumină.

(Coneț ponedélnic. vtoc. 7 nedélea). Zac. 60.

Zise Domnul lumina trupuluï easte ochïul. când amu ochïul tĕŭ prost va fi, tot trupul tĕŭ luminat va fi. e când va fi hitlén, și trupul tĕŭ întunecat. păzéște amu aŭ doară lumina ce e întru tine întunecată easte. de amu

trupul tĕŭ tot luminat. că acéea când luminarea cu lumină se luminéză. e când grăi, rugă el u în fariseĭ să-l uspetéze la el. mérse șezu. fariseĭul vĕzu. mirară-se că nu mainte botéză. întĕĭ ospĕțul. zise Domnul cătr'ênsul. acmu voĭ fariseilor, de în afară sticlele și blidele curățițĭ. lăuntrul vostru plin easte de răpicĭune și de hitlenie. nebunĭ. nu ce cum ațĭ făcut de afară, și de în lăuntru easte să facețĭ. însă în ce eștĭ dațĭ milostenie. și acéea curată voao fi-va. *Conеț. vtornic.*

(*Srédea 17 nedélea*). Zac 61.

Zise Domnul către ceea ce mérseră către el Iudeiĭ. vaĭ de voĭ fariseilor. că zĕcĭuițĭ de în izmă și pătrunjeĭul și tóte vérzele și trecut judecata și dragostea lu Dumnezeŭ. acéea se cade să facețĭ și alte nu lăsațĭ. vaĭ de voĭ fariseilor. că ĭubițĭ nainte a ședea în gloate. și sărutăturĭ la trăgurĭ. vaĭ de voĭ cărtularĭ și fariseĭ fațarnicĭ. că sînteți ca groapele neștiute. și ómeniĭ înblă desupra lor nu știŭ. rĕspunse óre-cine de în legiuitorĭ, zise luĭ. îuvĕțătóre cu acéle cuvinte și noĭ dosădeștĭ. el zise. și voao legiuitorilor vaĭ de. că încărcațĭ tar pre ómenĭ ce nu e lesne al purta. și înși-vĕ cu u în déget al vostru nu vĕ atingețĭ de tar.

(*Conеț. Srédea cetoc. 17 nedélea*). Zac. 62.

Zise Domnul către céea ce mérseră către el Iudeiĭ. vaĭ de voĭ că zidițĭ mormintele prorocilor. părințiĭ voștri uciseră eĭ. amu mărturisițĭ și bine vrețĭ lucrul părinților voștriĭ. că acéea amu uciseră eĭ. e voĭ zidițĭ ale lor morminte. derept acéea și prea înțelepcĭunea lu Dumnezeŭ zice. tremeșĭ întru eĭ prorocĭ și Apostolĭ. și de într'ênșiĭ uciset și scoaset. că se va căuta sângele a tuturor pro-

rocilor vărsat de în tocméla lumieĭ de ruda acésta. de la sângele lu Avel, până la sângele Zahărieĭ pĭerdutul între oltarĭu și în beséreсă. adevĕr grăesc voao căuta-se-va de în ruda aceasta. vaĭ de voĭ legĭuitorilor. că luat chéea înțelepcĭuneĭ. înși-vĕ nu mérgețĭ, și cine ară mérge apărați-le. grăĭea el aceasta cătr'ênșiĭ, începură cărtulariĭ și fariseiĭ cu nevoĭe a se mâniea pr'ênsul și opriea el de multe să-l latre el. căuta să vînéze ceva de în rostul luĭ. de pre el să grăĭască. eĭ să adunară u întunérec de nărod. că se călca unul la alalt. începu a grăi către uceniciĭ luĭ. întĕĭu. luați-vĕ aminte de covăséla fariseilor ce easte făţărie.

(Coneț. cetoc. pétoc 7 nedélea). Zac. 63.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. nemică nu easte ascuns, ce să nu se descópere. și ascunsă ce e neînțelésă. derep-ce câte vețĭ zice întru întunérec în lumină se vor auzi. și ce vețĭ grăi la uréche în case, propovĕdui-se-va la drumure. grăesc voao soțiĭ mieĭ. nu vĕ témețĭ de ceea ce ucig trupul. și după acéea n'aŭ maĭ mult ce să facă. spune-voĭ voao de care vĕ vețĭ téme. témeți-vĕ de cela ce are putére după ucidere să arunce întru adîncul foculuĭ. adevĕr grăesc voao de acela vĕ témețĭ. nu cincĭ pasĕrĭ prețuescu-sĕ în doĭ banĭ. și nece una de într'ênsele nu e uĭtată naintea lu Dumnezeŭ. ce și pĕrul capetelor voastre tot, numĕrat easte. nu vĕ témețĭ amu de multe pasĕrĭ maĭ bunĭ sețĭ voĭ grăesc voao.

(Noevrie 6). Zac. 64.

Zise Domnul toțĭ cine mĕ va mărturisi naintea oamenilor. și fiĭul omenesc mărturisi-va el naintea îngerilor. lu Dumnezeŭ. ĭară lepăda-se-va de mine naintea oame-

nilor. lepădat va fi naintea îngerilor lu Dumnezeŭ. și toțĭ cine va zice cuvênt pre fiĭul omenesc ertase-va luĭ. la sfântul Duh de va huli nu se va erta luĭ, când vĕ vor duce la gloate și la puternicĭ și la înpĕrațĭ. nu vĕ grijirĕțĭ cum saŭ ce vețĭ rĕspunde saŭ ce vețĭ zice. sfântul Duh învĕța-vĕ-va într'acel ceas ce se va cădea a zice.

(Coneț petoc. i stomu. pnedélnic, 8 ned). Zac. 65.

In vrémea acéea zise luĭ oare cine de în nărod. învĕțătóre. zi fratelui mieŭ să înparță cu mine ocina. el zise luĭ. óme cine m'aŭ pus judecătorĭu saŭ înpărțitorĭu pre voĭ. zise cătr'înșiĭ. veghéți-vĕ și vĕ păzițĭ de camătă. că nu de în rĕmășițele amu cuĭ-va vieața luĭ easte de în avuțiea luĭ. *preastăpi ponedélnic.* zise în pildă cătr'înșiĭ grăi.

(nedélea. 9). Zac. 66.

Zise Domnul pilda acésta. u în om bogat mulțiră-i-se pămênturile. și cugetă întru el grăi. ce voĭu face că nu am unde aduna rodul mieŭ. și zise. așa voĭu face. sparge-voĭ jitnița mea. și maĭ mare voĭ zidi. și aduna-voĭ acolea tot grîul mieŭ și dulceața mea. și zice-voĭu sufletuluĭ mieŭ. suflete. aĭ multă bunătate zacĭ în anĭ mulțĭ repausă. mănâncă. bea. veseleș te-te. zise luĭ Dumnezeŭ nebune. într'acéstă noapte sufletul tĕŭ eși-va de în tine. ĭară ce gătestĭ cuĭ va fi, așa adună ție. însă întru Dumnedeŭ să ne înbogățim. *Coneț nedélea* zise cătră uceniciĭ luĭ. *citi pned.* derept acéea grăesc voao. nu grijirețĭ sufletele voastre ce vor mânca. nece trupurile voastre înce vĕ vețĭ înbrăca. sufletul, maĭ bun easte de bucate. și trupul de veșminte. socotițĭ cĭoarĕle. că nu sémănă. nece sécerĕ. și n'aŭ vistieari nece jitnițe. și Dumnezeŭ hrănéște eale. cu cât maĭ vrătos voĭ sețĭ maĭ bunĭ de pasĕrile. cine de în voĭ gri-

jaşte-se să poată adauge crescutul luĭ u în cot. de amu nece puţinel ce puteţĭ ce de aciea grijiţĭ. socotiţĭ crinul cum créste. nu trudéşte nece toarce. grăesc voao. nece Solomon în toată slava luĭ înbrăca-se ca unul de într'ênşiĭ. de va ĭarba astă-zĭ în sat fiind şi demânéţa în cuptorĭ aruncată Dumnezeŭ aşa o învéşte, cu cât maĭ vrătos voao puţină credinţă. şi voĭ nu căutaţĭ ce veţĭ mânca saŭ ce veţĭ bea. şi nu vě înălţaţĭ. toate amu acélea. limbile acéea caută. al vostru părinte, ştie că trebuiţĭ acéea. însă căutaţĭ împěrăţiea lu Dumnezeŭ şi acélea toate adauge-se-vor voao.

(Coneţ ponedélnic. săbota. 11). Zac. 67.

Zise Domnul nu vě témeţĭ puţină turmă. că bine vru tatăl vostru. dat-aŭ voao împěrăţie. vindeţĭ avuţiea voastră şi daţĭ milostenie. faceţĭ voao pungă ne în vechită. vistiearĭ nescăzut la cerĭ. unde furiĭ nu se apropie. nece moliile o vor putredi. unde amu easte comoara voastră, aciea şi inima voastră va fi. fie mijlocul vostru încins. şi lumînările aprinse. şi voĭ în podoaba oamenilor aşteptând domn-sěŭ. când se va întoarce de la nuntă. sě vie şi se bată. aciea deschide-vor luĭ. ferecaţĭ robiĭ aceea şi va veni domnul afla-va preveghind. adevěr grăesc voao. că-ĭ va încinge şi-ĭ va pune eĭ. şi va trece. sluji-va lor. şi de va veni întru al doilea ceas saŭ într'al treilea ceas veni-va şi afla-va aşa ferecaţĭ sînt robiĭ aceea. acésta să ştiţĭ. că de ară fi ştiuînd domnul caseeĭ în ce ceas furul va veni. preveghér-ară amu. şi n'ară fi lăsat sěĭ sape casa luĭ. şi voĭ amu fiţĭ gata. că în ceas nu vě se pare, fiĭul omenesc veni-va. *Coneţ sab.* zise luĭ Pětru. Doamne. cătră noĭ pilda acésta grăéştĭ aŭ cătră toţĭ. zise Domnul.

(Vtoc. i ned). Zac. 68.

Zise Domnul. cine amu easte credincĭos tocmitorĭu şi în-

ţelept ce-l pune Domnul spre casa luĭ. ce să dea în vrémea grîuluĭ măsurĭ. ferecat robul acela. ce vine domnul luĭ afla-va făcênd aşa. adevĕr grăesc voao. că spre toată avuţiea luĭ pune-va el. să ară zice robul acela întru inima luĭ. pesti-va Domnul mieŭ a veni. şi va încépe a bate robiĭ şi roabele. mânca-va şi va bea şi sĕ va înbĕta, veni-va Domnul robuluĭ aceluea. în zi ce nu-l va aştepta. şi în ceas ce nu va şti. şi va năduşi el şi cinstea luĭ cu necredincĭoşiĭ pune-va. acel rob ştiea voea Domnu-sĕŭ. şi nu se găti nece făcu pre voea luĭ, bătut va fi mult. cine nu ştie face-ĭ-va pre faptă rane, bătut va fi puţinel.

(Srédea 8 nedélea). Zac. 69.

Zise Domnul tuturora cuĭ va fi dat mult. mult se va căuta de la el. şi cuĭ aŭ dat maĭ mult maĭ mult va cére de la el *Coneţ vtoc.* foc am venit să arunc pre pămênt. şi ce voĭ încă de se va aprinde. botejune am a mĕ boteza. şi cum voĭ ţinea până voĭ sfrăşi. pare-vĕ-se că pace am venit, să daŭ pre pămênt. nu grăesc voao. ce să înparţ. fi-vor amu de acmu cincĭ în casă unul împĕrţit. treĭ la doĭ şi doĭ la treĭ. împĕrăţi-se-va tatăl la fiĭu. şi fiĭu la tată. şi muma la fată. şi fată la mumă. soacră la nevasta eĭ. şi nevasta la soacră-sa. grăi şi năroduluĭ. când vedeţĭ nuor viind de la apus. aciea grăiţĭ roao vine. şi va fi aşa. şi când bate crivĕţ, graiţĭ ger va fi. şi va fi. faţarnicĭ. faţa cerĭuluĭ şi a pămêntuluĭ ştiţĭ ispiti. e vrémea aceasta, cum nu ispitiţĭ. ce şi de voĭ nu judecaţĭ derept. că amu mergĭ cu părîşul tĕŭ cătră Domnul. pre cale dă pace să scapĭ de la el. să nu cum-va să tragă tine cătră judecătorĭul. şi judecătorĭul date-va slugieĭ, şi sluga băga te-va întémniţă grăesc ţie nu verĭ eşi de acolo, până o arame de apoĭ verĭ da.

(Coneţ. srédea. cetoc. 8 ned). Zac. 70.

In vrémea acéea vineră uniĭ într'acea vréme spuseră luĭ

de Galileĭ. și sânge mestecă Pilat jrătva lor. și rĕspunse Is. zise lor. pare-vĕ-se că Galileanii aceea. pĕcătoșĭ maĭ vrătos de toţĭ Galileaniĭ era. că așa făcură. însă grăesc voao. ce de nu se vor pocăi, toţĭ așijderea peri-vor. saŭ opt zecĭ de anĭ. prinșiĭ căzu stlăpul Siluamuluĭ și ucise eĭ. pare-vê-se că aceea datorĭ era maĭ vrătos de toţĭ oameniĭ ce lăcuĭea în Ierusalim. însă grăesc voao. ce de nu să vor pocăi. toţĭ așijderea peri-vor. grăĭea acésta în pildă. u în smochin avea oare cine întru o vie a luĭ sădit. și vine să căute rod la ea și nu află. zise către viearĭul. ĭată treĭ anĭ de când vin caut rod la smochinul acesta și nu aflu. tae-l amu derep ce și pământul deșartă. el rĕspunse zise luĭ. Doamne. lasă-l și în cest an. pănă o voĭ sĕpa împrejur și-ĭ voĭ băga gunoĭ. și de amu va face rod. ĭară de nu, întru venire tăia verĭ ea.

(Coneţ cetoc. nedélea 10). Zac. 71.

In vrémea acéea era la una de în beséreci întru sâmbătă. și ĭată. o muére avea duh de nevoe de opt-sprĕ-zéce anĭ. și era zgărcită și nu putea să se scoale de acĭea. vĕzu-o ea Is. strigă și zise eĭ. muére, lăsată eștĭ de nevoea ta. și puse pr'ênsa mânile. și aciea se întinse. și slăvi Dumnezeŭ. rĕspunse maĭ marele săboruluĭ nu ogodi derep ce întru Sâmbătă vindecă Is., grăi năroduluĭ. șase zile easte întru eale se cade a lucra întracélea amu să îmble sĕ vindece. nu în zioa de Sâmbătă. rĕspunse amu luĭ Domnul, și zise. făţarnice. cine de voĭ întru Sâmbătă nu va deslega boul luĭ saŭ asinul de la easle și-l va duce de-l va adăpa, e aceasta de fétele lu Avraam sînt ce o legă satana eată opt-sprĕ-zéce anĭ. nu se cade a se deslega de boala aceasta în zioa de Sâmbătă. și acésta luĭ grăi, rușina-se toţĭ cine se protiviea luĭ. și tot nărodul bucură-se de toate slavele ce era de el. *Coneţ. nedélea.* grăĭea cuĭ

easte de sémănă împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. şi cuĭ asemĕna-voĭ ea.

(Săbota 12 i săbotă prédea rojdĕstvo). Zac. 72.

Zise Domnul podoabă easte grăunţuluĭ de muştarĭ. ce ĭa omul, aruncă-l în grădina luĭ. şi créşte şi fu lemn mare. şi pasĕrile ceriuluĭ însĕlăşuescu-se în stlăpările luĭ. ĭară zise. cuĭ voĭ asemĕna împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. asémănă-se aluatuluĭ. ce ĭa muérea acoapere în fănină de treĭ mĕsurĭ. până sĕ năcréşte tot. şi îmbla în lăuntrul cetăţilor şi oraşelor învĕţa şi cale făcea în Ierusalim. ziseră uniĭ luĭ. Doamne puţinel easte să ne mântuim. el zise cătr'-ênşiĭ nevoiţi-vĕ să întraţi în lăuntrul strimteĭ uşĭ. că mulţĭ grăesc voao caută să între şi nu pot. de când se va scula Domnul caseĭ şi va zovorî uşile. şi vor încépe afară a sta. şi vor bate în uşĭ grăi-vor. Doamne Doamne deşchide noao. şi rĕspunde-va. ḑice-va voao nu ştiŭ voĭ de unde sînteţĭ. atunce vor încépe a grăi. mâncat'am înaintea ta ş'am bĕut. şi la rĕspintiile noastre învĕţaĭu. şi ḑice-va. grăesc voao. nu ştiŭ voĭ de unde sînteţĭ. duceţi-vĕ de la mine toţĭ lucrătoriĭ nederepţĭ. aciea va fi plângere şi scrăşnirea dinţilor. când veţĭ vedea Avram şi Isaac şi Iacov şi toţĭ prorociĭ împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. e voĭ goni-vor afară. şi vor veni de la rĕsărit şi de la apus. şi despre miază-noapte şi despre amĭază-zi şi vor şedea împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. *Coneţ săbota.* şi aceea sînt apoiĭ ce vor fi întĕiĭ. şi sînt întăiĭ ce vor fi apoiĭ.

(Petoc. 8 nedélea). Zac. 73.

In vrémea acéea apropieară-se uniĭ de în fariseĭ grăiră luĭ. eşĭ şi te du de acicea că Irod va să te ucigă. şi zise lor. păsaţĭ spuneţĭ aceluĭ nebun. ĭată gonesc draciĭ şi vin-

decare fac astă-zĭ şi demănéţa. şi a treea sfrăşi-voĭ ea. însă mi sĕ cade astă-zĭ şi demânéţă şi în vecinĭ a mĕ duce. că nu easte putére proroculuĭ să piează fără în Ierusa'im. Ierusalim Ierusalim. .ucisesĭ prorocíĭ şi cu pietri ucisesĭ tremişiĭ cătr'ênsul. de câte orĭ vruĭu sĕ adun fecĭoriĭ tĕĭ. ca 'găĭna cuĭbul sĕŭ supt arepĭ. şi nu vrut. ĭată lăsa-se-vor voao casele voastre pustiĭ. grăesc voao. că n'aveţĭ a mĕ vedea pănă va veni când veţĭ zice. blagoslovit vine în numele Domnuluĭ.

(Coneţ pétoc. săbota. 13). Zac. 74.

In vrémea acéea întră Is. în casa unuĭ jude fariseesc întru Sâmbătă să mănânce pită. şi aciea era de căuta luĭ. şi ĭată u în om avea de apă trândav era 'naintea luĭ. şi rĕspunse Is. zise cătră legiuitorĭ şi fariseilor grăi. cădé-se-va întru Sămbată a vindeca, eĭ tăcură. şi luo vindecă el şi-l lăsă. şi rĕspunse cătr'ênşiĭ zise. carele de în voĭ fecĭor saŭ boŭ în puţ va cădea. şi nu aciea-l va scoate el în zioa de Sămbătă, şi nu putură rĕspunde luĭ dacéea. grăĭea către chemaţiĭ în pildă. ţinea cum alegea sĕ şază înainte. grăi cătr'ênşiĭ. când verĭ fi chemat de cine-va la nuntă. nu şedea în cel loc de înnainte. doară va fi cineva maĭ cinstit de tine chemaţiĭ luĭ. şi va veni cine te-aŭ chemat şi acela. zice-ţĭ-va. tu dă cestuea locul. şi atunce verĭ începe cu ruşine locul de apoĭ a ţinea. ce când ver fi chemat, pasă şezĭ la locul cela de apoĭ. când va veni cela ce te-aŭ chemat. ziceţĭ-va. soaţe. şezĭ maĭ sus. atunce'ţĭ-va fi slavă 'naintea şezătorilor cu tine că înălţa-te-verĭ pleca-te-verĭ. şi pleca-te-verĭ înălţa-te-verĭ.

(Coneţ săbotă ponedélnic. 9 nedélea). Zac. 75.

In vrémea acéea întră Is. în casa unuĭ jude fariseesc în zioa de Sâmbătă să mănânce pită. şi grăi cătră cela ce-l

chemase el. când facĭ uspăţ saŭ cină. nu chema soţiĭ tĕĭ nece fraţiĭ tĕĭ. nece ruda ta. nece vecin bogat. doară când și acela ţine așijderea va chema. și'ţĭ va fi împrumut. ce când facĭ uspăţ. chémă mișeiĭ. neputincĭoșiĭ. școpiĭ. orbiĭ. și ferecat verĭ fi că n'aŭ să-ţĭ dea ţie. daţi-se-va întru învierea derepţilor. audi neștine de ceea ce ședea cu nusul aceasta, zise luĭ. ferecat cine va mânca uspĕţ împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. *Coneţ ponedélnic* el zise luĭ.

(Nedèlea 11). Zac. 76.

Zise Domnul pilda aceasta. om neștine făcu cină mare. și chemă mulţĭ. și tremése robiĭ luĭ în ceasul de cină. ziceţĭ chemaţilor. veniţĭ că încă gata sînt toate. și începură înpreună a se lepăda toţĭ. întĕiul zise luĭ. u în sat am cumpĕrat și am nevoe să es să-l vĕz rogu-te lasă-mĕ în pace. și altul zise. pluguri de boĭ cumpĕra-ĭ cincĭ. și mĕ duc sĕ-ĭ ispitesc eĭ. rogu-te lasă-mĕ în pace. și altul dise mueare luaĭ. și derept acéea nu pocĭ veni. și mérse robul acela, spuse Domnu-sĕŭ aceea atunce să mănie Domnul caseeĭ, zise robilor luĭ. eșiţĭ curênd la rĕspântiĭ. și în uliţele cetăţieĭ. și mișĕiĭ și betégiĭ. și orbiĭ. și școpiĭ aduceţi-ĭ în coace. și zise robul. Dómne fu cum zise-șĭ și încă easte loc și zise Domnul robuluĭ. eșĭ la cale și ologiĭ și-ĭ îndémnă să vie să se înple casa mea. grăesc amu voao. că nece unul de aceĭ bărbaţĭ chemaţĭ gusta-vor de cina mea. mulţĭ amu sînt chemaţĭ e puţinĭ aleșĭ.

(Coneţ nedélea. vtornic. 9 nedélea). Zac. 77.

In vrémea acéia mergea cu nusul năroade multe. și se intoarse zise cătr'ênșiĭ. cine va vrea să vie către mine. și nu va urî tată-sĕŭ și muma. și muérea. și fecĭoriĭ. și fraţiĭ și surorile. încă și sufletul luĭ, nu póte fi mie ucenic. și cine nu va purta crucea luĭ după mine să vie. nu po-

ate fi mie ucenic. cine amu de în voĭ va u înstlâp să zidească. nu mainte va ședea de'ș-va numěra avuțiea de va avea ce easte la sfrășénie. să nu cum-va să pue luĭ temeiul. și să nu poată sfrăși, toțĭ vor vedea încépe-vor a'ș bate joc de el grăesc. că acest om, începu a zidi. și nu putu sfrăși. saŭ care înpěrat mérge cătră alt înpěrat să sě lovească cu nusul la rězboĭu. nu va ședea mainte să se sfătuească, de easte putérnic să se timpine cu zece miĭ. de cela ce vine cu doao-zecĭ de miĭ spr'insul. ĭară de nu încă de departe el fiind. rugăcĭune treméte, roagă-se de să se înpace. așa amu toțĭ de în voĭ. și de nu se va lepăda de tótă avuțiea luĭ, nu póte fi mie ucenic. bună sare de se va sarea înpuți cu ce o verĭ sěra. nece în pământ nece în gunoĭ trébnică easte, afară să o věrșĭ. cine are urechĭ de ascultare să auză.

(Conețĭ vtornic. srédea 9 nedélea). Zac. 78.

In vrémea acéea era de se apropiează luĭ toțĭ mitarnicĭĭ și pěcătoșiĭ asculta el. și răpștiră fariseiĭ și cărtulariĭ grăiră că acesta pěcătoșiĭ priiméște și cu nușiĭ mănâncă. zise cătr'ênșiĭ pilda aceasta grăi. care om de în voĭ are o sută de oĭ. și va piearde una de într'ênsele. nu va lăsa noao-zecĭ și noao în pustie. și se duce după ceea pierduta până află ea. și o află pune-o într'umerele luĭ bucură-se. și mérge în casă. strigă soțiĭ și vecinil grăĭaște lor. bucurați-vě cu mine că am aflat oaiea mea pierduta. grăesc voao. că așa va fi bucurie la cerĭ de u în pěcătos ce să căĭéște. de cât de noao-zecĭ și noao de derepțĭ. ce nu le trebueĭaște pocaanie. saŭ carea mueare are zece drăghicĭ. de va piérde una. nu va aprinde lumînarea și va mătura casa. și va căuta cine până va afla. și află strigă soațelor și vecinilor grăĭaște. bucurați-vě cu mine că am aflat.

drăghica pĭerdută. așa grăesc voao. bucurie va fi naintea îngerilor lu Dumnezeŭ de u în pĕcătos ce sĕ căéște.

(Coneț srédea nedélea 17 oblădném)· Zac. 79.

Zise Domnul pilda acésta. u în om avea doĭ fecĭorĭ. și zise cel maĭ tênăr părinteluĭ. părinte. dă-mĭ ce mi se cade partea de în avuție. și înpărți lor avuțiea. și nu după multe zile. adună tot cel fecĭor mic, și se duse întru o parte departe. și acolo răsipi avuțiea luĭ. viea cu curvele răsipi al luĭ tot, fu foamete tare într'acéea parte. și acesta începu a flămânzi. și mérse lipi-se de unul ce lăcuĭea într'acea parte. și tremése el la satul luĭ să pască porciĭ. și jeluĭea să-șĭ sature mațele luĭ de rădăcinele ce mânca porciĭ. și nemică nu déde luĭ. întru el mérse, zise. câțĭ năemnicĭ la tatăl mieŭ mănâncă pâĭne. eŭ pier de foame. scula-mĕ-voĭu de mĕ voĭu duce către părintele mieŭ. și zice-voĭ luĭ. părinte greșiĭ la cerĭ și naintea ta. și de acmu nu sânt destoĭnic să mĕ chem fiĭul tĕŭ. fă-mĕ ca unul de în năemniciĭ tĕĭ. și se sculă duse-se către părintele luĭ. încă el departe era vĕzu el părintele luĭ și fu milă d'insul. și curse căzu pre cerbicea luĭ și sĕrută el. zise luĭ fiĭul. părinte. greșiĭ la cerĭ și naintea ta. și de acmu nu sînt destoĭnic a mĕ chema fiĭul tĕŭ. zise părintele către robiĭ luĭ, aducețĭ veșmêntul de întĕĭu și înbrăcațĭ el. și dațĭ inelul la mâna luĭ. și călțunĭ la picĭóre. și aducețĭ vițelul hrănit de-l junghéțĭ. și să mâncăm să ne veselim că fiĭul mieŭ acesta. mort era și învise. și pierdut era și se află. și începură a se veseli. era fiĭul luĭ cela maĭ marele la sate. și ca vine apropie-se către casă, auzi cântărĭ și glasurĭ. și chemă unul de în fecĭorĭ întrebă ce sînt acéstea. el zise luĭ. că fratele tĕŭ aŭ venit. și junghe părintele tĕŭ vițelul hrănit. că sănătos el primi. mânie-se și

nu vrea să între. părintele luĭ eşi ruga el. el rĕspunse zise părinte. iată câţĭ anĭ lucraĭ ţie. şi nemica zisa ta călcaı. şi mie nece dinioară-mĭ dedeşĭ o capră de cu soţiĭ mieĭ să mĕ veselesc. e când fiiul tĕŭ acesta de la curvie vine. junghéşĭ luĭ viţelul hrănit. el zise luĭ. fiĭ. tu pururea eştĭ cu mine. şi tóte ale méle ale tale sînt. să te veseleştĭ şi să te bucurĭ cade-ţi-se, că fratele tĕŭ acesta, mort era şi învise. şi pĭerdut era şi se află.

(*Coneţ nedélea cetoc. 9 ned*). Zac. 80.

Zise Domnul pilda aceasta. u în om era bogat. ce avea u în pârcălab. şi acesta pârăt fu cătr'ênsul. că răsipéşte avuţiea luĭ. şi-l chemă el zise luĭ. ce eată am auzit de tine. dă rĕspuns de tocméla caseeĭ. nu verĭ putea amu de acmu casa să tocmeştĭ. zise cătră sineşı pârcălabul caseĭ. ce voĭ face că domnul mieŭ luo tocméla caseeĭ de la mine. a săpa nu poĭu. a cére ruşine mie. inţeles ce voĭ face. de când voĭ fi lăsat de tocméla caseeĭ, priimi-mé-vor în casele lor. şi chemă unul cine-şĭ cu datorĭul. domnu-sĕŭ. grăi întăĭuluĭ. câte eştĭ datorĭu domnuluĭ mieŭ. el zise luĭ o sută de mĕsurĭ de unt. şi zise luĭ. ĭaţĭ scriptura ta. şi şezĭ curênd de scrie, cincĭ-zecĭ. după acela altuea zise. tu câte eştĭ datorĭ el zise o sută de mĕsurĭ de grâŭ. şi grăi luĭ. ĭaţĭ scriptura 'ta. şi scrie, opt zecĭ. şi lăudă Domnul caseeĭ tocmitorĭul nederept ca u ţelept făcu. că fiiĭ véculuĭ acesta, maĭ mândri sînt maĭ vrătos de fiiĭ lumieĭ în ruda lor. şi eŭ grăesc voao. faceţĭ voao alte de în vuţie nedereptate când vĕ va scădea. primi-vĕ-vor întru casele de vecie.

(*Coneţ cetoc. sâbota 14*). Zac. 81.

Zise Domnul credincĭos întru puţinel şi întru mult credincios easte şi nederept întru puţinel. şi întru mult ne-

derept ĭaste. de amu întru nedereptate vie-vețĭ. nu vețĭ fi credincĭoșĭ, adeverită credință cine voao va avea. și de întru striinĭ credincioșĭ nu vețĭ fi, a voastră cine-aŭ dat voao care rob poate a doĭ domnĭ lucra. unul amu va urî, ĭară altul va îndrăgi. saŭ de unul se va ținea, ĭară de altul nu va griji. nu poate lucra lu Dumnezeŭ și avuțieĭ. auziră aceasta și fariseiĭ ĭubitorĭ de argint era. și'șĭ bătură joc de el. ḑise lor.

(*Petoc 9 nedélea*). Zac. 82.

Zise Domnul către ceea ce mérseră către el Iudeilor. voĭ sețĭ de vĕ dereptațĭ naintea oamenilor. Dumnezeŭ știe inima voastră. că ce e întru oamenĭ mărie, urîtă easte naintea lu Dumnezeŭ, *Coneț sab.* lége și prorociĭ până la Ioan prorociră. de aciea înpĕrățiea lu Dumnezeŭ bine vestéște-se. și toțĭ întru ea nevoescu-se. maĭ ĭșor easte cerul și pămêntul a tréce. de cât de în lége una sgarăetură să pieară. tot cine lasă muérea luĭ și aduce alta, curvie face. și tóte de bărbat lasa-se mărite-se, curvie face.

(*Préstăpi petoc. nedélea 5*) Zac 83.

Zise Domnul pilda acésta u în om era bogat. și sĕ în braca în căînfi și în firure. veselie-se în toate zile luminat. u mișel era numele-ĭ Lazar. ce zăcea naintea ușeĭ luĭ cu puroĭ. și jeluiea să se sature de în fărâme ce cădea de în masa bogatuluĭ ce și căiniĭ mergea lingea puroile luĭ. fu de muri mișelul. și-l duseră îngeriĭ la poala lu Avraam. muri și bogatul și îngropat fu. și întru Iad deșchise ochiĭ luĭ acesta de în muncă. vĕzu Avraam de departe. și Lazar în poala luĭ. și acesta strigă. zise părinte Avraame miluéște-mĕ. și triméte Lazar să-șĭ ude cel deget maĭ mic într'apă. și să răcească limba mea. că mĕ chinuesc în céstă văpae. zise Avraam. fiĭ aduțĭ aminte că

ţĭ-aĭ luat tu dulceaţa ta în vieaţa ta. Lazar aşijderea rĕŭ. acmu cicea mângăe-se. tu te munceştĭ. şi pespre tóte acélea. între noĭ şi între voĭ, propaste mare întări-se. că de ară vrea să vie de icea cătră voĭ, nu pot. nece de acolo cătră noĭ să vie. rogu-te amu părinte. să tremiţĭ el în casa tatăluĭ mieŭ. am amu cincĭ fraţĭ. ca să le mărturiséscă. să nu şi acéea să vie la cest loc cu muncă. grăi lu Avram. aŭ Moisi şi prorocii. să asculte de eĭ. el zise. ba părinte Avraame. ce de ară mérge cine-va de în morţĭ cătr'ênşiĭ. pocăi-se-ară. zise luĭ. de Moisi şi prorociĭ nu vor asculta. nece să ară cine-va de în morţĭ învie nu va avea credinţă. *Coneţ nedélea céti pétoc.* zise cătră ucenicĭ nu easte putére să vie să blazne. vaĭ de cela ce înbla derept eale. maĭ bine ară fi luĭ orâşniţă a satuluĭ să-şĭ lége de cerbicea luĭ. şi aruncat să fie în mare. de cât să blăznească unul de ceştĭ micĭ.

(Sâbota 15). Zac. 84.

Zise Domnul. luaţĭ aminte voĭ. de va greşi ţie fratele tĕŭ, opréşte luĭ. de se va pocăi. lasă luĭ. şi de va greşide şapte orĭ în zi ţie. şi de şapte orĭ în zi întoarce-se-va grăi-va căi-se-va, lasă luĭ. *Coneţ petoc. a sâbota 9 iştĭ nazad glav. 49 i ned. 9 iştĭ nazad. glav. 6* şi ziseră Apostoliĭ Domnuluĭ. adauge noao credinţă. zise Domnul. de aţĭ fi avênd credinţă ca o grăunţă de muştarĭ, graire-aţĭ amu codruluĭ. acestuĭ. rădică-te şi te aruncă în mare. şi asculta rar voĭ. carele de în voĭ are u în rob de ară. saŭ paşte. şi mérge el în sat zice aciea. trecĭ de şezĭ. ce nu zice luĭ. gătéşte ceva cină. şi te încinge slujaşte-mĭ până voĭ mânca şi voĭ bea. şi după acéea verĭ mânca şi verĭ bea tu. aŭ doară laudă are robul acela. că făcu pre zisă. nu mie. aşa şi voĭ. când faceţĭ pre zisa voao, grăiţĭ că robĭ nepotrébnicĭ sintem. că ce datorĭ fum să facem, făcutu-l-am.

Coneț sabotă. și fu ducêndu-se el în Ierusalim. și acesta înbla între Samariea și Galileea.

Zac. 85.

In vrémea acéea mergea Is. întru u în oraș. timpinară el zéce barbați stricați. și stătură și acéea înălțară glas grăiră. Isuse năstăvitoare. mileaște-ne. și-ĭ vĕzu zise lor. păsațĭ spune-ți-vĕ preuților. și fu ducêndu-se eĭ, curătiră-se. unul de într'ênșiĭ vĕzu că sĕ curăți, întoarse-se cu glas mare slăvi Dumnezeŭ. și căzu jos pre picĭóarele luĭ laudă déde. și acela era samarénin. rĕspunse Is. zise. nu zéce se curățiră, dară noao unde-s. cum nu se aflară să se întoarcă. să dea slavă lu Dumnezeŭ. fără de acest samarénin. și ḑise luĭ. și scoală de te du. credința ta mântui-te.

(Coneț nedélea ponedélnic. 10 ned). Zac. 86.

In vrémea acéea. întrebat fu Is. de fariseĭ când va veni împĕrățiea lu Dumnezeŭ. rĕspunse și zise. nu va veni împĕrățiea lu Dumnezeŭ cu știre. nece vor zice. ĭată cicea. saŭ ĭată colea. adecă amu împĕrățiea lu Dumnezeŭ înlăuntru de voĭ easte. zise cătră uceniciĭ. veni-vor zilele. când ațĭ vrea într'o zi fiĭul omenesc să vedețĭ. și nu vețĭ vedea. și zice-vor voao ĭată cicea saŭ ĭată colea. nu eșirețĭ. nece așteptațĭ. ca u în fulger strelucéste de supt cerĭ pre supt cerĭu luminéză. așa va fi fiĭul omenesc întu zioa luĭ. mainte se cade luĭ mult a chinui. și ispitit să fie de ruda acésta.

(Coneț ponedélnic. vtornic. 10 nedélea). Zac. 87.

Zise Domnul. cum aŭ fost în zilele lu Noe. așa va fi în zioa fiĭuluĭ omenesc. mânca. bea. neguța, vindea sădiea, zidiea, până în zi ce eși Lot de în sodomlénĭ. ploo vă-

paĭa aprinsă și foc de în cerĭ. și pierdu toțĭ. după acéea va fi. și în zioa când fiĭul omenesc se va ivi. întru acea zi cine va fi in loc. și vasele luĭ în casă. să nu între să le ea. și cela de în sat așijderea, să nu sĕ întoarcă îndărăt. pomenițĭ de muérea lu Lot. și de vrea căuta sufletul eĭ să-l mântueĭască, pĭerde-l-vrea ea. ĭară de-l-vrea pĭérde ea învie-l-vrea ea. întru acea noapte fi-vor doĭ întru u în pat. unul se va lua. ĭară altul se va lăsa. fi-vor doĭ măcinând împreună. unul se va lua, ĭară altul să va lăsa. și rĕspunseră ziseră luĭ. unde Doamne. el zise lor. unde e trupul acolo se vor aduna vlăturiĭ. *Coneț vtoc.* grăĭea și în pildă cătr'înșiĭ. cum se cade pururea să vĕ rugațĭ și nu supărarețĭ grăi.

(Săbota 16). Zac. 88.

Zise Domnul pilda aceasta. u judecătorĭu era întru o cetate. de Dumnezeŭ nu se temea. și de oamenĭ nu se rușina. o văduo era în cetatea acéea. și vine cătr'ênsul grăi. fă-mĭ izbândă de pârâșul mĭeŭ. și nu vrea la vréme. după acéea zise întru elu-șĭ. și de Dumnezeŭ nu mĕ tem și de oamenĭ nu mĕ rușinez. ce derep-ce face-mĭ trudă văduoa aceasta, face-voĭ eĭ ĭzbândă. să nu cum-va să vie să mĕ supere. zise Domnul. auzițĭ ce grăĭeaște judecătorĭul nederept. e Dumnezeŭ n'are a face dosadă aleșilor luĭ strigă cătr'ênsul zioa și noaptea. și îndelung rabdă de eĭ. grăesc voao. că face-va izbândă lor curênd. *Coneț săbota.* însă fiĭul omenesc vine. amu află acéstă credință la pămênt. zise cătră uniĭ ce se upovăĭa de eișĭ că sînt dereptĭ și ocărăea al'alțĭ pilda aceasta.

(nedélea 16). Zac. 89

Zise Domnul pilda acesta. doĭ oamenĭ duseră-se în besérecă să se róge. unul fariseĭ ĭară altul mitar. e fariseĭ

stătu aşa, întru elu-şĭ se ruga. Doamne laudă ţie daŭ că nu sînt ca alalţĭ oamenĭ. rîpitorĭ. nedereptĭ. curvarĭ. saŭ c'acest mîtarnic. postiea-se de doao orĭ în săptămână. a zécea da tot cât câştiga. ĭară mitarnicul sta de departe nu vrea necĭ ochiĭ să rădice la cerĭu ce ucidea pieptul luĭ grăĭea Doamne milostiv fiĭ mie pĕcatosul grăesc voao că deştinse acesta dereptat în casa luĭ. maĭ vrătos de alalt. că toţĭ cine sĕ înalţă plécă-se. e plecate verĭ de sine-şĭ înălţate-verĭ.

(Coneţ nedélea. srédea 10 nedélea). Zac. 90.

In vrémea acéea aduseră cătr'ênsul şi tineriĭ, de el să se atingă. vĕzură uceniciĭ, opriră lor. Is. chemă eĭ zise. lăsaţĭ fecĭoriĭ să vie cătrĕ mine. şi nu apărareţĭ lor. acestora e amu împĕrăţiea lu Dumnezeŭ. adevĕr grăesc voao. şi de nu veţĭ priimi împĕrăţiea luĭ Dumnezeŭ ca fecĭoriĭ. nu veţĭ avea a întra întru ea.

(Coneţ srédea ned. 13). Zac. 91.

In vrémea acéea u în om apropie-se cătră Is. ispitea el şi grăĭa învéţătoare dulce. ce să fac vieaţa de vecĭ să moştenesc. zise luĭ Is. ce mĕ grăeştĭ dulce nimea nu e dulce fără unul Dumnezeŭ. lége ştiĭ. nu face curvie, nu ucide. nu fura. nu mărturisi minciună. cinstéşte tatăl tĕŭ şi muma ta. el zise acélea toate păzesc de în tineréţele méle. auzi aceasta Is. zise luĭ. încă una tu n'aĭ. tot cât aĭ vinde. şi înparţĭ mişeilor. şi să aibi avuţie visteari la cerĭ şi vino după mine. el audi acéea, trist fu. era amu bogat foarte. vĕzu el Is. că trist fu zise cum nu e lesne avênd bogăţie împĕrăţiea lu Dumnezeŭ să între. maĭ lesne amu easte cămileĭ pre în lăuntru urechile aculuĭ a tréce de cât bogatul înpĕrăţiea lu Dumnezeŭ să între. Ziseră ceea ce auziră. cine poate mântuit să fie. el zise nu e

putére de la om puterile sînt de la Dumnezeŭ. zise Pĕtru. adecă noĭ lăsat-am tot și după tine mérgem. el zise lor. adevĕr grăesc voao. că nimea nu easte ce aŭ lăsat casa. saŭ părinţiĭ saŭ fraţiĭ. saŭ muérea. saŭ fecĭoriĭ derept înpĕrăţiea lu Dumnezeŭ. ce de nu va priimi maĭ mult în vrémea acésta. și în vécul ce vine vieaţa de vecĭ.

(Coneţ srédea cetoc. 10 nedélea). Zac. 92.

In vrémea acéea. luo Is. doĭ-sprĕ zéce ucenicĭ aĭ luĭ. zise cătr'ênșiĭ. ĭată eșim în Ierusalim. și să sfrășască tóte scripturele prorocilor de fiĭul omenesc. vinde-vor amu el păgânilor și batjocori-vor el, și ocărî-vor el, și scuĭpi-vor el, și rane pune-vor pr'ênsul. ucide-vor el, și întru a tréea zi învie-va. și aceea nemică de acéea nu înţeléseră. și era cuvêntul ascuns de cătr'ênșiĭ. și să nu înţelégă cuvintele.

(Coneţ cetoc. nedélea 14). Zac. 93.

In vrémea acéea când se apropie Is. întru Erihon. u în orb ședea lângă cale cerea. auzi nărodul trecênd, întrebă ce easte acésta. spuseră luĭ. că Is. nazaréninul tréce. și și strigă. grăi. Is. fiĭul lu David milueș te-mĕ. și ceea ce mergea nainte opriră luĭ să tacă. el vrătos maĭ mult strigă fiĭul lu David miluéște-mĕ. stătu Is. zise lor să-l aducă către el. apropie-se de el, întrebă el grăi. ce verĭ de săţĭ fac. el zise. Doamne să vĕz. și Is. zise luĭ caută, credinţa ta mântui-te. și aciea vĕzu. și după el duse-se slăvi Dumnezeŭ. și toţĭ ómeniĭ văzură, dederă laudă lu Dumnezeŭ.

(Coneţ ned. ned. 15). Zac. 94.

In vrémea acéea mergea Is. întru Erihon și iată u în bărbat ce-l chema Zacheĭ. și acela era maĭ mare vame-

șilor și acesta era amu bogat. și căuta să vază Is. cine easte. și nu putea de nărod. că de crescut era mic. și curse 'nainte sui-se întru în u copăcel să vază el că pre acolea vrea să trécă. și ca vine la loc, căută Is. vézu el. și zise luĭ. Zacheĭ, deștinge-te jos. astă-zĭ amu în casa ta cade-mi-se a fi. și se deștinse jos. și prinse el bucură-se și vĕzură toțĭ răpștiră grăiră. că către u în bărbat păcătos între să rĕpause. stătu Zacheĭ zise către Domnul. adecă jumătate de avuțiea mea Doamne, daŭ mișeilor. și să am cine-va obidit. întorc depatru orĭ. zise, cătr'ênsul Is. că astă-zĭ mântuirea caseĭ aceasta fu, derep ce și acesta fiĭul lu Avraam easte. vine amu fiĭul omenesc să caute și sĕ mântuĭească părințiĭ, *Coneț nedélea.* auzind lor aceasta adause zise în pildă. derep ce aproape luĭ să fie în Ierusalim. și părea-le că aciea împĕrățiea lu Dumnezeŭ va să se ivéscă. zise amu.

(petoc. 10 nedélea). Zac. 95.

Zise Domnul pilda aceasta. u în om de rudă bună duse-se într'o parte departe să-șĭ ĭa împĕrăție, și se întoarse. chemă zéce robĭ aĭ luĭ déde lor, zéce argințĭ. și zise cătr'ênșiĭ. neguțațĭ pănă voĭ veni. cetățéniĭ luĭ urâră el și treméseră rugă după el grăiră. nu vŏm acesta să împĕrățască spre noĭ. și fu când se întoarse. luo împĕrățiea, zise chemațĭ robiĭ aceea. ce le-am dat argintul. să știe cum aŭ neguțat ș'aŭ făcut. vine ântăĭul grăi. Doamne. argintul tĕŭ dobândi, zéce argințĭ. și zise luĭ. dulce rob și bun. că spre puțin fuseșĭ credincĭos fiețĭ putére să aĭbĭ spre zéce cetățĭ. vine al doilea grăi. Doamne. argintul tĕŭ făcu cincĭ argințĭ. zise și aceluea. și tu fiĭ spre cincĭ cetățĭ. și altul bine grăi. Doamne ĭată argintul tĕŭ ce-am avut pușu-l întru u în pomisélnic. temuĭu-mĕ de tine că om mănios eștĭ. și ĭaĭ de unde n'aĭ pus. și sécerĭ de unde n'aĭ sĕmănat.

grai luĭ. de în rostul tĕŭ judeci te hitlén rob. știeaĭ că eŭ om mănios sînt. ĭaŭ de unde n'am pus. și sécer de unde n'am sĕmănat. și pentru ce nu dedeșĭ argintul mĭeŭ neguțătorilor. și eŭ să viĭ cu asupră să string el. și cine-ĭ sta 'nainte zise. luațĭ de la el argintul. și dațĭ celuea ce are zéce argințĭ. și ziseră luĭ. Doamne. aŭ zéce argințĭ. grăesc amu voao. că toțĭ cine are zéce. eară de la ne avutul, și ce are luase-va dela el. însă vrăjmașiĭ mieĭ aceea nu vrea mine să fiŭ împĕrat spr'ênșiĭ aduceți-ĭ în coace. și-ĭ tăĭațĭ înaintea mea. și aceasta zise, duse-se 'nainte mergea întru Ierusalim.

(Coneț petoc. ponedélnic. sirnit). Zac. 96.

In vrémea acéea. ca se apropie Is. în Vithsfaghiea și Vithaniea către u în codru ce se chema Eleon, tremése doĭ ucenicĭ aĭ luĭ zise. duceți vĕ 'nainte în oraș întru el mérgețĭ, afla-vețĭ mânzișorul legat. pr'ênsul nimea nece dinioară de oamenĭ sezuse. dezlegațĭ el de-l aducețĭ. și să ară cine-va voĭ întreba pentru ce-l dezlegațĭ. așa zicețĭ luĭ. că Domnuluĭ trebuĭéște. mérseră tremeșiĭ, aflară cum zisése lor. dezlegară eĭ mănzișorul. ziseră domniĭ luĭ cătr'ênșiĭ. ce dezlegațĭ mânzișorul. eĭ ziseră. Domnuluĭ trebuĭeaște, și aduseră el către Is. și aruncă veșmintele luĭ pre mânzișor. șezu Is. ducêndu-se el, așternea veșmintele-șĭ pre cale.

(ponedélnic. 11 nedélea). Zac. 97.

In vrémea acéea apropiindu-se Is. încă către eșitul codrul Eleonuluĭ. începură toțĭ mulțĭ ucenicĭ. bucura-se lăuda Dumnezeŭ cu glas mare. de toate tăriile ce vĕzuse grăiră. blagoslovit vine împĕrătul întru numele Domnuluĭ. pace la cerĭ și slavă întru 'nalt. uniĭ fariseĭ de în nărod. ziseră cătr'ênsul. opréște ucenicilor tĕĭ. și rĕspunse zise lor, grăesc voao. că să ară aceștea tăcea, pĭetrile vor

striga. *ponedélnic. 11 nedélea.* și ca se apropie, vězu cetatea plânse de el grăi. că de ară fi înțelegênd și acéea întru zioa aceasta a ta ce către lumea ta. acmu se-ară ascunde de în ochiĭ těĭ. și încă vor veni zilele la tine. și băgase-vor vrăjmașiĭ těĭ înprejur de tine. și încungiura-te-vor. și te vor cuprinde pretutindenea. și spargě-te vor și feciorii těĭ întru tine. și nu vor lăsa piatră spre piatră întru tine. după acéea nu vor înțelége vrémea cercetatul těŭ.

(Coneț. ponedélnic. vtornic. 11 nedélea). Zac. 98.

In vrémea acéea întră Is. în besérecă, începu a goni vêndětoriĭ de în ea și cumpěrătoriĭ. grăi lor. scris easte casa mea casă de rugă easte. e voĭ o ațĭ făcut peștera de tlăharĭ. și era de învěța pre toate zilele în besérecă. e maĭ mariĭ preuțĭ și cărturariĭ căuta el să-l ucigă. și nu aflară ce s'aŭ făcut. oameniĭ amu toțĭ ținea-se de el asculta. *Coneț vtoc.* și fu întru una de în zile alte.

(Srédea 11 ned). Zac. 99.

In vrémea acéea. învěța Is. oameniĭ în besérecă și dulce vestiea. sfătuiră-se preoțiĭ și cărturariĭ cu bătrîniĭ. și ziseră cătr'ênsul grăiră. spune noao cu acuĭ putére aceasta facĭ. și cine easte de ț'aŭ dat ție putérea aceasta. rěspunse zise cătr'ênșiĭ. întreba.vě-voĭ și eŭ de în u cuvênt. de-mĭ vețĭ spune. botejunea lu Ioann. de în cerĭ era aŭ de în oamenĭ. eĭ cugetară întru eișĭ grăiră. că să am zice de în cerĭ, zice-va. pentru ce nu crezut luĭ. să am zice de la om, toțĭ oameniĭ cu pietri ne vor ucide. știea-se amu de Ioan că proroc era. și rěspunseră nu știm de unde. și Is. zise lor. nece eŭ spune-voĭ voao cu a cuĭ putére aceasta fac. *Coneț srédea.* începu a grăi către oamenĭ în pildă.

(cetoc. 11 nedélea). Zac. 100.

Zise Domnul pilda aceasta. u în om sădi o vie. și o déde

el lucrătorilor. și se duse la anĭ mulțĭ. și la vrémea tremése cătră lucrătorĭ u în rob. ca de în rodul vieĭ să dea luĭ. e lucrătoriĭ bătură el. tremeseră-l deșert. și adause tremése alt rob. eĭ și acela bătură și dosădiră luĭ. tremeseră-l deșert. și adause tremése al treile. eĭ și acela răniră și-l scoaseră. zise Domnul vieĭ. ce voĭ face. treméte-voĭ fiĭul mieŭ iubitul. doară acesta vedé-vor rușina-se-vor. vĕzură el lucrătoriĭ, cugetară întru eĭ grăiră acesta easte moșténul. venițĭ să ucidem el. a noastră să fie moșteniea. și scoaseră el afară de în vie, uciseră-l. ce amu va face Domnul vieĭ. veni-va și va pĭerde lucrătoriĭ aceea. și va da viea altora. auziră ziseră. să nu fie. el caută spr'ênșiĭ zise. ce amu easte scriptura aceasta. pĭatră ce nu socotiră ziditoriĭ. acéea fu în capul unghĭuluĭ. toțĭ cine vor cădea spre pĭatra aceasta sfărăma-se-vor. ĭară spre cine va cădea, struncina-va el.

(Coneț c.toc. petoc. 11. ned). Zac. 101.

In vrémea acéea căuta maĭ mariĭ preuțĭ și cărtulariĭ să pue mânile spr'ênsul într'acel ceas, și se temea. înțeléseră amu că cătr'ênșiĭ pilda aceasta zise. și păziră treméseră lătrătorĭ făcé-se eĭ dereptĭ a fi. să prinză el întru cuvinte derept să dea el maĭ marilor și puternicilor voivozĭ. și întrebară el grăiră. învățătoare. știm că derept grăeștĭ și învețĭ și nu cauțĭ spre féțe. ce adevĕr calea lu Dumnezeŭ învețĭ. cade-se împĕrătuluĭ dajde aĭ da aŭ nu. înțelése hitlénșugul lor, zise cătr'ênșiĭ, ce mĕ ispitițĭ. arătați-mĭ tabla al cuĭ chip are și scriptură. rĕspunseră ziseră. al împĕrătuluĭ. el zise lor. dațĭ amu ce e împĕrătéscă împĕratuluĭ și ce e dumnezeéscă lu Dumnezeŭ. și nu putură să caute cuvêntul luĭ 'naintea oamenilor. și se mirară de rĕspunsu-ĭ, tăcură.

(Coneț petoc. ponedélnic. 12 ned). Zac. 102.

In vrémea acéea apropieară-se cătră Is. uniĭ de în sa

duchei. ce grăiră că înviere nu va fi, întrebară el grăiră. învĕţătoare. Moisi aŭ scris noao. că cuĭ va muri fratele avé-va muére şi acela fără fecĭorĭ va muri. ĭară fratele luĭ sĕ-ĭ ĭa muérea. şi să scoale sĕmânţa frăţi-ne-sĕŭ. şapte amu fraţĭ era. şi întêĭul luo muére. muri fără fecĭorĭ, şi o luo al doĭlea muérea, şi acela muri fără fecĭorĭ. şi al treilea o luo ea, aşijderea şi toţĭ tute şapte nu rĕmaseră fecĭorĭ şi muriră. apoĭ de toţĭ muri şi muérea. întru înviere amu, căruea de aceea va fi muérea. şapte amu o avură ea muére. şi rĕspunse zise lor. fiiĭ véculuĭ acestuea, însoară-se şi se mărită. ĭară cine sĕ va spodobi vécul acela să dobândéscă. şi înviere ce e de în morţĭ. nece se vor însura nece se vor mărita. nece amu de aciea puté-vor muri. tocma amu sînt cu îngeriĭ. şi fiĭ sînt lu Dumnezeŭ. ĭară ca se vor scula de în morţĭ. şi Moisi spunea pre rug. cum grăi Domnul Dumnezeŭ a lu Avraam. şi Dumnezeŭ a lu Isaac. şi Dumnezeŭ a lu Iacov. Dumnezeŭ nu e morţilor. ce viilor. toţĭ amu aceluea viĭ sînt. rĕspunseră uniĭ de cărtularĭ ziseră. învĕţătoare bine zicĭ. de aciea nu cuteza el să întrébe nemică. zise cătr'ênşiĭ : cum grăĭea Hs. fiĭul lu David fi-va. şi însuşĭ amu David grăi în cartea psalomilor zise Domnul Domnul mĭeŭ şezĭ deaderépta mea. pănă voĭ pune vrăjmaşiĭ tĕĭ perină supt picĭórele tale. David amu Domnul luĭ chémă. şi cum fiĭul luĭ easte. *Coneţ ponedélnic.* auziră toţĭ ómeniĭ. zise cătră uceniciĭ luĭ.

(*Săb. 17*). Zac. 103.

Zise Domnul ucenicilor luĭ luaţi-vĕ a minte de sine-şĭ de cărtularĭ vor veni întru veşminte şi ĭubi-vor sĕrutăturĭ la trĕgurĭ. şi înainte a şedea în gloate. şi maĭ nainte aĭ chema la cină. ce mănâncă casele vĕduolor. şi cu vină de departe sĕ roagă. aceea lua-vor maĭ mare osîndă, căută

vĕzu aruîncând întru besérecă la păzitoarea avuţiei darurile-şi bogaţii, vĕzu şi o văduo săraca aruîncând acolo doi filéri. şi zise, adevĕr grăesc voao. că vĕduoa această sĕracă mai mult de toţi aruncă. toţi amu aceştea de în rĕmăşiţele lor aruncară în daruri lu Dumnezeŭ. e aceasta de în sĕrăciea ei toată viaţa ce avea aruncă.

(Coneţ săbotă. srédea 12 nedélea). Zac. 104.

In vrémea acéea grăiră unii lu Is. de beséreca. că cu pietri bune şi cu vase înfrămseţată, zise. aceasta ce vedeţi, veni-vor zilele întru ea nu vor lăsa piatră spre piatră ce să nu se risipéscă. întrebară el grăiră. învĕţătoare, când acestea fi-vor. şi ce sémne când vor vrea acéstea să fie. el zise.

(Săb. mesopost). Zac. 105.

Zise Domnul păziţi-vĕ sĕ nu fiţi înşelaţi. *préstăpi srédea.* mulţi amu veni-vor în numele mieŭ. grăi-vor că eŭ sînt. şi vrémea apropie-se. nu eşireţi amu după ei. e când veţi auzi rĕzboaele şi tocmélele, nu vĕ témeţi. cade-se amu acélea a fi 'nainte. ce nu e aciea sfrăşeniea. *préstăpi sabotă citi srédea.* atunce grăi lor. scula-se-vor limbi spre limbi. şi împĕrăţie spre împĕrăţie. cutremuri mari pre locuri. şi foameţi şi periri fi-vor. frici şi sémne mari de în ceri fi-vor. *préstapi srédea.* mainte de acéstea toate.

(Vtornic. 12 ned. seje i măcenicom). Zac. 106.

Zise Domnul ucenicilor lui. luaţi-vĕ aminte de oameni. pune-vor spre voi mânile lor. şi scoate-vĕ-vor. vinde-vĕ-vor la gloate şi în temniţe. duce-vĕ-vor cătră împĕraţi şi la domni pentru numele mieŭ. tâmpla-se-va voao întru mărturie. puneţi amu la inimile voastre, nu mainte învĕ-

țați-vĕ a rĕspunde. eŭ amu da-voĭ voao gură și înțelepcĭune. ce nu se vor putea protivi saŭ să rĕspunză toțĭ cine se vor protivi voao. vênduțĭ vor fi și părințiĭ. și frațiĭ și ruda, și soțiĭ. și omoră-ĭ-vor de în voĭ, și vețĭ fi urîțĭ de toțĭ pentru numele mĭeŭ, și u în pĕr al capuluĭ vostru nu va peri. întru răbdarea voastră căștiga-vețĭ sufletelor voastre. *Coneț vtornic i macenicom. ceti srédea.* Când vețĭ vedea Ierusalimul încungiurat de oaste, atunce să înțelégețĭ că se apropie pustiirea luĭ. atunce cine va fi întru Iudeĭ să fugă în codri. și ceea de în mijlocul lor să nu ĭasă. și ce e de întru parte, să nu méргă întru el. că zilele de vrajbă acéstea sînt ce să se împle toate scripturile, vaĭ de cine va avea întru mațe și va apleca. într'acélea zile. fi-va amu nevoĭe mare la pământ. și mânie spre oameniĭ acéea. și vor cădea întru ascuțitele spéte. și prădațĭ vor fi de toate limbile. Ierusalimul fi-va călcat de limbĭ pănă se vor sfrăși vrémea limbilor. *Coneț srédea, ceti săbotă.* și vor fi sémne în soare și în lună și în stéle și la pămênt gréță limbilor. și de neașteptarea sunetul mărieĭ și turburéla. nădusi-se-vor oameniĭ. de frică și așteptarea ce va să vie la lume. tăriele amu ceriuluĭ pornise-vor. și atunce vor vedea fiĭul omenesc viind în nuorĭ cu tarie și cu slavă multă. *préstăpi sabota.* începĕturĭ acéstea fi-vor.

(Coneț 12 nedélea). Zac. 107.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. scula-ți-vĕ și înălțațĭ capetele voastre. derep ce apropie-se mântuirea voastră. și zise în pilda lor. vedețĭ smochinul și toate lémnele. când înfrunzesc însă vedețĭ. înși-vĕ să știțĭ că aproape easte seceratul. așa și voĭ. când vețĭ vedea acéstea fiind, să știțĭ că aproape easte împĕrățiea lu Dumnezeŭ. adevĕr grăesc voao. că n'are a tréce nărodul acesta pănă toate vor fi. *citi săb.* ceriul și pămêntul va tréce, eară cuvintele méle n'aŭ a

tréce. *Conet cetoc.* luați-vĕ aminte de sineșĭ. să nu cumva să îngreoeze inima voastră cu mâncările și cu bețiile. și cu grija vieției. și veni-va spre voĭ de pripă zioa acéea. ca o mréje amu veni-va spre toțĭ cine vor ședea spre fața a tot pământul. preveghéțĭ amu prespre toată vrémea rugați-vĕ să vĕ spodobițĭ să fugițĭ de toate acelea ce vor să fie. și să stațĭ naintea fiĭuluĭ omenesc.

(Conet. săb. petoc. 12 ned). Zac. 108.

In vrémea acéa era Is. întru zile în beséreсă. învĕța. ĭară noaptea eșiea sălășuĭase întru u în codru ce se chema Eleon. și toțĭ oameniĭ de demânéță mergea către'ênsul asculta el. apropiea-se praznicul de azimite. ce se chémă Paștile. și căuta maĭ mariĭ preoțĭ și cărturariĭ cum să fie să ucigă ei. temé-se amu de oamenĭ. întră satana în Iuda chema-l Iscariot. era de în numĕrul a doĭ-sprĕ-zéce. și mérsă grăi maĭ marilor preuțĭ și voivozilor cum el să vênză lor. și sĕ bucurară. și sfătuiră să dea luĭ argințĭ. și spuse și căuta în podoabă vrémea să dea el lor fară de norod. *Ceti ponedélnic sirnomu.* vine zioa de azimit întru ea cădea-se să tae Paștile. și tremése Pĕtru și Ioan zise. păsațĭ de gătițĭ noao Paștĭ de să mâncăm. *Conet petoc.* eĭ ziseră luĭ. unde verĭ să gătim. el zise lor. ĭată mergênd voĭ în cetate. timpina-vĕ-va u în om întru u în vas apă purtând. după el vĕ ducețĭ în ce casă va întra. și zicețĭ Domnuluĭ caseeĭ. grăit-aŭ ție învĕțătorĭul. unde easte sălaș unde voĭ Paștile cu uceniciĭ mieĭ să mănânc. și aceala voao arăta-va o casă mare largă acolo gătițĭ. mérseră aflară cum zisése lor. și gătiră paștĭ. și când fu ceasul, șezu. și doĭ-sprĕ-zéce Apostolĭ cu nusul. și zise către'ênșiĭ. jeluiea vrea aceste Paștĭ să mănânc cu voĭ. mainte până nu priimesc muncă, grăesc amu voao. că de acmu nu am a mânca d'ênse. până se va sfrăși întru împĕrățiea lu Dum-

nezeŭ. și păhar luo, laudă déde zise. luațĭ acésta și împărțițĭ voao. grăesc amu voao. că n'am a bea de rodul vițeeĭ, pănă va veni împĕrățiea lu Dumnezeŭ. și luă pită. laudă déde sfrărămi. și déde lor grăi acesta easte trupul mĭeŭ ce derept voĭ déde-se. aceasta facețĭ întru a mea poménă așijderea și păhar după cină grăi. acest păhar, noao lége al mĭeŭ sânge. ce derept voĭ sĕ varsă. însă aceasta mână ce mĕ vêndu, cu noĭ easte la masă și fĭul omenesc mérge-va pre zisă. însă vaĭ de omul acela ce mĕ vêndu. și aceea începură a căuta întru eișĭ. carele amu fu de într'ênșiĭ de vru acésta să facă. fu și pâră într'ênșiĭ, carelei se părea să fie maĭ mare. el zise lor. împĕrațiĭ limbilor, domnesc lor. și putére aŭ. dulcĭ să cheamă. voĭ nu așa. ce cine e maĭ mare întru voĭ, să fie ca u maĭ mic. și bătrêniĭ că slujitoriĭ. cine amu maĭ mare să șază, saŭ să slujască. nu să șază. eŭ sînt în mijloc de voĭ ca u în sluitorĭu. voĭ sețĭ de sîntețĭ cu mine în năpăștile méle. și eŭ spuĭ voao. cum aŭ spus mie părintele mĭeŭ împĕrățiea. să mâncațĭ și să bémțĭ la masa mea împĕrățiea mea. și ședea-vețĭ la scaune. judeca-vețĭ doao-sprĕ-zéce rude ale izraililor. zise Domnul. Simone. Simone. iată satana cére voĭ să vĕ sémene ca u în grâŭ. eŭ mĕ rog de tine să nu scază credința ta. și tu oare când întoarce-te, întăréște frațiĭ tĕĭ. el zise luĭ. Doamne. cu tine gata sînt și în temniță și în moarte să merg. el zise. grăescu-țĭ Petre. nu va cânta cântătorĭul astă-zĭ, pănă de treĭ orĭ lepăda-te-verĭ nu știĭ mine. zise lor. când vĕ tremetea fără de pungă și fără de bucate. aŭ doară ceva flămânzĭ fuset. eĭ ziseră. nemică zise lor. ce și acmu cine are în pungă, să-șĭ ea așijderea și bucate. ĭară de nu va avea. să-șĭ vênză vășmêntul luĭ. să cumpere cuțit. grăesc amu voao, că încă scrisă e aceasta cade-se să se sfrășască de mine. ce cu ceea fără lege mĕ socotiră. și amu ce e de mine sfrăsitul aŭ. eĭ zisera Doamne. ĭată cicea doao cuțite. el zise lor. destul easte.

(Vtoc. sirnîĭ). Zac. 109.

In vrémea acéea. eși Is. mergea pre obicéĭ în codrul Eleonuluĭ. după el mergea ucenicii luĭ. *Coneț ponedélnic. sirnîĭ.* fu el la u în loc, zise lor. rugațĭ-vě să nu mérgețĭ în năpaste. și însușĭ duse-se de într'ênșiĭ ca o aruncătură de pĭatră. și închină genuchele, ruga-se grăĭea. părinte de-aĭ vrea să trécă păharul acesta de la mine. însă nu a mea voe. ce a ta să fie. *pres. vtoc. citi cetoc. velichĭ.* iviise luĭ îngerul de în cerĭ întăriea el. și era întru nevoe, cu nevoință să ruga. fură sudorile luĭ ca picăturile de sânge pică la pământ. *citi vtornic.* și se sculă de în rugă. *préĭdi cetoc velichiĭ vă Matheĭ.* mérse către ucenicĭ. află-ĭ adurmițĭ de grije. și zise lor. ce durmițĭ. sculați-vě de vě rugațĭ. să nu mérgețĭ în năpaste. încă el grăind, ĭată nărodul. și cel chema Iuda unul de în doĭ-sprě-zéce 'naintele mergea. și se apropie către Is. sărută el. acesta amu era semnul dat lor. cela ce voĭ săruta, acela easte. Is. zise luĭ. Iudo. sărutătura fiĭuluĭ omenesc dedeșĭ. vězură ceea ce era la el ce fu, zise luĭ. Doamne. lovi-voĭu cu cuțitul. și lovi unul óre cine de într'ênșiĭ u în rob al maĭ marilor preoțĭ. și-ĭ tăe luĭ uréche deréptă. rěspunse Is. zise. lăsățĭ de acmu. și pipăi în uréchea luĭ, și vindecă el. zise Is. către veniții spr'ênsul maĭ marilor peoțĭ. și voĭvozii besérecilor și bătrênilor. ca la u în tlăharĭ ațĭ eșit cu arme și cu parĭ a mě prinde. prespre toate zilele era cu voĭ în besérecă, nu tinset mâna spre mine. ce ĭată a voastră eastră vrémea. și putére ĭutunecată. prinseră el duseră. și-l duseră în curtea maĭ marilor preoțĭ. Pětru mergea pre urmă pre departe. grămădiră foc în mijlocul curțieĭ. și împreună ședea eĭ, ședea Pětru în mijloc de eĭ. vězu-l el o roabă șezênd pre lumină. și căută spr'ênsul, zise.

și cesta cu nusul era. elu sĕ lepădă de el grăi. muére, nu știŭ el. și după acea prespre neșchit altulu-l vĕḑu el. zise. și tu de într'ênșiĭ eștĭ. Pĕtru zise. ome, nu sînt. și încetară ca la un ceas, altul unul întărise grăi. adevĕr și cesta cu nusul era. și amu Galileanim easte. zise Pĕtru. ome, nu știu ce grăeștĭ. și aciea grăĭnd luĭ. cântă cântătorĭul. și se întoarse Domnul, căută spre Pĕtru. și pomeni Pĕtru cuvêntul Domnuluĭ. ce zisése luĭ. că mainte până cântatorĭul nu va cânt. lepăda-te-verĭ mine de treĭ orĭ. și eși afar. plânse-se cu amar. și bărbațiĭ ținea Is. bătjocuriea-se luĭ ucidé-l. și acoperiea el, ucidea el pre față grăĭea. spune carele e cela ce te-aŭ lovit. și alte multe huliea grăĭea luĭ. și ca fu zio.

(Văpctoc. velichiĭ. na 6 ceas). Zac. 110.

In vrémea acéea. adunară-se bătrâniĭ omeneștĭ. și maĭ mariĭ preoțĭ și cărtulariĭ. și duseră el la zborul lor grăiră. de eștĭ tu Hs. spune noao. zise lor. să așĭ spune voao nu vețĭ avea credință. de v'așĭ și întreba, nu-mĭ-vețĭ rĕspunde. nece mĕ vețĭ lăsa. de acum fi-va fiĭul omenesc ședé-va de a drépta silelor lu Dumnezeŭ. ziseră toțĭ. tu amu ești fiĭul lu Dumnezeu. el zise catr'ênșiĭ. voĭ grăițĭ că eŭ sînt. eĭ ziseră. ce încă trebuim mărturie. înșine amu auzim de în rostul luĭ. și se sculară toțĭ mulțĭ de eĭ.

(cetoc sirnîĭ).

In vrémea acéea duseră Is. maĭ mariĭ preoțĭ și cărtulariĭ și bătrîniĭ omeneștĭ cătră Pilat. *Coneț vtoc sirniĭ.* începură a vădi spr'ênsul grăiră. acesta am aflat întorcând limba nóstră. și alegea înpărătésca dajde să-ĭ dea. grăiea elușĭ Hs. înpărat fi-va. Pilat întrebă el grăi. tu eștĭ înpărat Iudeilor. el rĕspunse zise luĭ. tu grăeștĭ. Pilat zise cătră maĭ mariĭ preuțĭ și năroduluĭ. nemică nu aflu vină

întru anul acesta. eĭ se întărîră grăiră. că întórce oamenii învăţat-aŭ prespre toţĭ Iudeiĭ. început-aŭ de în Galileí până cicea. Pilat auzi Galilea, întrebă însă om galileanin easte. şi înţelegu că de în ţinutul lu Irod easte. tremése el cătră Irod. era şi acela în Ierusalim într'acéle zile. Irod văzu Is. bucuros fu. foarte. era amu jeluiea de multă vréme să vază el. derep ce auzise multe de el. şi sĕ nădăiea vr'u în semn să vază de la el fiind. întrebară el cuvinte multe. el nece cătră unul rĕspundea luĭ. stătură maĭ mariĭ preoţĭ. şi cărtulariĭ, aduseră a vădi spr'ênsul. ocărî el şi Irod cu voĭniciĭ luĭ. şi-l batjocuri. înbrăcă el întru u în veşmênt luminat. întoarse-l el cătră Pilat. fu acela alt Pilat şi Irod într'acea zi cu nusul. mainte amu era avênd vrajbă între eĭ. Pilat chemă maĭ mariĭ preuţĭ. şi judeciĭ. şi oameniĭ zise cătr'ênşiĭ. aduceţi-mĭ omul acesta ce întoarce oameniĭ. şi ĭată naintea voastră să-l întreb. nece o vină aflaĭ întru omul acesta. ce vădiţĭ spr'ênsul. ce nece Irod. tremeş amu voĭ cătr'ênsul. şi ĭată nemică destoĭnicie de moarte easte făcută de în el. arăta el amu să-l lase. nevoe avea al lăsa lor la tóte praznicele unul. strigară tot nărodul grăiră. ĭa-l cesta lasă noao Varavva. ce era derept o ceartă ce fusése în cetate şi ucisése. aruncat în temniţă. ĭarăşĭ Pilat strigă vrea să lase Is. eĭ strigară grăiră. răstigneşte răstigneşte el. a treĭa oară zise cătr'ênşiĭ. ce amu rĕu făcu acesta. nece o destoĭnicie de moarte aflaĭ de el. arată amu el să-l lase. eĭ adauserĕ glasurĭ marĭ cerea el la răstignire. şi ascuţiea glasurile lor şi ale maĭ marilor preuţĭ. e Pilat judecă să fie pre cérerea lor. lăsă ce derept o ceartă şi ucisése băgat era în temniţă. ce cerşură. e Is. déde-l pre voea lor. şi ca duseră el Simon u în chirinesc venise de în sat puseră spr'ênsul crucea să poarte după Is. mergea după el nărod mult oamenĭ. şi muerĭ. ce şi se plângea şi suspina el. întoarsese Is. cătr'ên-

șiĭ zise. fétele Ierusalimuluĭ. nu plângețĭ de mine. însă voi-'șĭ vĕ plăngețĭ și fecĭoriĭ voștri. că ĭată veni-vor zilele, întru eale zice-vor. ferecațĭ neplodniciĭ. și mațele ce nu născură. și țițele ce nu aplécă. atunce începe-vor a grăi codrilor. cădețĭ spre noĭ. și măgurilor. acoperiți-ne. derep ce întru lémne verzĭ aceasta fac, întru uscate ce va fi.

(*Evanghelĭe*, *8*, *stiĭ strest*). Zac. 111.

In vrémea acéea ducea cu Is. și alțĭ doĭ făcătorĭ rĕĭ cu nusul să ucigă. și când vineră la loc chema-se al țestuluĭ. aciea răstigniră el. și făcătoriĭ de rĕŭ. unul amu de-a derépta. e altul de a stânga. Is. grăiea. părinte, lasă lor. nu știŭ amu ce fac. *pré. cetoc sîrniĭ.* înpărțiea veșmintele luĭ arunca sorțĭ. și sta oameniĭ de căuta. batjocuriea și judeciĭ cu nușiĭ grăiră. alțiĭ mântueaște. să se mântuească elu-șĭ. de acesta easte Hs. alesul lu Dumnezeŭ. răînjĭea-l el și voiniciĭ apropĭeară-se. și oțet da luĭ. și grăiea. de eștĭ tu înpĕratul Iudeilor. mântueaște-te. era și scriptură scrisă spr'ênsul. scripturĭ elineștĭ și rimleneștĭ. și ovreeștĭ. acesta easte înpĕratul Iudeiler. *ceti petoc.* unul de în ceĭ ce spânzura tlăharĭu. huli el grăi. de eștĭ tu Hs. mântueaște tine-șĭ și noĭ. rĕspunse alalt, opri luĭ grăi. nu te temĭ tu de Dumnedeŭ. că într'acésta osândit eștĭ. și aceasta amu întru dereptate cade-ne-se pre lucrul nostru a lua. e acesta neci uîn rĕŭ n'aŭ făcut. și grăi lu Is. pomenéște-mĕ Doamne când va veni înpărățiea ta. și zise luĭ Is. adevĕr grăesc ție astă zĭ cu mine fi-verĭ în Raĭ. *préidi petoc velichiĭ vĕ Matheĭ. ceți sîrniĭ cetoc.* era ca la șase ceasure. și untunérec fu prespre tot pămêntul până la al noaole ceas și întunecă soarele. și se sparse podoaba bisericeĭ a mijlóc. și strigă cu glas mare Is. zise, părinte în mânile tale daŭ sufletul mieŭ. și aceasta zise rĕposă. vĕzu vătahul ce fŭ. proslăvi Dumnedeŭ grăi.

adevĕr omul acesta derept era. și toțĭ venise năroade să prevéscă acesta. vĕzură ce tu. ucidea pĭepturile lor întoarseră-se. sta toțĭ știuțiĭ luĭ de departe. și muerĭ. ce venise pre urma luĭ de în Galileĭ văzură acélea. *Conef strestnomu, 8, i 6 mu ceas.* și ĭată bărbat numele-ĭ Iosif. sfétnic acesta. bărbat dulce și derept. acesta nu era stătut în sfat și în lucrul lor. de in Arimatheĭ cetatea Iudeilor. ce și acela aștepta înpĕrățiea lu Dumnedeŭ. acesta apropie-se către Pilat, cerșu trupul lu Is. și luo el, învăli-l el cu pânză. și puse el în groapă tăĭată. întru ea nu era nimea nece dinióră pus. și zioa era Vinerĭ. și Sâmbăta lumina. pre urmă mérseră muerile. ce era venite cu nusul de în Galileĭ. vĕzură groapa. și ca pus fu trupul luĭ. întoarseră-se, gătiră aromat și mir. și întru Sâmbătă amu. tăcură pre lége.

(*Conef cetoc sirnomu. Evanghelie vărscresno. 4*). Zac. 112.

In vrémea acéea întru una de în Sâmbete vrătos de dimănéță. vineră la mormênt. purta ce gătise aromat. și alte cu nusele. aflară pĭatra rĕsturnată de pre groapă. și mérseră. nu aflară trupul Domnuluĭ lu Is. și fu nu se domiriea eale de acesta. și ĭată doĭ bărbațĭ sta întru eale în veșminte luminate. pre înfricoșate fură eale. și plecară fața la pămênt, ziseră cătr'ênsele. ce căutațĭ viul cu morțiĭ. nu easte cicea. ce séŭ sculat aduceți-vĕ aminte cum aŭ grăit voao încă acestea în Galileĭ aŭ grăit. că se cade fiĭul omenesc vêndut să fie în mânile oamenilor pĕcătoșĭ. și rĕstignit fi-va. și a treea zi învie-va. și se întoarseră de la groapă, spuseră tóte acéstea a uînspre-zéce. și toate alăltora; era Maria Magdalina. și Ioan. și Mariea lu Iacov. și alalte cu nusele. ce grăiră către apostolĭ. și să iviră naintea lor ca întru nemică cuvintele lor, și nu crezură lor, e Pĕtru.

(Evanghelie vărscresno. 5). Zac. 113.

In vrémea acéea sculă se, curse cătră mormênt şi se plecă vězu veşmintele singure zăcênd şi se duse întru eluşĭ mirase ce tu. *Conet 4. mu.* şi ĭată doĭ de într'ênşĭ era ducându-se într'acea zi, întru oraş dedeparte era ca şase zecĭ de pistréle de în Ierusalim. ce-ĭ e numele Emmaus. şi aceştea grăiea cătră eişĭ de toate acestea cele se tâmplase. şi fu grăindu-şĭ lor, şi întrebându-se eĭ. şi însuşĭ Is. apropie-se, mergea cu nuşiĭ. ochiĭ lor ţiné-se ca el să nu cunoască. zise cătr'ênşiĭ. ce sînt cuvinte acéstea de acélea vĕ întrebaţĭ cătră voi-'şĭ mergênd. şi sînteţĭ măhniţĭ. rĕspunse unul ce e numele Cleop, zi cătr'ênsul, tu unul viitorĭu eştĭ de în Ierusalim. şi nu ştiĭ ce-aŭ fost întru el în zioa aceasta. şi zise lor. carele. eĭ ziseră luĭ. ce e de Is. Nazaréninul. ce fu bărbat proroc. putérnic cu lucrul şi cu cuvêntul. naintea lu Dumnezeŭ şi a tuturor oamenilor. cum déderă el maĭ mariĭ preuţĭ şi domniĭ noştri la moarte cu osândă. şi rĕstigniră el. noĭ ne nădăim că acesta easte de va să mântuĭească izrailiĭ. ce şi spre acélea toate. ĭată treĭ zile are astă-zĭ de când acéea fu. ce şi muerĭ unele de în noĭ. spăréră-ne. fusese de demănéţa la mormênt. şi nu aflară trupul luĭ, vineră. grăiră şi ivirea îngeruluĭ vĕzură, şi grăiră el că e viŭ. şi se duseră uniĭ de în noĭ cătră mormênt. şi aflară aşa cum şi muerile aŭ zis. e însuşĭ nu-l vĕzură. şi acela zise cătr'ênşiĭ. o necugetate şi nechibzuite inimĭ. ce să crédeţĭ de tóte ce-aŭ grăit prorociĭ. nu se cade aceasta să se chinuĭească Hs. şi să între întru slava luĭ. şi începu de la Moisi. şi de la tóţĭ prorociĭ, spuse lor de în tote scripturile ce e de el. şi se apropieară de oraş întru acela ce mergea. şi acesta făcu-se maĭ departe a mérge. şi nevoiră el grăiră. rĕpausă cu noĭ. că cătră séră easte. şi

plecată easte zioa. și mérse cu nușiĭ de reposă. și fu când șezu el cu nușiĭ. luo pită blagoslovi. și frâmse déde lor. acelora se deșchiseră ochiĭ. și cunoscură el. și acela ne vĕzut fu lor. și ziseră către ei-șĭ. nu inimile noastre era de ardea întru noĭ. când grăĭea noao pre cale. și că spuse noao scriptura. și se sculară într'acel ceas, întoarseră-se în Ierusalim. și aflară înpreunațĭ uîn spre-zéce. și ceea ce era cu nușiĭ grăiră. că adevĕr sculatu-se-aŭ Domnul. și se-aŭ ivit lu Simon. și acéea spuseră ce e la cale. și cumu se-aŭ arătat lor întru frâmtul piteĭ. *Conet. 5 mu utrînemu.* Acésta lor grăind, și însușĭ Is.

(*Evanghelie văscrisno. 6 seje i nautrini văznesenie).* Zac. 114.

In vrémea acéea învise Is. de în moarte sta în mijloc de ucenicił luĭ. și grăi lor. pace voao. spământară-se și înfricoșațĭ fură. păré-le duh vor vedea. și zise lor. ce sînteţĭ spământaţĭ, și pentru ce cugete intrară întru inimile voastre. vedeţĭ mânile méle și picĭoarĕle méle, că însu-mĭ eŭ sînt pipăiţi-mĕ și vedeţĭ. că sufletul, trup și óse nu are. e mine mĕ vedeţĭ că am, și acésta zise. arătă lor mânile și picĭoarele. încă nu crezură lor de bucurie și se mirară, zise lor. aveţĭ ceva mâncare cicea. eĭ déderă luĭ péște fript o parte. și de întru uîn fagur de miére. și luo naintea lor mâncă. zise lor. acéstea sînt cuvintele ce-am grăit cătră voĭ încă aceasta cu voĭ, că se cade să se sfârșască toate scripturile. întru légea lu Moisi. și a prorocilor. și psalomiĭ de mine. atunce deșchise lor mintea să înţelégă scriptura. și zise lor că așa éste scris. și așa să cade să se muncéscă Hs. și să învie de în moarte a tréea zi. și se va propovedui în numele luĭ, pocaaniea. și întru lăsăciunea pĕcatelor în toate limbile. încépeţĭ de în Ierusalim. voĭ seţĭ mărturie acelora. și ĭată eŭ tremé-te-voĭ

făgăduita părinteluĭ mĭeŭ spre voĭ. voĭ ședețĭ in cetatea Ierusalimuluĭ. până vĕ vețĭ îmbrăca cu tărie de sus scoase eĭ afară de în Vithanie, și rădică mânile luĭ blagoslovi eĭ. și fu când blagoslovi eĭ. duse-se de într'ênșiĭ. și se sui la cerĭ. și aceea închinară-se luĭ. întoarseră-se întru Ierusalim. cu bucurie mare. și éra pururea în beséreca. lăuda și slăviea Dumnezeŭ. amin. *Coneț 6 mu vărscresnomu.*

DEINTRU IOAN SFÂNTĂ BUNĂ-VESTIRE

(Intru sfânta şi marea Dumineca Paştilor). Glav. a.

De începută era cuvênt. și cuvêntul era cătră Dumnezeŭ și Dumnezeŭ era cuvênt. ĭată era de început cătră Dumnezeŭ. toate acélea fură. și fără de el nimea nu fu ce fu. întru acesta vieaţă era. și viaţa era lumină oamenilor. și lumină întru untunérec lumina. și untunérecul el nu-l prindea. fu uîn om trimes de la Dumnezeŭ. numele luĭ Ioan. acesta vine întru mărturie, de să mărturiséscă de lumină. toţĭ credinţă să aibă lor. nu era acela lumină. ce să mărturiséscă de lumină. era lumină adevérită. ce lumina toţĭ oameniĭ venise întru lume. întru lume era și lumea aceluea fu. și lumea luĭ nu-l cunoștea. într'aĭ luĭ vine. şi aĭ luĭ el nu priimiră. câţĭ priimiră el, déde lor putére fecĭorĭ lu Dumnezeŭ să fie. crezură întru numele luĭ. și nu de în sânge. nece de în pohta trupuluĭ. nece de în pohtă bărbătéscă. ce de la Dumnezeŭ se născu. și cuvêntul trup fu. și lăcuĭea întru noĭ. și vĕzum slava luĭ. slavă ca unul născut de în părintele. înplut de dulcéţă și de adevĕr. Ioan mărturisi de el. și strigă grăi. acesta era ce-am zis, ce după mine va veni naintea mea fu. că mainte de mine era. de înplutul luĭ. noĭ luom. și dulcéţă derept dulcéță. că lége lu Moisi dată fu. dulceaţa și adevĕrul Is. Hs. fu.

(Coneţ paştia. ponedélnic svétlă nedélea). Zac. 2.

Dumnezeŭ nimea nu l'aŭ vĕḑut nece dinioară. unul născut fiĭ acesta în poala părinteluĭ, acesta spuse. şi ĭată easte mărturiea lu Ioan. când treméseră jidoviĭ preuţiĭ şi leviţiĭ. să întrebe el. tu cine eştĭ. şi spuse. şi nu se lepădă. şi spuse că nu sînt eŭ Hs. şi întrebară el. ce amu· Ilie eştĭ tu. şi rĕspunse. ba. ziseră luĭ. cine eştĭ. de să dăm rĕspuns de cine ne-aŭ trimes. ce grăeştĭ de tine însuţĭ. zise. eŭ glas strig întru pustiĭ isprăviţĭ calea Domnuluĭ. cum zice Isaiea proroc. şi tremeşiĭ era de la fariseĭ. şi întrebară el. şi ziseră luĭ. ce amu botezĭ de tu nu eştĭ Hs. nece Ilie. nece proroc. rĕspunse lor Ioan grăi eŭ botez cu apă. în mijloc de voĭ stă, ce voĭ nu ştiţĭ. acela easte de va veni după mine. şi naintea mea fu. ce eŭ nu sînt destoĭnic să dezleg curéoa călţunuluĭ luĭ. aceasta întru Vithavarea aŭ fost în céea parte a Iordanuluĭ. unde era Ioan de boteza. *Coneţ ponedélnic.*

(Vtornic svétlăea nedélea ĭştĭ vĕ Luca. Glav. 113.
Ghenuarie, 7). Zac 3.

In vrémea acéea vĕzu Ioann Is. viind cătr'ênsul. şi grăi adecă mĭelul lu Dumnezeŭ. luo pĕcatele lumieĭ. acesta easte de el eŭ am zis, după mine va veni uîn bărbat, şi naintea mea fu că maĭ întĕĭu era, şi eŭ nu ştiŭ el, ce se va ivi izraililor, derept acéea am venit eŭ întru apă botez, şi mărturisi Ioann grăi, că am vĕzut duhul deştiîngênd ca uîn porumb de în cerĭ, şi fu spr'ênsul, şi eŭ nu ştiea el. e mene tremése să botez cu apă, acela mie zise, spre cine verĭ vedea duhul deştiîngênd, şi va fi spr'ênsul, acela easte de va boteza cu duhul sfânt. şi eŭ vĕzuĭ şi mărturisesc. că acesta easte fiĭul lu Dumnezeŭ. *Coneţ Ion.* întru o demânéţă ĭară.

(*srédea svétlăea nedélea*). Zac. 4.

In vrémea acéea. stând Ioann și de în ucenicii luĭ doĭ. și vĕzu Is. viind, grăi. ĭată mĭelul lu Dumnezeŭ. și auziră el amândoĭ uceniciĭ grăind. și după Is. duseră-se. întoarse-se Is. și vĕzu eĭ după el mergênd, și grăi lor. ce căutațĭ. eĭ ziseră luĭ. Ravvi. ce se grăeaște de se spune, învĕță-toare. unde lăcueștĭ. grăi lor. venițĭ de vedețĭ. vineră do vĕzură unde lăcuiea și la el fură într'acea zi. ceasul ca la zéce. era Andreĭ fratele lu Simon Pĕtru unul de înceștĭ doĭ auzise de Ioann și dup'ênsul mérse. află acesta mainte de frate-sĕŭ Simon. și grăi luĭ. aflat-am Mesiea. ce easte de se spune Hs. și aduse el către Is. caută spr'ênsul Is. zise. tu eștĭ Simon fiĭul lu Iona. tine te cheamă Chifa. ce se spunĕ Pĕtru.

(*nedélea. 1. post*). Zac. 5.

In vrémea acéea. vrea Is. să ĭasă de în Galileĭ. și află Filip și grăi luĭ. vino după mine. era Filip, de în Vithsaida. de în cetatea lu Andreĭ și a lu Pĕtru. află Filip Nathanail. și grăi luĭ. ce-aŭ scris Moisi întru lége și prorociĭ, aflatam Is. fiĭul lu Iosif ce e de în Nazareth. și zise luĭ Nathanail. de în Nazareth poate fi ceva bine, și grăi luĭ Filip, vino și vezĭ, și vĕzu Is. Natanail viind că-tr'ênsul, și grăi de el acesta adevĕr istrailténin întru el hitleșug nu easte, și grăi luĭ Natanail, cum mĕ știĭ, rĕs-punse Is. și zise luĭ, maĭ denainte până nu strigă tine Filip erațĭ supt smochin vĕzutu-te-am, rĕspunse Natanail și grăi luĭ, învéțătoare, tu eștĭ fiĭul lu Dumnezeŭ, tu eștĭ Impĕratul Izraililor. rĕspunse Is. și zise luĭ. derept acéea'țĭ zic că te-am vĕzut supt smochin că crezușĭ. maĭ marĭ de acéstea vedé-vețĭ. grăi luĭ. adevĕr adevĕr grăesc voao. de

acmu vedé-veţĭ cerĭul deşchis. şi îngeriĭ lu Dumnezeŭ întrând şi eşind spre fiĭul omenesc. *Coneţ nedélea. i srédea i apostolom.* şi a treea zi.

(ponedélnic. 2 nedélea). Zac. 6.

In vrémea acéea. nuîntă fu în Cana Galileĭuluĭ, şi era muma lu Is. aciea. chemat fu Is. şi uceniciĭ luĭ la nuîntă. şi nu ajunsc vin. grăi muma lu Is. către el. vin n'aŭ. grăi eĭ Is. ce e mie şi ţie muére. n'aŭ venit ceasul mĭeŭ. grăi muma luĭ slugilor. ce să ară grăi voao să faceţĭ. era aciea vase de apă de pĭatră şase. zăcea pre curăţiea ovreéscă. aduna câte doao saŭ treĭ mĕsurĭ. grăi lor Is. înpleţĭ vasele de apă. şi le înplură până în vrăh. şi grăi lor. pocerpiţĭ acmu şi aduceţĭ nunilor. şi aduseră. ca gustă nunul vin fu de în apă. şi nu ştiea de unde easte. slugile ştiea că porcepise apă. strigă nunul pre ginere. şi grăi luĭ. tot omul, mainte vin bun pun. şi când se înbată atunce se veseléşte. tu păzéşte vin bun de acmu. aceasta făcu începutul sémnelor Is. în Cana Galileĭuluĭ. şi ivi slava luĭ. şi crezură întru el uceniciĭ luĭ.

(Coneţ ponedélnic. petoc. svétlăea ned). Zac. 7.

In vrémea acéea vine Is. în Capernaum însuşĭ şi muma luĭ. şi fraţiĭ luĭ. şi uceniciĭ luĭ. şi aciea nu în zile multe fură. şi aproape era paştile ovreeştĭ. şi se duse întru Ierusalim Is. şi află în beséreca vînzînd oĭ, şi boĭ, şi porumbĭ, şi ceea cu baniĭ şezênd, şi făcu bicĭ de aţă, şi toţiĭ scoase de în beséreca, oile şi boiĭ, şi trăgarilor risipi baniĭ, şi scândurile rĕsturnă. şi vînzĕtorilor de porumbĭ zise. luaţĭ acéstea de aciea. nu faceţĭ casa părintelui mĭeŭ casă de cumpărătoare. pomeniră. uceniciĭ luĭ, că scrisă easte. că răvnirea caseeĭ tale mănâncă-mĕ. rĕspunseră amu

Iudeiĭ și ziseră luĭ. ce sémne iveștĭ noao de aceasta facĭ. rĕspunse Is. și zise lor. sparge-voĭ beséreca aceasta. și în treĭ zile rădica-voĭ ea. ziseră Iudeiĭ. patru-zecĭ și șase de anĭ zidită aŭ fost aceasta beséreca. și tu în treĭ zile rădica verĭ ea. el grăiea de beséreca trupul luĭ. când amu se va scula de în moarte, pomeniră ucenicii luĭ că acéea grăĭaște. și crezură scriptura și cuvintele ce zise Is. *Coneț petoc.* Când era întru Ierusalim în praznicul Paștilor. mulțĭ crezură în numele luĭ. vĕzură sémnele ce făcea. însușĭ Is. nu se déde el în credința lor. ce însușĭ știea toate. și că nu trebuiea cine-va să mărturiséca de oamenĭ. însușĭ amu știea ce era întru oamenĭ.

(Cetoc. svétlăca nedélca). Zac. 8.

In vrémea acéea. era uîn om de în fariseĭ numele luĭ Nicodim. jude jidovesc. acesta vine cătră Is. noaptea. și zise luĭ. învĕțătoare. știŭ că dela Dumnezeŭ aĭ venit învĕțătorĭu. nimea amu nu poate sémnele acéstea să facă ce tu facĭ. de nu va fi Dumnezeŭ cu nusul. rĕspunse Is. și zise luĭ. adevĕr adevĕr grăesc ție. cine nu se va naște de sus, nu poate vedea împĕrățiea lu Dumnezeŭ. grăi cătr'ênsul Nicodim. cum poate omul să se nască bĕtrên acesta. aŭ doară în mațele mâni-sa a doo-ară întra-va să se nască. rĕspunse Is. adevĕr adevĕr grăesc ție. cine nu se naște cu apă și cu Duhul, nu poate întra împĕrățiea lu Dumnezeŭ. născut e de întrup, trup easte. născut e de în duh, duh easte. nu te mira că ce-țĭ zic cade-se voao sĕ vĕ nașteți de sus. Duhul unde va vrea să sufle. și glasul luĭ auzi-verĭ. ce nu știĭ de unde vine și unde să duce, așa easte tuturora cine e născut de în duh, rĕspunse Nicodim și zise luĭ. cum poate aceasta să fie. rĕspunse Is. și zise luĭ. tu eștĭ învĕțătorĭul Istraililor. și aceasta nu știĭ. adevĕr adevĕr grăesc ție. că ce știm grăim. și ce am vĕzut

mărturisim. și mărturiea noastră nu priimit. de pământ zic voao și nu crédeți. cum de așĭ zice voao de cerĭ crédere-ațĭ.

(ndélea préd vězdvijenie). Zac. 9.

Zise Domnul. nimea nu se duse la cerĭ. numaĭ ce se destinse de în cerĭ. fiĭul omenesc. acesta la cerĭ. și cum înălță Moisi șarpele întru pustiĭ, așa se cade să se înalțe fiĭul omenesc. toțĭ cine va créde întru el. nu va peri.

(Coneț cetoc. Vtornic, 2 nedélea). Zac. 10.

Zise Domnul așa iubi Dumnezeŭ lumea. ca fiĭu-sĕŭ unul născut dat easte. toțĭ cine va créde întru el nu va peri. ce aŭ viéța de vécĭ. nu trimése Dumnezeŭ fiĭul sĕŭ întru lume. de să judece lumea. ce să mântuească lumea. *Coneț nedélea.* cine va créde întru el nu va fi osîndit. ĭară cine un va créd e. osîndit easte. că nu créde în numele unul născut fiĭul lu Dumnezeŭ. acesta easte județul. că lumină vine în lume. și ĭubiră oameniĭ maĭ vrătos întunérecul. decât lumina. era. amu rĕŭ lucrul lor, toțĭ amu cine lucréză rĕŭ urăsc lumina. și nu vin către lumină. să nu se arate lucrurile lor că sînt hitléne. ĭară cine face adevĕr vine către lumină. să ivéscă lucrurile lor. că de Dumnezeŭ sînt lucrate.

(Coneț vtoc. săb. svétlăea nedélea). Zac 11.

In vrémea acéea vine Is. și uceniciĭ luĭ în pământul jidovilor. și acolo lăcuĭea cu nușiĭ și boteza. era Ioan de boteza întru Enon. aproape de Salim. că apă multă era acolo. și mergea și se boteza. nu amu era băgat în temniță Ioann. fu întrebare de în uceniciĭ lu Ioann cu Iudeiĭ de curăție. și vineră către Ioann și ziseră luĭ învĕțătoare. ce era cu tine în ceea parte de Iordan. ce tu mărturisieaĭ.

ĭată acesta botéză. și toțĭ vineră cătr'ênsul. rĕspunse Ioann zise nu poate omul lua nemică. de nu-ĭ va fi luĭ dată de în cerĭ. voĭ înși-vĕ mie mărturisițĭ că am zis nu sînt eŭ Hs. ce ca uin tremes sînt naintea luĭ. cine are nevastă ginere easte. ĭară alt ginere stă și ascultă el. cu bucurie sĕ bucură de glasul gineruluĭ. aceasta amu bucuriea mea în-plu-se. acesta amu cade-se să créscă. no. să ne micșurăm. vine de sus, prespre toțĭ easte. aceștea de pămênt. de pămênt easte. și de pămênt grăesc. vine de în cerĭ. prespre toțĭ easte. și ce-aŭ vĕzut ș'aŭ auzut, aceasta mărturiséște. și mărturiea luĭ nimea nu priimiră. cine priimiră a luĭ mărturie, pecetluiră că Dumnezeŭ adeverit easte. *Coneț sabota.* ce amu tremése Dumnezeŭ graĭurile lu Dumnezeŭ să grăĭască. nu întru măsură amu Dumnedeŭ déde duhul. părintele ĭubéste fiĭul. și tot aŭ dat în mâna luĭ. cine va créde în fiĭul. avé-va vieața de vécĭ. ĭară cine nu va créde în fiĭul, nu va vedea viéta. ce mâniea lu Dumnezeŭ fi-va spr'ênsul. când amu înțelése Is. că auziră fariseĭ. că Is. maĭ mulțĭ ucenicĭ aŭ făcut și botéză. de cât Ioann. Is. însușĭ nu boteza. ce uceniciĭ luĭ, lăsă Iudeĭ. și se duse ĭară în Galileĭ. cădea-i-se luĭ să între în lăuntru în Samariea.

(ned. 5 popasțea). Zac. 12.

In vémea acéea. vine Is. în cetatea Samarieĭ. chémă-se Sihar. aproape de oraș. ce déde Iacov lu Iosif fiĭu-seŭ. era acolo pulțul lu Iacov. Is. ustenise de cale, ședea așa la puț. ceasul era ca la șase. vine o muére de în Samariea să-șĭ scoață apă. grăi eĭ Is. dă-mĭ apă să béŭ. uceniciĭ luĭ era tremeșĭ în cetate să cumpere bucate. grăi luĭ muérea samarénina. cum tu jidov eștĭ. de la mine cerĭ să béĭ muére samarénină sînt. nu se apropie jidoviĭ de samaréninĭ. rĕspunse Is. zise eĭ. de-aĭ fi știind darul lu Dumnezeŭ. și cine easte de-țĭ grăește dă-mĭ apă să beaŭ, tu aĭ cére de la el.

ţĭ-ară da apă vie. grăi luĭ muérea Doamne. nece pocerpală aĭ. şi putul easte adânc. de unde amu aĭ apă vie. aŭ doară tu maĭ bun eştĭ de părintele nostru Iacov. ce-aŭ dat noao puţul. şi acesta de într'ênsul bea. şi feciorií luĭ. şi dobitocul luĭ. rĕspunse Is. şi zise eĭ. toţĭ cine vor bea de apa aceasta. însetoşa-se-vor ĭară. ĭară de va bea de apa ce eŭ da-voĭ luĭ, nu se va însetoşa în vécĭ. ce apa ce eŭ da-voĭ luĭ. fi-va întru eĭ izvor de apă cură-va în vieaţa de vécĭ. grăi cătr'ênsul muearea Doamne. dă-mĭ acéea apă. să nu-mĭ fie séte nece să viĭ în coace să pocerpesc. grăi eĭ Is. du-te de chémă bărbatul tĕŭ. şi vino în coace. rĕspunse muearea şi zise. n'am bărbat. grăi eĭ Is. bine zicĭ că bărbat n'am. cincĭ amu bărbaţĭ aĭ. şi acmu cela ce aĭ nu-ţĭ e bărbat adecă adevĕr spuseşĭ. grăi luĭ muérea. vĕz că proroc eştĭ tu. părinţiĭ noştri în codrul acesta închinară-se. şi voĭ grăiţĭ că în Ierusalim cade-se să sĕ închine. grăi eĭ Is muére ai-mĭ credinţa că va veni ceasul. când nece în codrul acesta. nece în Ierusalim închina-se-vor părinteluĭ. voĭ o veţĭ închina că nu ştiţĭ. noĭ ne vŏm închina că ştim. că mântuirea de în Iudeĭ easte. ce vine ceasul şi acmu easte, când adeveriţiĭ închinătoriĭ închinase-vor părinteluĭ cu duhul şi cu adevĕr. şi amu tatăl. unulue caută se închine luĭ. Duhul easte Dumnezeŭ, şi cine se închină luĭ, duhul şi adevĕrul cade-se să se închine. grăi luĭ muérea. ştiŭ că Mesia va veni grăeaste-se Hs. când acela va veni, spune-va noao toate. grăi eĭ Is. eŭ sînt de grăesc cu tine. şi atuncĭ vineră uceniciĭ luĭ. şi se mirară că cu muérea grăiea. nemică amu nu ziseră ce cauţĭ. saŭ ce grăeştĭ cu nusa. lăsă amu vasul eĭ muérea. şi se duse în cetate. şi grăi oamenilor. veniţĭ de vedeţĭ omul. ce-amĭ zise toate căte-am făcut. aŭ doară acela easte Hs. eşiră de în cetate şi mergea cătr'ênsul. între acea ruga el uceniciĭ luĭ grăiră. învĕţătoare mănâncă. el zise lor. eŭ măîncare am a mânca. ce voĭ nu ştiţĭ. grăiră uceniciĭ cătră eişĭ. aŭ

doară cineva aduse luĭ de mâncă. grăi lor Is. a mea mâncare easte, de să fac voea cine m'aŭ trimes. și să sfrășesc lucrul luĭ. nu voĭ grăițĭ că încă patru lunĭ sînt. și sécerea va veni. ĭată graesc voao. rădicațĭ ochiĭ voștri. și vedețĭ pămênturile. că sînt plăvițe spre seceris sînt. și séceră preț luo. și adună rodul întru vieața de vécĭ de va semâna împreună bucura-se-va și secerișuluĭ de acest amu cuvênt easte adeverit. că altul easte de sémănă. și altul easte de séceră. eŭ vĕ triméț să săcerațĭ. unde voĭ n'ațĭ ustenit. alțiĭ se-aŭ ustenit. și voĭ în ustenéla lor întra-vețĭ. de în cetatea aceasta, mulțĭ crezură întru el. de în samaréninĭ. derept cuvêntul muereĭ ce mărturisi, că-mĭ zise toate câte am făcut. că vineră amu către'ênsul samaréniniĭ, rugară el de să fie într'ênșiĭ. și fu acica doao zile, și mult maĭ vrătos crezură derept cuvêntul luĭ. e muereĭ grăiră. că nu derept cuvêntul tĕŭ crédem. înșine amu auzit-am și știm. că acesta easte adevĕr mântuitorĭul lumieĭ Hs. *Coneț nedélea.* după a doa zi, eși Is. de acolo. și se duse în Galileĭ. însușĭ amu Is. mărturisi, că prorocul întru a luĭ moșie cinste n'are. când vine în Galileĭ, priimiră el Galileaniniĭ. toate vĕzu-se ce făcu întru Ierusalim în praznic. și aceea amu venise în praznic. vine ĭară Is. în Cana Galileĭuluĭ. unde făcu apa vin.

(Ponedélnic 3 nedélea). Zac. 13.

In vrémea acéea era u în bărbat împĕrătesc. al luĭ fecĭor boliea în Capernaum. acesta auzi că Is. vine de în Iudeĭ în Galileĭ, mérse către'ênsul. și ruga el. de să méargă și să vindece fiĭul luĭ. vrea. amu să moară. zise Is. către'ênsul. de sémne și cĭude nu vețĭ vedea, nu vețĭ avea a créde. grăi către el bărbatul împerătesc. Doamne. pasă mainte până nu moare, fecĭorul mieŭ. grăi luĭ Is. pasă. fiĭul tĕŭ viŭ easte. și crezu omul cuvintele ce zise luĭ Is. duse-se.

aciea mergênd el, ĭată robiĭ luĭ timpinară el. și spuseră luĭ grăiră. că fiĭul tĕŭ viŭ easte, și întebă amu d'ênșiĭ în care ceas boala luĭ aŭ fost. și ziseră luĭ. ca înséră întru al șaptelea ceas lăsă-l el focul. înțelegu părintele-ĭ că acela era ceasul. când zise luĭ Is. că fiĭul tĕŭ viŭ easte. și crezu însușĭ și toată casa luĭ : ĭată eară al doilea semn făcu Is. viind de în Iudeĭ în Galileĭ. *Coneț ponedélnic.* după acéea era praznicul ovreesc.

(*nedélea 4 oraslablеném*). Zac. 14.

In vrémea acéea. duse-se Is. în Ierusalim. easte întru Ierusalim la fântâna oieĭ. ce se grăiea ovreeaste Vithezda. cincĭ pridvoare are. înt'acelea zăcea mulțĭ bolnavĭ. orbĭ, ologĭ uscațĭ. aștepta rădicatul apeeĭ. îngerul amu al Domnuluĭ deștingea întru fântână și tulbura apa. și cine băga întâĭ după turburéla apeeĭ, sănăstos era. alalțĭ de boală era ținuțĭ. era uîn om acolo treĭ-zecĭ și opt de anĭ avea întru boală. acesta vĕzu Is. zăcênd. și înțelése că mulțĭ anĭ încă are. grăi luĭ. vrére-aĭ să fiĭ sănătos. rĕspunse luĭ bolnavul. Doamne. om n'am când sĕ turbură apa sĕ mĕ arunce în fântână. e când merg eŭ. altul mainte de minte aŭ băgat, grăi luĭ Is. scoală. eațĭ patul tĕŭ și îmblă. și aciea sănătos fu omul. și luo patul luĭ și îmbla, era Sâmbătă într'acea zi. grăĭră jidoviĭ vindecatuluĭ. Sâmbătă easte. și nu ți se cade să ĭaĭ patul, rĕspunse lor. cine m'aŭ făcut sĕnătos, acela mĭ-aŭ zis. ĭațĭ patul tĕŭ și îmblă. vindecatul, nu știea cine easte. Is. amu ascunse-se nărodul era la loc. după acéea află el Is. în beséreсă. și zise luĭ. ĭată sănătos fuseșĭ de acmu sĕ nu maĭ greșeștĭ. să nu fie ca vaĭ de tine. duse-se omul și spuse Iudeilor că Is. easte de l-aŭ făcut el sănătos. *Coneț nedélea.* și derept acéea goniea Is. Iudeiĭ. și câuta el să-l ucigă. derept aceasta făcu-se în Sâmbată. Is. rĕspunse lor.

(Srédea 2 nedélea). Zac. 15.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. părintele mìeŭ de acmu lucra-va. și eŭ voĭ lucra. derept acéea maĭ vrătos căuta el să-l ucigă. că nu numaĭ spărgea Sâmbăta. ce și părintele luĭ grăĭea Dumnezeŭ. tocma se făcea cu Dumnezeŭ. rĕspunse Is. și zise lor. adevĕr adevĕr grăesc voao. nu poate fiĭul face de eluşĭ nemică. de nu va vedea părintele făcênd. ce amu acela face, aceasta și fiĭul așijderea face. părintele amu iubéște fiĭul. și toate aŭ arătat luĭ. ce însușĭ face. și maĭ marĭ de acéstea arăta-va luĭ lucrure. ca voĭ sĕ vĕ miraţĭ. cum amu părintele înviează morţiĭ și viŭ, așa și fiĭul cine va vrea să învie. părintele amu nu judecă nimea. ce judecata toată aŭ dat fiĭuluĭ. toţĭ cine va ceti fiĭul, cași când ară ceăti părintele. cine nu va ceti fiĭu, nu va ceti părintele ce l'aŭ trimes el.

(Cetoc. 2 nedélea seje imrătvit). Zac. 16.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. adevĕr adevĕr grăesc voao. că cine va asculta cuvintele méle. și vor créde cela ce m'aŭ trimes, avea-vor vieaţă în vécĭ. și la judecată nu vor veni. ce vor tréce de în moarte în vieaţă. *Coneţ srédea.* adevĕr adevĕr grăesc voao. că vine ceasul și acmu easte : când morţiĭ auzi-vor glasul fiĭuluĭ lu Dumnezeŭ. și vor auzi învie-vor. cum amu părintele vĭeaţă are întru el, așa déde și fiĭuluĭ viaţă să aĭbă întru el, și putére déde luĭ și judecată să facă. că fiĭul omenesc easte. nu vĕ mirareţĭ de acésta. că vine ceasul toţĭ cine-aŭ fost înlăuntru morminte auzi-vor glasul luĭ. și eși-vor cine-aŭ făcut bine întru învierea vieţeeĭ. ĭară cine-aŭ lucrat rĕŭ, întru învierea judeţuluĭ. nu pocĭ fi eŭ de mineșĭ să fac nemică.

(*Pétoc. 2 nedélea*). Zac. 17.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. cum auziţĭ că judec. şi judecata mea deréptă easte. că nu caut voea mea. ce voea celuea ce m'aŭ trimes părintele. *Coneţ cetoc. i martvim.* de voĭ eŭ mărturisi de mine, mărturiea mea nu va fi adeverită. altul easte de va mărturisi de mine. şi ştiu că adeverită easte mărturie ce va mărturisi de mine. voĭ treméset cătră Ioann. şi mărturisi adeverit. eŭ nu de în oamenĭ mărturie priimesc. ce aceasta grăesc, ca voĭ mântuiţĭ să fiţĭ. şi el era lumînare aprinsă şi lumina. voĭ nu vrut să vĕ bucuraţĭ în ceasul lumineeĭ luĭ. eŭ am mărturie maĭ mare de a lu Ioann. lucrul amu ce-aŭ dat mie părintele să-l sfrăşesc el. acest lucru ce eŭ fac. mărturisi-vĕ de mine. că părintele m'aŭ trimes şi m-aŭ trimes părintele, acela mărturisi-va de mine. nece glasul luĭ auzit-aţĭ nece dinioară. nece vedérea uĭ aţĭ vĕzut. şi cuvintele luĭ n'aŭ a fi întru voĭ. derept ce ce acela trimése aceluea voĭ nu crezut, ispitiţĭ scriptura. că voĭ pare-vi-se întru eĭ vieaţa de vecĭ aveţĭ. şi aceea mărturisi-va de mine. şi nu veţĭ să veniţĭ cătră mine ca vieaţă să aveţĭ. slavă de în ómenĭ priimiţĭ. ce vĕ înţeleg că lubovul lu Dumnezeŭ. nu aveţĭ întru voĭ. eŭ venil în numele părinteluĭ mĭeŭ, şi nu priimit mine. de va veni altul în numele luĭ. acela veţĭ priimi.cum voĭ să puteţĭ créde, slavă de în omenĭ priimiţĭ. şi slavă ce e de în unul Dumnezeŭ nu căutaţĭ. aŭ doară vĕ pare că eŭ de voĭ zic părinteluĭ, easte ce va grăi de voĭ Moisi spr'ênsul voĭ upovăiţĭ. de-aţĭ fi fost crezut lu Moisi fi-vre-aţĭ de-aţĭ créde şi mie. de mine amu acesta scrise. de scriptura aceluea n'aţĭ crezut. cum ale méle cuvinte credinţă să aveţĭ. după acéea duse-se Is. în céea parte de marea Galileĭuluĭ a Tiveriaduluĭ. şi după el mergea nărod mult. că vedea sém-

nele luĭ ce făcea spre bolnavĭ. *Coneț petoc.* sui-se la uîn codru Is. și acolo ședea cu uceniciĭ luĭ. era aproape Paștile praznicul ovreesc.

(Srédea 5 nedélea). Zac. 18.

In vrémea aceéea. rădică amu Is. ochiĭ și vĕḑu că mult nărod vine cât'ênsul, grăi cătră Filip. de cât vŏm cumpĕra pită să mănânce aceștea. aceasta grăĭea ispitiea el. însușĭ amu știea ce vra să facă. rĕspunse luĭ Filip. doao sute de banĭ de pâĭne, nu va sosi lor. de între eĭ puținel ce vor priimi. grăi luĭ unul de în ucenicĭĭ luĭ. Andreĭ fratele lu Simon Pĕtru. easte uîn fecĭor cicea, și are cincĭ pite de orz. și doĭ peștĭ. ce și acélea ce sînt la atâțea. zise Is. să faceți ómeniĭ să șază. era ĭarbă multă la loc. șĕzură amu bărbațiĭ numĕr. ca cincĭ mie. luo pitele Is. și laudă déde, déde-le ucenicilor. e ucenicĭĭ șezătorilor. așijderea și de în péște cât vrură. și ca se săturară. grăi ucenicilor luĭ. adunațĭ rĕmășițele și fărâmele nemică să pĭară. adunară-le și împlură doao-sprĕ-zéce coșure de fărâme. de în cincĭ pite de orz ce remăsése mâncătorilor.

(Săbota 2). Zac. 19.

In vrémea acéea. vĕzură ucenicĭĭ semnul ce făcu Is. grăiră. că acesta easte adeverit proroc. vine întru lume. *Coneț srédea.* Is. înțelegu că vor să vie și să răpéscă el de să facă el împĕrat, duse-se ĭară în codru însușĭ singur. că până aciea fu. deștinseră ucenicĭĭ luĭ la mare. și întrară în corabie, ducé-se în céea parte de mare în Capernaum. și untunérec încă fu. și nu era mers cătr'ênșiĭ Is. în mare vênt mare sufla înălța-se valurile amu ca doao-zecĭ de mile și cincĭ saŭ treĭ-zecĭ, vĕzură Is. îmblând pre mare. și aproape de corabie fu și se spărére. el grăi lor. eŭ sînt. nu vĕ

témețĭ. vrea să-l ea el în corabie. și aciea corabiea fu la pământ unde sĕ ducea. demânéța nărodul ce sta în céea parte de mare. vĕzură că altă corabie nu era acolo numaĭ una acéea întru ea întra-se ucenicĭĭ luĭ. și că nu întră cu ucenicĭĭ luĭ Is. în corabie. ce înșiș ucenicĭĭ luĭ duseră-se. și alte corabiĭ venise de în Tiveriada. aproape de locul unde mâncase pită blagodăriră Domnuluĭ. când vĕzu nărodul că Is. nu era acolo. nece ucenicĭĭ luĭ. întrară înșișĭ în corabie. și vineră în Capernaum să caute Is. și aflară el în céea parte de mare. ziseră luĭ. învĕțătoare. când aĭ fost. acicea. rĕspunse lor și zise. adevĕr adevĕr grăesc voao. căutațĭ mine nu ca să vedețĭ sémne ce să mâncațĭ pită și sĕ vĕ săturațĭ.

(Vtornic. 3 nedélea). Zac. 20.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. lucrațĭ nu bucate pĭerdute. ce bucate ce vor fi în vieața vécilor. ce fĭul omenesc voao déde. acesta amu părintele semnă-l Dumnezeŭ. *Coneț sabota.* ziseră amu. ce să facem de să lucrăm lucrul lu Dumnezeŭ. rĕspunse Is. și zise lor. acesta easte lucrul lu Dumnezeŭ. să crédețĭ încesta ce-aŭ trimes acela. ziseră luĭ. care amu tu sémne facĭ. să vedem și să crédem tine. ce lucrezĭ. părințiĭ noștri mâncară mannă înpustie. cum easte scris. pâĭne de în cerĭ déde lor de mâncară. zise amu lor Is. adevĕr adevĕr grăesc voao. nu Moisi dat-aŭ voao pâĭne de în cerĭ. ce părintele mĭeŭ dat-aŭ voao pâĭne adeverită de în cerĭ. pâĭnea amu a lu Dumnezeŭ easte. ce aŭ deștins de în cerĭ. și dat-aŭ vieață lumieĭ. *Coneț vtornic.* ziseră amu cătr'ênsul. Doamne pururea dă noao păĭnea aceasta. zise lor Is.

(Srédea 13 nedélea). Zac. 21.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor eŭ

sînt pâîne vie. cineva veni cătră mine, n'are a flămânzi. și cine va créde întru mine. n'are a se însetoșa nece din'-oară. ce zic voao că mĕ și vĕzut. și nu crédețĭ. toate ce-aŭ dat mie părintele cătră mine vor veni. și cine va veni. cătră mine, nu-l voĭ scoate afară. că am deștins de în cerĭ. nu să fac voĭea mea. ce voea celuea ce m'aŭ trimes. aceasta easte voea cela ce m-aŭ trimes părintele. de toate ce mĭ-aŭ dat. nu voĭ pĭearde de la el. ce-ĭ voĭ învie în zilele de apoĭ

(Conneț srédea. Cetoc. 3 nedélea). Zac. 22.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeiĭ. aceasta easte voea celuĭ ce m'aŭ tremes. toțĭ cine vor vedea fiĭul și vor créde întru el. avé-vor vieață în vécĭ. și-ĭ voĭ învie eŭ în zilele de apoĭ. răpștiră amu Iudeiĭ de el. că zise eŭ sînt pâîne deștinsă de în cerĭ. și grăiră. nu easte acesta fiĭul lu Iosif. ce noĭ știm tatăl și muma. cum amu grăeaște acesta că de în cerĭ aŭ deștins. rĕspunse amu Is. și zise lor. nu răpștirețĭ între voĭ. nimea nu poate veni cătră mine. de nu va părintele ce m'aŭ tremes să tragă el. și eŭ înviel-voĭ în zilele de apoĭ. *Coneț cetoc.* easte scrisă întru prorocĭ. și vor fi toțĭ ucenicĭ lu Dumnezeŭ. toțĭ amu cine vor auzi părintele și vor asculta, veni-vor cătră mine, nu că părintele cine-va easte de l-aŭ vĕzut. numaĭ acesta de la Dumnezeŭ, acesta aŭ vĕzut părintele. adevĕr adevĕr grăesc voao. cine va créde întru mine, avé-va vieață în vécĭ.

(Pétoc. 3 nedélea). Zac. 23.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeiĭ. eŭ sînt pâîne vie. părințiĭ voștri mâncară mannă întru pustiĭ și muriră. acesta easte pâîne deștinsă de în cerĭ. cine va mânca

de întru ea nu va muri. eŭ sînt păĭne vie ce de în cerĭ deștinș, cine va mâncă de păĭnea aceasta, viŭ va fi întru vécĭ. și pâĭnea ce eŭ daŭ. trupul mĭeŭ easte. ce eu-l daŭ derept vieața lumieĭ. înpingé-se amu întru eișĭ jidoviĭ grăiră. cum poate acesta da noao trupul să-l mâncăm. zise lor Is. adevĕr adevĕr grăesc voao. cine nu va mânca trupul fiĭului omenesc. și să bea sângele luĭ, vieață nu va avea întru el. cine va mânca trupul mĭeŭ. și va bea al mĭeŭ sânge. avea-vor vieața de vécĭ. și eu-l voĭ învie în zilele de apoĭ. *Coneț petoc.* trupul mĭeŭ adeverită easte mâncare. și sângele mĭeŭ, adeverită easte bére.

(Pned. 4 ned). Zac. 24.

Zise Domnul. cătră ceea ce crezură luĭ Iudeiĭ. cine va mânca trupul mĭeŭ și va bea al mĭeŭ sânge, întru mine va lăcui. și eŭ întru el. cum m'aŭ trimes viul părintele. și eŭ viez derept părintele. și mânca-mĕ-va, și acela viŭ va fi derept mine. acesta easte păĭne deștinsă de în cerĭ. nu cum aŭ mâncat părinţiĭ voștri mannă și muriră. cine va mânca pânea aceasta. viŭ va fi în vécĭ. aceasta zise în gloate învĕța în Capernaum. mulţĭ amu auziră de în uceniciĭ luĭ. ziseră. ĭute easte acesta cuvênt. cine poate el asculta. știŭ Is. întru elu-șĭ că răpștesc uceniciĭ luĭ de acéea zise lor. ĭată voĭ vĕ blăznit de amu veţĭ vedea fiĭul omenesc ducêndu-se unde era maĭ de 'nainte. duhul easte ce înviază. trupul nu foloséște nemică. grăiţĭ ce eŭ grăesc voao, duh sînt și viĭ sînt. ce sînt uniĭ de în voĭ ce nu cred. știea amu de întĕĭu Is. care-ĭ sînt de nu cred. și cine easte cela ce va vinde el. și grăi. derept acéea zic voao. că nimea nu poate să vie cătră mine. de nu va fi dată luĭ de la părintele mĭeŭ. de aceasta mulţĭ de în uceniciĭ luĭ duseră-se îndărăt. și de aciea numaĭ îmbla cu

nusul. zise Is. a doĭ-sprĕ-zéce. aŭ doară şi voĭ veţĭ să vĕ duceţĭ. rĕspunse amu luĭ Simon Pĕtru, Doamne, către cine vrem mérge. grăeştĭ vieaţa de vécĭ aĭ, şi noĭ crédem şi cunoaştem, că tu eştĭ Hs. fiĭul luĭ Dumnezeŭ viuluĭ. *Coneţ ponedélnic.* rĕspunse lor. nu eŭ voĭ doĭ-sprĕ-zéce aleşĭ, şi de în voĭ unul dieavolul easte, grăĭea lu Iuda a lu Simon Iscariotul. acesta amu vrea să vênză el. unul acesta de în doĭ-sprĕ-zéce.

(Vtoc. 4 ned). Zac. 25.

In vrémea acéea mergea Is. Galileĭ. nu vrea amu întru Iudeĭ să mérgă. că-l căuta Iudeiĭ să-l ucigă. aproape era praznicul ovreesc curseră în besérecă. ziseră către el fraţiĭ luĭ. trecĭ de aicea. şi te du în Iudeĭ. ca ucenicii tĕĭ să vază lucrul tĕŭ ce facĭ. nemică amu nu e în taĭnă ce facĭ şi caută însuţĭ aeavea să fie. de aceasta facĭ, ivéşte-te lumieĭ. necĭ fraţiĭ luĭ amu nu credea întru el. grăi amu lor Is. vrémea mea n'aŭ venit. e vrémea voastră, pururea easte gata. nu poate lumea să urască voĭ. e mine mĕ urĕsc, că eŭ mărturisesc de eĭ. că lucrurile lor. réle sînt. voĭ vĕ duceţĭ în praznicul acesta. ĭară eŭ nu voĭ mérge înpraznic. că vrémea mea nu se-aŭ împlut, aceasta zise lor, lăsă Galileĭul. ca se duseră fraţiĭ luĭ. atunce şi însuşĭ duse-se înpraznic. şi grăĭea. unde easte acela. şi răpştire multă era de el întru nărod. uniĭ grăĭea că bun easte. e alţiĭ grăĭea ba. ce înşală nărodul. nece unul amu grăĭea aeavea de el derept frica ovréilor.

(Coneţ vtoc. srédea preapolovlenie. nţd). Zac. 26.

Praznicul încă se jumătăţă. duse-se Is. în besérecă, şi învĕţa. şi se mira Iudeiĭ grăiră. cum acesta carte ştie n'aŭ învĕţat. rĕspunse amu lor Is. şi zise. a mea învĕţătură, nu e a mea. ce cela ce m'aŭ trimes. cine va vrea voĭa luĭ să

facă, înţelége-va de învĕţătură. cine ĭaste dela Dumnezeŭ. saŭ eŭ de mine grăesc grăĭaşte de eluşĭ, slava luĭ caută, ĭară cine va căuta slava cela cel-aŭ trimes el, acesta adeverit easte, şi nu e nedereptate întru el, nu Moisi déde voao lége, şi nimea nu face de în voĭ lége, ce căutaţĭ mine să mĕ ucideţĭ. rĕspunse nărodul şi zise, drac aĭ. cine caută tine să te ucigă. rĕspunse Is. şi zise lor. uîn lucru voĭ face şi toţĭ vĕ veţĭ mira. derept acéea déde voao Moisi taetură. nu că easte de la Moisi. ce dela părintele. şi întru Sâmbătă tăĭaţĭ omul. de va priimi tăetura omul în Sâmbătă. sa nu spargă légea lu Moisi. spre mine vĕ mânieaţĭ că toţĭ oameniĭ sânătoşi'i făcuĭ întru Sâmbătă. nu judecaţĭ în făţărie. ce derept judeţ faceţĭ. grăiră amu uniĭ de în Ierusalimlénĭ. nu easte acesta cela ce căutaţĭ să ucideţĭ. şi de aceasta nu se sfiea grăind. şi doară cum adeverit înţeléseră judeciĭ că acesta easte adevĕr Hs. ce cesta ştim de unde easte. Hs. când va veni, nimea nu-l-va şti de unde easte. strigă amu în beséreca învĕţa Is. şi grăi. şi mine ştiţĭ. ştiţĭ de unde sînt. şi de mine n'am venit. ce easte adeverit cela ce m'aŭ trimes. ce voĭ nu-l ştiţĭ. eŭ ştiŭ el. că de la el sînt. şi acela m'aŭ trimes. căuta să prinză el. şi nimea nu puse mânile spr'ênsul. că nu era venit céasul luĭ. *Coneţ srédea.* mulţĭ de în nărod crezură întru el şi grăĭea. că Hs. când va veni, aŭ doară maĭ mare sémne va face. ce face acesta. auziră fariseiĭ nărodul răpştind de el aceasta. şi treméseră fariseiĭ şi maĭ mariĭ preoţĭ să prinză el. zise Is. încă puţină vréme cu voĭ sînt. şi mĕ voĭ duce cătră cela ce m'aŭ trimes. căuta-veţĭ mine şi nu mĕ veţĭ află. şi unde sînt eŭ. voĭ nu veţĭ putea veni. ziseră Iudeiĭ cătră eişĭ. unde acesta va să se ducă, că noĭ nu vom afla el, aŭ doară în răsipa elinilor va să se ducă. şi să învéţe eliniĭ. ce easte cuvêntul acesta ce zice, câuta-veţĭ mine şi nu mĕ veţĭ afla. şi unde sînt eŭ voĭ nu veţĭ putea veni.

(*nedélea 8 ța*). Zac. 27.

In zioa de apoĭ mare praznic, stătu Is și striga grăi. cine va fi însetoșat. să vie cătră mine și să bea. cine va créde întru mine cum zice scriptura, rîurĭ de în mațele luĭ cură-vor ape viĭ. aceasta zise de duhul. cine vrea să priiméscă cine créde întru el nu era amu Duhul sfânt. că Is. nu era proslăvit. mulțĭ amu de în nărod auziră cuvêntul grăind. acesta easte adeverit proroc. uniĭ grăiră. acesta easte Hs. alțiĭ grăiră. aŭ doară de în Galileĭ Hs. va veni. nu grăeaște scriptura. că de în sĕmânța lu David. și de în orașul Vitleemuluĭ unde era David Hs. va veni. sfară fu întru nărod derept el. uniĭ de în tr'ênșiĭ vrea să prinză el. ce nimea nu puse mânile spr'ênsul, vineră slugile cătră maĭ mariĭ preoțĭ și fariseiĭ. și ziseră lor aceea. pentru ce nu l'ațĭ adus el. rĕspunseră slugile. nece în u om easte să grăĭască așa, ca acest om. rĕspunseră amu lor fariseiĭ, aŭ doară și voĭ sînteţĭ prilăstițĭ. doară cine-va créde de în judecĭ întru el. saŭ de în fariseĭ, ce nărodul acesta nu știŭ lége. blăstemațĭ sînt. grăi Nicodim cătr'ênșiĭ ce venise noaptea cătră el. unul acesta de într'ênșiĭ. aŭ doară légea noastră judeca-va omul. de nu va fi auzit maĭ de'nainte. și să înțelégă ce va face. rĕspunseră și ziseră. aŭ și tu de în Galileĭ eștĭ. ispitéște și vezĭ, că proroc de în Galileĭ nu se va scula. ***prêstapi nedélea***, *8*, și se duseră cineșĭ în casa luĭ. Is. duse-se în codrul Eleonuluĭ, demănéța ĭară vine în bisérică. și toțĭ oameniĭ mergea cătr'ênsul. și ședea de învăța eĭ.

(*Septevrie 11 stiĭ Teodorea*). Zac. 28.

In vrémea acéea aduseră cărtulariĭ și fariseiĭ cătr'ênsul o mueare prinsă în curvie. și puseră ea în mijloc, gră-

iră luĭ. învățătoare aceasta am aflat acmu curvărind. în légea nóstră, Moisi aŭ zis acela cu pietri să'l ucidem. tu ce grăéștĭ de ea, acésta grăiea de ispitiea el. să fie să ĭa ceva să grăĭască spr'ênsul. Is. jos se plecă. cu dégetul scria la pămênt nu rĕspunse lor. ca încetare întrebând el. sculă-se zise cătr'ênșiĭ. cine easte fără păcate întru voĭ mainte cu piatra să arunce spr'ênsa. și ĭară jos se plecă. scriea la pământ. eĭ auziră și cu cugetul se obliciră, eșiră unul câte unul. începură de în bătrânĭ până ceea de apoĭ. și rĕmase însușĭ Is. și muérea în mijloc era· sculase Is și nece unul nu vĕzu fără muérea. zise eĭ. unde sînt aceea ce vădia spre tine. nemică nu judecară tine. ea zise nemică Doamne. zise eĭ Is. nece eŭ tine osîndi-voĭ. pasă. și de acmu să nu maĭ greșeștĭ. *Coneț stéĭ. Ceti nedélea 8.* ĭarașĭ zise lor Is. grăi.

(Cetoc 4 nedélea). Zac. 29.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. eŭ sînt lumină lumieĭ. cine va veni după mine, n'are a mérge întru untunérec, ce avé-vor lumina vécilor. *Coneț nedélea 8.* ziseră luĭ fariseiĭ. tu de tine însuțĭ mărturiseștĭ și mărturiea ta nu easte adeverită. rĕspunse Is și zise lor. de eŭ mărturisi-voĭ de mine. adeverită easte mărturia mea· că știu de unde-am venit și unde voĭ mérge. voĭ nu știțĭ de unde-am venit și unde merg, voĭ pre trupurĭ judecațĭ. eŭ nu judec nimea. și de voĭ judeca eŭ, judecata mea adeverită easte. că unul nu sunt. ce eŭ și cela ce m'aŭ trimes părintele. și în légea voastră scris easte. că doĭ oamenĭ mărturie, adeverită easte. eŭ sînt de mărturisesc de mine și singur. și mărturisi-va de mine cela ce m'aŭ trimes părintele. grăiră luĭ. unde easte părintele tĕŭ. respunse Is. nece mine știțĭ. nece părintele mieŭ. de ațĭ fi știind mine și părintele mĭeŭ ațĭ fi știind. aceaste cuvinte

grăi Is. în gazofilachieĭ învăța în biserică. și nimea nu prinse el. că nu era venit ceasul luĭ. *Coneț cetoc.* Zise amu ĭară lor Is.

(pétoc 4 nedélea) Zac. 30.

Zise Domnul către ceea ce merseră către el Iudeilor. eŭ mě duc și vețĭ căuta mine. și în păcatele voastre muri-vețĭ unde voĭ eŭ mérge, voĭ nu vețĭ putea veni. grăiră amu Iudeiĭ. aŭ doară însușĭ se va ucide. că grăĭaște unde voĭ eŭ mérge voĭ nu vețĭ putea veni. zise lor. voĭ de jos sînteţĭ. eŭ de sus sînt. voĭ de în lumea aceasta sînteţĭ. eŭ nu sînt de în lumea aceasta. zic amu voao că murivețĭ în păcatele voastre. de amu nu vețĭ créde că sînt eŭ, murivețĭ în păcatele voastre. grăiră luĭ tu cine eștĭ. zise lor Is. ca o începătură grăesc voao. mult am a grăi de voĭ și să judec ce cela ce m'aŭ trimes adeverit easte. și eŭ ce am auzit de la el, acéea grăesc în lume. nu înțelegea amu că părintele lor grăĭea. zise lor Is. când se va înălța fiĭul omenesc. atunce vețĭ înțelége că eŭ sînt. și de mine-șĭ nu fac nemică. ce cumu m'aŭ învățat părintele mĭeŭ. acéea grăesc. și cine m'aŭ trimes cu mine easte. nu va lăsa mine singur părintele. că eŭ ogodința luĭ fac pururea. aceasta lor griea. mulțĭ crezură întru el.

(Coneț pétoc. i sâbotă. Sâbota 4). Zac. 31.

Zise Domnul către ceea ce crezură luĭ Iudeilor. de vețĭ fi voĭ întru cuvintele méle adevěr ucenicĭĭ mĭeĭ fi-ețĭ. și înțelége-vețĭ adevěrul. și adevěrul slobozi-vě-va. rěspunseră și ziseră luĭ. sěmânța luĭ Avraam sîntem. și nemică n'am lucrat nemunuea. cum tu grăeștĭ că slobozĭ fi-vețĭ. rěspunse lor Is. adevěr adevěr grăesc voao. că toțĭ ce fac pěcate, rob easte pěcatelor. robul, nu va lăcui în casă în-

tru-vécĭ. fiĭul va lăcui întru vécĭ. de amu fiĭul vĕ va slobozi. adevĕr slobozĭ veţĭ fi. ştiŭ că sĕmânţa lu Aaraam sînteţĭ. ce căutaţĭ mine să ucideţĭ. că cuvêntul mĭeŭ nu se amistueaşte întru voĭ. eŭ ce-am vĕḑut dela părintele mĭeŭ grăesc. şi voĭ amu ce-aţĭ vĕzut dela părinţiĭ voştri faceţĭ. rĕspunteră şi ziseră luĭ. părintele nostru Avraam easte. grăi lor Is. de aţĭ fi fost fecĭoriĭ lu Avraam, lucrul lu Avraam aţĭ fi făcênd. acumu mine căutaţĭ să ucideţĭ. omul ce advĕr voao grăĭaşte. ce-aŭ auḑit dela Dumnezeŭ. aceasta Avraam n'aŭ făcut. voĭ faceţĭ lucrul părinţilor voştri, ziseră luĭ. noĭ de în curvie nu sîntem născuţĭ, unul părinte avĕm Dumnezeŭ. zise lor Is.

(Fonedélnic. 5 nedélea). Zac. 32.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră catră el Iudeilor. de ară fi fost Dumnezeŭ părintele vostru, fi-vréţĭ ĭubit mine. eŭ amu de la Dumnezeŭ eşiĭ şi veniĭ. *Coneţ sâbota.* nu de mine-şĭ amu veniĭ. ce acela mĕ trimése. pentru ce cuvintele méle nu înţelégeţĭ, că nu puteţĭ asculta cuvintele méle voĭ de la părintele diavolul sînteţĭ. şi pohta părinteluĭ vostru veţĭ face. acela ucigător de oamenĭ era de întĕiŭ. şi întru adevĕr nu stă. că adevĕr nu easte întru el. când grăĭaşte mincĭună. de aĭ luĭ grăĭeaşte. că mincinos easte şi părintele luĭ. eŭ derep ce grăesc adevĕr nu crédeţĭ mie. cine de în voĭ oblici-mĕ-va de pĕcate. de adevĕr grăesc pentru ce voĭ nu crédeţĭ mie. ce easte de la Dumnezeŭ graĭurile lu Dumnezeŭ ascultaţĭ. derept acéea voĭ nu ascultaţĭ. că dela Dumnezeŭ nu sînteţĭ. rĕspunseră Iudeiĭ şi ziseră luĭ. nu grăim noĭ bine că samarénin eştĭ tu şi drac aĭ. rĕspunse Is. eŭ drac n'am ce cetesc părintele mĭeŭ. şi voĭ nu cetiţĭ mine. eŭ nu caut slava mea. easte de va căuta şi va judeca.

(*Vtoc. 5 nedélea* Zac. 33.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. adevĕr adevĕr grăesc voao, cine va păzi cuvintele méle. moarte n'are a vedea în vécĭ. *Coneț ponedélnic.* ziseră amu jidoviĭ, acmu înțelégem că drac aĭ. Avraam aŭ murit și prorociĭ, și tu grăeștĭ cine va păzi cuvintele méle. moarte n'are a gusta în vécĭ. aŭ doară tu maĭ bun eștĭ de părintele nostru Avraam ce-aŭ murit. și prorociĭ aŭ murit. cuĭ te facĭ tu însuțĭ. rĕspunse Is. de mĕ voĭ slăvi eŭ însumĭ, slava mea nemică easte. easte părintele mĭeŭ de mĕ va slăvi. ce voĭ grăițĭ că Dumnedeul vostru easte, și nu cunóștețĭ el. eŭ știŭ el. și de voĭ zice că nu știu el, fi-va în podoabă voao minciună. ce-l știŭ el. și cuvêntul luĭ păzesc. Avraam părintele vostru, bucuros ară fi fost să vază zioa mea. și ară vedea și se-ară bucura. ziseră luĭ Iudeiĭ. cincĭ-zecĭ de anĭ încă n'aĭ și Avraam aĭ vĕzut. zise lor Is. adevĕr adevĕr grăesc voao. maĭ denainte până Avraam n'aŭ fost. eŭ sînt. luară pietri să arunce într'ênsul. Is. ascunse-se, și eși de în beséreca. mérse pre în mijloc de eĭ. și mergea așa.

(Coneț vtornic. a srédea 5, ișțĭ nazad glav 18. i cetoc. 5 ișțĭ na préd glav 35. nedélea 6. o slépom). Zac. 34.

In vrémea acéea. mergênd Is. vĕzu u în om orb de în născută. și întrebară el ucenicii luĭ grăiră învĕțătoare. ce aŭ greșit acesta, saŭ părințiĭ luĭ de-aŭ născut orb. rĕspunse Is. nece acesta aŭ greșit. nece părințiĭ luĭ. ce să se ivéscă lucrul lu Dumnezeŭ spr'ênsul. mie mi se cade a lucra lucrul celuea ce m'aŭ tremes până este zio. veni-va noaptea. când nimea nu poate lucra. când întru lume sînt. lumină sînt lumieĭ. aceasta zise, scuĭpi la pămênt și făcu tină de scuĭpit. și unse cu tină ochiĭ or–

bulul. și zise luì dute de te spală în fântâna Siloanuluĭ ce se spune trimes. duse-se și se spălă. și vine vĕzu vecinií luí și vĕzură el mainte că era orb, grăiră. nu easte acesta ce ședea de cerea. aceștea grăiră, că acesta easte. e alțiĭ. că easte de sémănă luĭ, el grăi că eŭ sînt. grăiră luĭ. cumu ți se-aŭ deșchis ochiĭ. rĕspunse acela și zise. uîn om ce-l chémă Is. tină făcu și unse ochiĭ mĭeĭ si-mĭ zise. dute în fântâna Siluamuluĭ și te spală. dușumĕ de mĕ spălaĭ. vĕz. ziseră luĭ. unde easte acela, grăi. nu știu. duseră-l el către fariseĭ ce era maĭ de'nainte orb. era sâmbătă când făcu tină Is. și deșchise luĭ ochiĭ. earășĭ întrebară el fariseriĭ. cum vezĭ. el zise lor tină puse mie la ochĭ și mĕ spălaĭ și vĕz grăiră amu uniĭ de în fariseĭ. acest om. nu e de la Dumnezeŭ. că sâmbăta nu păzéște. alțiĭ grăiră. cum poate om pĕcătos acéstea sémne să facă. și pâră era întru eĭ. grăiră amu orbuluĭ ĭară. tu ce grăeștĭ de el. că deșchise ochiĭ tĕĭ. el zise, că proroc easte, nu crezură amu Iudeiĭ de el că orb era și vedea, până chemară părințiĭ aceluea ce vedea și întrebară eĭ grăiră. acesta easte fiĭul vostru. ce voĭ grăĭațĭ c'aŭ născut orb. cum amu acmu véde. rĕspunseră lor părințiĭ luĭ și ziseră. știm că acesta easte fiĭul nostru. și ca u orb aŭ născut. cum acmu véde. nu știm. sau cine-aŭ daschis luĭ ochiĭ. noĭ nu știm. însușĭ crescut are. însușĭ'l întrebațĭ. însușĭ de elușĭ să grăească. aceasta ziseră părințiĭ luĭ. că se temea de jidovĭ. așa amu era de se băgase jidoviĭ cine va ispovedi Hs. lepădat de biséricâ să fie. derept acéea părințiĭ luĭ ziseră. că însușĭ crescut are. însușĭ-'l întrebațĭ. strigară amu a doară omul ce-aŭ fost orb. și ziseră luĭ. dă slavă luĭ Dumnezeŭ. noĭ știm că omul acesta pĕcătos easte. rĕspunse acela și zise de easte pĕcătos, nu știŭ. una știŭ. că orb era, acmu vĕz. ziseră luĭ ĭară. ce făcu ție. cum deschise ochiĭ tĕĭ.

rĕspunse lor. ziș voao și nu auzițĭ. ce eară vețĭ să auzițĭ aŭ doară și voĭ ucenicĭ luĭ vețĭ să fițĭ. ocărâră el și ziseră. tu ucenic eștĭ aceluea. noĭ lu Moisi sîntem ucenicĭ. noĭ știm că Moisi aŭ grăit cu Dumnezeŭ. acesta nu știm de unde easte. rĕspunse omul și zîse lor. de aceasta amu minune easte că voĭ nu știțĭ de unde easte. și deșchise ochiĭ mĭeĭ. știŭ că pĕcătoșiĭ Dumnezeŭ nu'ĭ ascultă, ce cine easte lu Dumnezeŭ cititorĭu. și voĭa luĭ face, acela-l ascultă. de în véc nu easte auzită că cine deșchise ochiĭ orbuluĭ de în născută. de n'ară fi acesta fiind de la Dumnezeŭ, n'ară putea face nemică. rĕspunseră și ziseră luĭ. întru pĕcate tu născut eștĭ tot, și tu ne verĭ învĕța. și scoaseră el afară. auzi Is că scoaseră el afară, și află el zise luĭ, tu créde-verĭ în fiĭul lu Dumnedeŭ, rĕspunse acela și zise, și cine easte Doamne, de să crez întru el, zise luĭ Is. și-l vezĭ. și grăească cu tine. acesta easte. el zise. crez Doamne și mĕ închin luĭ. *Coneț nedélea.* și zise Is.

(Cetoc. 5 nedélea). Zac. 35.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. la județ eŭ în lumea aceasta veniĭ. cine nu vede sĕ vază. și cine vĕd orbĭ fi-vor. și auziră de în fariseĭ aceasta era cu nusul. și ziseră luĭ. aŭ doară și noĭ orbĭ sîntem. zise lor Is. de-ațĭ fi orbĭ fiind, n'ațĭ fi avênd pĕcate. acmu grăițĭ că vedem. pĕcatele amu voastre fi-vor.

(Mai. 21. seje i-nautrăni Ion Zlatoust.)

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. cine nu va mérge pre ușe în curtea oilor. ce pre prilaz și pré aĭurea, fur easte și tlăharĭ. ĭară cine ve mérge pre ușe păstorĭ easte oilor. acest ușarĭu deșchide. și oile glasul luĭ aud. și ale luĭ oĭ strigă-le pre nume și scornéște

eale. şi când ale luĭ oĭ scoate, nainte le mérge. şi oile dapă el merg. că ştiŭ glasul luĭ. după striin nu merg. ce fug de la el. că nu ştiŭ glasul de striin. acéstă pildă zise lor Is. eĭ nu înţeléseră ce era ce grăĭa lor. zise ĭară lor Is. adevĕr adevĕr grăesc voao. că eŭ sînt uşa oilor. toţĭ câţĭ vor veni mainte de mine furĭ sînt şi tlăharĭ. ce vu vor asculta eĭ oile.

(Noevrie 13 Ion Zlataust i inim stilem) Zac. 36.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. eŭ sînt uşe. şi în mine cine va întra, mântui-se-va. şi întra-vor, şi eşi-vor, şi păşune afla-vor. *Conet cetoc i Constantinu.* furul nu va veni, numaĭ să fure. şi să ucigă şi să pĭearză. eŭ veniĭ, vieaţă să aveţĭ, şi maĭ mult avea-veţĭ, eŭ sînt păstoriŭ bun, păstorĭul bun sufletul luĭ pune-l drept oile. ĭară năemnicul ce nu e păstoriŭ, ce nu sînt oile luĭ, vede lupul viind. şi lasă oile şi fuge. şi lupul răpéşte eale şi rĕspândéşte oile. ĭară năemnicul fuge, că năemnic easte şi nu grijaşte de oĭ. eŭ sînt păstoriŭ bun. şi ştiu-vĕ şi ştiti-mĕ. cumu mĕ ştie părintele şi eŭ ştiŭ părintele. şi sufletul sĕŭ pune-l-va derept oĭ. şi alte oĭ am ce nu sînt de în curtea acésta. şi acélea mi se cade să le aduc. şi glasul mĭeŭ auzi-vor şi va fi o turmă şi uĭn păstorĭu.

(Conet stilem. petoc 5. nedélea.) Zac. 37.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. derept acéea părintele mĕ ĭubéşte. că eŭ pune-voĭ sufletul mĭeŭ, ca ĭară să-l ĭaŭ el. şi nimea nu-l va lua el de în mine. ce eŭ pune-l-voĭu el de mine-şĭ. putére am a pune el. şi putére am ĭară a lua el. această porâncită luaĭ de la părintele mĭeŭ. sfară fu ĭară întru Iudeĭ de cuvintele acéstea. grăiră mulţĭ de într'ênşiĭ. drac are şi nesănătos easte, cine el va asculta. alţiĭ grăiră. acéste cuvinte nu

sînt drăceștĭ. aŭ doară dracul poate ochiĭ orbuluĭ să deschidă.

(Na osfeștenia țercvi).

In vrémea acéea. fu atunce trânosélă în Ierusalim, și frig era, și mergea Is în besérică în pridvoarĕle lu Solomon, încungĭurară el Iudeiĭ, și grăiră luĭ. până când sufletele noastre lua-verĭ, de eștĭ tu Hs, spune noao nu te sfii, rĕspunse lor Is. spuĭ voao, și nu crédețĭ. lucrul ce eŭ fac de numele părinteluĭ mĭeŭ, acela mărturisi-va de mine. ce voĭ nu crédețĭ, nu sînteți amu de în oile méle, cum am zis voao.

(Sâbota 5). Zac. 38.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. oile méle glasul mĭeŭ aud. și eŭ știŭ eale. și după mine vine. și eŭ viață în vécĭ da-voĭ lor, *coneț pétoc i osfeștenitu.* și nu vor peri in vécĭ, și nu-ĭ va răpi eĭ nimea de în mânile méle. părintele mĭeŭ ce-aŭ dat mie. maĭ mare easte de toțĭ. și nimea nu poate să răpéscă eĭ de în mânile părinteluĭ mĭeŭ eŭ și părintele unul sîntem. luară pietri eară Iudeiĭ să ucigă el. rĕspunse lor Is. multe lucrurĭ bune arătaĭ voao de la părintele mĭeŭ, de care lucru pietri aruncațĭ pre mine. rĕspunseră luĭ Iudeiĭ grăiră. de bune lucrure pĭetri n'am arunca spre tine, ce de hule. că tu om eștĭ. faci-te Dumnezeŭ. rĕspunse lor Is. nu easte scris în légea voastră., eŭ zic Dumnezeŭ sînteţĭ. e să acéea zice Dumnezeĭ cătr'ênșiĭ cuvêntul lu Dumnezeŭ fu. și nu pot sparge scriptura. ce părintele 'l lumină și tremése întru lume. voĭ grăițĭ că hula grăi. derept acéea spuĭ că fiiul lu Dumnedzeŭ sînt. de n'aș face lucrul părinteluĭ mĭeŭ. nu mĭ-ațĭ avea credință. ĭară de voĭ face.

e să mie nu veţĭ créde. lucruluĭ mĭeŭ crédeţĭ. să înţelégeţĭ şi să crédeţĭ că întru mine e părintele. şi eŭ întru el.

(Coneţ sâbotă. Genuarie. 12).

In vrémea acéea. căuta amu ĭară de să prindă el. şi eşi de în mânile lor. şi se duse ĭară în céea parte a Iordanuluĭ la locul unde era Ioan maĭ denainte de boteza. şi fu aciea şi mulţĭ vineră către el. şi grăiră. că Ioann amu sémne nu făcu nece unul. toate câte auzise Ioann de acesta, adeverit era. şi mulţĭ aciea crezură întru el.

(Coneţ măceniţi. Sâb. 6 post Lazarova). Zac. 39.

In vrémea acéea. era unul de boliea Lazar de în Vithania de în oraş Mariea şi Marta surorile luĭ. era Mariea de uînsease Domnul cu mir. şi ştersése picĭórele luĭ. cu pěrul eĭ. al eĭ frate Lazăr bolia. tremése amu soru-sa către'ênsul grăi. Doamne. ĭată cela ce ĭubiaĭ boléşte. auzi Is. zise. aceasta boală, nu e către moarte. ce de slava lu Dumnedeŭ. de să se proslăvéscă fiĭul lu Dumnedeŭ derept ea. ĭubea Is. Marta şi sora eĭ şi Lazar. când auzi că boléşte. atunce fu până la el era loc de dooa zile. după acéea grăi ucenicilor. păsăm întru Iudeĭ ĭară. grăiră luĭ uceniciĭ, învěţătoare. acmu caută tine cu pietri să te ucigă Iudeiĭ. şi ĭarăşĭ mergĭ acolo. rěspunse Is, nu doaosprě-zéce ceasure sînt în zi. cine va înbla zioa nu se va poticni. că lumina lumieĭ aceştiea véde. ĭară cine va înbla noaptea, poticni-se-va. că lumină nu easte întru el. aceasta zise. şi după aceasta grăi lor. Lazar soţul nostru aŭ adurmit. ce merg să dăştept el. ziseră uceniciĭ luĭ. Doamne, de va durmi mântuit va fi, zise Is. de moartea luĭ, eĭ le părea că de adurmitul somnuluĭ grăĭea, atuncea

amu zise lor Is. nu mĕ sfiesc, Lazar aŭ murit, și mĕ bucur derept voĭ, să crédețĭ că n'am fost acolo. ce păsăm cătr'ênsul. zise Thoma ce'l chema geamănul ucenicilor. păsăm și noĭ să murim cu nusul. mérse Is. află el de patru zile încă avênd în mormênt, era Vithaniea aproape de Ierusalim. ca doao-spre-zéce mile. și mulțĭ de în Iudeĭ era venițĭ cătră Marta și Mariea. să mângâe eale de fratele eĭ. e Marta când auzi că Is. vine. timpină el. Mariea ședea a casă. zise Marta cătră Is. Doamne. de-aĭ fi fost cicea. fratele mĭeŭ n'ară fi murit. ce și acmu știŭ că cât să aĭ cére de la Dumnezeŭ, dĕțĭ ție Dumnezeŭ. grăi eĭ Is, învié-va fratele tĕŭ. grăi luĭ Marta. știŭ că va învie întru învierea întru zilele de apoĭ. zise eĭ Is. eŭ sînt înviere și vieață. cine va créde întru mine, să ară și muri învie-va. și toțĭ viiĭ cine cred întru mine. nu vor muri în vécĭ. eĭ credința aceasta. grăi luĭ. adevĕr Doamne. eŭ crez că tu eștĭ Hs. fiĭul lu Dumnezeŭ. și în lume aĭ venit. și aceasta zise. mérse și strigă Mariea soru-sa în taĭnă zise. învĕțătorĭul viitorĭu easte. și te chémă. ea ca auzi. sculă-se curând și se duse cătr'ênsul. nu amu era venit Is în oraș. ce era la lucrul unde timpină el Marta. Iudeiĭ amu era cu nusa în casă. și mângâea ea. vĕzură Mariea că curêndu-se sculă și eși după ea duseră-se. grăiră. că mérge la mormênt să plângă acolo. e Mariea vine unde era Is. vĕzu el. căzu-ĭ luĭ la picĭoare grăi luĭ. Doamne. de-aĭ fi fost cicea, n'ară fi murit fratele mĭeŭ. Is ca vĕzu ea plăîngêndu-se. și mergea cu nusa Iudeiĭ plângé-se, opri sufletul. și se opri însușĭ și. zise. unde ațĭ pus el. grăiră luĭ. Doamne vino și vezĭ. lăcrămă-se Is. grăiră amu jidoviĭ, vezĭ cum ĭubéște el, uniĭ de într'ênșiĭ zise. nu poate acesta deșchide ochiĭ orbuluĭ. să facă de aceasta să nu moară. Is. ĭară opri întru elușĭ. vine cătră mormênt. era peștere. și piatra zăcea spr'ênsa.

grăi Is. luaţĭ piatra. grăi luĭ sora mortuluĭ Marta. Doamne că va puţi. a patra zi easte. grăi eĭ Is. n'am zis ţie că de verĭ créde. vedea-verĭ slava lu Dumnedeŭ. luară piatra unde era mortul zăcênd. Is. rădică ochiĭ luĭ sus. şi zise. părinte laudă ţie daŭ. că mĕ auzĭ. eŭ ştiŭ, că pururea asculţĭ mine. ce derept nărodul ce stă împrejur zic. ca credinţă să aĭbă că tu maĭ tremes şi aceasta zise, cu glas mare strigă. Lazare vino afară. şi eşi mortul. legat mânile. şi picĭórele şi faţa luĭ cu pomisélnic legată. grăi lor Is. dezlegaţĭ el şi-l lăsaţĭ să se ducă. mulţĭ amu de în Iudeĭ mersése către Mariea şi vĕzură ce făcu Is. crezură întru el. *Conet sâb.* uniĭ de într'ênşiĭ duseră-se către fariseĭ, şi spuseră lor ce făcu Is.

(ponedélnic. 6, nedélea). Zac. 40.

In vremea acéea. adunară amu maĭ mariĭ preuţĭ şi fariseiĭ săbor. şi grăiră. ce să facem. că omul acesta multe sémne face. de-l vŏm lăsa el aşa. toţĭ vor créde întru el. şi vor veni Rîmléniĭ, şi vor lua locul şi limba nóstră. unul oare cine de într'ênşiĭ Caĭafa. maĭ mare preot acesta în aniĭ aceea, zise lor. voĭ nu ştiţĭ nemică. nece cugetaţĭ. că maĭ bine easte noao uîn om să moară derept oamenĭ. nu toată limba să piară, aceasta de elu-şĭ nu zise. ce maĭ mare preot acesta aniĭ acelora, proroci, că vrea Is̄. să moară derept oamenĭ. şi nu numaĭ derept oamenĭ. ce ca şi fecĭoriĭ lu Dumnezeŭ răsip'ţĭ, să-ĭ adune într'una. de într'acea zi sfătuiră ca să ucigă el. e Is de aciea nu aĭave înbla întru Iudeĭ. ce se duse de acolo întru o parte aproape de o pustie. întru o cetate ce se chema Efrem. şi aciea înbla cu uceniciĭ luĭ. aproape era Paştile ovreeştĭ, şi se dusése mulţĭ în Ierusalim. de pre înprejur mainte de paştĭ de să se curăţéscă. şi căuta amu Is. şi grăĭea întru eişĭ în besérecă stând. ce se voao pare. că

n'are a veni în praznic. dedé-se și maĭ mariĭ preuțĭ și fariseiĭ zise. de-l va ști el cineva unde va fi, să spue ca să prinză el.

(Coneț pned. ned. țvéto nosna a). Zac. 41.

Mainte cu șase zile de Paștĭ. vine Is în Vithaniea. unde era Lazar mort ce elu-'l învise de în moarte. făcură luĭ cină aciea. și Marta slujiea. e Lazar era unul de în șezătorĭ cu nusul. Mariea luo o litră de mir de nardos mestecat de mult preț. unse picĭoarele lu Is. și ștérse cu pĕrul eĭ picĭórele luĭ. casa înplu-se de olmul miruluĭ. grăi luĭ unul de în uceniciĭ luĭ Iuda a lu Simon de în Iscariot. ce vrea el să-l vênză. derept ce mirul acesta nu vêndut să fie la treĭ sute de banĭ și să se dea mișeilor. aceasta zise. nu că se grijiea de mișeĭ, ce ca uîn fur era și pungă avea și arunca de purta. zise Is. nu muncirețĭ ea de în zioa de îngrupătoarea mea. să păzéscă el. mișeiĭ amu pururea avețĭ cu voĭ. e mine nu pururea avețĭ. înțeléseră nărod mult de în Iudeĭ că aciea easte. și vineră nu derept Is numaĭ. ce ca și Lazar să vază. ce elu-l învise de în moarte. sfătuiră-se maĭ mariĭ preoțĭ ca și Lazar să ucigă. că mulțĭ derept el mergea Iudeĭ și credea întru Is. a dooa zi demânéța nărod mult mersése în praznic, auziră că Is. vine în Ierusalim, luară stlăpărĭ de finic. și eșiră în timpinatul luĭ. și striga. osana blagoslovit vine în numele Domnuluĭ. împĕratul Izraililor află Is uîn asin. șezu spr'ênsul. cum easte scris. nu vĕ témețĭ fétele Sionuluĭ. ĭată împĕratul tĕŭ vine. șade spre mânzișor de asin. aceasta nu înțeléseră uceniciĭ luĭ mainte. ce cându-se proslăvi Is. atunce pomeniră că acéea era de el scrisă. și aceasta făcură luĭ. mărturisi nărodul ce era cu nusul când strigă Lazar de în groapă. și învise

el de în moarte. derept acéea-l timpină el nărodul. că audise el că făcuse acest semn.

(Coneț nedélea țvétna. vtoc. 6, nedélea) Zac. 42.

In vrémea acéea sfat făcură fariseiĭ spre Is. ziseră cătră eișĭ. vedețĭ că necĭ uîn folos easte. ĭată lumea după el mérge. Era uniĭ de în elinĭ de în ceea ce mersése să se închine în praznic. aceștea amu apropieară-se cătră Filip ce era de în Vithsaida Galileĭuluĭ, și rugară 'el grăiră, Doamne. vrére-am Is să vedem. vine Filip și grăi lu Andreĭ. și ĭară Andreĭ și Filip grăiră lu Is. Is. rĕspunse lor grăi. vine ceasul să se proslăvéscă fiĭul omenesc, adevĕr adevĕr grăesc voao de va grăunțul de grîu cădea la pămênt nu va muri. acela unul va fi. ĭară de va muri. mult rod va face.

(Poclonenie crîstu i vĕ schimă).

Zise Domnul ucenicilor luĭ. ĭubi-va sufletul luĭ și piarde-l-va el. și urî-va sufletul luĭ în lumea aceasta, în vieața de vecĭ păzi-l-va el. cine va mie sluji. după mine să vie. unde sunt eŭ. aciea și slugile méle fi-vor. cinsti-l-va el părintele mĭeŭ. acmu sufletul mĭeŭ turbură-se. și ce voĭ zice. părinte mântuĭaște-mĕ de ceasul acesta. ce derept acéea veniĭ la ceasul acesta.

(Na văzdvijenie crista na utrăniĭ).

Zise Domnul. părinte proslăvéște numele tĕŭ. vine glas de în cerĭ. și proslăvi. și ĭară proslăvi. nărodul sta și auzi. grăiră tunet fu. alțiĭ grăiră. îngerul grăi luĭ. rĕspunse Is. și zise. nu derept mine glasul acesta fu, ci derept voĭ. acmu județ easte lumieĭ aceștiea. acmu judele lumieĭ aceștiea, scos fu afară. și eŭ de voĭ fi înalțat

de în pământ, toţĭ voĭ trage cătră mine. aceasta grăĭea. semna cu ce moarte vrea să moară. rĕspunse luĭ nărodul. noĭ am auzit de în lége, că Hs. lăcui-va în vécĭ. şi cum tu grăéştĭ cade-se a se înălţa fiĭul omenesc. cine easte acela fiĭul omenesc. zise lor Is. încă puţină vréme lumina cu voĭ easte. înblaţĭ până lumină aveţĭ. ca untunérecul voĭ să nu vĕ prinză. şi înbla-vor întru uîntunérec. nu vor şti unde merg.

(Srédea 6 nedélea). Zac. 43.

Zise Domnul cătră ceea ce mérseră cătră el Iudeilor. până lumină aveţĭ, crédeţĭ întru lumină. ca fecĭoriĭ lumineeĭ să fiţĭ. *Coneţ vă sém. d. mă.* aceasta grăi Is. şi se duse de se ascunse de într'ênşiĭ. câte amu sémne făcu naintea lor, nu crezură întru el. ca cuvêntul Isaieĭ prorocululĭ să se izbândéscă ce zise. Doamne cine va créde auzitul nostru. şi braţul Domnuluĭ cuĭ se va descoperi. derept acéea nu putură créde. că ĭară zice Isaĭea. orbiră ochiĭ lor. şi înpetrită-lĕ easte inima lor să nu vază cu ochiĭ. nece să înţelégă cu inima. şi să se întórcă şi să se vindece eĭ. aceasta zise Isaia. când vĕzu slava luĭ. şi grăi de el. însă amu şi de în judecĭ mulţĭ crezură întru el. ce derept fariseiĭ nu spunea. de să nu fie scoşĭ de în beséreca. ĭubiră amu slava omenéscă maĭ vrătos de cât slava lu Dumnezeŭ. Is. strigă şi zise. crédeţĭ întru mine, nu crédeţĭ întru mine, ce în cela ce m'aŭ trimes. şi cine mĕ véde, véde-l cela ce m'aŭ tremes. eŭ întru lume lumină veniĭ. ca toţĭ cine va créde întru mine întru untunérec nu va fi. şi cine va auzi graĭurile méle şi nu va créde, eŭ nu voĭ judeca luĭ. n'am venit amu să judec lumieĭ. ce să mântuesc lumea. *Coneţ srédea.* lepăda-se-va de mine şi nu va priimi cuvintele méle. am a judeca luĭ. cuvênt ce grăesc, acela judeca-voĭ luĭ în zilele de apoĭ. că eŭ

de în mine nu grăesc. ce cela ce m'aŭ trimes părintele,
această porâncită déde mie. ce voĭ zice și ce voĭ grăi, și
știŭ că poruncita luĭ, vieața vécilor easte. ce amu eŭ
grăesc. cum aŭ zis mie părintele, așa grăesc.

(Evanghelia, 1. na umêvenie). Zac. 44.

In vrémea acéea. mainte de praznicul Paștilor. știŭ Is. că-ĭ vine luĭ ceasul să trécă de în lumea aceasta cătră părintele. ĭubi aĭ luĭ cine era întru lume, până în sfrășitu-ĭ ĭubi eĭ. și cină fu. diavolul întrase în inima Iudeĭ a lu Simon de în Iscariot ca el să-l vânză. *citi cetoc velichiĭ na liturghie.* știea Is. că toate dedése luĭ părintele în mânĭ. și că de la Dumnezeŭ eși și cătră Dumnezeŭ vine, sculă-se de în cină. și puse veșmintele. și luo pomisélnicul încinse-se. după acéea bagă apă în spălătóre. și începu a spăla picĭoarele ucenicilor. și le ștergea cu pomisélnic ce era încins. vine cătră Simon Pĕtru. și grăi luĭ acela. Doamne. tu picĭórele méle să spelĭ. rĕspunse Is și zise luĭ. ce fac eŭ, tu nu știĭ acmu. înțelége-verĭ după aceasta, grăi luĭ Pĕtru. nu verĭ spăla picĭorul meŭ în vécĭ. rĕspunse luĭ Is. de nu voĭ spăla tine. nu verĭ avea parte cu mine. grăi luĭ Simon Pĕtru. Doamne nu picĭórele numaĭ ce și mânile și capul. grăi luĭ Is. spălat nu trebueaștĭ numaĭ picĭórele să spăl. ce easte curat tot. și voĭ curațĭ sînteţĭ, ce nu toțĭ. știea amu că-l vêndușe el. derept acéea zise nu toțĭ curațĭ sînteţĭ. *Coneț umĭvenĭtu, a mu.*

(Evanghelie, 2. po umivenie). Zac. 45.

In vrémea acéea. e când spălă picĭórele lor. luo-șĭ veșmintele luĭ. șezu ĭară zise lor. știţĭ ce făcuĭ voao. voĭ mĕ strigațĭ învĕțătorĭu și domn, și bine grăițĭ. sînt amu, de amu eŭ spălaĭ ale voastre picĭoare domn și învĕță-

toriu. și voĭ datorĭ sînteţĭ unul la alt să vĕ spălaţĭ picĭoarele. chip daŭ voao. de cum făcuĭ voao eŭ. și voĭ faceţĭ. adevĕr adevĕr grăesc voao. nu e robul maĭ mare de domnu sĕŭ, nece apostolul maĭ mare de cela ce l'aŭ tremes el. de veţĭ ști aceasta, terecaţĭ sînteţĭ de veţĭ face ea.

Coneţ. 2 mu umivenie, vĕ vratise citi velichiĭ vă Mathеĭ. nu de toţĭ voĭ grăesc. eŭ știŭ. ce am ales. ce ca scriptura să se izbândéscă, mănâncă cu mine pită, rădică spre mine talpa luĭ. de acmu grăesc voao mainte până nu va fi. ĭară când va fi, credinţă să aveţĭ că eŭ sînt. adevĕr adevĕr grăesc voao. priimi-veţĭ cine să așĭ treméte mine veţĭ primi ĭară priimi-veţĭ, primi-veţĭ cela ce m'aŭ tremes. aceasta zise Is. turbură-se cu sufletul. și mărturisi și zise adevĕr adevĕr grăese voao. că unul de în voĭ mĕ vêndu. căutară-se întru eĭ uceniciĭ nu se precepură de carele grăĭaște. unul de în uceniciĭ luĭ era de se plecase în poala lu Is. arăta amu aceluea Simon Pĕtru întrébă-l carele amu easte de carele grăĭaște, căzu acela la pĭeptul lu Is., grăi luĭ. Doamne cine easte. rĕspunse Is. acela easte. cuĭ voĭ întinge păĭnea de i-o voĭ da. și întinse pânea. déde Iudeĭ alu Simon de în Iscariot. și după pâĭne, atunce întră într'ênsul satana. grăi luĭ Is. ce verĭ să facĭ, fă curênd. de aceasta nimea nu înţelése de în șezătorĭ derepce zise luĭ. uniĭ amu păré-le după acéea pungă avea Iuda. că grăi luĭ Is. cumpără ce ne trebuĭaște la praznic. saŭ mișeilor să dea ceva. luo acela pâĭnea. aciea eși. era noaptea când eși. și grăi Is.

(Evanghelie 1. stîh strteĭ.) Zac. 46.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. acmu se proslăvi fiĭul omenesc. și Dumnezeŭ proslăvi-se de el. e să Dumnezeŭ proslăvi-se de el. și Dumnezeŭ proslăvi-va el întru elușĭ. și

aciea proslăvi el. feciorĭ. încă puţin cu voĭ sînt. căuta-veţĭ mine. şi cum am zis Iudeilor, că unde voĭ eŭ mérge voĭ nu véţĭ putea veni. şi voao grăesc acmu. lége noao daŭ voao. să vĕ ĭubiţĭ unul cu alalt. cumu ve ĭubesc voĭ, ca şi voĭ să vĕ ĭubiţĭ de voişĭ. de aceasta înţelége-vor toţĭ că aĭ mieĭ ucenicĭ sînteţĭ, de veţĭ avea dragoste între voĭ. grăi luĭ Simon Pĕtru. Doamne unde te verĭ duce. rĕspunse luĭ Is. unde voĭ eŭ mérge, nu verĭ putea acmu după mine să viĭ. apoĭ verĭ veni după mine. grăi luĭ Pĕtru. Doamne. pentru ce nu voi putea acmu după tine să viĭ. sufletul mĭeŭ derept tine puĭ. rĕspunse luĭ Is. adevĕr adevĕr grăesc ţie. nu va cânta cântătoriul până te verĭ lepăda de mine de treĭ orĭ.

(Pétoc, 6. nedélea). Zac 47.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. să nu se spământéze inimile voastre. crédeţĭ întru Dumneḑeŭ. şi în mine crédeţĭ. în casele părinteluĭ mĭeŭ, sălaşurĭ multe sînt. ĭară de nu spus să fie voao, duce-mĕ-voĭ să gătesc voao loc. şi de mĕ voĭ duce şi voĭ găti voao loc, ĭară voĭ veni şi lua-voĭ voĭ cătră mine. unde sînt eŭ, şi voĭ veţĭ fi. şi unde eŭ merg, ştiţĭ. şi calea ştiţĭ, grăi luĭ Thoma. Doamne. nu ştim unde mergĭ şi cum putem calea să ştim. grăi luĭ Is. eŭ sînt calea. şi adevĕrul. şi vieaţa. nimea nu va veni cătră părintele. numaĭ eŭ. de m'aţĭ fi ştiind. şi părintele mĭeŭ aţĭ fi ştiind amu. şi de acmu cunoaşte-veţĭ. el. şi vedé-veţĭ el. grăi luĭ Filip. Doamne spune noao părintele. şi destulu e noao. grăi luĭ Is. câtă vréme cu voĭ sînt. şi nu cunoscuşĭ mine Filipe. văzut-aĭ mine. vezĭ părintele. nu crezĭ că eŭ întru părintele. şi părintele întru mine esate.

(Sâbotă. 6). Zac. 48.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. grăițĭ ce eŭ grăesc voao, de voĭ nu grăițĭ. părintele întru mine lăcuească. acela face lucrul, crédețĭ mie cum eŭ în părintele. și părintele întru mine. *Conețĭ cetoc*. ĭară de nu de ce lucru credință-mĭ vețĭ avea. adevĕr adevĕr grăesc voao. cine va créde întru mine. lucru ce fac, și acela va face. și maĭ multe de acéstea face-va. că eŭ către părintele mĭeŭ merg. și ce să ațĭ cere de numele mĭeŭ, acéea va face. să se proslăvéscă părintele întru fiĭul. de ce vețĭ cére întru numele mĭeŭ, eŭ voĭ face. de mĕ vețĭ ĭubi. porâncita mea să păzițĭ. și eŭ ruga-voĭ părintele. și alt mângâitorĭu dava voao. să fie cu voĭ întru vécĭ. Duh adeverit. ce lumea nu-l putu primi. că n'aŭ văzut el. nece știu el. e voĭ științĭ el. că întru voĭ aŭ lăcuit. și întru voĭ aŭ fost. nu voĭ lăsa voĭ săracĭ. veni-voĭ către voĭ, încă puținel și lumea de acmu nu va vedea mine. e voĭ vedé-mĕ vețĭ. că eŭ viŭ. și voĭ viĭ vețĭ fi. într'acea zi înțelége-vețĭ voĭ. că eŭ întru părintele mĭeŭ. și voĭ întru mine. și eŭ întru voĭ.

(Stomu apostolu Iudă)

Zise Domnul ucenicilor luĭ. cine va avea porâncitele méle și le va păzi eale, acelą mĕ va iubi. iubit va fi de părintele mĭeŭ. și eŭ iubi-voĭ el. și arăta-mĕ-voĭu luĭ însumĭ. *Conețĭ sâbotă*. grăi luĭ Iuda nu de în Iscariot. Doamne. și ce fu că noao verĭ să se arățĭ. nu lumieĭ. rĕspunse Is și zise luĭ. cine mĕ va iubi, cuvêntul mĭeŭ păzi-va. și părintele mĭeŭ ĭubi-va el. și către el veni-va. și sălaș la el face-ĭ-va. nu mĕ va ĭubi, cuvintele méle nu va păzi. și cuvêntul ce auzițĭ, nu easte al miŭ, ce celuĭa

ce m'aŭ trimes părintele; *Coneț apostolu.* aceasta grăesc voao întru voĭ acesta. mângâĭtoriul Duhul sfânt. ce elu-l trimése părintele în numele mĭeŭ. acela voĭ învěța-va de tot. și va pomeni voao toate ce-am zis voao. lumea lăsa-va voao. lumea mea da-voĭ voao. nu ca lumea să dea. eŭ da-voĭ voao.

(ponedélnic, 7 nedélea.) Zac. 49.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. să nu se spământéze inimile voastre. nece să vě spăréțĭ. auzita-țĭ cum eŭ ziș voao. ducu-mě și veni-voĭ cătră voĭ, bucuroșĭ ațĭ fi amu că zic ducu-mě cătră părintele că părintele mĭeŭ maĭ mare easte de mine. și acmu zic voao mainte pănă nu va fi. de când va fi credință să avețĭ. de acmu maĭ mult nu voĭ grăi cu voĭ. vine amu judele aceștiĭ lume. și întru mine n'are nemică. ce să ințelégă lumea că ĭubesc părintele și cum aŭ zis mie părintele, așa fac. sculați-vě de blăm de acicea.

(Septevrie 2). Zac. 50.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. eŭ sînt vie adeverită. și parintele lucrătorĭu easte. toată vița de în mine nu va face rod. scoate voĭ ea. și tótă ce va face rod. curățĭ-voĭ ea. ca maĭ mult rod să aducă. ce voĭ curațĭ sîntețĭ. de cuvêntul ce grăesc voao, fițĭ întru mine. și eŭ întru voĭ. că vița nu poate face rod de eașĭ. de nu va fi în vie. așa și voĭ de nu vețĭ fi întru mine. eŭ sînt viea. voĭ vițele. cine va fi întru mine. și eŭ întru el, acela face-va rod mult. că fără de mine. nu poate face nimică, ĭară cine întru mine nu va fi. arunca-l voĭ afară ca vița. și se va usca. și aduna-voĭ ea. și în foc o voĭ băga și va arde. ĭară de vețĭ fi întru mine. și graĭurile méle întru

voĭ fi-vor. cuĭ să aţĭ vrea. céreţĭ şi fi-va voao. *Coneţ ponedélnic i stomu.* de acésta amu proslăvi-se părintele mĭeŭ ca rod mult să faceţĭ şi fi-veţĭ aĭ mĭeĭ ucenicĭ.

Maĭ 11. Zac. 51.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. cumu mĕ ĭubéşte părintele şi eŭ ĭubesc voĭ, fiţĭ întru lĭubovul mieŭ. de veţĭ păzi porâncita mea. fi-veţĭ întru lĭubovul mĭeŭ. cum eŭ porâncita părinteluĭ mĭeŭ păzesc şi lăcueaşte întru el lĭubov. aceasta grăesc voao, ca bucuriea mea întru voĭ să fie. şi bucuriea voastră uînpluse. acésta easte porâncita mea sĕ vĕ ĭubiţĭ unul cu alalt. cum vĕ ĭubesc voĭ. maĭ mare de acesta lĭubovul nemică nu easte. cine va pune sufletul luĭ derept soţiĭ luĭ. voĭ soţiĭ mieĭ sînteţĭ de veţĭ face câte eŭ am zis voao. de acmu nu voĭ zice voao robĭ, că robul nu ştie ce face domnu-sĕŭ. voao zice-voĭ soţĭ. că toate ce-am auzit de la părintele mĭeŭ spus-am voao. nu voĭ mine aţĭ ales. ce eŭ aleşĭ voĭ, şi puşĭ voĭ. ca voĭ să vĕ duceţĭ. şi rod să aduceţĭ. şi rodul vostru fi-va. de ce să aţĭ cére de la părintele mĭeŭ, da-se-va voao.

(Conеţ stoma. sâb. 3 popasţea) Zac. 52.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. aceasta porâncesc voao. să vă ĭubiţĭ unul cu alalt. e să lumea voĭ va urî. ştiţĭ că mine mainte de voĭ aŭ urît. de aţĭ fi fost de în lume lumea amu a sa ĭubiv'-ară. că de în lume nu sînteţĭ. ce eŭ alesu-vam de în lume, derept acéea v'aŭ urît voĭ lumea. pomeniţĭ cuvêntul ce am zis voao. nu easte robul maĭ mare de domnu-sĕŭ. de vor scoate mine şi voĭ vĕ vor scoate. de vor păzi cuvêntul mĭeŭ, şi al vostru vor păzi. ce acéstea toate face-vor voao derept numele mĭeŭ. că nu ştiŭ cela ce m'aŭ trimes. de n'aş fi venit şi

să grăesc lor. pĕcate n'ară fi avênd. e acmu vină n'aŭ de pĕcatele lor. urît-aŭ mine și părintele mĭeŭ aŭ urît. de n'așĭ fi făcut lucru întru eĭ ce altul nimea nu făcu. pĕcate n'ară fi avênd acmu și vĕd. și urăsc și mine și părintele mĭeŭ. ce să se izbândéscă cuvêntul scris e în légea lor. că m'aŭ urît în cinste. când va veni mângâitorĭul. ce eŭ tremite-voĭ voao de la părintele. Duh adeverit ce de în părintele eșit, acela va mărturisi de mine. și voĭ vețĭ mărturisi că de întĕĭu cu mine sînteţĭ. aceasta grăesc voao să nu vĕ blăznițĭ. de în gloate scóte-vĕ-vor.

(*Vtornic. 7 nedélea*). Zac. 53.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. vine ceasul. ca toțĭ cine v'aŭ ucis. parele-se slujbă aduc lu Dumnezeŭ. *Coneț sâbotă i mаcenicom.* și aceasta fac, că nu cunoscură părintele nece mine. ce aceasta grăesc voao. de când va veni ceasul pomenițĭ aceasta. cum eŭ am zis voao. asta voao de întăĭu n'am zis. că cu voĭ era. e acmu mĕ duc către cela ce m'aŭ trimes. și nimea de în voĭ întreba-mĕ-va unde te ducĭ. ce aceasta grăesc voao, scrâbă înplea-voĭ inimile voastre. ce eŭ adevĕr grăesc voao. maĭ bine easte voao de eŭ sĕ mĕ duc. e să amu eŭ nu mĕ voĭ duce, mângâitorĭul nu va veni către voĭ. eară de mĕ voĭ duce, tremite-voĭ el către voĭ și veni-va acela. oblici-va lumea de pĕcate. și de dereptate. și de judecată. de pĕcate amu, că nu crezură întru mine. e de dereptate că către părintele mĭeŭ mĕ duc. și de acmu nu mĕ vețĭ maĭ vedea. e de judecată, că Domnul lumieĭ aceștiea osîndit fu. încă mult am a grăi voao ce nu puteţĭ purta acmu. e când va veni acela. Duh adeverit. derepta-vĕ-va spre tótă adeveria. *Conеț vtoc.* nu de voișĭ amu avețĭ a grăi.

ce căt aţĭ auzit aveţĭ a grăi. şi veniră spune-va voao. elu mĕ proslăvi că de în ale méle aŭ luat si spus-aŭ voao.

(Srédea, 7 nedélea). Zac. 54.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. toate câte are părintele. ale méle sînt. derept acéea zic voao că de în ale méle aŭ luat şi spus-aŭ voao. întru puţinel şi nu mĕ veţĭ vedea şi ĭară întru puţinel şi vedea-mĕ-veţĭ. că mĕ duc către părintele. ziseră de în ucenicii luĭ cătră eişĭ, ce easte aceasta ce grăi noao. întru puţinel şi nu veţĭ vedea mine. şi ĭară întru puţinel şi vedea-mĕ-veţĭ. şi că eŭ merg cătră părintele. grăiră amu ce easte aceasta ce grăeaşte puţinel. nu ştim ce grăĭaşte, înţelése Is că vrea el să-l întrébe. zise lor, de acéea vĕ întrebaţĭ întru voĭ. că zic întru puţinel şi nu mĕ veţĭ vedea. şi ĭară întru puţinel vedea-mĕ-veţĭ. adevĕr adevĕr grăesc voao, că plânge-vĕ-veţĭ şi suspina-veţĭ voĭ, şi lumea bucura-sĕ-va, e voĭ în grije fi-veţĭ, ce grija voastră. întru bucurie fi-va, muérea când naşte scrâbă are. că vine ceasul eĭ e când naşte fecĭorul, de aciea nu pomenéşte scrâba de bucurie că sĕ născu om întru lume. şi voĭ grije amu acmu aveţĭ. ĭarăşĭ vĕ voĭ vedea. şi bucura-se-vor inimile voastre. şi bucuriea voastră. nimea nu o va lua de în voĭ. şi într'a cea zi mine nu va întreba nemică.

(Cetoc. 7. nedélea) Zac. 55.

Zise Domnul ucenicilor luĭ. adevĕr adevĕr grăesc voao. că cât să aţĭ cére de la părintele în numele mĭeŭ da-va voao. *coneţ srédea* de acmu nu veţĭ cére nemică întru numele mĭeŭ. céreţĭ şi primi-veţĭ. ca bucuriea vóstră înplută să fie. aceasta în pildă grăesc voao. ce vine ceasul, când de aciea în pildă nu voĭ grăi voao. ce aeave

de părintele spuĭ voao. într'acea zi, în numele mĭeŭ céreveţĭ. și nu grăesc voao că eŭ voĭ ruga părintele de voĭ. însușĭ amu părintele ĭubéște voĭ. că voĭ mine aţĭ ĭubit. și aţĭ crezut că eŭ de la Dumnezeŭ eșiĭ. și eșiĭ de în părintele. și veniĭ întru lume, ĭară voĭ lăsa lumea· și mĕ voĭ duce cătră părintele. grăiră luĭ uceniciĭ luĭ. ĭată acmu nu te sfieștĭ a grăi. ĭară în pildă nemunuea nu grăeștĭ. acmu știm că știĭ toate. și nu trebueștĭ să te întrébe cine-va. de aceasta crédem că de la Dumnezeŭ aĭ eșit. rĕspunse lor Is. acmu crédeţĭ. ĭată vine ceasul. și acmu vine. să vĕ rĭsipiţĭ cinešĭ întru a luĭ. și mine singur lăsa-veţĭ. și nu sînt singur. că părintele cu mine easte. aceasta grăesc voao. *Coneț cetoc.* întru lume scrăbiţĭ fiveţĭ. ce îndrăzniţĭ eŭ biruesc lumea. aceasta grăi Is.

(nedélea. 7. stĭh oteț). Zac. 56.

In vrémea acéea, rădică Is ochiĭ luĭ la cerĭu și zise. părinte vine ceasul. proslăvéște fiĭul tĕŭ. ca și fiĭul să te proslăvéscă. că aĭ dat luĭ putére a toate trupurile, de toate ce-aĭ dat luĭ. dă lor vieaţă în vécĭ. aceasta easte vieaţa de vécĭ. de să știe tine unul adeverit Dumnezeŭ. și acela ce-aĭ tremes Is. Hr. eŭ te proslăvesc la pămênt. lucrul sfrâșiĭ ce-aĭ dat mie de să fac. și acmu proslăvéște-mĕ tu părinte la tine înșuţĭ cu slava ce am la tine maĭ de nainte până lumea n'aŭ fost. arăt-aĭ numele tĕŭ oamenilor ce-aĭ dat mie de în lume, aĭ tĕĭ era. și mie ĭ-aĭ dat. și cuvêntul tĕŭ păziră. acmu înţeléseră că toate câte-aĭ dat mie. de la tine sînt. că graĭurile ce aĭ dat mie, daŭ lor. și acéștea. primiiră și înţeléseră adevĕr că de la tine eșiĭ. și crezură că tu maĭ tremes, eŭ de acéștea rog, nu de lume rog. ce de aceștea ce-aĭ dat mie că aĭ tĕĭ sînt. și ale méle tóte ale tale sînt și ale tale ale méle. și mĕ proslăviĭ întru eĭ. și de acmu nu sînt

întru lume. și aceștea în lume sînt. și eŭ către tine viĭ. părinte sfinte. păzéște eĭ în numele tĕŭ ce-aĭ dat mie. să fie într'una cum noĭ. când era cu nușiĭ în lume, eŭ păzit-am eĭ în numele tĕŭ. ce-aĭ dat mie păziĭ. și nimea de într'ênșiĭ nu peri. numaĭ fiĭul pĭerdură ca scriptura să se izbândéscă. e acmu către tine viĭ. și aceasta grăesc în lume. ca să aĭbă bucuriea mea înplută întru eișĭ. *Coneț nedélea.* eŭ ded lor cuvêntul tĕŭ. și lumea urâ eĭ că nu sînt de în lume ca eŭ nu sînt de în lume. nu rog să-ĭ ĭaĭ eĭ de în lume. ce să păzeștĭ eĭ de rĕul, de în lume nu sînt. ca eŭ de în lume nu sînt. luminéză eĭ întru adevĕrul tĕŭ. cuvêntul tĕŭ adeverit easte.

(peatoc. 7 nedélea). Zac. 57.

In vrémea acéea rădică ochiĭ luĭ la cerĭ și zise părinte cum aĭ tremes mine în lume, și eŭ trimeț eĭ în lume. și derept eĭ eŭ luminaĭ mine-șĭ. ca și aceștea să fie luminațĭ întru adevĕr. nu de aceștea rog numaĭ. ce și de ceea ce cred derept cuvintele lor întru mine. ca toțĭ într'una sînt. cum tu părinte întru mine și eŭ întru tine. ca și aceștea întru noĭ într'una să fie. ca lumea să aĭbă credință că tu m'aĭ tremes. și eŭ slavă ce-aĭ dat mie, daŭ lor. să fie într'una cum noĭ într'una sîntem. eŭ întru tine. și tu întru mine. să fie sfrășițĭ într'una. și sĕ înțelégă lumea că tu m'aĭ tremes. și acește să ĭubeștĭ cum ĭubeștĭ mine. părinte. ce-aĭ dat mie. voĭ unde sînt eŭ. și aceștea să fie cu mine. să vază slava mea ce-aĭ dat mie. că m'aĭ ĭubit mainte de tocméla lumieĭ, părinte derépte. și lumea tine nu cunoscu. eŭ te cunoscuĭ. și aceștea cunoscură. că tu m'aĭ trimes. și spuș lor numele tĕŭ. și spuș. ca lĭuborul ce m'aĭ ĭubit, întru eĭ să fie. și eŭ întru eĭ. *Coneț petoc.* aceasta zise Is.

(a sâbota 8, isţi na préd glav. 67. i nedélea, 8 işti nazad glavă. 27. Evanghelie. 2. stîh strsteĭ). Zac. 58.

In vrémea acéea eşi Is. cu uceniciĭ luĭ în céea parte de părâul Chedruluĭ. unde era o grădină. întru ea întră însuşĭ şi uceniciĭ luĭ. *Coneţ. a mu strnomu.*ştiea Iuda ce vênduse el locul. că de multe orĭ aduna-se Is. aciea cu uceniciĭ luĭ. Iuda luo gloată. şi de la maĭ mariĭ preoţĭ şi aĭ fariseilor slugĭ, vine acolo cu făcliĭ şi cu lumânărĭ şi cu arme. Is. ştiea toţĭ că vin spr'ênsul. eşi zise lor. cine căutaţĭ. rĕspunseră luĭ. Is. Nazaréninul. grăi lor Is. eŭ sînt. stătu şi (I)uda ce vêndu-se el cu nuşiĭ. ca zise amu că eŭ sînt. mérseră îndărăt şi căzură la pământ. ĭarăş-îĭ întrebă. cine căutaţĭ. eĭ ziseră Is, Nazaréninul. rĕspunse Is. zis-am voao că eŭ sînt. de amu mine căutaţĭ. lăsaţĭ aceştea să se ducă. ca să se izbândéscă cuvêntul ce zise. că ce-aĭ dat mie, nu pierduĭ de într'ênşiĭ nimea. Simon Pĕtru avea uîn cuţit, scoase-l. şi lovi uîn rob al maĭ marilor preuţĭ. şi tăe luĭ urechea deréptă. era numele robuluĭ Maleh. zise Is. lu Pĕtru. bagă cuţitul în técă. păhar ce-aŭ dat mie părintele. n'am al bea. e gloate şi vătaşiĭ şi slugile Iudeilor, prinseră Is. şi legară el. şi duseră el către Ana întâĭu. era amu socru Caĭafeĭ. ce era maĭ mare preot în aniĭ aceea. era Caĭafa de dedése sfat Iudeilor, că maĭ bine easte uîn om să pĭară derept oamene. e după Is. mergea Simon Pĕtru. şi alt ucenic. ucenicul acela. era ştiut de maĭ mariĭ preoţĭ. şi întră cu Is în curtea maĭ mareluĭ preot. Pĕtru sta naintea porţeĭ afară. eşi amu alalt ucenic ce era ştiut de maĭ marele preoţilor. şi zise portarĭuluĭ. şi băgă pre Pĕtru. grăi roaba portarĭuluĭ lu Pĕtru. aŭ doară şi tu de în uceniciĭ omuluĭ acestuea eştĭ. grăi acela. nu sînt. stătură robiĭ şi slugile foc făcură. că era frig şi se încălziea. era cu nuşiĭ Pĕtru sta şi se încălziea. e maĭ marele

preot întreba Is. de ucenicií luí. și de învĕțătura lui. rĕspunse luí Is. eŭ nu mĕ sfiíea a grăi lumieí. eŭ pururea învĕța la gloate și în beséreсă, și în ascuns nu grăiea nemică. ce mĕ întrebí. întrébă ceea ce-aŭ auzit ce-am grăit lor. íată aceștea știŭ ce-am zis eŭ. aceasta luí zise. unul de în ceea ce sta nainte o slugă, lovi prespre obraz Is. zise. așa rĕspunzí maí marilor preoțí. rĕspunse luí Is. de grăií rĕŭ. mărturiséște de rĕŭ. íară de bine ce mĕ ucizí. tremése el Anna legat către Caíafa maí marele preoților. era Simon Pĕtru, sta și se încălziea. ziseră luí. aŭ doară și tu de în ucenicií luí eștí. elu se lepădă și zise. nu sînt. grăi unul de în robií maí mareluí preut. vĕr acesta celuea ce í tăe Pĕtru uréchea. nu te-am vĕzut eŭ în grădină cu nusul. íară amu lepădă-se Pĕtru, și aciea cântătoríul cântă.

(*Evanghelie 4 stîh. strstei*). Zac. 59.

In vrémea acéea duseră Is. de la Caíafa în casa de judecată era demânéța și aceea nu întrară în casa de judecată să nu sĕ spurce ce să mânânce paștí. *Coneț 2 mu strnomu.* eși Pilat cătr'ênșií și zise, ce vină aduceți spre omul acesta. rĕspunseră și ziseră luí. de n'ară fi fiind acesta făcĕtor rĕŭ, nu l'am fi vêndut el ție. zise lor Pilat. luați-l el voí și pre légea voastră judecațí luí. ziseră luí Iudeií. noao nu ne se cade a ucide nimea. ca cuvêntul lu Is. să se izbândéscă ce zise. semnă cu ce moarte vrea să moară. întră íară Pilat în casa de judecată și strigă lu Is. și zise luí. tu eștí împĕrat Iudeilor, rĕspunseră luí Is. de tine-șí grăeștí tu acéea. saŭ alțií ție aŭ zis de mine. rĕspunse Pilat. aŭ doară eŭ jidov sînt. ruda ta. și maí marií preoțí vîndură-te mie. ce le-aí facut. rĕspunse Is. împĕrățiea mea, nu e de în lumea aceasta. de ară fi de

în lumea aceasta fiind împěrățiea mea, slugile méle amu fi-se-ară nevoite deșn'așĭ fi fost vêndut Iudeilor. e acmu împěrățiea mea nu easte de aicea. zise luĭ Pilat. amu împěrat eștĭ tu. rěspunse Is. tu grăeștĭ că împěrat sînt eŭ. eŭ spre aceasta mě născuĭ. și spre aceasta veniĭ în lume. să mărturisesc adevěr. și toțĭ cine easte de în adevěr. ascultà-vor glasul mĭeŭ. grăi luĭ Pilat. ce easte adevěr. și aceasta zise. ĭară eși către Iudeĭ. și grăi lor. eŭ nece o vină aflaĭ întru el. easte obiceaĭ voao. ca unul să las voao la Paștĭ. vré-vețĭ amu să las voao împěratul Iudeilor. strigară toțĭ grăiră. nu cesta. ce Varawa era Varawa tlăharĭ. atunce amu luo Pilat Is. și-l bătu. și voĭniciĭ înpletiră cunună de mărăcinĭ, puseră luĭ în cap. și în věșmênt mohorât îmbrăcară el. și grăiea. bucură-te împěratul Iudeilor. și ucidea el pre bucĭ. eși ĭară afară Pilat. și grăi lor. ĭată scoș el voao afară. să înțelégețĭ. că întru el nece o vină aflaĭ. eși afară Is. purta cunună de mărăcin. și věșmênt mohorât. și grăi lor. ĭată omul. când vězură el maĭ mariĭ preuțĭ și slugile, strigară grăiră. răstignéște-l.

(Navăzdvijenie crsta na liturghiĭ), Zac. 60.

In vrémea acéea stat făcură maĭ mariĭ preuțĭ și bătrîniĭ pre Is. ca să ucigă el. și vineră către Pilat grăiră. ĭa-l ĭa-l răstignéște el. grăi lor Pilat. luați-l el voĭ și-l răstignițĭ. eŭ amu nu aflaĭ întru el vină. rěspunseră luĭ Iudeiĭ. noĭ lége avěm. și pre légea nóstră datorĭu easte a muri. că elu-șĭ sě face fiĭul lu Dumnezeŭ. e când auzi Pilat acest cuvênt, vrătosu se temu. și întră în pretor ĭară. și grăi lu Is. de unde eștĭ tu. e Is. rěspuns nu déde luĭ, grăi amu luĭ Pilat. mie nu grăeștĭ. nu știĭ că putére am a te rěstigni. și putére am a te lăsa. rěspunse Is. n'ară avea putére necĭ unul spre mine. de n'ară fi dată de sus. *Préstăpi crstu.* derept acéea mě vênduiă ție. maĭ mare

pĕcat aĭ, de aciea căuta Pilat să lase el. Iudeiĭ striga grăiea. de verĭ lăsa acesta, nu eștĭ soț lu Chesar, toțĭ cine se face împĕrat protivéște-se lu Chesar. *citi crstu.* e Pilat auzi acest cuvênt și șezu la judecată la uîn loc ce se che(ma) lithostroton. e ovreeaște Gavatha. era Vinerĭ Paștile. ceasul era ca la șase. grăi Iudeilor. ĭată împĕratul vostru. eĭ strigară, ĭa-l ĭa-l rĕstignéște el. grăi lor Pilat. împĕratul vostru voĭ rĕstigni. rĕspunseră maĭ mariĭ preuțĭ nu avĕm împĕrat. fără Chesar. atunce déde-l el lor de să-l rĕstignéscă. *Coneț.*

(lipsĕște).

curse maĭ curênd de Pĕtru. și vine mainte către mormênt. și se plecă, vĕzu veșmintele zăcênd, însă nu întră. vine Simon Pĕtru după el. și întră în mormênt. și vĕzu veșmintele zăcênd. și pomisélnicul ce era la capul luĭ. nu zăcea cu veșmintele. ce de elu-șĭ, strîns la uîn loc, atunce amu întră și alalt ucenic ce mersése maintea către mormênt. și vĕzu și crezu. nu amu știea cărțile, că sĕ cade luĭ de în mórte să învie. duseră-se ĭară către ei-șĭ uceniciĭ.

(Conețĭ 7 văscresnomu. Evanghelie vărscresno 8). Zac 64.

In vrémea acéea. Maria sta la mormênt afară plângea. ca plânse. plecă-se în mormênt. și vĕzu doĭ îngerĭ în vesminte albe, ședea unul la cap altul la picĭoare, unde era zăcut trupul lu Is. și grăiră eĭ aceiea. muére, ce plângĭ. grăi lor. c'aŭ luat Domnul mĭeŭ și nu știŭ unde-aŭ pus el, și aceasta zise. intoarse-se îndărăt și vĕzu Is. stând, și nu știea că easte Is. grăi eĭ Is. muére. ce plângĭ. cine cauțĭ, ei 'ĭ păru că easte grădinarĭul. grăi luĭ. Doamne, de-aĭ tu luat el. spune-mĭ unde l'aĭ pus el. și

el eŭ să ĭaŭ. grăi eĭ Is. Marie. întoarse-se acéea. grăi luĭ. Ravvuni. ce se grăĭaşte învĕţătoare, grăi eĭ Is. nu te apropiea de mine, nu amu mĕ duc către părintele mĭeŭ. pasă către fraţiĭ mĭeĭ şi spune lor ducu-mĕ către părintele mĭeŭ, şi părintele vostru. şi Dumnezeul mĭeŭ, şi Dumnezeul vostru, vine Maria Magdalina spuse ucenicilor c'aŭ vĕzut Domnul, şi aceasta zise eĭ.

(Coneţ 8 mu vărscresnomu. Evanghelie 9. vărscresno. i na Pasha vecer. i vă nedélea anti pashêĭ). Zac. 65.

Era după acéea într'acea zi întru una de în Sâmbete. şi uşile încueate, unde era uceniciĭ adunaţĭ derept frica Iudeilor. vine Is. şi stătu în mijloc. şi grăi lor, pace voao. şi aceasta zise, arătă lor mânile şi coastele sale. bucurară-se uceniciĭ vĕzură Domnul. zise lor Is. ĭară. pace voao. cumu m'aŭ trimes părintele, şi eŭ trimeţ voĭ. şi aceasta zise, suflă, şi grăi lor. priimiţĭ duhul sfânt. cuĭ veţĭ lăsa pĕcatele, lăsaţĭ lor. cuĭ veţĭ ţinea, ţineţile. *Coneţ utrĕniĭ.* e Thoma unul de în doĭ-spre-zéce. ce-l chema Geamân. nu era cu nuşiĭ când vine Is. grăiră luĭ alalţĭ uceniciĭ. vĕzut-am Domnul. el zise lor. de nu voĭ vedea la mânile luĭ ranele piroa(n)elor. şi să bag dégetul mĭeŭ în rana piroa(n)elor. şi să bag. mâna mea în coastele luĭ. nu voĭ avea credinţă. *Coneţ vecer na Pashă.* şi după a opta zi ĭară era în lăuntru uceniciĭ luĭ. şi Thoma cu nuşiĭ, vine Is. uşile încueate, şi stătu în mijloc şi zise. pace voao. după acéea grăi Tomeĭ. adu dégetul tĕŭ în coace, şi vezĭ mânile méle. şi adu mâna ta şi bagă în coastele méle, şi nu fiĭ necredincĭos. ce credincĭos. şi rĕspunse Thoma şi zise luĭ. Domnul mĭeŭ şi Dumnezeul mĭeŭ. grăi luĭ Is. că mĕ vĕzu crezu. ferecaţĭ de ceea ce n'aŭ vĕzut şi cred. multe amu şi alte sémne făcu Is. naintea ucenicilor luĭ. ce nu sînt scrise în cartea aceasta. e aceasta

scrisă fu, să crédețĭ că Is. easte fiĭul lu Dumnezeŭ. și să crédețĭ. viĭață avé-vețĭ întru numele luĭ..

(*Coneț 9. mu vărscresno. i antipashiĭ. i apostolu Thomea. Evanghelie 10 văscresno).* Zac. 66.

In vrémea acéea, ivise Is. ucenicilor luĭ sculat de în moarte. la marea Tiveriaduluĭ. ivise așa. era împreună Simon Pĕtru. și Thoma grăiea-ĭ gémănul. și Natanail ce era de în Cana Galileĭuluĭ. și fecĭorul lu Zevedeĭ. și alțĭ ucenicĭ aĭ luĭ doĭ. grăi lor Simon Pĕtru. păsăm să vănăm péște, grăiră luĭ merge-vom și noĭ cu tine. eșiră și șezură aciea în corabie. și într'acea noapte nu prinseră nemică. demânéță fu, sta Is. pre țĕrmure, nu cunoscură uceniciĭ că easte Is. grăi amu lor, fecĭorĭ. doară avețĭ ceva mâncare, rĕspunseră luĭ ba. el zise lor. aruncațĭ a derépta parte a corabieĭ. și vețĭ afla. aruncară. și de aciea nu putură trage ea de mult péște. grăi ucenicul acela ce-l ĭubiea Is. lu Pĕtru. Domnul easte. e Simon Pĕtru auzi că Domnul easte, încinse-se cu o fotă. era amu gol. și se aruîncă în mare, ĭară alțĭ ucenicĭ cu o corăbioară veniră. nu era departe de pământ. ce ca doao sute de coțĭ. trăgea mréja cu péștele ca o scoaseră la pământ. vĕzură foc zăcênd. și péștele spr'ênsul zăcea și pită. grăi lor Is. aducețĭ de în péște ce easte acmu. întră Simon Pĕtru și scósc mréja la pământ plină de peștĭ marĭ. o sută și cincĭ-ḑecĭ și treĭ. și atâta era cât nu se rupea mréja. grăi lor Is. venițĭ de prănzițĭ. necĭ unul de în ucenicĭ cuteza să întrébe el. tu cine eștĭ, știea-l că easte Domnul. vine Is și luo pită, și déde lor și péște așijderea. ĭată a treĭa oară ivise Is. ucenicilor luĭ sculat de în moarte. *Coneț. 10 mu văscresnomu.* e când prănziră.

(*Evanghelie văscresno 11 seje ĭ vĕ săb. 8 nă i bogoslovu na utrînĭ. i Genuarie 16).* Zac. 67.

In vrémea acéea. ivise Is ucenicilor luĭ sculat de în

moarte. şi grăi lu Simon Pĕtru. Simone a lu Iona ĭubéşte-mĕ maĭ vrătos de aceştea, grăi luĭ. adevĕr Doamne tu ştiĭ că te ĭubesc. grăi luĭ paşte mĭeluşeiĭ mĭeĭ. grăi luĭ ĭară a doară. Simone a lu Iona ĭubéşte-mĕ. grăi luĭ adevĕr Doamne. tu ştiĭ că te ĭubesc. grăi luĭ. paşte oile méle. grăi luĭ a treea oară. Simone a lu Iona ĭubéşte-mĕ. întristă-se Pĕtru că zise luĭ de treĭ orĭ ĭubéşte-mĕ. şi zise luĭ. Doamne, tu tóte ştiĭ. tu ştiĭ că te ĭubesc. grăi luĭ Is. paşte oile méle. adevĕr adevĕr grăesc ţie. când eraĭ tĕnĕrĭ încingéĭ-te însuţĭ. şi mergéĭ unde vréĭ. e când îmbătrînişĭ, rădicĭ mânile tale. şi altul te încinge. şi te va duce unde nu verĭ vrea. aceasta zise. semnâ cu ce moarte va proslăvi Dumnezeŭ. *Coneţ cestnîĭ verigam.* şi aceasta zise, grăi luĭ. vino după mine. întoarse-se Pĕtru vĕzu ucenicul ce-l ĭubea Is. pre urmă mergĕnd, ce şi şezuse la cină la pĭeptul luĭ, şi zise. Doamne. cine easte de te-aŭ vêndut. acesta vĕzu-l Pĕtru. grăi lu Is. Doamne. acesta ce. grăi luĭ Is. de voĭ vrea ca acesta lăcui-voĭ până voĭ veni. ce easte ţie. tu după mine vino. eşi cuvêntul acesta întru fraţĭ. că ucenicul acela n'aŭ murit. şi nu zise luĭ Is. că n'aŭ murit. ce de voĭ vrea ca acesta lăcui-veţĭ până voĭ veni ce easte ţie.

(Ceti bogoslovu na liturghie). Zač. 68.

Acesta easte ucenicul mărturisi de acéstea. ce şi scrise aceasta. şi ştiŭ că adeverită easte mărturia luĭ. sînt şi alte multe câte-aŭ făcut Is. ce câte una scrisă fu nece însuşĭ pare-mi-se toată lumea să încape scris în carte. Amin.

